Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2026/2547

16.11.2026

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2026/2547,

annettu 13 päivänä marraskuuta 2026,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista ja Vietnamista peräisin olevien tiettyjen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 18 päivänä syyskuuta 2025 vireille Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista ja Vietnamista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien tiettyjen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden, jäljempänä 'kylmävalssatut teräslevyvalmisteet', tuontia koskevan polkumyyntitutkimuksen asetuksen 5 artiklan perusteella. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille vastaanotettuaan valituksen, jonka oli 4 päivänä elokuuta 2025 tehnyt Eurofer, jäljempänä 'valituksen tekijä'. Valitus tehtiin perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita valmistavan unionin tuotannonalan puolesta. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireille panemiseksi.

1.2 Kirjaaminen

(3) Komissio asetti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2025/2432 ([3]), jäljempänä 'kirjaamista koskeva asetus'.

1.3 Asianomaiset osapuolet

(4) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti nimenomaisesti tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja Intian, Japanin, Taiwanin, Turkin ja Vietnamin viranomaisille sekä tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille, käyttäjille, kauppiaille ja järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(5) Kaikilla asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

([2]) Ilmoitus Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista ja Vietnamista peräisin olevien tiettyjen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C, C/2025/5025, 18.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5025/oj).

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/2432, annettu 3 päivänä joulukuuta 2025, tiettyjen Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista ja Vietnamista peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin kirjaamisvelvoitteesta kirjaamisvelvoitteen kohteena olevaa tuontia koskevien polkumyyntitullien kantamisen mahdollistamiseksi (EUVL L, 2025/2432, 4.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2432/oj).

(6) Japanilainen Daido Steel Co., Ltd., jäljempänä 'Daido', joka tuottaa erilaisia erikoisteräsvalmisteita, myös kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita, pyysi 18 päivänä syyskuuta 2025, että se katsottaisiin tutkimuksessa asianomaiseksi osapuoleksi, perustellen pyyntöään sillä, että se on tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuottaja ja että tutkimuksen lopputulos näin ollen vaikuttaa siihen. Se kertoi vieneensä aiemmin pieniä määriä tuotetta ja aikovansa jatkaa vientiä EU:hun lähitulevaisuudessa. Komissio hylkäsi Daidon pyynnön 2 päivänä lokakuuta 2025, sillä vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitettuun otantaa koskevaan lomakkeeseen annetun vastauksen mukaan Daido ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla. Daido pyysi 9 päivänä lokakuuta 2025 kuulemisesta vastaavaa neuvonantajaa selvittämään asiaa, jotta komission yksiköt vahvistaisivat Daidon aseman asianomaisena osapuolena, jonka etuun tutkimuksen lopputulos selkeästi vaikuttaa, sekä ilmoitti aikovansa esittää pyynnön tuotteen jättämisestä tutkimuksen ulkopuolelle. Tutkittuaan asiaa perusteellisesti komission yksiköiden kanssa kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja antoi 4 päivänä joulukuuta 2025 suosituksen, joka koski Daidon pyyntöä tulla luokitelluksi asianomaiseksi osapuoleksi. Suositusta ei kuitenkaan ollut tarpeen ottaa huomioon, sillä 18 päivänä helmikuuta 2026 komission yksiköt ilmoittivat Daidolle, että tämän oli todettu olevan etuyhteydessä otokseen valittuun japanilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan Nippon Steel Corporationiin, jäljempänä 'Nippon Steel', ja että näin ollen Daido voisi esittää huomautuksensa tutkimuksessa osana Nippon Steelin yritysryhmää. Daido esitti pyyntönsä tuotteen jättämisestä tutkimuksen ulkopuolelle 4 päivänä maaliskuuta 2026. Pyyntöä käsitellään 2.4 jaksossa. Daido esitti 24 päivänä elokuuta 2026 huomautuksia lopulliset päätelmät sisältävästä asiakirjasta, eli sillä oli täysi mahdollisuus käyttää oikeuksiaan asianomaisena osapuolena.

(7) Turkkilainen vientiä harjoittava tuottaja Tezcan Galvanizli Yapı Elemanları Sanayi ve Tic. A.Ş., jäljempänä 'Tezcan', pyysi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että se luokiteltaisiin otoksen ulkopuoliseksi yhteistyössä toimivaksi vientiä harjoittavaksi tuottajaksi. Yrityksen mielestä komission olisi otettava huomioon tilanteen erityisolosuhteet eli se, että Tezcan vei vähäisiä määriä unioniin ja osallistui tutkimuksen aikana aktiivisesti erääseen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun.

(8) Komissio epäsi tämän pyynnön. Tezcanille ilmoitettiin tutkimuksesta asianmukaisesti sen vireillepanopäivänä. Yritys ei kuitenkaan vastannut otantaa koskevaan kyselyyn eikä ilmoittautunut asianomaiseksi osapuoleksi. Komission toimittamien tutkimuksen vireillepanoa koskevien tietojen lisäksi yritys sai tiedon menettelystä Turkin viranomaisilta, jotka keräsivät kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajilta tietoja voidakseen vastata kyselylomakkeeseen, joka koski erityisen markkinatilanteen olemassaoloa Turkissa.

1.4 **Vireillepanoa koskevat huomautukset**

1.4.1 *Erityistä markkinatilannetta koskevat väitteet*

(9) Komissio totesi ensinnäkin, että valituksessa esitettiin perusasetuksen 5 artiklassa tarkoitetut riittävät todisteet polkumyynnistä tutkimuksen vireille panemiseksi ja että nämä todisteet olivat riittävät myös ilman erityiseen markkinatilanteeseen liittyviä oikaisuja. Kuten vireillepanoilmoituksen 3 jaksossa todettiin, valituksessa esitettiin riittävä näyttö polkumyynnistä, joka oli laskettu vertaamalla tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kotimarkkinahintaa ja unioniin suuntautuneessa myynnissä käytettyä vientihintaa (noudettuna-tasolla), ja tämä näyttö oli riittävää myös ilman valituksen tekijän väittämän erityisen markkinatilanteen perusteella tehtyjä oikaisuja. Tämän vertailun perusteella määritetyt polkumyyntimarginaalit olivat kaikkien asianomaisten maiden osalta huomattavat, minkä vuoksi niitä voitiin pitää riittävänä näyttönä tutkimuksen vireille panemiseksi kaikkien asianomaisten maiden osalta. Lisäksi todetaan, että perusasetuksen 2 artiklan 3 kohtaan sisältyviä erityistä markkinatilannetta koskevia säännöksiä sovelletaan normaaliarvon määrittämiseen valituksessa esitetystä näytöstä riippumatta, kuten kaikkia muitakin kyseisen artiklan säännöksiä. Näin ollen yksikään valitukseen sisältyvästä näytöstä tai siinä väitetystä erityisestä markkinatilanteesta esitetyistä väitteistä ei voi kyseenalaistaa tutkimuksen vireillepanon perustana olevaa päätelmää näytön riittävyydestä tai komission oikeutta tutkia, onko tutkimuksen kohteena olevissa maissa erityinen markkinatilanne.

1.4.1.1 Syrjäyttämisvaikutusta koskevat väitteet

(10) Niin kutsuttu syrjäyttämisvaikutus selitetään 3.1 jaksossa.

(11) POSCO VIETNAM Co., Ltd, jäljempänä 'POSVIET', (Ho Chi Minh City, Vietnam) ja Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., jäljempänä 'Tatmetal', (Istanbul, Turkki) väittivät, ettei valituksessa Vietnamin ja Turkin osalta esitetty erityistä markkinatilannetta koskeva näyttö ollut riittävää, jotta sitä voitaisiin pitää WTO:n polkumyyntiso-

pimuksen 5.2 artiklassa tarkoitettuna alustavana näyttönä. POSVIET ja Tatmetal viittasivat tässä yhteydessä WTO:n paneelin asiassa”Australia – Anti-Dumping Measures on Paper” ([4]) antamiin päätelmiin, joissa todetaan, että markkinatilanteen luonnehdinta ”erityinen” tarkoittaa, että kyseessä on oltava selvästi todettava, muista poikkeava, yksittäinen ja erityislaatuinen markkinatilanne. POSVIET väitti myös, että WTO:n paneeli totesi asiassa ”EU – Cost Adjustment Methodologies II (Russia)” ([5]) antamissaan päätelmissä, että määrite ”erityinen” tarkoittaa, ettei yleisesti vallitsevaa tilannetta voida katsoa erityiseksi markkinatilanteeksi. POSVIET väitti, että vaikka ”erityisen markkinatilanteen” ei tarvitse rajoittua tietyn maan kotimarkkinoihin, kyseessä on kuitenkin oltava paikallinen ilmiö eli sellainen, joka on havaittavissa vain asianomaisilla markkinoilla sen sijaan, että se heijastaisi laajoja tai maailmanlaajuisia olosuhteita. POSVIET ja Tatmetal totesivat, että koska valituksen tekijän mukaan Kiinan ylikapasiteetin vaikutus levisi nopeasti muualle maailmaan, kyseessä ei ollut enää pelkästään tutkimuksen kohteena olevien viiden maan kotimarkkinoihin vaikuttava erityinen tilanne vaan laaja, maailmanlaajuinen kehityssuuntaus eli yleisesti vallitseva tilanne, joka WTO:n paneelin mukaan sulkee pois ”erityisen markkinatilanteen” olemassaolon.

(12) Lisäksi POSVIET väitti, että tuotemarkkinat, joihin Kiinan ylikapasiteetin väitetty syrjäyttämisvaikutus kohdistuu, määriteltiin valituksessa liian yleisluonteisesti, sillä siinä viitattiin ”teräksentuotannon (kylmävalssatut teräslevyvalmisteet mukaan lukien) maailmanlaajuiseen ylikapasiteettiin”. POSVIETin mukaan tämä oletettu tilanne on maailmanlaajuinen ja ulottuu kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoita laajemmalle, mikä käy ilmi valituksessa esitetystä väittämästä, jonka mukaan ”maailmanlaajuinen ylikapasiteetti on keinotekoisesti alentanut kansainvälisiä teräksen hintoja maailmanlaajuisesti”. POSVIETin mukaan markkinatilanne, joka vaikuttaa laajaan tuotevalikoimaan useimmilla kansainvälisillä markkinoilla, on kaikkea muuta kuin ”erityinen markkinatilanne”.

(13) Lisäksi Tatmetal totesi, että kun tarkastellaan Kiinan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden vientiä kokonaisuudessaan, Turkki kuuluu kymmeneen suurimpaan kohdemaahan, mutta Turkkiin tulevan tuonnin osuus tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viennistä Kiinasta on vain 3,5 prosenttia. Tatmetalin mukaan Turkki ei ole altis Kiinasta tulevaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontiin liittyville riskeille, sillä Kiina on vasta Turkin kolmanneksi suurin tuontilähde. Tatmetal väitti myös, että valituksessa ei esitetty syy-yhteyttä Kiinan ylikapasiteetin ja tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta valmistavien turkkilaisten yritysten hinnoittelukäyttäytymisen välillä ja että Tatmetalin taloudelliset tulokset vievät pohjan syrjäyttämisvaikutusta koskevilta väitteiltä.

(14) Valitus sisälsi tietoa Kiinasta Vietnamiin ja Turkkiin tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin äkillisestä kasvusta vuosina 2019–2024 ([6]). Valitus sisälsi myös tietoja Kiinan osuudesta Vietnamiin ja Turkkiin tulevasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kokonaistuonnista ([7]) sekä hintavertailusta, jossa Kiinasta Vietnamiin ja Turkkiin tulevan tuonnin hintoja verrattiin näiden maiden kotimarkkinahintoihin vuosina 2019–2024 ([8]), ja Kiinasta tulevan tuonnin vaikutuksista Vietnamin ja Turkin kotimarkkinahintoihin. Näissä tiedoissa viitattiin myös valituksessa analysoituun tutkimusajanjaksoon (eli vuoteen 2024), johon myös yritysten taloudelliset tulokset liittyvät. Valitus sisälsi riittävää näyttöä erityisestä markkinatilanteesta Vietnamin ja Turkin kotimarkkinoilla. Näin ollen komissio hylkäsi edellä mainitun väitteen.

(15) Taiwanin viranomaiset väittivät, ettei valituksessa Taiwanin osalta esitetty erityistä markkinatilannetta koskeva näyttö ollut riittävää, jotta sitä voitaisiin pitää WTO:n polkumyyntisopimuksen 5.2 artiklassa tarkoitettuna alustavana näyttönä. Taiwanin viranomaisten mukaan suurin osa esitetystä näytöstä, jolla perusteltiin erityisen markkinatilanteen olemassaoloa, ei koskenut Taiwanin kotimarkkinoita, sillä valituksen tekijä esitti Taiwanin osalta vain kahden maassa toimivan teräksentuottajan taloudelliset tulokset. Nämä taloudelliset tulokset liittyivät koko yritykseen ja/tai ryhmään, eivät pelkästään kylmävalssattuihin teräslevyvalmisteisiin. Lisäksi kyseiset tulokset olivat peräisin vuodelta 2024, kun taas ajanjakso, jota valituksen tekijä analysoi määrittääkseen kannattavuuteen erityisen markkinatilanteen vuoksi tehtävän oikaisun, kattoi vuodet 2015–2020.

([4]) WTO:n paneelin raportti, Australia – Anti-Dumping Measures on A4 Copy Paper, WT/DS529/R ja Add.1, hyväksytty 28. tammikuuta 2020, DSR 2020:I, s. 261, kohta 7.21.

([5]) WTO:n paneelin raportti, European Union – Cost Adjustment Methodologies and Certain Anti-Dumping Measures on Imports from Russia (Second Complaint), WT/DS494/R ja Add.1, jaettu WTO:n jäsenille 24. heinäkuuta 2020 (raportista esitettiin valitus 28. elokuuta 2020), kohta 7.180.

([6]) Ks. valituksen avoin versio, 234 kohdan alla esitetty taulukko ja 237 kohta.

([7]) Ks. valituksen avoin versio, 239 kohdan alla esitetty taulukko.

([8]) Ks. valituksen avoin versio, 241 kohdan alla esitetty taulukko.

(16) Valitus sisälsi tietoa Kiinasta Taiwaniin tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin äkillisestä kasvusta vuosina 2019–2024 ([9]). Lisäksi valitus sisälsi tietoa Kiinan osuudesta Taiwaniin tulevasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kokonaistuonnista ([10]) sekä hintavertailusta, jossa Kiinasta Taiwaniin tulevan tuonnin hintoja verrattiin Taiwanin kotimarkkinahintoihin vuosina 2019–2024 ([11]), ja Kiinasta tulevan tuonnin vaikutuksista Taiwanin kotimarkkinahintoihin. Näissä tiedoissa viitattiin myös valituksessa analysoituun tutkimusajanjaksoon (eli vuoteen 2024), johon myös yritysten taloudelliset tulokset liittyvät. Näin ollen valitus sisälsi riittävää näyttöä erityisestä markkinatilanteesta Taiwanin kotimarkkinoilla. Vertailuarvo, jota valituksessa käytettiin teräksentuotantoyritysten kannattavuuden määrittämiseksi skenaariossa, jossa Kiinan ylikapasiteetti ei kasvanut niin äkillisesti kuin se todellisuudessa kasvoi, perustui kaikkiin maailman teräksentuotantoyrityksiin kiinalaisia yrityksiä lukuun ottamatta. Näin ollen vertailuarvon määrittämisessä käytettiin myös taiwanilaisten yritysten tietoja. Valituksen tekijä käytti vuosien 2015, 2017 ja 2020 tietoja, mutta toimitettuihin tietoihin sisältyi aikasarja, joka kattoi vuodet 2005–2020 ([12]). Näitä kannattavuustietoja käytettiin vain vertailuarvona muiden kuin kiinalaisten teräksentuotantoyritysten saavutettavissa olevan voiton määrittämiseksi skenaariossa, jossa Kiinan ylikapasiteetti ei kasvanut niin äkillisesti kuin se todellisuudessa kasvoi. Näin ollen niiden tarkoituksena oli ainoastaan havainnollistaa, miten voittoa olisi mahdollisesti oikaistava, ja simuloida voiton laskentaa tavanomaisissa markkinaolosuhteissa. Näin ollen komissio hylkäsi edellä mainitun väitteen.

(17) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, ettei yksittäisten yritysten kannattavuuden vaihtelulla ole merkitystä määritettäessä erityisen markkinatilanteen olemassaoloa.

(18) Valituksen tekijä käytti kahden taiwanilaisen vientiä harjoittavan tuottajan kannattavuustietoja polkumyyntilaskelmassa, ei näyttönä erityisen markkinatilanteen olemassaolosta. Joka tapauksessa komissio katsoi, että yksittäisen yrityksen kannattavuudessa ajan mittaan tapahtunutta vaihtelua voidaan valituksessa pitää riittävänä näyttönä erityisen markkinatilanteen olemassaolosta. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(19) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että valituksessa väitetylle erityiselle markkinatilanteelle ei ole WTO:n lainsäädännössä oikeusperustaa, sillä kuten paneeli painotti asiassa ”Australia – Anti-Dumping Measures on Paper” antamissaan päätelmissä, erityinen markkinatilanne koskee aina asianomaisen maan, ei jonkin toisen maan kotimarkkinoita ([13]). Taiwanin viranomaisten mukaan valituksessa ei selitetty, miksi Kiinasta asianomaisiin maihin suuntautuvasta tuonnista johtuva syrjäyttämisvaikutus aiheuttaisi erityisen markkinatilanteen vain asianomaisissa maissa eikä muissa kolmansissa maissa, ei myöskään unionissa.

(20) Valituksessa Taiwanin osalta väitetty erityinen markkinatilanne ei liity maailmanlaajuiseen ylikapasiteettiin eikä myöskään yleisesti Kiinan ylikapasiteettiin vaan Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamaan syrjäyttämisvaikutukseen, joka alensi keinotekoisesti Taiwanin kotimarkkinahintoja. Näin ollen valituksessa esitettiin – samoin kuin neljän muun asianomaisen maan osalta – riittävä näyttö nimenomaan Taiwanin erityisestä markkinatilanteesta, kuten johdanto-osan 16 kappaleessa yksityiskohtaisesti kuvataan. Muiden kolmansien maiden markkinatilanne, unioni mukaan lukien, ei ollut merkityksellinen seikka vireillepanon kannalta. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(21) Lisäksi Taiwanin viranomaiset väittivät, että valituksessa käytetty menetelmä, jolla taiwanilaisten kotimaisten tuottajien voittoa oikaistiin koko maailman teräksentuottajia koskevien ulkomaisten tietojen perusteella, on selkeästi ristiriidassa WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan kanssa.

(22) Valituksessa käytetyn menetelmän valinta perustui siihen, että taiwanilaisten kotimaisten tuottajien voitot samoin kuin kaikki kotimarkkinamyyntiä koskevat tiedot olivat erityisen markkinatilanteen vääristämiä. Oikaisun tekemiseksi käytetyt tiedot eivät myöskään olleet varsinaisesti ulkomaisia tietoja vaan ne heijastivat koko maailman yritysten todellista ja oletettua voittoa, johon saattaa sisältyä myös taiwanilaisten tuottajien alhainen ja oletettu voitto. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(23) Japanin viranomaiset kiinnittivät huomiota väitteeseen, jonka mukaan Japanin markkinoilla oli Kiinan ylikapasiteetin aiheuttama erityinen markkinatilanne, ja väittivät, ettei tämän tueksi ollut näyttöä.

([9]) Ks. valituksen avoin versio, 234 kohdan alla esitetty taulukko ja 237 kohta.
([10]) Ks. valituksen avoin versio, 239 kohdan alla esitetty taulukko.
([11]) Ks. valituksen avoin versio, 241 kohdan alla esitetty taulukko.
([12]) Ks. valituksen avoimen version liitteet ”OPEN_Annex_CRF_Profit adjustment dumping_16.09.25” ja ”OECD_GFSEC_Impacts of global excess capacity..._2024”.
([13]) WTO:n paneelin raportti, Australia – Anti-Dumping Measures on Paper, kohta 7.36.

(24) Valitus sisälsi tietoa Kiinasta Japaniin tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin kehityksestä vuosina 2019–2024 ([14]). Valitus sisälsi myös tietoa Kiinan osuudesta Japaniin tulevasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kokonaistuonnista ([15]) sekä hintavertailusta, jossa Kiinasta Japaniin suuntautuneen viennin hintoja verrattiin Japanin kotimarkkinahintoihin vuosina 2019–2024 ([16]), ja Kiinasta tulevan tuonnin vaikutuksista Japanin kotimarkkinahintoihin. Näin ollen valitus sisälsi riittävää näyttöä erityisestä markkinatilanteesta Japanin kotimarkkinoilla. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(25) Japanin viranomaiset, Nippon Steel, JFE Steel Corporation, jäljempänä 'JFE', ja Kobe Steel, Ltd., jäljempänä 'Kobe', väittivät, ettei Japanissa ole Kiinasta tulevasta tuonnista johtuvan syrjäyttämisvaikutuksen aiheuttamaa erityistä markkinatilannetta. Nippon Steel, JFE ja Kobe väittivät erityisesti, että koska valituksen tekijä väitti, että Kiinan ylikapasiteetti vaikutti kaikkiin viiteen asianomaiseen maahan, ja myönsi, että Kiinan teräksentuotannon ylikapasiteetti johti vientiin Kiinasta muihin kolmansiin maihin, kyseessä on maailmanlaajuinen kapasiteettitilanne eikä erityinen markkinatilanne, joka tarkoittaa "poikkeavaa, yksilöllistä, yksittäistä ja erityislaatuista markkinatilannetta", kuten paneeli muistutti ([17]) asiassa "Australia – Anti-Dumping Measures on Paper". Kyseisten osapuolten mukaan se, että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden ylikapasiteetti ei rajoitu Japanin markkinoille, käy ilmi siitä, että Japani ei vuonna 2024 kuulunut Kiinan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kymmenen suurimman vientikohteen joukkoon, sillä sen osuus Kiinan viennistä oli Comtrade-tietojen mukaan vain 2,3 prosenttia. Osapuolet lisäsivät, että Kiinan ylikapasiteetin vaikutus jakautui lähes tasaisesti kaikkialle maailmantalouteen eikä se kohdistu erityisesti yhteen maahan tai maaryhmään.

(26) Valituksessa Japanin osalta väitetty erityinen markkinatilanne ei liittynyt Kiinan ylikapasiteettiin yleisesti vaan Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamaan syrjäyttämisvaikutukseen, joka alensi keinotekoisesti Japanin kotimarkkinahintoja. Lisäksi komissio totesi, että valituksessa esitettiin riittävä näyttö nimenomaan Japanin erityisestä markkinatilanteesta, kuten johdanto-osan 24 kappaleessa yksityiskohtaisesti kuvataan. Muiden kolmansien maiden markkinatilanne ei ollut merkityksellinen seikka vireillepanon kannalta. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(27) Japanin viranomaiset ja POSVIET väittivät, ettei Japanin ja Vietnamin markkinoilla ollut keinotekoisen alhaisia hintoja, ja Nippon Steel, JFE, Kobe ja POSVIET väittivät, ettei valituksen tekijä esittänyt mitään näyttöä siitä, että kotimarkkinahinnat olisivat olleet keinotekoisesti alentuneet niin, että yrityksillä olisi ollut kannustin myydä tuotteitaan kolmansissa maissa eikä kotimarkkinoilla. Nippon Steel, JFE ja Kobe totesivat tältä osin, että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden keskimääräinen tuontihinta Japaniin ja Vietnamiin tulevassa tuonnissa oli Comtrade-tietojen perusteella samaa tasoa ja itse asiassa korkeampi kuin koko maailman keskihinta vuonna 2024. POSVIET väitti lisäksi, että valituksessa ei tarkasteltu tuotantopanoksia vaan jatkojalostustuotetta ja että oli taloudellisesti virheellistä katsoa, että pelkästään siksi, että Kiinasta tuotavien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontihinnat olivat väitetysti keinotekoisen alhaiset, kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hinnat olisivat keinotekoisen alhaiset myös tutkimuksen kohteena olevissa maissa. POSVIET myös korosti, että Kiinan osuus tutkimuksen kohteena oleviin maihin tulevasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnista vaihteli 12 prosentista (Intia) 78 prosenttiin (Taiwan) eli se oli joidenkin näiden maiden osalta melko pieni. POSVIET väitti, että Kiinan osuus tuonnista ei ollut riittävän suuri, jotta "keinotekoisen alhaiset hinnat" olisivat siirtyneet Kiinasta tuontimarkkinoille.

(28) Valituksen tekijä esitti vertailun, jossa Kiinasta Japaniin ja Vietnamiin suuntautuneen viennin hintoja verrattiin Japanin ja Vietnamin kotimarkkinahintoihin vuosina 2019–2024 ([18]), sekä tietoa Kiinan osuudesta Japaniin ja Vietnamiin tulevasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kokonaistuonnista ([19]), ja nämä tiedot viittaavat siihen, että Kiinasta tuleva tuonti aiheutti painetta markkinoilla. Lisäksi valituksen tekijä totesi, että teräksen vienti Japanista ja Vietnamista unioniin lisääntyi, vaikka teräksen vienti kokonaisuudessaan väheni. ([20]) Näin ollen valituksen tekijä toimitti riittävästi näyttöä osoittaakseen, että Kiinan ylikapasiteetti alensi keinotekoisesti kotimarkkinahintoja. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(29) Nippon Steel, JFE ja Kobe kiistivät valituksen tekijän tekemän analyysin, jossa pyritään osoittamaan, että Kiinasta Japaniin tuleva tuonti lisääntyi vuodesta 2020 alkaen kyseisen vuoden poikkeuksellisista olosuhteista huolimatta. Kyseisten osapuolten mielestä tuonnin kehitystä pitäisi analysoida vuodesta 2019 alkaen, jolloin analyysi osoittaisi, että Japanin tilastojen perusteella tuonti oli vuonna 2024 edelleen alhaisemmalla tasolla kuin vuonna 2019.

([14]) Ks. valituksen avoin versio, 234 kohdan alla esitetty taulukko ja 237 kohta.
([15]) Ks. valituksen avoin versio, 239 kohdan alla esitetty taulukko.
([16]) Ks. valituksen avoin versio, 241 kohdan alla esitetty taulukko.
([17]) WTO:n paneelin raportti, Australia – Anti-Dumping Measures on Paper, kohta 7.22.
([18]) Ks. valituksen avoin versio, 241 kohdan alla esitetty taulukko.
([19]) Ks. valituksen avoin versio, 239 kohdan alla esitetty taulukko.
([20]) Ks. valituksen avoin versio, 398 ja 399 kohta.

(30) Nippon Steelin, JFE:n ja Koben esittämä väite perustui tilastoista poimittuun otteeseen, joka sisälsi Korean tasavallasta, jäljempänä 'Korea', Japaniin tulevan tuonnin (merkitty Japanin tilastoissa käytettävällä koodilla 103), ei Kiinasta Japaniin tulevaa tuontia (merkitty Japanin tilastoissa käytettävällä koodilla 105). Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

1.4.1.2 Väitteet, jotka koskevat kustannuksiin liittyvän erityisen markkinatilanteen olemassaoloa Vietnamissa

(31) Vietnamin kaupan suojatoimenpiteistä vastaava viranomainen, jäljempänä 'TRAV', väitti, että valituksessa esitetty näyttö Vietnamin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannonalan tilanteesta oli virheellistä ja vanhentunutta. TRAV selvensi, että Vietnamin viranomaiset eivät olleet osallistuneet Kanadan tuonnin suojatoimenpiteitä koskevan lain 20 §:n mukaiseen tutkimukseen ja että tutkimuksen päätelmät perustuivat käytettävissä olleisiin tietoihin ja ne oli kumottu kahdessa myöhemmin tehdyssä tarkastelussa, jotka koskivat hiiliteräksestä valmistettuja hitsattuja putkia ([21]) ja korroosionkestävää terästä ([22]).

(32) Valituksessa esitettiin näyttöä useista Vietnamissa käytössä olevista toimenpiteistä, jotka vaikuttivat kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantokustannuksiin. ([23]) Näin ollen valitus sisälsi riittävästi näyttöä siitä, että käytössä oli toimenpiteitä, jotka voivat luoda erityisen markkinatilanteen Vietnamissa, minkä vuoksi komissio hylkäsi väitteen. Tässä tutkimuksessa määritetään, onko tällaisia toimenpiteitä edelleen voimassa ja miten ne mahdollisesti vaikuttavat kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantokustannuksiin.

1.4.1.3 Asianmukaista vertailua koskevat väitteet

(33) POSVIET ja Tatmetal muistuttivat WTO:n paneelin asiassa "Australia – Anti-Dumping Measures on Paper" antamista päätelmistä, joiden mukaan ilmaisu "asianmukainen vertailu" edellyttää kotimarkkina- ja vientihintojen vertailun arviointia ja että tällainen vertailukelpoisuuden arviointi on eri asia kuin kysymys siitä, vallitseeko markkinoilla erityinen markkinatilanne. Näin ollen vaikka markkinoilla vallitsisi erityinen markkinatilanne (mikä ei pidä paikkaansa), ei voida suoraan olettaa, että kotimarkkinamyynnin perusteella ei voida tehdä asianmukaista vertailua. POSVIET ja Tatmetal väittivät WTO:n paneelin päätelmien osalta, ettei valituksessa esitetty näyttöä siitä, että tutkimuksen kohteena olevien maiden kotimarkkinahintojen perusteella ei voitu tehdä asianmukaista vertailua.

(34) Komissio totesi, että valituksessa esitettiin riittävä näyttö siitä, että asianomaisten viiden maan kotimaisten tuottajien voitot olivat alentuneet Kiinan ylikapasiteetin aiheuttaman syrjäyttämisvaikutuksen takia ja että tämä syrjäyttämisvaikutus laski keinotekoisesti kotimarkkinahintoja kyseisten maiden kotimarkkinoilla. Näin ollen väitetty erityinen markkinatilanne vaikutti ainoastaan kotimarkkinahintoihin, minkä vuoksi kotimarkkinahintoja ja vientimyyntiä ei voitu verrata asianmukaisesti. Tästä syystä väite hylättiin.

(35) Myös Taiwanin viranomaiset muistuttivat, että esitettäessä väitteitä erityisen markkinatilanteen olemassaolosta on osoitettava, että tällainen markkinatilanne vaikuttaa kotimarkkinamyyntiin siinä määrin, että kotimarkkinamyyntiä ja vientihintaa ei voida verrata asianmukaisesti. Tähän viitaten ne väittivät, että valituksessa esitetty näyttö ei miltään osin viittaa siihen, että erityinen markkinatilanne estäisi asianmukaisen vertailun. Taiwanin viranomaisten mukaan valituksessa esitetyn näytön perusteella maailmanlaajuisen ylikapasiteetin aiheuttama erityinen markkinatilanne vaikutti kaikkien teräksentuottajien voittoihin maailmanlaajuisesti eikä erityinen markkinatilanne siten estä asianmukaista vertailua.

(36) Komissio totesi, että valituksessa esitettiin riittävä näyttö siitä, että Taiwanin kotimaisten tuottajien voitot olivat alentuneet Kiinan ylikapasiteetin aiheuttaman syrjäyttämisvaikutuksen takia ja että tämä syrjäyttämisvaikutus laski keinotekoisesti Taiwanin kotimarkkinahintoja eli hintojen lasku ei ollut maailmanlaajuisen ylikapasiteetin seurausta. Näin ollen väitetty erityinen markkinatilanne vaikutti ainoastaan kotimarkkinahintoihin, minkä vuoksi kotimarkkinahintoja ja vientimyyntiä ei voitu verrata asianmukaisesti. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(37) Nippon Steel, JFE ja Kobe väittivät, että valituksessa ei käsitelty edellytystä, jonka mukaan erityisen markkinatilanteen – jos sellaisen olemassaolo vahvistuu – on vaikutettava kotimarkkinamyyntiin siinä määrin, ettei kotimarkkinamyyntiä voida verrata vientihintaan.

([21]) CSWP3 2018 IN FD SOR, 31. tammikuuta 2019.
([22]) COR2 2019 IN FD SOR, 30. lokakuuta 2020.
([23]) Ks. valituksen avoimen version 4.4.1 kohta.

(38) Komissio huomautti, että valituksessa muistutetaan asianmukaista vertailua koskevasta vaatimuksesta ([24]) ja että kyseinen vaatimus tukee sitä, että normaaliarvo olisi muodostettava laskennallisesti voittoa oikaisemalla. Näin ollen tämä väite hylättiin.

1.4.1.4 Muut erityistä markkinatilannetta koskevat väitteet

(39) Taiwanin viranomaiset totesivat, että taiwanilaiset teräksentuottajat ovat usein vertikaalisesti integroituneita eivätkä ne siten ole riippuvaisia raaka-aineiden tuonnista Kiinasta. Tuottajien rakenteen ansiosta Taiwanin tuotannonala pystyi säilyttämään kilpailukykynsä kolmansista maista tulevan tuonnin rinnalla.

(40) Taiwanin viranomaiset totesivat myös, että Taiwan on markkinatalous, jossa hinnat määräytyvät normaalien kilpailuolosuhteiden mukaan ilman valtion puuttumista asiaan. Tämän perusteella Taiwanin viranomaiset väittivät, että komission olisi käytettävä kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahintoja, kuten se teki viimeisimmässä muun muassa Taiwanista peräisin olevien tiettyjen kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuontia koskevassa tutkimuksessa ([25]). Taiwanin viranomaiset huomauttivat, että kyseisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun (joka on meneillään samaan aikaan tämän tutkimuksen kanssa) vireillepanoa koskevassa pyynnössä tai ilmoituksessa ei mainittu, että Taiwanissa vallitsisi erityinen markkinatilanne, että kotimarkkinamyynti ei olisi edustavaa tai että voitot olisivat vääristyneitä.

(41) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että erityisen markkinatilanteen olemassaoloa koskeva päätelmä ei voi perustua maailmanlaajuisiin hintailmiöihin, joiden aiheuttajana on sellainen kolmas maa, joka ei ole tutkimuksen kohteena. Taiwanin viranomaiset esittivät epäilyksen siitä, onko tällainen erityisen markkinatilanteen käsitteen tulkintatapa WTO:n sääntöjen mukainen etenkään siinä tapauksessa, että sen tueksi ei esitetä selkeitä todisteita valtion toimenpiteistä ja siitä, että ne ovat johtaneet erityisiin markkinavääristymiin Taiwanin markkinoilla. Taiwanin viranomaiset viittasivat tässä yhteydessä ennakkotapaukseen, jossa erityinen markkinatilanne yhdistettiin tunnistettavissa oleviin valtion vaikutuskeinoihin ([26]), sekä tapaukseen, jossa komissio hylkäsi väitteen erityisen markkinatilanteen olemassaolosta erään terästuotteen alalla ([27]).

(42) Eurofer totesi tältä osin, että ratkaiseva tekijä ei ole tilanteen luonne vaan sen vaikutus markkinoihin. Konkreettisesti sanottuna erityistä tilannetta ei aiheuta Kiinan ylikapasiteetti itsessään vaan sen vaikutus kuhunkin asianomaiseen maahan.

(43) Nippon Steel, JFE ja Kobe väittivät, ettei Japani ole erityisen altis Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin vaikutuksille, koska valituksessa ilmoitettu kyseisen tuonnin osuus oli pienempi kuin Taiwaniin tai Vietnamiin tulevassa tuonnissa.

(44) Nippon Steel, JFE ja Kobe lisäsivät, että Japanin viranomaisten käyttöön ottamat kaupan suojatoimenpiteet suojaavat Japanin tuotannonalaa järjestelmällisesti Kiinan ylikapasiteetin vaikutuksilta. Tässä yhteydessä ne viittasivat useisiin toimenpiteisiin sekä Japanin viranomaisten suorittamaan jatkuvaan seurantaan.

(45) Eurofer kiisti tämän tulkinnan ja totesi, ettei kyseisten toimenpiteiden tarjoama suoja ole ollut riittävä Japanin tuotannonalan huolen lieventämiseksi, viitaten useisiin japanilaisten teräksentuotantoyritysten ja kauppakamarien edustajien julkisiin lausuntoihin.

(46) Nippon Steel, JFE ja Kobe väittivät myös, että Japanin teräsmarkkinat ovat rakenteellisesti suojassa Kiinasta tulevalta tuonnilta, sillä etenkin Japanin autoteollisuudessa kuluttajat vaativat korkealaatuisia tuotteita, joita Kiinan tuotannonala ei tyypillisesti tarjoa. Tätä rakenteellista suojaa vahvistaa se, että Japanin markkinoilla liiketoimintaa harjoitetaan aivan erityisellä tavalla – liiketoimiin osallistuu kauppayhtiöitä, joilla on pitkäaikaiset ja tarkasti määritellyt suhteet japanilaisiin tuottajiin.

([24]) Ks. valituksen avoin versio, 58 ja 191 kohta.

([25]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/508, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2020, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa (EUVL L 110, 8.4.2020, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/508/oj).

([26]) WTO:n paneelin raportti, EU – Cost Adjustment Methodologies II (Russia), kohta 7.40.

([27]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/1919, annettu 25 päivänä syyskuuta 2025, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Egyptistä, Japanista ja Vietnamista peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä kyseisten tuotteiden tuontia Intiasta koskevan tutkimuksen päättämisestä (EUVL L, 2025/1919, 26.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj), johdanto-osan 132–137 kappale.

(47) Lisäksi Nippon Steel väitti huomautustensa luottamuksellisessa versiossa, että Japanin markkinoiden erityispiirteet, jotka kuvataan johdanto-osan 44 ja 46 kappaleessa, nostavat keinotekoisesti Japanin kotimarkkinahintoja.

(48) Nippon Steel, JFE ja Kobe huomauttivat myös, ettei Japanin tuotannonalalla ole ollut osaa terässektorin maailmanlaajuisen ylikapasiteetin syntyyn, sillä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä 'OECD', tietojen perusteella Japanin kotimainen teräskapasiteetti väheni vuosina 2019–2024, toisin kuin Vietnamissa, missä kapasiteetti kasvoi. Lisäksi Japanin viranomaiset ovat osallistuneet kansainvälisellä tasolla unionin ja Yhdysvaltojen kanssa käytyihin kolmenvälisiin keskusteluihin, joissa on käsitelty teräksentuotannon maailmanlaajuiseen ylikapasiteettiin puuttumista, ja se on jo pitkään toiminut ja puuttunut ongelmakohtiin ennakoivasti terästeollisuuden ylikapasiteettia käsittelevän globaalin foorumin, jäljempänä 'GFSEC', jäsenenä.

(49) TRAV väitti, että valituksessa esitetty väite, jonka mukaan Kiinasta tuotujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden myynti Vietnamissa alhaiseen hintaan pakotti kotimaiset kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuottajat alentamaan kotimarkkinamyyntihintansa kestämättömälle tasolle, jotta ne voivat kilpailla kiinalaisten kylmävalssattujen levyvalmisteiden hintojen kanssa, on asiasisällöltään virheellinen, sillä Kiinasta Vietnamiin tulevaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontiin on vuodesta 2020 alkaen sovellettu polkumyyntitulleja ja näiden toimenpiteiden voimassaoloa jatkettiin joulukuussa 2025.

(50) Japanin viranomaiset pyysivät, että kotimarkkinamyyntiä ja vientihintoja verrattaisiin asianmukaisesti. Nippon Steel, JFE ja Kobe väittivät tältä osin, että vaikka komissio vahvistaisi erityisen markkinatilanteen olemassaolon Japanin markkinoilla, se ei automaattisesti estäisi kotimarkkinahinnan ja vientihinnan asianmukaista vertailua, koska Kiinan ylikapasiteetin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus terässektorilla vaikuttaa samalla tavalla niin Japanin kuin unionin markkinoihin. Kyseisten osapuolten mukaan tämä johtuu väitetyn erityisen markkinatilanteen luonteesta – terässektorin ja erityisesti Kiinan ylikapasiteetin vaikutus on maailmanlaajuinen ja ulottuu koko maailmantalouteen, kuten myös valituksen tekijä totesi. Väitteensä tueksi osapuolet vertasivat Japaniin ja unioniin tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin kokonaismääriä, joiden ne totesivat olevan samansuuruiset. Niiden mukaan myös suoja Kiinasta tulevalta tuonnilta on samanlainen. Japania suojaavat johdanto-osan 44 ja 46 kappaleessa kuvatut tekijät, kun taas unionissa sovelletaan polkumyyntitulleja, jotka koskevat muun muassa Kiinasta peräisin olevaa kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuontia ([28]), sekä tiettyjä terästuotteita koskevia suojatoimenpiteitä ([29]). Nippon Steelin, JFE:n ja Koben mukaan nämä toimenpiteet ovat kuitenkin osoittautuneet tehottomiksi ylikapasiteetin torjumisessa, sillä unionin kulutus on vähentynyt, samaan aikaan kun tariffikiintiöiden määrät ovat kasvaneet vuotuisen vapauttamisen myötä. Tämä vahvistetaan komission ehdotuksessa, joka koskee maailmanlaajuisen ylikapasiteetin unionin teräsmarkkinoilla aiheuttamien kauppaan liittyvien kielteisten vaikutusten torjumista ([30]).

(51) Sitä vastoin Eurofer piti asianmukaista vertailuanalyysia tässä tapauksessa tarpeettomana, koska vientihintoihin ei vaikuta sama erityinen markkinatilanne vaan eri taloudellinen ilmiö (eli Kiinan ylikapasiteetin vaikutus unionin markkinoihin). Euroferin mukaan polkumyynti koostui nimenomaan siitä, että vientihinnat haluttiin asettaa normaaliarvoa alhaisemmiksi vientimarkkinoiden taloudellisesta dynamiikasta huolimatta. Komissio ei myöskään tee tällaista rinnakkaista analyysia muista syistä määrittääkseen laskennallisen normaaliarvon. Jos komissio esimerkiksi katsoo, että kaikki kotimarkkinamyynti on tappiollista eli kyseessä ei ole tavanomainen kaupankäynti, se ei voi päättää käyttää tosiasiallisia myyntitietoja, koska myös kaikki unionin markkinoilla tapahtuva myynti on tappiollista. Euroferin mielestä jälkimmäiseksi mainitulla seikalla ei ole merkitystä.

([28]) Viimeksi otettu käyttöön komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/2068, annettu 26 päivänä lokakuuta 2022, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Venäjän federaatiosta peräisin olevien tiettyjen kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2068/oj).

([29]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/159, annettu 31 päivänä tammikuuta 2019, lopullisten suojatoimenpiteiden käyttöönotosta tiettyjen terästuotteiden tuonnissa (EUVL L 31, 1.2.2019, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj).

([30]) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maailmanlaajuisen ylikapasiteetin unionin teräsmarkkinoilla aiheuttamien kauppaan liittyvien kielteisten vaikutusten torjumisesta (COM(2025) 726 final, 7.10.2025).

(52) Nippon Steel, JFE, Kobe ja Tatmetal väittivät myös, että vaikka perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyisivät, perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen mukaan komissio ei voi jättää Nippon Steelin ja Tatmetalin kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä saamaa tosiasiallista voittoa huomiotta, sillä perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaan komissio saa muodostaa vain normaaliarvon laskennallisesti. Kyseiset osapuolet väittivät, että jos saatavilla on tosiasiallista tietoa tuotannosta ja myynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä, komission on käytettävä näitä tietoja määrittääkseen voiton määrän, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa Goldstar v. neuvosto ([31]) ja kuten todetaan myös useissa WTO:n päätöksissä ([32]). Nippon Steelin, JFE:n, Koben ja Tatmetalin mukaan silloin, kun muodostetaan laskennallinen normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti, kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä saatu tosiasiallinen voitto voidaan jättää huomiotta vain siinä tapauksessa, että tuotetta ei ole myyty kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä. Komissio ei tässä yhteydessä voi sekoittaa tavanomaista kaupankäyntiä ja erityistä markkinatilannetta voidakseen siten jättää kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä saadun voiton huomiotta, koska nämä kaksi ovat erillisiä käsitteitä, kuten perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa niiden välillä käytetty sana ”tai” osoittaa. Nippon Steel, JFE ja Kobe väittivät asiassa Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto annetun tuomion ([33]) perusteella, että se, onko kyseessä tavanomainen kaupankäynti, liittyy itse myynnin luonteeseen eikä niiden markkinoiden luonteeseen, joilla yritys toimii. Nippon Steel, JFE, Kobe ja Tatmetal viittasivat myös asiassa neuvosto v. Alumina annettuun tuomioon ([34]). Kyseisten osapuolten mukaan sillä, että tämä voisi johtaa kotimarkkinamyynnin hintoja vastaavaan laskennalliseen normaaliarvoon (samaan aikaan, kun kotimarkkinamyynnin hinnat jätettiin erityisen markkinatilanteen takia huomiotta), ei ole merkitystä. Tässä yhteydessä osapuolet viittasivat asiassa Hansol annettuun tuomioon ([35]).

(53) Eurofer oli eri mieltä. Sen mielestä kotimarkkinamyynti markkinoilla, joilla vallitsee erityinen markkinatilanne, ei ole tavanomaista kaupankäyntiä, mikä estää komissiota käyttämästä tosiasiallisia hintoja. Eurofer väitti myös, etteivät asioissa neuvosto v. Alumina sekä Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto annetut tuomiot tue päätelmää, jonka mukaan se, onko kyseessä tavanomainen kaupankäynti, liittyy itse myynnin luonteeseen eikä niiden markkinoiden luonteeseen, joilla yritys toimii.

(54) Nippon Steel totesi, että Eurofer sekoitti tavanomaisen kaupankäynnin ja erityisen markkinatilanteen käsitteet, jotka ovat perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaan erillisiä käsitteitä, sekä toisti, että se, onko kyseessä tavanomainen kaupankäynti, liittyy itse myynnin luonteeseen, kuten asiassa Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto annetussa tuomiossa ([36]) tehdään selväksi. Sitä vastoin neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1972/2002 ([37]), jolla erityisen markkinatilanteen käsite otettiin ensimmäisen kerran käyttöön perusasetuksessa, todettiin, että erityisen markkinatilanteen käsitteen käyttöönoton tarkoituksena oli kiinnittää huomiota tiettyjen markkinoiden laajempiin rakenteellisiin olosuhteisiin eikä tietyn yrityksen myyntiin. ([38]) Lisäksi Nippon Steel huomautti, ettei perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa viitata erityiseen markkinatilanteeseen, vaan sen sijaan siinä käytetään ilmaisua ”tavanomainen kaupankäynti”. Nippon Steel väitti myös, että WTO:n paneelin asiassa EC – Salmon

([31]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.2.1992, Goldstar v. neuvosto, C-105/90, ECLI:EU:C:1992:69, 35–38 kohta.

([32]) WTO:n paneelin raportti, Australia – Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS603/R ja Add.1, hyväksytty 26. huhtikuuta 2024, kohdat 7.115 ja 7.116; WTO:n paneelin raportti, Pakistan – Anti-Dumping Measures on Biaxially Oriented Polypropylene Film from the United Arab Emirates, WT/DS538/R ja Add.1, jaettu WTO:n jäsenille 18. tammikuuta 2021 (raportista esitettiin valitus 22. helmikuuta 2021), kohdat 7.147 ja 7.148; WTO:n valituselimen raportti, European Communities – Anti-Dumping Duties on Imports of Cotton-Type Bed Linen from India, WT/DS141/AB/R, hyväksytty 12. maaliskuuta 2001, DSR 2001:V, s. 2049, kohta 81; WTO:n valituselimen raportit, China – Measures Imposing Anti-Dumping Duties on High-Performance Stainless Steel Seamless Tubes (”HP-SSST”) from Japan sekä China – Measures Imposing Anti-Dumping Duties on High-Performance Stainless Steel Seamless Tubes (”HP-SSST”) from the European Union, WT/DS454/AB/R ja Add.1 sekä WT/DS460/AB/R ja Add.1, hyväksytty 28. lokakuuta 2015, DSR 2015:IX, s. 457, kohdat 5.25–5.27.

([33]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.5.2001, Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto, yhdistetyt asiat C-76/98 P ja C-77/98 P, ECLI:EU:C:2001:234, 38 kohta.

([34]) Unionin tuomioistuimen tuomio 1.10.2014, neuvosto v. Alumina, C-393/13 P, ECLI:EU:C:2014:2245, 30 kohta.

([35]) Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.6.2024, Hansol Paper v. komissio, T-199/23, ECLI:EU:T:2024:388, 63 kohta.

([36]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.5.2001, Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto, yhdistetyt asiat C-76/98 P ja C-77/98 P, ECLI:EU:C:2001:234, 38 kohta.

([37]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1972/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EY) N:o 384/96 muuttamisesta (EUVL L 305, 7.11.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1972/oj).

([38]) Asetus (EY) N:o 1972/2002, johdanto-osan 3 kappale.

(Norway) antaman raportin ([39]) perusteella on käytettävä tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin voittotietoja. Nippon Steel väitti, että silloinkin, kun tiettyä tuotetta ei ole myyty riittäviä määriä, jotta voitaisiin käyttää kotimarkkinamyyntiä koskevia tietoja, komission olisi käytettävä tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin kannattavuustietoja perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan ja asiassa PT Musim Mas v. komissio annetun tuomion ([40]) mukaisesti. Nippon Steel katsoo, että näin olisi toimittava myös silloin, kun kotimarkkinahintoja ei erityisen markkinatilanteen vuoksi oteta huomioon, eikä valituksen tekijä osoittanut, ettei japanilaisten tuottajien kotimarkkinamyynti ollut tavanomaista kaupankäyntiä.

(55) Lisäksi Nippon Steel, JFE ja Kobe väittivät, että jos komissio kuitenkin päättäisi toimia perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti, sen olisi laskettava voiton enimmäismäärä sen varmistamiseksi, ettei käytetty voitto ylitä sitä, kuten WTO:n paneeli on muistuttanut asioissa EU – Footwear (China) ([41]) ja EU – Biodiesel (Indonesia) ([42]). Tämä tarkoittaa, että komission olisi ilmoitettava asianomaisille osapuolille voiton enimmäismäärä ja sen laskentamenetelmä. Kyseiset osapuolet myös muistuttivat, että ”tavallisesti saatavalla voitolla” tarkoitetaan säännöllisesti tai yleensä saatavaa voittoa.

(56) Eurofer väitti tältä osin, että komission olisi toimittava c alakohdan mukaisesti, koska a alakohtaa ei voida soveltaa sen takia, että erityinen markkinatilanne vaikutti kaikkeen myyntiin, eikä b alakohtaa voida soveltaa sen takia, että Kiinan ylikapasiteetin vääristävät vaikutukset terästuotteisiin voivat ulottua monenlaisiin terästuotteisiin eivätkä mitkään muut tuotteet vastaa erityispiirteiltään riittävän läheisesti kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita.

(57) Nippon Steel vastasi tähän väitteeseen vain luottamuksellisessa versiossa esittämillään huomautuksilla, jotka koskivat mahdollisia sovellettavia voittoja.

(58) JSW Steel Limited ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset, jäljempänä ’JSW’, olivat valituksen tekijän kanssa eri mieltä siitä, että perusasetuksen 2 artiklan 3 kohta tarjoaa oikeusperustan kustannusten oikaisemiselle normaaliarvon laskemista varten, vaikka komissio toteaisi, että Intiassa vallitsi erityinen markkinatilanne. JSW väitti, että perusasetuksen mukaan sen 2 artiklan 3 kohdan mukaisen erityisen markkinatilanteen olemassaolo mahdollistaisi vain – tuotantokustannusten perusteella muodostetun – laskennallisen normaaliarvon käyttämisen tosiasiallisten myyntihintojen sijaan.

(59) JSW:n mukaan se, että todettaisiin yleisesti, että Intian markkinoilla vallitsi erityinen markkinatilanne, ei riitä, vaan komission olisi osoitettava, että väitetty erityinen markkinatilanne vaikutti JSW:hen. Lisäksi JSW väitti, ettei mikään väitetyistä erityisistä markkinatilanteista vaikuttanut siihen.

(60) Rautamalmin osalta JSW väitti, ettei rautapitoisuudeltaan alle 58-prosenttiseen rautamalmiin sovellettu vientirajoituksia eikä valituksen tekijä osoittanut, miten Intiassa käyttöön otetut toimenpiteet ovat alentaneet rautamalmin kotimarkkinahintaa vientihintaan verrattuna. Rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttisen rautamalmin osalta JSW väitti, ettei mahdollinen erityinen markkinatilanne vaikuttanut sen tuomiin määriin. Lisäksi JSW väitti, että hinta, jolla se osti rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttista kotimaista rautaa, vastasi tuontihintaa. Rautamalmin kytköskäytön osalta JSW väitti, että sen maksama hinta oli markkinahintaa korkeampi ja että kytköskäytön ainoa hyöty sille oli toimitusvarmuus.

(61) Kivihiilen osalta JSW totesi, että valituksessa ei eritelty koksihiiltä, jota käytetään teräksenvalmistusprosessissa suorana tuotantopanoksena, ja energiantuotannossa käytettävää muuta hiiltä kuin koksihiiltä. JSW väitti, että koska nämä kaksi tuotetta eivät ole keskenään vaihdettavissa ja niiden markkinat ovat erilliset, komission olisi jätettävä huomiotta väite, jonka mukaan Intian kivihiilimarkkinoilla vallitsi erityinen markkinatilanne. JSW totesi myös tuoneensa suurimman osan tarvitsemastaan koksihiilestä, sillä kotimaista koksihiiltä ei ollut riittävästi saatavilla eikä sen laatu ollut riittävä teräksen valmistukseen. Lopuksi JSW väitti, että sen maksamat koksihiilen ostohinnat olivat verrattavissa kansainvälisiin hintoihin, mikä osoittaa, etteivät kotimaan toimenpiteet vaikuttaneet Intian tuontihintoihin alentavasti.

([39]) WTO:n paneelin raportti, European Communities – Anti-Dumping Measure on Farmed Salmon from Norway, WT/DS337/R, hyväksytty 15. tammikuuta 2008, ja Corr.1, DSR 2008:I, s. 3, kohta 7.298.
([40]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.7.2025, PT Musim Mas v. komissio, T-176/23, ECLI:EU:T:2025:662, 116 kohta.
([41]) WTO:n paneelin raportti, European Union – Anti-Dumping Measures on Certain Footwear from China, WT/DS405/R, hyväksytty 22. helmikuuta 2012, DSR 2012:IX, s. 4585, kohdat 7.299 ja 7.300.
([42]) WTO:n paneelin raportti, European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia, WT/DS480/R ja Add.1, hyväksytty 28. helmikuuta 2018, DSR 2018:II, s. 605, kohta 7.51.

(62) Romun osalta JSW väitti, että väite kivihiilimarkkinoiden erityisestä markkinatilanteesta oli ristiriidassa romumarkkinoiden erityistä markkinatilannetta koskevan väitteen kanssa, sillä erityinen markkinatilanne kivihiilimarkkinoilla olisi vähentänyt romun kysyntää. JSW väitti, ettei valituksen tekijä osoittanut, miten Intiassa romuun sovellettavat toimenpiteet, kuten 15 prosentin vientitulli, alensivat romun hintoja. Lisäksi JSW väitti, että myös useat muut maat, muun muassa unioni, ovat ottaneet käyttöön toimenpiteitä romun jalostamisen tukemiseksi ja että valituksen tekijä ei määrittänyt, millä tavoin Intian käyttöön ottamat toimenpiteet olivat erityisiä tai poikkeavia, mikä JSW:n mukaan on edellytyksenä sille, että markkinoilla voidaan todeta olevan erityinen markkinatilanne.

(63) JSW väitti, että vaikka erityinen markkinatilanne olisi olemassa, komission olisi arvioitava, mahdollistaisiko se silti asianmukaisen vertailun kotimarkkinamyynnin ja vientimyynnin välillä. JSW väitti lisäksi, että sille aiheutuivat samat tuotantokustannukset riippumatta siitä, myytiinkö tarkasteltavana oleva tuote koti- vai vientimarkkinoilla. JSW väitti myös, että tarvittavat tuotantopanokset syötettiin masuuniin erittelemättä niiden lähdettä, minkä vahvistaa myös se, että tuotantoketjun alkupään tuotteita, kuten kuumavalssattuja keloja, valmistettaessa tuotantolinjoilla ei ole tiedossa, jatkojalostetaanko kela kylmävalssatuksi teräslevyvalmisteeksi vai myydäänkö se sellaisenaan.

(64) JSW oli eri mieltä valituksen tekijän väitteistä, joiden mukaan Kiinasta tuodut suuret määrät tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta alensivat hintoja Intian kotimarkkinoilla, jolloin intialaisten tuottajien myynnin kannattavuus heikkeni ja ne uudelleensuuntasivat myyntiään unionin markkinoille. JSW väitti, ettei tämä valituksen tekijän väittämä syrjäyttämisvaikutus koskenut pelkästään Intiaa eikä sillä ollut todistettavissa olevia vaikutuksia hintoihin, kaupan rakenteeseen tai intialaisten tuottajien kannattavuuteen. Lisäksi JSW väitti, ettei Kiinan ylikapasiteetti vaikuttanut sen voittoon kotimarkkinoilla ja että sen myyntimäärä pysyi suurena sekä koti- että vientimarkkinoilla. Hintojen JSW väitti kehittyneen samalla tavalla niin koti- kuin vientimarkkinoilla. Lisäksi JSW totesi, että Kiinasta tuleva tuonti on hyvin vähäistä (3–12 % kokonaistuonnista) verrattuna muihin tuonnin lähdemaihin, että Kiinasta tulevan tuonnin osuus kotimaisesta kulutuksesta on vain 0,2–0,3 prosenttia ja että Kiinasta tuleva tuonti on kehittynyt kotimaista kulutusta hitaammin. JSW väitti myös, että Intialla oli käytössä tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta koskevia kaupan suojatoimenpiteitä.

(65) JSW:n mukaan perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että väitetty erityinen markkinatilanne vaikuttaa kotimarkkinahintaan niin, ettei sitä ole asianmukaista verrata vientihintaan. JSW väitti myös, että nämä kaksi hintaa ovat vertailukelpoisia, sillä Intialla oli käytössä tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta koskevia tehokkaita kaupan suojatoimenpiteitä ja toisin kuin monissa muissa maissa, Intiassa kotimainen kysyntä kasvoi.

(66) JSW oli eri mieltä siitä, että jos erityisen markkinatilanteen olemassaolo vahvistetaan, komissio voi normaaliarvoa määrittäessään oikaista voittoa, kuten valituksessa esitettiin. JSW väitti, ettei komissiolla ole oikeudellisia perusteita jättää JSW:n kotimarkkinamyynnistään saamaa tosiasiallista voittoa huomiotta normaaliarvoa muodostettaessa. JSW lisäsi vielä, että jos komissio soveltaisi tapauksessa perusasetuksen 2 artiklan 6 kohtaa, sen olisi määritettävä voiton enimmäismäärä ja ilmoitettava se asianomaisille osapuolille, jotta varmistetaan, ettei käytetty voiton määrä ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

(67) TRAV väitti, että hiljattain tehdyssä unionin polkumyyntitutkimuksessa, joka koski kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontia Vietnamista, unioni ei pystynyt vahvistamaan raaka-aineisiin vaikuttavien vääristymien olemassaoloa. TRAVin mukaan sama päätelmä pätee kylmävalssattuun teräkseen, koska se valmistetaan kuumavalssatusta teräksestä. TRAV väitti, että valitus sisälsi oikeudellisia ja tosiseikkoihin liittyviä virheitä. Lisäksi TRAV väitti, että Vietnamin mineraalien vientiin soveltamien toimenpiteiden tarkoituksena on varmistaa maan luonnonvarojen kestävä hallinta ja tehokas käyttö noudattaen kaikilta osin kansallisia lakeja ja kansainvälisiä sitoumuksia, kuten GATT 1994 -sopimuksen XX artiklaa.

(68) Myös POSVIET totesi, että tiettyjen Vietnamista, Japanista, Intiasta ja Egyptistä peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa ([43]), jäljempänä 'kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskeva tutkimus', komissio päätteli, ettei erityisen markkinatilanteen olemassaoloa Vietnamissa voitu vahvistaa. TRAV väitti, että suurin osa Vietnamin kotimaisen tuotannonalan käyttämistä kuumavalssatuista teräslevyvalmisteista on peräisin kotimaisilta tuottajilta, kuten Formosa Ha Tinh Steel Corporationiin kuuluvalta Hoa Phat Dung Quat Steel Corporationilta. Lisäksi POSVIET väitti, että koska tätä tutkimusta edeltänyt valitus perustuu muun muassa koksihiilen, rautamalmin ja teräsromun kotimarkkinahintojen osalta samaan näyttöpohjaan, komission pitäisi myös tässä tutkimuksessa todeta, ettei kyseinen näyttöpohja ole riittävä erityisen markkinatilanteen olemassaolon vahvistamiseksi Vietnamissa. POSVIET myös viittasi unionin yleisen tuomioistuimen biodieseliä koskevissa tuomioissa ([44]) esittämiin päätelmiin, jotka koskivat komission arviointia Indonesian eriytetyn vientiveron järjestelmän vaikutuksesta kotimaisen palmuöljyn hintoihin, sekä raaka-aineiden kotimarkkinoiden vääristyneiden hintojen osalta osoitettavia olosuhteita.

(69) TRAV ja POSVIET väittivät rautamalmia, teräsromua ja koksihiiltä koskevien toimenpiteiden osalta, että valituksen tekijä ei esittänyt mitään näyttöä siitä, että nämä toimenpiteet aiheuttivat tosiasiallisesti vääristymiä raaka-aineiden kotimarkkinoilla ja että pelkkä vientiverojen tai muiden toimenpidealoitteiden olemassaolo ei voi olla automaattisesti riittävä peruste todeta, että hinnat ovat keinotekoisen alhaiset. TRAV ja POSVIET olivat myös eri mieltä siitä, että vertikaalisesti integroituneet yritykset ja kampanja, jolla vietnamilaisia kannustettiin käyttämään ensisijaisesti vietnamilaisia tuotteita, loivat erityisen markkinatilanteen. TRAV myös kielsi osallistuneensa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantoa ja vientiä harjoittavien yritysten hallintoon ja hintojen asettamiseen sekä selvensi, että vuoteen 2030 ulottuva terästeollisuuden kehitysstrategia, jossa esitettiin vuoteen 2050 ulottuva visio, päätettiin vuonna 2018. Lisäksi POSVIET oli eri mieltä siitä, että se seikka, että kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden hinnat olivat Kiinassa keinotekoisen alhaiset (mitä ne eivät kyseisen osapuolen mukaan olleet), tarkoittaisi sitä, että pelkästään kaupan seurauksena kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden hinnat olisivat keinotekoisen alhaiset myös Vietnamissa.

(70) Johdanto-osan 39–69 kappaleessa esitetyt asianomaisten osapuolten huomautukset eivät olleet tutkimuksen vireillepanon kannalta merkityksellisiä. Kaikki nämä huomautukset koskivat seikkoja, joita voidaan käsitellä vasta tutkimuksen aikana, eivätkä valituksessa esitettyä näyttöä. Komissio pani huomautukset merkille. Komission tutkimuksessa mahdollisesti tekemät päätelmät kyseisistä huomautuksista esitetään tämän asetuksen jaksoissa, joissa huomautusten aiheita käsitellään.

1.4.2 *Tuonnin määrää ja kumulatiivista arviointia koskevat väitteet*

(71) Useat asianomaiset osapuolet (Turkin viranomaiset, POSVIET, Nippon Steel & JP ja taiwanilaiset yritykset) kyseenalaistivat, ovatko tuontimäärät riittävät ja vertailukelpoiset, jotta niitä voidaan arvioida kumulatiivisesti.

(72) Turkin viranomaiset ja Nippon Steel & JP väittivät, ettei tuonti ollut perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan ja 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti merkittävää, sillä sen markkinaosuudet olivat pieniä tai vaihtelivat. Myös POSVIET väitti, että tuonnin määrä oli merkityksetön. Lisäksi kyseiset osapuolet väittivät, että vientimääriä rajoittavat rakenteelliset tekijät ja että tuontia ei ole asianmukaista arvioida kumulatiivisesti tuontiolosuhteisiin, tuotteiden ominaisuuksiin ja kilpailutilanteeseen liittyvien erojen vuoksi.

(73) Komissio katsoi, että perusasetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaan vireillepanovaiheessa edellytetään riittävää näyttöä tuonnista mutta ei lopullista ja täsmällistä arviointia tuonnin vaikutuksesta.

(74) Valituksessa esitettiin riittävä näyttö siitä, että asianomaisista maista tuli unionin markkinoille huomattavia määriä tuontia, joka kilpaili unionin tuotteen kanssa samankaltaisissa kilpailuolosuhteissa, sillä sekä tuonti että unionin tuotteet on suunnattu samoille loppukäyttäjille ja samanlaisiin markkinasegmentteihin, eli ne ovat suoraan korvattavissa keskenään.

([43]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/1919.

([44]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.9.2016, PT Ciliandra Perkasa v. neuvosto, T-120/14, ECLI:EU:T:2016:501 ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.9.2016, PT Pelita Agung Agrindustri v. neuvosto, T-121/14, ECLI:EU:T:2016:500, jäljempänä 'biodieseliä koskevat tuomiot'. Ks. myös unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.9.2016, Molinos Río de la Plata v. neuvosto, asiat T-112/14–T-116/14 ja T-119/14, ECLI:EU:T:2016:509.

(75) Tässä vaiheessa ei myöskään ole viitteitä siitä, että kumulatiivinen arviointi vääristäisi vahinkoanalyysia. Päin vastoin, alustava näyttö viittaa siihen, että tarkasteltavana olevaa tuontia tulee unionin markkinoille ja se aiheuttaa hintapainetta samanaikaisesti.

(76) Näin ollen edellytykset kumulatiiviselle arvioinnille täyttyvät vireillepanovaiheessa. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(77) Nippon Steel Corporation, JFE Steel Corporation ja Kobe Steel, Ltd., jäljempänä 'japanilaiset tuottajat', toistivat päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jotka liittyivät siihen, ovatko tuontimäärät riittäviä ja vertailukelpoisia, jotta tuontia olisi perusteltua arvioida kumulatiivisesti. Niiden mielestä komissio ei ollut käsitellyt väitteitä riittävällä tavalla, ja ne pyysivätkin käsittelemään näitä lopullisissa päätelmissä. Tältä osin useat asianomaiset osapuolet sellaisista maista, joissa ei ollut havaittu olevan kotimarkkinamyyntihintojen luotettavuuteen vaikuttavaa erityistä markkinatilannetta, väittivät, että niiden tuontia ei olisi pitänyt arvioida kumulatiivisesti muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa. Ne väittivät, että koska tietyissä muissa maissa oli havaittu olevan erityinen markkinatilanne, komission ei olisi pitänyt arvioida niiden edustamista alkuperämaista tulevaa tuontia kumulatiivisesti niistä asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa, joissa vallitsi erityinen markkinatilanne, ilman, että komissio otti tämän eron asianmukaisesti huomioon kumulatiivisessa arvioinnissa.

(78) Komissio totesi, että erityisen markkinatilanteen olemassaoloa arvioidaan normaaliarvon määrittämistä varten. Tämä arviointi ei liity 3 artiklan 4 kohdan mukaiseen arviointiin, joka on erillinen arviointi ja koskee tuotavien tuotteiden välisiä kilpailuedellytyksiä unionin markkinoilla sekä tuotavien tuotteiden ja unionin tuotannonalan välisiä kilpailuedellytyksiä. Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa käsitellään tilannetta viejämaiden kotimarkkinoilla, kun taas 3 artiklan 4 kohta koskee kilpailua unionissa. Sen vuoksi se, että erityinen markkinatilanne havaitaan vain joissakin viejämaissa, ei välttämättä tarkoita, etteivät eri maiden viejät käyttäytyisi unionin markkinoilla samalla tavalla.

(79) Komissio myös huomautti, että ennen kumulatiivista arviointia on määritettävä, onko tuotavilla tuotteilla samankaltaiset fyysiset ominaisuudet, ovatko ne käyttötarkoituksensa osalta keskenään vaihdettavissa, käyttäytyvätkö viejät markkinoilla samalla tavalla ja kilpailevatko ne samalla tavalla unionin tuotannonalan kanssa. Tässä arvioinnissa huomioon otettavia tekijöitä ovat esimerkiksi seuraavat: ovatko viejät markkinoilla läsnä samanaikaisesti, onko niiden hinnoittelu verrattavissa toisiinsa, käyttävätkö ne samoja myyntikanavia, onko niillä samoja asiakkaita ja ovatko niiden tuontimäärät ja markkinaosuudet kehittyneet samansuuntaisesti. Tutkimuksessa kävi ilmi, että Japanista ja muista asianomaisista maista tuli tutkimusajanjakson aikana tuontia unionin markkinoille ja että tämä tuonti oli suunnattu samoille loppukäyttäjille, se kohdistui samoihin markkinasegmentteihin ja se oli suoraan korvattavissa unionin tuotteella ja että kaikista asianomaisista maista tuleva tuonti aiheutti hintapainetta samanaikaisesti.

(80) Sen vuoksi komissio vahvisti, että Japanista tuleva tuonti kuuluu sisällyttää vahingon kumulatiiviseen arviointiin, ja hylkäsi tämän väitteen.

1.4.3 *Väitteet, joiden mukaan unionin tuotannonalalle ei ole aiheutunut vahinkoa*

(81) Asianomaiset osapuolet väittivät, että vahingosta esitetty näyttö ei ollut riittävää tai se ei osoittanut unionin tuotannonalalle aiheutuneen perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Turkin viranomaiset, Nippon Steel & JP ja taiwanilaiset yritykset väittivät, että valituksen mukaan unionin tuotannonalan markkina-asema pysyi vahvana ja sillä oli vakaa tai suuri markkinaosuus ja että tuotantokapasiteetti, tuotanto, investoinnit ja muut indikaattorit eivät osoittaneet merkittävää heikkenemistä. POSVIET väitti, että unionin tuotannonala säilytti toimintakykynsä myös epäsuotuisissa markkinaolosuhteissa, kuten markkinoiden normalisoituessa pandemian jälkeen ja kustannusten noustessa. Kyseiset osapuolet väittivät myös, että valituksessa ei esitetty riittävää alustavaa näyttöä läheskään kaikista vahinkoindikaattoreista, kuten tuottavuudesta, investointien tuotosta, kassavirrasta, palkoista, kasvusta ja pääoman saannista, minkä vuoksi vireillepano ei ollut perusteltua.

(82) Komissio muistutti, että perusasetuksen 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa vireillepanon perusteeksi edellytetään vain riittävää näyttöä, joka on kohtuudella käytettävissä. Valitus sisälsi merkityksellistä näyttöä unionin tuotannonalaan vaikuttavista keskeisistä vahinkotekijöistä, kuten kannattavuuden heikkenemisestä, hintapaineesta ja tulosindikaattoreiden heikkenemisestä. Se, että tietyt indikaattorit säilyttivät tasonsa vaikeuksista huolimatta (esimerkiksi markkinaosuudet pysyivät vakaina) ei estä merkittävää vahinkoa koskevan päätelmän tekemistä, jos muut indikaattorit osoittavat negatiivista kehitystä. Näin ollen se, että kaikista indikaattoreista ei esitetty tietoja, kuten POSVIET mainitsi, ei tarkoita, ettei tutkimuksen vireillepano ollut perusteltua. Tämän vuoksi väitteet hylättiin.

1.4.4 *Syy-yhteyttä koskevat väitteet*

(83) Turkin viranomaiset, Nippon Steel & JP, taiwanilaiset yritykset ja POSVIET kiistivät syy-yhteyden olemassaolon väitetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Ne väittivät, että unionin tuotannonalan tuloksen heikkeneminen johtui pääasiassa muista tekijöistä, kuten kulutuksen vähenemisestä, energia- ja raaka-ainekustannusten noususta, pandemian jälkeen tapahtuneista muutoksista ja unionin tuottajien strategisista päätöksistä.

(84) Komissio muistutti, että 5 artiklan 3 kohdan mukaan vireillepanovaiheessa edellytetään ainoastaan riittävää näyttöä mahdollisesta syy-yhteydestä, ei sen lopullista vahvistamista 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Valituksessa esitettiin näyttöä siitä, että asianomaisista maista tuli tuontia samaan aikaan, kun unionin tuotannonalan tulos, hintapainetta osoittavat indikaattorit mukaan lukien, heikkeni. Edellä lueteltujen osapuolten esittämillä vaihtoehtoisilla selityksillä on merkitystä tutkimusvaiheessa, mutta ne eivät poista alustavaa syy-yhteyttä. Näin ollen väitteet hylättiin.

1.4.5 *Toimenpiteiden tasoa ja menetelmää (tavoitevoittoa ja oikaisuja) koskevat väitteet*

(85) Useat asianomaiset osapuolet olivat eri mieltä valituksessa esitetyistä vahinkomarginaalilaskelmaan ja laskennallisen normaaliarvon muodostamiseen liittyvistä seikoista. Niiden mukaan tavoitevoitto on liian suuri eikä edusta tavanomaisia markkinaolosuhteita ja päästökauppajärjestelmään liittyvien kustannusten huomioon ottaminen voi johtaa kustannusten kaksinkertaiseen laskentaan. Turkin viranomaiset ja Nippon Steel & JP kyseenalaistivat myös investointeihin liittyviä oikaisuja ja kustannusten kohdentamismenetelmiä.

(86) Komissio katsoi, että valituksen tekijän on vireillepanovaiheessa toimitettava kohtuulliset arviot, jotka perustuvat sen käytettävissä olevaan näyttöön. Menetelmään liittyvät valinnat, mukaan lukien tavoitevoiton määrittäminen, päästökauppajärjestelmän kustannusten käsittely ja oikaisumenetelmät, ovat monimutkaisia teknisiä asiakokonaisuuksia, jotka tarkistetaan tutkimuksen aikana. Turkin viranomaisten, Nippon Steel & JP:n, taiwanilaisten yritysten ja POSVIETin esittämät väitteet koskivat siis seikkoja, joita ei voida arvioida lopullisesti vireillepanovaiheessa, ja näin ollen ne hylättiin.

1.4.6 *Raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä koskevat väitteet*

(87) POSVIET väitti, että perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet, ja väitti, että Vietnamissa käytettiin kansainvälisillä markkinahinnoilla ostettuja tuontiraaka-aineita eikä merkittävien vääristymien olemassaoloa osoitettu. Lisäksi TRAV ilmoitti, että kotimaassa louhitut raaka-aineet, joita tarvitaan kuumavalssattujen kelojen tuotannossa, eivät täyttäneet terästeollisuuden vaatimuksia eikä niitä olisi yleisesti ottaen voitu käyttää kuumavalssattujen kelojen valmistusprosessissa.

(88) Komissio muistutti, että vireillepanovaiheessa edellytetään vain riittävää näyttöä raaka-aineisiin liittyvistä merkittävistä vääristymistä, jotka vaikuttavat viejämaan tuotantokustannuksiin ja mahdollisesti alhaisemman tullin säännön tehokkuuteen. Se totesi, että valituksessa esitettiin tällainen riittävä näyttö, mukaan lukien tietoa merkityksellisistä markkinaolosuhteista ja tekijöistä, jotka voivat vaikuttaa raaka-aineiden hinnoitteluun ja kustannusrakenteisiin viejämaissa.

(89) Lisäksi komissio katsoi, että tällaisten vääristymien arviointi edellyttää markkinoiden rakenteen, hinnoitteluehtojen ja mahdollisen valtion vaikutusvallan perusteellista analysointia, mitä ei voida tehdä lopullisesti vireillepanovaiheessa. Näin ollen POSVIETin väitteet hylättiin.

1.4.7 *Unionin etua koskevat väitteet*

(90) Eräät osapuolet (Turkin viranomaiset, Nippon Steel & JP, taiwanilaiset yritykset ja BSH Hausgeräte GmbH) väittivät, ettei toimenpiteiden käyttöönotto olisi perusasetuksen 21 artiklassa tarkoitetulla tavalla unionin edun mukaista. Ne väittivät, että toimenpiteet nostaisivat jatkojalostusteollisuuden, kuten auto-, kone- ja kodinkoneteollisuuden, tuotantopanoskustannuksia ja vaikuttaisivat kielteisesti kilpailukykyyn, työllisyyteen ja toimitusketjujen vakauteen.

(91) Komissio muistutti, että 21 artiklan mukaista unionin edun arviointia ei tehdä vireillepanovaiheessa vaan ainoastaan väliaikaisten tai lopullisten toimenpiteiden vaiheessa. Sen vuoksi Turkin viranomaisten, Nippon Steel & JP:n, taiwanilaisten yritysten ja BSH Hausgeräte GmbH:n esittämät väitteet hylättiin.

1.5 **Otanta**

(92) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

Unionin tuottajia koskeva otanta

(93) Vireillepanoilmoituksessa komissio ilmoitti, että se oli valinnut alustavasti unionin tuottajien otoksen. Komissio valitsi otoksen suurimman edustavan tuonti- ja myyntimäärän perusteella ja varmisti samalla tasapuolisen maantieteellisen jakauman. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta, mutta tällaisia huomautuksia ei esitetty.

(94) Lopulliseen otokseen kuului täten kolme unionin tuottajaa kolmesta eri jäsenvaltiosta. Otokseen valittujen tuottajien osuus arvioidusta kokonaistuotantomäärästä on yli 24 prosenttia ja samankaltaisen tuotteen arvioidusta myyntimäärästä vapailla markkinoilla unionissa 17 prosenttia. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

Etuyhteydettömiä tuojia koskeva otanta

(95) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot.

(96) Yksikään etuyhteydetön tuoja ei toimittanut pyydettyjä tietoja ja suostunut osallistumaan otokseen.

Vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

(97) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen komissio pyysi kaikkia Intiassa, Japanissa, Taiwanissa, Turkissa ja Vietnamissa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Intian edustustoa Euroopan unionissa, Japanin edustustoa Euroopan unionissa, Taipein edustustoa Euroopan unionissa, Turkin tasavallan edustustoa Euroopan unionissa ja Vietnamin sosialistisen tasavallan edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan niihin yhteyttä.

(98) Neljä Intiassa toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhdestä vientiä harjoittavasta tuottajasta koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osuus Intiasta unioniin suuntautuneen viennin arvioidusta kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla oli [90–100] prosenttia. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Intian viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei saatu.

(99) Japanissa toimivista yrityksistä viisi toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Niistä yksi, Daido, ilmoitti, ettei se ollut harjoittanut vientiä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Myöhemmin tutkimuksen aikana komissio kuitenkin katsoi, että kyseinen yritys on etuyhteydessä otokseen valittuun vientiä harjoittavaan tuottajaan, kuten johdanto-osan 271–273 kappaleessa kuvataan. Lisäksi eräs toinen yritys ilmoitti tuotantonsa, tuotantokapasiteettinsa, kotimarkkinamyyntinsä ja vientimyyntinsä määräksi ”0” tutkimusajanjaksolla ja muina vuosina, joiden tietoja otantalomakkeessa pyydettiin, joten sitä ei voitu pitää Japanissa toimivana tuottajana. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhdestä vientiä harjoittavasta tuottajasta

koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osuus Japanista unioniin suuntautuneen viennin arvioidusta kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla oli [80–90] prosenttia. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Japanin viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei saatu.

(100) Taiwanissa toimivista vientiä harjoittavista tuottajista kolme toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Kyseiset tuottajat kuuluvat kahteen ryhmään. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahdesta samaan ryhmään kuuluvasta vientiä harjoittavasta tuottajasta koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osuus Taiwanista unioniin suuntautuneen viennin arvioidusta kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla oli [60–70] prosenttia. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Taiwanin viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei saatu.

(101) Turkissa toimivista vientiä harjoittavista tuottajista kuusi toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahdesta vientiä harjoittavasta tuottajasta koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osuus Turkista unioniin suuntautuneen viennin arvioidusta kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla oli [50–60] prosenttia. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Turkin viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei saatu.

(102) Vietnamissa toimivista vientiä harjoittavista tuottajista kolme toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhdestä vientiä harjoittavasta tuottajasta koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan osuus Vietnamista unioniin suuntautuneen viennin arvioidusta kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla oli [80–90] prosenttia. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja Vietnamin viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei saatu.

1.6 **Kyselylomakevastaukset ja tarkastuskäynnit**

(103) Kuten vireillepanoilmoituksessa ilmoitettiin, komissio lähetti kaikkien asianomaisten maiden viranomaisille erityiset kyselylomakkeet selvittääkseen, onko Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus luonut erityisen markkinatilanteen, kuten väitettiin. Kyselylomakkeissa pyydettiin tietoja, joita komissio piti tarpeellisina väitetyn syrjäyttämisvaikutuksen tutkimiseksi, esimerkiksi tietoja tuonnin ja kotimarkkinamyynnin määristä, hinnoista ja markkinaosuuksista asianomaisissa maissa. Tietoja pyydettiin 1 päivän tammikuuta 2022 ja 30 päivän kesäkuuta 2025 väliseltä ajanjaksolta, jota tutkimuksessa käytettiin polkumyynnin ja vahingon määrittämiseen (ks. johdanto-osan 107 kappale). Komissio lähetti myös Intian ja Vietnamin viranomaisille erityiset kyselylomakkeet selvittääkseen väitteitä, joiden mukaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tiettyihin tuotantopanoksiin sovellettavat toimenpiteet ovat aiheuttaneet erityisen markkinatilanteen.

(104) Lisäksi valituksen tekijä oli toimittanut valituksessaan riittävää näyttöä mahdollisista tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-aineisiin liittyvistä vääristymistä Intiassa ja Vietnamissa. Kuten vireillepanoilmoituksessa todettiin, tutkimus kattaa näin ollen kyseiset väitetyt raaka-aineisiin liittyvät vääristymät, jotta voidaan määrittää, sovelletaanko Intiaan ja Vietnamiin perusasetuksen 7 artiklan 2 a ja 2 b kohdan säännöksiä. Tästä syystä komissio lähetti tätä koskevat täydentävät kyselylomakkeet Intian ja Vietnamin viranomaisille.

(105) Komissio lähetti kyselylomakkeet myös otokseen valituille unionin tuottajille, otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille, tiedossa oleville etuyhteydettömille tuojille sekä käyttäjille. Samat kyselylomakkeet asetettiin saataville verkossa ([45]) vireillepanopäivänä.

([45]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2812.

(106) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, joita se piti tarpeellisina polkumyynnin, sen aiheuttaman vahingon, unionin edun sekä erityisen markkinatilanteen ja perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettujen raaka-aineisiin liittyvien vääristymien olemassaolon määrittämisen kannalta. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin kaikkien asianomaisten maiden viranomaisten ja seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat:

— ArcelorMittal, Gent, Belgia

— ArcelorMittal, Asturias, Espanja

— ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Saksa

Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— JSW Steel Limited, Mumbai

— JSW Steel Coated Products Limited, Mumbai

Japanilainen vientiä harjoittava tuottaja

— Nippon Steel Corporation, Tokio

Etuyhteydessä olevat kauppiaat

— Marubeni-Itochu Steel Inc., Tokio, Japani

— Metal One Corporation, Tokio, Japani

— Nippon Steel Trading Corporation, Tokio, Japani

— Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd., Tokio, Japani

— Steel Center Co., Ltd., Tokio, Japani

— NST Coil Center Co., Ltd., Tokio, Japani

Etuyhteydessä olevat tuojat unionissa

— Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH, Düsseldorf, Saksa

— Nippon Steel Trading Austria GmbH, Wien, Itävalta

Taiwanilaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— China Steel Corporation, Kaohsiung

— Chung Hung Steel Corporation, Kaohsiung

Etuyhteydessä oleva kauppias

— China Steel Structure Co., Ltd., Kaohsiung, Taiwan

Turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa

— Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., Istanbul

Etuyhteydessä oleva kauppias

— ArcelorMittal Çelik Ticaret A.Ş., Istanbul, Turkki

Etuyhteydessä olevat tuojat ja/tai raaka-aineiden toimittajat unionissa (tiedot ristiintarkastettu verkossa)

— ArcelorMittal Flat Carbon Europe S.A., Luxemburg, Luxemburg

— Bamesa Oțel, S.A., Topoloveni, Romania

Vietnamilainen vientiä harjoittava tuottaja

— POSCO VIETNAM Co., Ltd, Ho Chi Minh City

Etuyhteydessä oleva jalostuslaitos ja kauppias

— POSCO Vietnam Processing Center Joint Stock Company, Phuoc An, Vietnam

Etuyhteydessä oleva kauppias

— POSCO International Corporation, Soul, Korean tasavalta

Etuyhteydessä oleva raaka-aineiden toimittaja

— POSCO Co. Ltd., Soul, Korean tasavalta

Etuyhteydessä oleva unionin tuoja

— POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH, Eschborn, Saksa

1.7 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(107) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2024 ja 30 päivän kesäkuuta 2025 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2022 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

(108) Japanilaiset tuottajat väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei vuosi 2022 ole asianmukainen vuosi vahinkoa koskevan arvioinnin ensimmäiseksi vuodeksi, koska covid-19-pandemian jälkeen koettu talouden voimakas elpyminen jatkui kyseisen vuoden ensimmäisellä puoliskolla. Japanilaisten tuottajien mukaan vuoden 2022 suotuisat markkinaolosuhteet luovat vääristyneen vertailuarvon ja johtavat liioiteltuun arvioon tilanteen heikkenemisestä, kun tutkimusajanjaksoa verrataan kyseiseen vuoteen. Sen vuoksi ne pyysivät komissiota käyttämään pidempää vertailujaksoa tai vaihtoehtoisesti ottamaan vuoden 2022 olosuhteet huomioon vahinkoindikaattorien kehitystä arvioidessaan.

(109) On tärkeää huomata, että komissio määritti vahingon unionin tuotannonalan tilanteen koko tarkastelujakson aikaisen kehityksen perusteella eikä pelkästään vertaamalla vuotta 2022 ja tutkimusajanjaksoa. Komissio totesi, että vahinkoa määritettäessä tutkitaan usean vuoden pituista eikä vain yhden vuoden ajanjaksoa sen takia, että näin lievennetään suhdannevaihtelujen ja lyhyen aikavälin vaihtelujen vaikutusta sekä voidaan arvioida, jatkuvatko havaitut kehityssuuntaukset johdonmukaisina riittävän edustavalla aikavälillä. Arvioinnissa tarkasteltiin kaikkia merkityksellisiä unionin tuotannonalan tilanteeseen vaikuttaneita taloudellisia tekijöitä ja indikaattoreita, kuten myyntiä, tuotantoa, markkinaosuutta, kannattavuutta, työllisyyttä, kassavirtaa, investointeja ja investointien tuottoa.

(110) Japanilaiset tuottajat väittivät, että vuonna 2022 vallinneet olosuhteet olivat covid-19-pandemian jälkeen koetun elpymisen vuoksi poikkeuksellisen suotuisat ja että sen vuoksi tutkimusajanjakson vertaaminen kyseiseen vuoteen antaa liioitellun kuvan unionin tuotannonalan heikkenemisestä. Tarkastelujakson alussa vallinneet suotuisat markkinaolosuhteet eivät kuitenkaan itsessään ole osoitus siitä, että myöhempi heikkeneminen ei olisi johtunut tutkimuksessa tarkastelluista tekijöistä.

(111) Komission arviointi ei myöskään perustu vain yhteen indikaattoriin tai vuoteen vaan dynaamiseen analyysiin. Heikkeneminen näkyi useissa indikaattoreissa, ja se koski sekä unionin tuotannonalan taloudellista suorituskykyä että alan asemaa unionin markkinoilla. Lisäksi indikaattorien kehityssuuntauksia ja johdonmukaisuutta arvioitiin koko tarkastelujakson, eli myös kyseisen jakson ensimmäisen vuoden ja tutkimusajanjakson välisten vuosien, osalta. Indikaattorien samanaikainen kehitys antaa kattavamman kuvan unionin tuotannonalan tilanteesta kuin tiettynä yksittäisenä vuonna vallinneet olosuhteet.

(112) Japanilaiset tuottajat eivät osoittaneet, että vuoden 2022 jälkeen havaittu heikkeneminen olisi merkinnyt vain paluuta tavanomaisiin olosuhteisiin, jotka olivat vallinneet ennen covid-19-pandemian jälkeistä elpymistä. Tarkemmin sanottuna ne eivät toimittaneet näyttöä siitä, millaista suorituskykyä olisi pidettävä unionin tuotannonalalle normaalina, tai siitä, että tutkimusajanjakson aikana saavutettu taso vastasi tällaisia normaaleja olosuhteita.

(113) Komissio katsoo myös, ettei pidempi vertailujakso itsessään takaa asianmukaisempaa arviota vahingosta. Vertailujakson pidentäminen ei poistaisi tarvetta arvioida unionin tuotannonalan tosiasiallista kehitystä tarkastelujaksolla eikä osoittaisi, että havaittu heikkeneminen ei liity polkumyynnillä tapahtuvaan tuontiin.

(114) Japanilaiset tuottajat eivät myöskään maininneet mitään yksittäisiä vahinkoindikaattoreita, joiden heikkenemisen voitaisiin katsoa johtuvan yksinomaan covid-19-pandemiaa seuranneen elpymisvaiheen päättymisestä. Näin ollen tuottajien esittämä väite ei selitä kaikissa vahinkoindikaattoreissa havaittua yleistä heikkenemistä.

(115) Tämän perusteella komissio katsoi, etteivät vuoden 2022 taloustilannetta koskevat väitteet aseta vahinkoa koskevaa arviointia kyseenalaiseksi. Arviointi perustui unionin tuotannonalan tilanteen koko tarkastelujakson aikaiseen kehitykseen ja kaikkien merkityksellisten vahinkoindikaattorien kehitykseen yhdessä tarkasteltuna. Näin ollen tämä väite hylättiin.

1.8 Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen ja myöhempi menettely

(116) Komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille 17 päivänä huhtikuuta 2026 perusasetuksen 19 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, ettei se aio ottaa käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä, ja antoi asianomaisille osapuolille tilaisuuden esittää lisätietoja.

(117) Komissio jatkoi lopullisten päätelmiensä kannalta tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

(118) Komissio ilmoitti 6 päivänä elokuuta 2026 kaikille asianomaisille osapuolille olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin tiettyjen Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista ja Vietnamista peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnissa, jäljempänä 'lopulliset päätelmät'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksia lopullisista päätelmistä.

(119) Jotkin lopullisista päätelmistä esitetyistä huomautuksista johtivat johdanto-osan 118 kappaleessa mainittujen olennaisten tosiseikkojen ja huomioiden tarkistamiseen. Komissio toimitti 6 päivänä lokakuuta 2026 kaikille asianomaisille osapuolille täydentäviä lopullisia päätelmiä. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksia täydentävissä lopullisissa päätelmissä esitetyistä tarkistetuista tiedoista. Vastaanotettuaan huomautuksia täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio toimitti 16 päivänä lokakuuta 2026 kaikille asianomaisille osapuolille uusia täydentäviä lopullisia päätelmiä. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksia uusissa täydentävissä päätelmissä esitetyistä tiedoista.

(120) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin myös mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuulemisia järjestettiin kaikkien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien, Taiwanin ja Turkin viranomaisten sekä tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjän Czech Blades s.r.o:n kanssa.

(121) POSVIET pyysi 8 päivänä lokakuuta 2026 kuulemismenettelystä vastaavaa neuvonantajaa järjestämään kuulemisen komission yksiköiden kanssa sen varmistamiseksi, että komissio käsittelee ennen lopullisten päätelmien hyväksymistä kolmea väitettä, jotka POSVIET oli esittänyt jo 17 päivänä elokuuta 2026 päivätyissä lopullisista päätelmistä esittämissään huomautuksissa, ja että POSVIETille annetaan aito mahdollisuus vastata täydentävissä lopullisissa päätelmissä esitettyihin uusiin tosiseikkoihin, joiden osalta sille oli annettu kaksi päivää aikaa esittää huomautuksia. POSVIETin kanssa järjestettiin kuuleminen 12 päivänä lokakuuta 2026. Kuulemisessa komission yksiköt vahvistivat ymmärtäneensä esitetyt väitteet ja huomautukset ja käsittelevänsä niitä lopullisessa asetuksessa. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja totesi, että POSVIETille oli annettu kaikki lakisääteiset mahdollisuudet esittää komission yksiköille näkökantansa – huomautuksensa ja väitteensä, sekä kirjallisesti että suullisissa kuulemisissa – ja että tässä tutkimuksessa kunnioitettiin POSVIETin puolustautumisoikeuksia.

2. TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE, TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tutkimuksen kohteena oleva tuote

(122) Tutkimuksen kohteena oleva tuote ovat raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä, ei kuitenkaan ruostumattomasta teräksestä, valmistetut kaikenlevyiset kylmävalssatut pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat levyvalmisteet, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, jäljempänä 'kylmävalssatut teräslevyvalmisteet', ja pois lukien seuraavat:

— raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut kaikenlevyiset kylmävalssatut pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat levyvalmisteet, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, myös kelatut, kaikenpaksuiset, sähkötekniset;

— raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut kaikenlevyiset kylmävalssatut pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat levyvalmisteet, kelatut, alle 0,35 mm:n paksuiset, hehkutetut (pinnoitukseen soveltuva ohutlevyteräs);

— muusta seosteräksestä valmistetut kaikenlevyiset levyvalmisteet piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä; ja

— seosteräksestä valmistetut kylmävalssatut levyvalmisteet, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, pikateräksestä.

(123) Kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita käytetään moniin tarkoituksiin, muun muassa autoteollisuudessa, kodinkoneissa, rakennusmateriaaleissa, teollisuuskoneissa, sähkölaitteissa, metallikalusteissa, varastointijärjestelmissä ja putkissa sekä muissa tuotantoketjun loppupään tuotteissa, joissa vaaditaan korkealaatuista pintaa ja mitanpitävyyttä.

2.2 Tarkasteltavana oleva tuote

(124) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista tai Vietnamista peräisin oleva tutkimuksen kohteena oleva tuote, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80 ja 7226 92 00 (Taric-koodit 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19 ja 7211 29 00 99).

2.3 Samankaltainen tuote

(125) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:

— unioniin viety tarkasteltavana oleva tuote;

— asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tutkimuksen kohteena oleva tuote; ja

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tutkimuksen kohteena oleva tuote.

(126) Komissio päätti, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

2.4 **Tuotteen määritelmää koskevat väitteet**

(127) Daido esitti pyynnön DF42N-, MENPD- ja MAS1C-tuotteiden, jäljempänä yhdessä ’Daidon funktionaaliset metalliseokset’, jättämisestä tutkimuksen ulkopuolelle. Daidon mukaan nämä seokset olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle sen takia, että niillä on eri käyttötarkoitukset, valmistusprosessit, jakelukanavat ja hinnat kuin kylmävalssatuilla teräslevyvalmisteilla. Daido piti kyseisten tuotteiden sulkemista tutkimuksen ulkopuolelle perusteltuna myös siksi, että niiden tuotevalvontakoodi kuuluu luokkaan 09. Daidon mukaan luokat 01–08 vastaavat EN-standardeissa määriteltyjä yleisesti tunnettuja kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuoteperheitä, joihin kuuluvia tuotteita käytetään autoteollisuuden, laitteiden valmistuksen ja rakennusalan yleisten tuotteiden toimitusketjuissa, kun taas luokkaan 09 luokitellaan kaikki muihin luokkiin kuulumattomat materiaalit, jotka eivät täytä kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden mekaanisia tai pintaa koskevia kriteerejä.

(128) Daido ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että sen funktionaalisilla metalliseoksilla ei ole samat tekniset, kemialliset ja fyysiset perusominaisuudet kuin kylmävalssatuilla teräslevyvalmisteilla. Daidon metalliseokset valmistetaan samoista raaka-aineista ja käytännössä samaa prosessia käyttäen kuin kylmävalssatut teräslevyvalmisteet, ja lopputuloksena saatava tuote on kylmävalssattu teräslevyvalmiste. Erityinen käyttötarkoitus tai loppuhinta tai erityiset jakelukanavat eivät ole peruste tuotteiden sulkemiselle tutkimuksen ulkopuolelle.

(129) Myöskään se, että tuotteen valvontakoodi kuuluu luokkaan 09, kuten Daido totesi, ei ole peruste kyseisten tuotteiden sulkemiselle tutkimuksen ulkopuolelle. Päin vastoin, tämä seikka itse asiassa vahvistaa, että kyseessä on tutkimuksen kohteena oleva tuote, jolla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet kuin kylmävalssatuilla teräslevyvalmisteilla, jotka luokitellaan muihin tuotteen valvontakoodien luokkiin, ja että tutkimus kattaa eri tuotelajeja, joita käytetään eri käyttötarkoituksiin.

(130) Tämän perusteella komissio hylkäsi pyynnön jättää kyseiset tuotteet tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

(131) Daido toisti päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan Daidon funktionaaliset metalliseokset olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle, perustellen väitettään erityisesti kyseisten metalliseosten väitetyillä erilaisilla ominaisuuksilla, käyttötarkoituksilla ja kilpailuolosuhteilla sekä sillä, että niiden tuotevalvontakoodi kuuluu luokkaan 09.

(132) Daido ei toimittanut mitään uusia tietoja tai todisteita, jotka olisivat voineet muuttaa komission arviota. Sen vuoksi komissio hylkäsi pyynnön jättää kyseiset tuotteet tutkimuksen ulkopuolelle.

(133) Kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden käyttäjä Czech Blades s.r.o. pyysi, että tietyt kylmävalssatut teräsnauhat, joilla on erityiset tekniset ominaisuudet, jätettäisiin toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle. Kyseinen käyttäjä väitti, että nämä tuotteet valmistetaan tiettyjen tarkasti määriteltyjen teknisten eritelmien mukaan tiettyä harvinaista jatkojalostuskäyttöä varten ja että niitä ei ole saatavilla unionin tuottajilta, minkä takia niitä tuodaan teknisten tarpeiden eikä hintanäkökohtien takia. Kyseinen käyttäjä väitti myös, että nämä tuotteet eivät ole vaihdettavissa muiden kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa ja että toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi kielteisesti kyseisten tuotteiden tuotantoketjun loppupään toimintoihin.

(134) Komissio hylkäsi tämän pyynnön. Toimitettu näyttö ei osoittanut riittävällä tavalla, että kyseisillä tuotteilla olisi erilaiset tekniset, kemialliset ja fyysiset ominaisuudet, minkä vuoksi ne olisi perusteltua jättää toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle, tai että unionin tuottajilta ei olisi saatavilla tuotteita, jotka täyttävät vaaditut tekniset ominaisuudet tai jotka olisivat teknisesti vaihdettavissa tällaisten tuotteiden kanssa. Toimitetut tiedot eivät sisältäneet riittävän kattavaa, johdonmukaista ja todennettavissa olevaa näyttöä väitteiden tueksi.

(135) Lisäksi tutkimuksessa vahvistettiin, että unionin tuotannonala valmistaa tuotteita, joilla on väitetyt tekniset ominaisuudet tai jotka ovat teknisesti vaihdettavissa tällaisten tuotteiden kanssa. Näin ollen tutkimus ei vahvistanut käyttäjän väitettä, jonka mukaan kyseisiä tuotteita ei ole saatavilla unionin tuottajilta.

(136) Lisäksi pyynnön tueksi esitetyt tiedot toimitettiin vasta hyvin myöhäisessä vaiheessa tutkimusta. Tässä vaiheessa komissio ei enää pystynyt suorittamaan tarvittavaa todentamista tai tutkimaan esitettyjä väitteitä tarkemmin. Näin ollen tietoja ei voitu ottaa huomioon, jotta olisi voitu selvittää, täyttyvätkö edellytykset tuotteiden jättämiselle toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle.

(137) Czech Blades väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että sen valmistamat turvalliset partaveitsenterät ja teollisuusterät ovat pitkälle erikoistuneita kapean markkinasektorin tuotteita ja unionin markkinoilla ainutlaatuisia. Czech Blades toimitti lisätietoja kyseisten tuotteiden tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyyntönsä tueksi. Yritys toimitti kyseiset lisätiedot komission ohjeistettua, että mahdolliset pyynnöt olisi perusteltava asianmukaisesti ja että niiden tulisi koskea erityisesti i) tuontituotteiden ja unionin tuotteiden fyysisiä, kemiallisia ja teknisiä perusominaisuuksia, ii) tuotteiden käyttötarkoituksia ja keskinäistä vaihdettavuutta, iii) vaihtoehtoisia hankintalähteitä, iv) poissulkemisen vaikutusta tulleihin ja v) tullien vaikutusta käyttäjään. Czech Blades totesi toimittaneensa aiemman näyttönsä luottamuksellisena, minkä vuoksi muut asianomaiset osapuolet eivät voineet esittää siitä huomautuksia. Sen vuoksi se toimitti avoimeen asiakirja-aineistoon tarkoitetun erittelyn käyttämästään raaka-aineesta.

(138) Ominaisuuksien ja vaihdettavuuden osalta Czech Blades väitti, että terissä käytettävä teräs kuuluu pitkälle erikoistuneeseen teräsluokkaan, jota koskevat tiukat vaatimukset ja johon luokiteltavaa terästä ei näiden vaatimusten vuoksi voi korvata muilla teräslaaduilla. Vaihtoehtoisten hankintalähteiden osalta Czech Blades väitti, että yksikään unionin toimittaja ei pysty toimittamaan kyseistä tuotetta. Yrityksen mukaan unionin tehtaat eivät olleet pystyneet toimittamaan sille terissä käytettävää terästä: joko toimittajat eivät olleet pystyneet toimittamaan tarvittavia määriä tai vaaditun laatuista terästä vaadittuja toleransseja noudattaen tai ne eivät olleet vastanneet lainkaan. Lisäksi Czech Blades väitti, että unionin tuottajat eivät pidä kyseistä tuotetta kaupallisesti houkuttelevana sen energiaintensiivisen ja työvoimavaltaisen tuotantoprosessin ja vähäisen vuotuisen kysynnän vuoksi. Tullien vaikutuksen osalta Czech Blades väitti, että kyseisestä materiaalista valmistetut terät muodostavat merkittävän osan sen tuotannon arvosta.

(139) Unionin tuotannonala ilmaisi päätelmien ilmoittamisen jälkeen kannattavansa pyynnön hylkäämistä. Se vetosi siihen, että komissio oli jo todennut, että kyseisiä tuotteita tuotetaan unionissa, että unionin tuottajat toimittavat kylmävalssattua raaka-ainetta, josta unionin uudelleenvalssaajat jalostavat partahöylänteriin käytettäviä kapeita teräsnauhoja, että toimenpiteillä ei estetä tuontia vaan palautetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja että vaikutus kustannuksiin on hyvin vähäinen.

(140) Komissio totesi ensinnäkin, että on tuotteen poissulkemista pyytävän osapuolen vastuulla osoittaa kattavan, yhdenmukaisen, todennettavissa olevan ja ajoissa toimitetun näytön perusteella, että kaikki poissulkemisen edellytykset täyttyvät samanaikaisesti. Ei riitä, että osapuoli vahvistaa vain yhden seikan, vaan pyyntöä on arvioitava kokonaisuutena kaikkien johdanto-osan 137 kappaleessa mainittujen viiden tekijän kannalta.

(141) Ominaisuuksien ja vaihdettavuuden osalta komissio totesi, että vaikka lisätiedoissa annetaan yksityiskohtaisempi kuvaus Czech Bladesin tuomasta materiaalista, se ei yksistään vielä osoita, ettei unionin tuotannonala valmistaisi tuotteita, joilla on samat tai vastaavat tekniset, kemialliset ja fyysiset ominaisuudet. Materiaalieritelmä perustuu Czech Bladesin omissa ostoissa sovellettuihin vaatimuksiin, mutta se ei osoita, etteivätkö unionin tuottajat pystyisi toimittamaan eritelmän mukaista tuotetta. Se, että ruostumaton teräs ei välttämättä ole soveltuva vaihtoehto, ei osoita, että saatavilla ei olisi muita hiiliterästuotteita, jotka täyttävät vastaavat tekniset vaatimukset. Czech Blades ei toimittanut nimenomaista näyttöä siitä, voivatko unionin tuottajien valmistamat tuotteet täyttää sen eritelmässä määritetyt tekniset vaatimukset.

(142) Vaihtoehtoisten hankintalähteiden osalta komissio totesi, ettei Czech Bladesin toimittama näyttö ollut tyhjentävää ja että se perustui lausuntoihin eikä todennettavissa oleviin tietoihin. Lisäksi komissio totesi, että kuten unionin tuotannonala väitti (ks. johdanto-osan 139 kappale), unionin uudelleenvalssaajien käyttämä kapea teräsnauha, jota käytetään partahöylänteriin, valmistetaan unionin tuottajien toimittamasta kylmävalssatusta raaka-aineesta, mikä vahvistaa, että tarvittava tuotantoketju on olemassa unionissa. Näin ollen Czech Blades ei osoittanut, että tuotetta ei olisi saatavilla unionin tuottajilta.

(143) Siltä osin kuin on kyse tuotteen poissulkemisen vaikutuksesta tulleihin, lisätiedoissa ei esitetä määrällistä arviota vältettävistä tulleista, jos pyyntö tuotteen jättämisestä tutkimuksen ulkopuolelle hyväksyttäisiin. Toimitetuissa tiedoissa keskitytään käyttäjän tuotantopanoskustannusten odotettuun nousuun, mutta niissä ei esitetä määrällistä arviota tuotteen poissulkemisen vaikutuksesta tulleihin.

(144) Kaiken kaikkiaan päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitetut lisätiedot sisältävät yksityiskohtaisempaa ja täsmällisempää näyttöä kuin mitä oli saatavilla komission arvioidessa pyyntöä aiemmin. Nämä lisätiedot eivät kuitenkaan vapauta Czech Bladesia johdanto-osan 137 kappaleessa kuvatusta todistustaakasta, joka edellyttää selkeän näytön eikä pelkästään väitteiden esittämistä siitä, että jokainen poissulkemisen edellytys täyttyy. Lisätiedot yksinään eivät osoita, että kyseisillä tuotteilla olisi ominaisuuksia, jotka erottavat ne unionin tuotannonalan valmistamista kylmävalssatuista tuotteista, tai että vaaditut ominaisuudet täyttäviä tuotteita tai teknisesti vaihdettavissa olevia tuotteita ei olisi saatavilla unionin tuottajilta. Näin ollen niitä teräksenvalmistajia koskevia tietoja, joihin asianomainen käyttäjä oli ollut yhteydessä, on arvioitava yhdessä teknisen eritelmän kanssa, jotta voidaan selvittää, johtuuko vaihtoehtoisten hankintalähteiden väitetty puute teknisistä esteistä vai kaupallisista näkökohdista. Lisätiedoissa ei myöskään esitetä määrällistä arviota pyydetyn poissulkemisen vaikutuksesta tulleihin, eikä arvioita toimenpiteiden vaikutuksista Czech Bladesiin (perustana olevia oletuksia tai tullien sekä myynnin ja työpaikkojen väitettyjen menetysten välistä syy-yhteyttä) ole perusteltu. Nämä ovat välttämättömiä tietoja, jotta tuotteen poissulkemista koskeva pyyntö on asianmukaisesti perusteltu, ja jo pelkästään niiden puuttuminen on syy hylätä pyyntö teknisen ja tarjontaan liittyvän näytön arvioinnista riippumatta.

(145) Tämän perusteella komissio totesi, että Czech Blades ei ole osoittanut, että edellytykset asianomaisten tuotteiden sulkemiseksi toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle täyttyisivät. Sen vuoksi poissulkemista koskeva pyyntö hylättiin.

(146) Yhteistyössä toiminut otoksen ulkopuolinen japanilainen vientiä harjoittava tuottaja Proterial Ltd. pyysi päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissiota muuttamaan lopullisen polkumyyntitullin soveltamista sen harjoittaman viennin osalta vedoten tuotteensa väitetysti ainutlaatuiseen luonteeseen ja rooliin autoteollisuudessa.

(147) Komissio totesi, että osapuolen kuvaama tuote kuuluu tutkimuksen soveltamisalaan. Väitteiden tueksi ei esitetty näyttöä, eikä niiden perusteella siksi voitu tehdä mitään tuotekohtaisia päätelmiä. Unionin etua arvioitiin jo ilmoitetuissa päätelmissä, eikä komissiolle toimitettu muita tietoja, jotka olisivat muuttaneet sen päätelmiä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Erityinen markkinatilanne: Kiinan ylikapasiteetin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus**

3.1.1 *Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukainen erityinen markkinatilanne – syrjäyttämisvaikutus*

(148) Komissio käytti tässä tutkimuksessa terästeollisuuden ylikapasiteettia käsittelevän globaalin foorumin ([46]), jäljempänä 'GFSEC', käyttämää ylikapasiteetin määritelmää, jonka mukaan ylikapasiteetti tarkoittaa tuotantokapasiteetin ja kysynnän välistä eroa. Myös valituksen tekijä käytti tätä määritelmää.

(149) Valituksen tekijä väitti, että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannon ylikapasiteetti Kiinan kansantasavallassa, jäljempänä 'Kiina', työnsi Kiinassa tuotettuja kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita alhaisilla hinnoilla vientiin kaikkien asianomaisten maiden markkinoille. Tämän viennin aiheuttama paine alensi asianomaisten maiden kotimaisten tuottajien hinnat kestämättömälle tasolle. Tämän vuoksi kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden myyntihinnat asianomaisissa maissa olivat keinotekoisen alhaiset. Alentuneet hinnat puolestaan heikensivät keinotekoisesti asianomaisten maiden kotimaisten kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien voittoa näiden myydessä tuotteitaan kotimarkkinoillaan.

(150) Tämän perusteella valituksen tekijä väitti, että normaaliarvo olisi muodostettava laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja että tosiasiallinen voitto olisi korvattava muilla tiedoilla, jotta voidaan poistaa erityisen markkinatilanteen vaikutus.

([46]) https://www.steelforum.org/.

3.1.2 *Yleisen teräksentuotannon ylikapasiteetti Kiinassa*

(151) Valituksen mukaan teräksentuotannon ylikapasiteetti on maailmanlaajuinen ongelma mutta sen perimmäinen ja tärkein lähde on Kiina. Vuonna 2024 Kiinan osuus maailman raakateräksen tuotantokapasiteetista oli 47 prosenttia eli 1 173 miljoonaa tonnia. ([47])

(152) Valituksen tekijä selitti, että kysynnän heikkenemisen vuoksi Kiinan teräksentuotannon ylikapasiteetti ei ole lyhytaikainen vaan pikemminkin rakenteellinen ilmiö, johon liittyy se, että valtion politiikan mukaisesti uuden tuotantokapasiteetin luominen Kiinassa on irrotettu ennakoidusta kysynnästä. OECD:n mukaan teräksentuotannon lyhytaikaista ylikapasiteettia aiheuttavat normaalit suhdannevaihtelut, kun taas rakenteellinen ylikapasiteetti johtuu valtiontuista ja muista valtion käyttämistä tukimuodoista. ([48])

(153) GFSEC on todennut yleisemmin katsoen, että ylikapasiteetti johtaa teräksen ylitarjontaan kansainvälisillä markkinoilla, teräksen hintojen alenemiseen sekä kolmansien maiden kotimaisten markkinaehtoisesti toimivien teräksentuottajien markkinaosuuksien pienenemiseen ja kapasiteetin käyttöasteen laskuun. ([49])

(154) Tätä taustaa vasten komission oma analyysi Kiinan terästeollisuudesta vahvisti, että Kiinan terässektorilla on ollut huomattavasti ylikapasiteettia ainakin vuodesta 2014 lähtien, mikä vahvistaa kyseisen ylikapasiteetin rakenteellisen luonteen. ([50]) Myös aiemmissa komission tutkimuksissa ([51]) on käynyt ilmi, että Kiinan viranomaisten puuttuminen terässektorin toimintaan on aiheuttanut merkittäviä markkinavääristymiä. Myös julkisesti saatavilla olevien tutkimusten ([52]) mukaan Kiinan viranomaisten terässektorin yrityksille eri tasoilla myöntämä tuki viittaa siihen, että Kiinan teräsmarkkinat eivät toimi normaalien markkinavoimien mukaisesti.

3.1.3 *Kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannon ylikapasiteetti Kiinassa*

(155) Valituksen tekijä osoitti erityisesti kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden osalta, että Kiinan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantokapasiteetti ei ole seurannut kotimaista kysyntää – kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kysyntä Kiinassa pysyi vuosina 2022–2024 vakaana ja alitti jatkuvasti tuotantokapasiteetin, kun taas tandem-valssainten tuotantokapasiteetti kasvoi jatkuvasti. ([53])

(156) Komissio havaitsi jo eräässä aiemmassa polkumyyntitutkimuksessaan, joka koski muun muassa Kiinasta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontia ([54]), että vuonna 2020 kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kokonaistuotantokapasiteetti Kiinassa oli yli 120 miljoonaa tonnia, kun taas tuotannon ja Kiinan kulutuksen molempien määräksi arvioitiin 100 miljoonaa tonnia vuonna 2020, mikä tarkoittaa, että kyseisenä vuonna käyttämätöntä kapasiteettia oli arviolta 20 miljoonaa tonnia. Valituksessa esitettyjen tietojen perusteella vuonna 2024 Kiinan tuotantokapasiteetti kasvoi edelleen 12 prosenttia vuoteen 2019 verrattuna ja 9 prosenttia vuoteen 2021 verrattuna. ([55]) Samaan aikaan kotimainen kysyntä kasvoi vain 3 prosenttia vuoteen 2019 verrattuna ja jopa laski 2 prosenttia vuoteen 2021 verrattuna. ([56]) Yksikään asianomainen osapuoli ei kiistänyt näitä tietoja.

([47]) GFSEC, "Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity", toukokuu 2024, s. 6, saatavilla osoitteessa https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-steel-exports-trade-remedy-actions-and-sources-of-excess-capacity_0525.pdf.

([48]) "OECD Trade Policy Paper – Measuring distortions in international markets: Below-Market finance", toukokuu 2021, nro 247, https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2021/05/measuring-distortions-in-international-markets-below-market-finance_ef463ae3/a1a5aa8a-en.pdf.

([49]) GFSEC, "Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries", maaliskuu 2024, s. 5, saatavilla osoitteessa https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

([50]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja "Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations" (Kiinan talouden merkittävät vääristymät kaupan suojatoimia koskevien tutkimusten kannalta), 14.6 jakso ("Overcapacity"), s. 408 ja sitä seuraavat sivut, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=fi.

([51]) Erityisesti täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/2068 sekä täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/508.

([52]) Trade Policy Hub & LSE Consulting, "Research into market distortions in the steel sector", The London School of Economics and Political Science, 20245, saatavilla osoitteessa https://www.lse.ac.uk/business/consulting/assets/documents/Research-into-Market-Distortions-in-the-Steel-Sector.pdf.

([53]) *Lähteet*: WV Stahl, Plantfacts ja MetalSpans (tiedot peräisin asiakkailta).

([54]) Viimeisimmät Kiinasta tulevaa tuontia koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/2068.

([55]) Lähteet: WV Stahl, Plantfacts ja MetalSpans (tiedot peräisin asiakkailta).

([56]) *Ks. edellinen alaviite.*

(157) Tämä ylikapasiteetin kasvu johtui suurelta osin Kiinan viranomaisten rahoitussuunnitelmista, joilla vastattiin vuosien 2008–2009 maailmanlaajuiseen finanssikriisiin. ([57]) Kiinan viranomaiset tukevat Kiinan ylikapasiteettia laajasti toimillaan, joten kun kotimainen kysyntä hiipuu (kuten tapahtui esimerkiksi covid-19-pandemian jälkimainingeissa rakennusalan kriisin vuoksi), Kiinan markkinoille syntyy ylitarjontaa. ([58])

3.1.4 *Kiinan ylikapasiteetin vaikutus hintoihin*

(158) Valituksen tekijä osoitti, että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantokapasiteetin kasvu ja niiden kysynnän väheneminen yhdessä ovat johtaneet kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hintojen laskuun Kiinassa. Kylmävalssatun hiiliteräksen hinta juan renminbeissä laski Kiinassa vuosina 2022–2024. ([59])

(159) Tämä pakotti kiinalaiset teräksentuottajat viemään ylituotantoaan alhaisilla hinnoilla, jotka olivat seurausta ylikapasiteetista. ([60])

(160) Kiinan ylikapasiteetti on johtanut viennin jyrkkään kasvuun ja painanut teräksen hinnat alas maailmanlaajuisesti ja siten horjuttanut globaaleja teräsmarkkinoita. Tämän seurauksena Kiinasta tulevaa teräksen tuontia koskevat toimenpiteet, mukaan lukien kaupan suojatoimia koskevat tutkimukset, ovat lisääntyneet entisestään viime vuosina. ([61])

(161) Komissio keräsi tutkimuksessa asiaa koskevaa näyttöä erityisesti kyselylomakevastausten kautta ja asianomaisten maiden viranomaisten tiloissa tehtyjen tarkastusten yhteydessä. Tämä näyttö osoitti, että myös asianomaiset maat olivat tietoisia Kiinan ylikapasiteetin haitallisista vaikutuksista ja että monet niistä toteuttivat toimenpiteitä niiden torjumiseksi, kuten asianomaisissa jaksoissa selitetään.

(162) Kunkin asianomaisen maan tuontimääriä ja -hintoja analysoidaan omissa jaksoissaan, mutta tässä vaiheessa komissio totesi, että ylikapasiteetti vaikutti Kiinan kotimarkkinahintoihin ja Kiinasta asianomaisiin maihin suuntautuvan tuonnin hinnat puolestaan ilmensivät Kiinan ylikapasiteetin ulkoisia vaikutuksia.

(163) Kiinasta ([62]) ja eräästä toisesta maasta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessaan komissio päätteli, että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyyntihintoihin Kiinassa kohdistui perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitettuja merkittäviä vääristymiä ([63]).

(164) Tämä päätelmä perustui myös siihen, että Kiinan ”[k]ylmävalssattujen teräslevytuotteiden markkinoita palvelevat merkittävässä määrin yritykset, jotka ovat Kiinan viranomaisten omistuksessa tai hallinnassa taikka joiden toimintapolitiikkaa nämä viranomaiset valvovat tai ohjaavat” ([64]).

(165) Ylikapasiteetti on vaikuttanut Kiinasta tulevan tuonnin hintoihin, joiden aiheuttama hintapaine on alentanut asianomaisten maiden markkinahintoja. Valituksen tekijän mukaan asianomaisten maiden hinnat ovat keinotekoisen alhaiset, koska Kiinasta tulevan tuonnin hintataso ei perustu markkinanäkökohtiin. Valituksen tekijä väitti, että koska yrityksiä tuetaan niin laajasti, ne voivat toimia tappiolla vuosien ajan ilman, että niiden tarvitsisi supistaa tuotantokapasiteettiaan.

(166) Komissio tarkasteli Kiinasta kuhunkin asianomaiseen maahan tulevaa tuontia ja sen hintatasoa, ja sen kunkin maan osalta tekemät päätelmät esitetään jäljempänä asianomaisissa jaksoissa.

([57]) GFSEC, ”Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity” (viitetiedot edellä), s. 6.
([58]) Credendo, ”China’s ongoing construction crisis drives global steel prices down”, 28. elokuuta 2024, saatavilla osoitteessa https://credendo.com/en/knowledge-hub/steel-sector-global-steel-prices-under-pressure-amid-chinas-real-estate-downturn ja CTECH, ”The iron curtain falls: China steel exports surge amid domestic crisis”, 3. syyskuuta 2024, https://www.calcalistech.com/ctechnews/article/sxv9qbfq2.
([59]) *Lähde*: Fastmarkets- ja Argus-tietokannat.
([60]) GFSEC, ”Global excess capacity and employment in steel and downstream activities”, maaliskuu 2025, s. 9, saatavilla osoitteessa https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/GFSEC-Employment_and-excess-capacity_31_jan_2025-(002)_250305_1015.pdf.
([61]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Significant Distortions in the Economy of the People’s Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations” (Kiinan talouden merkittävät vääristymät kaupan suojatoimia koskevien tutkimusten kannalta), 14.6 jakso (”Overcapacity”), s. 408 ja sitä seuraavat sivut, saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=fi.
([62]) Viimeisimmät Kiinasta tulevaa tuontia koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/2068.
([63]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/2068, johdanto-osan 78 kappale.
([64]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/2068, johdanto-osan 62 kappale.

3.1.5 *Kiinan ylikapasiteetin vaikutus voittoihin*

(167) Valituksen tekijä selitti, että keinotekoisen alhaiset hinnat merkitsevät pienempiä voittoja. Se esitti tältä osin näyttöä kiinalaisten teräksentuottajien kannattavuuden heikkenemisestä vuonna 2024 ([65]) ja siitä, että kotimaiset teräksen hinnat ja Kiinan vientihinnat olivat tuotantokustannuksia alhaisemmat ([66]).

(168) Valituksen tekijän mukaan sen seurauksena, että asianomaisten maiden markkinoille tulee Kiinasta tulevaa tuontia ylikapasiteetin ajamana, hinnat asianomaisten maiden markkinoilla laskevat eivätkä kotimaiset teräksentuottajat enää pysty myymään samoja määriä, mikä laskee kapasiteetin käyttöastetta. Tämän seurauksena kiinteät kustannukset nousevat jyrkästi, mikä laskee voittoa entisestään. Viime kädessä kotimaiset tuottajat eivät enää pysty investoimaan, jolloin niiden innovatiivisuus ja tehokkuus kärsivät. ([67]).

(169) Yhteenvetona valituksen tekijä väitti, että muiden maiden kuin Kiinan kotimaiset teräksentuottajat tekivät vähemmän voittoa kuin ne olisivat tehneet, jos Kiinan ylikapasiteetti ei olisi kasvanut niin jyrkästi kuin se kasvoi. ([68]) Valituksen tekijä toimitti myös tietoja asianomaisten maiden kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien kannattavuudesta. Tutkimuksessa tehdyt tätä koskevat havainnot esitetään jäljempänä asianomaisissa jaksoissa.

(170) Komissio tarkasteli Kiinasta kuhunkin asianomaiseen maahan tulevaa tuontia ja sen hintatasoa, ja sen kunkin maan osalta tekemät päätelmät esitetään jäljempänä asianomaisissa jaksoissa.

3.2 **Intia**

3.2.1 *Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta johtuva erityinen markkinatilanne*

(171) Voidakseen arvioida, vallitsiko Intian markkinoilla erityinen markkinatilanne Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin aiheuttaman syrjäyttämisvaikutuksen seurauksena, komissio analysoi ensin Kiinasta Intian kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinoille tulleen tuonnin määriä.

(172) Komissio vertasi Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin määriä Intian kulutukseen. Tätä varten komissio käytti Intian viranomaisten kyselylomakevastauksessaan toimittamia tuotanto-, tuonti- ja vientitietoja, jotka komissio oli tarkastanut paikan päällä. Komissio arvioi Intiassa kulutettujen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden määrän lisäämällä kokonaistuotantoon tuonnin ja vähentämällä siitä viennin.

Taulukko 1

Intian kulutus

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Intian kulutus (arvioitu) (tonnia)	18 322 098	19 390 835	21 708 857	21 178 934
Kokonaistuonti (tonnia)	537 448	509 192	525 511	440 782

([65]) The Economist, "Chinese overcapacity is crushing the global steel industry", 17. syyskuuta 2024, saatavilla osoitteessa https://www.economist.com/business/2024/09/17/chinese-overcapacity-is-crushing-the-global-steel-industry.

([66]) Fastmarkets, "China's steelmaking losses incentivize global rebalancing", 23. kesäkuuta 2025, saatavilla osoitteessa https://www.fastmarkets.com/insights/chinas-steelmaking-losses-incentivize-global-rebalancing/ ja GFSEC, "Global excess capacity and employment in steel and downstream activities" (viitetiedot edellä), s. 16–17.

([67]) GFSEC, "Global excess capacity and employment in steel and downstream activities" (viitetiedot edellä), s. 3, 5, 8 ja 13, ja GFSEC, "Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries" (viitetiedot edellä), s. 11 ja 12.

([68]) GFSEC, "Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries" (viitetiedot edellä), s. 18–20, erityisesti kaavio 3.

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kiinasta tuleva tuonti (tonnia)	17 681	23 269	63 775	52 992
Tuonnin yhteenlaskettu markkinaosuus (%)	2,93	2,63	2,42	2,08
Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus (%)	0,10	0,12	0,29	0,25

Lähde: Intian viranomaiset, omat laskelmat.

(173) Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 0,10 prosentista 0,25 prosenttiin. Tämän perusteella komissio katsoi, että Kiinasta Intiaan tulevan tuonnin määrä oli vähäpätöinen kulutukseen nähden ja liian pieni, jotta se olisi voinut aiheuttaa syrjäyttämisvaikutuksen.

(174) Sen vuoksi komissio päätteli, ettei Kiinasta tuleva tuonti aiheuttanut Kiinan terässektorin ylikapasiteetin seurauksena erityistä markkinatilannetta Intian kotimarkkinoilla.

(175) Eurofer pyysi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissiota tarkastelemaan uudelleen havaintojaan, jotka esitetään yhteenvetona johdanto-osan 171–174 kappaleessa. Komissio huomautti, ettei Eurofer ollut toimittanut mitään uusia tietoja tai todisteita, jotka olisivat muuttaneet komission arviointia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen ja vahvisti johdanto-osan 171–174 kappaleessa esitetyt havainnot ja päätelmät.

3.2.2 *Tuotantopanoksia koskevien toimenpiteiden aiheuttama erityinen markkinatilanne*

3.2.2.1 Johdanto

(176) Valituksen tekijä väitti, että Intian teräsmarkkinoilla oli perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukainen erityinen markkinatilanne. Valituksen tekijän väitteet koskivat

— rautamalmia, kytköskäyttöä varten tapahtuva louhinta mukaan lukien

— kivihiiltä, kytköskäyttöä varten tapahtuva louhinta mukaan lukien

— teräsromua

— intialaisten terästuottajien vertikaalista integroitumista.

(177) Komissio tutki valituksessa esitettyjä väitteitä sekä huomautuksia, jotka ainoa otokseen valittu intialainen vientiä harjoittava tuottaja JSW oli toimittanut vireillepanon yhteydessä ja jotka esitetään yhteenvetona johdanto-osan 58–66 kappaleessa. Komissio arvioi myös Intian viranomaisten ja JSW:n kyselylomakevastauksia, jotka oli tarkastettu paikan päällä (ks. johdanto-osan 103 kappale).

(178) Kyselylomakevastausten, tarkastuskäyntien ja saatujen huomautusten perusteella komissio hylkäsi valituksessa esitetyt väitteet, jotka koskivat erityisen markkinatilanteen olemassaoloa hiili- ja teräsromumarkkinoilla sekä intialaisten teräksentuottajien vertikaalista integroitumista, sillä asiakirja-aineistossa ei ollut riittävästi tietoja, joiden perusteella väitteet olisi voitu vahvistaa tässä tutkimuksessa. Sen sijaan komissio tutki, olivatko valituksessa esitetyt rautamalmia (kytköskäyttöä varten tapahtuva louhinta mukaan lukien) koskevat väitteet perusteltuja ja oliko sen seurauksena olemassa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahintoihin vaikuttava erityinen markkinatilanne.

3.2.2.2 Vääristymien olemassaolo rautamalmin markkinoilla

3.2.2.2.1 Johdanto

(179) Komissio totesi tässä tutkimuksessa, että kuumavalssatut teräslevyvalmisteet ovat tärkein tuotantopanos kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannossa, ja kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannossa puolestaan tarvitaan rautamalmia. Komissio totesi myös, että koska JSW käytti vertikaalisesti integroitunutta valmistusprosessia, kuumavalssatuista teräslevyvalmisteista valmistettujen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannossa käytettiin rautamalmia. Kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannossa käytetty rautamalmi oli i) kotimaasta hankittua, ii) vientiä harjoittavan tuottajan suoraan louhimaa tai iii) tuotua rautamalmia.

(180) Komissio totesi, että seuraavat Intian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet alensivat keinotekoisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa varten kotimaasta hankitun rautamalmin hintaa:

— Intian viranomaisten puuttuminen rautamalmin kotimarkkinoiden toimintaan

— Intian viranomaisten toimista johtuvat vääristymät teräksenvalmistukseen tarkoitetun rautamalmin louhinnassa kytköskäyttöä varten

— rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttisen rautamalmin vientivero

— vientiin tarkoitetun rautamalmin kotimaan rautatiekuljetuksiin kohdistuvat rajoitukset.

(181) Komissio analysoi kutakin näistä toimenpiteistä ja niiden vaikutuksia kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannossa käytettävän rautamalmin hintaan.

3.2.2.2.2 Intian viranomaisten puuttuminen rautamalmin kotimarkkinoiden toimintaan

(182) Komissio tutki Intian viranomaisten roolia rautamalmin kotimarkkinoilla sekä Intian viranomaisten säätämän lainsäädännön ja niiden noudattamien toimintapolitiikkojen vaikutuksia rautamalmin tarjontaan ja hintaan. Komissio nosti esille vuoden 2017 kansallisen teräspolitiikan ([69]), josta Intian viranomaiset olivat ilmoittaneet virallisesti hyväksyttyään sen ([70]) ja jonka yhtenä tavoitteena on varmistaa, että kotimarkkinoilla on tarjolla runsaasti rautamalmia teräsvalmisteiden tuotantoketjun loppupäätä eli muun muassa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantoa varten. Komissio analysoi, miten tämä Intian viranomaisten toimintapolitiikka vaikutti rautamalmin hinnanmuodostukseen Intian kotimarkkinamyynnissä, kotimarkkinoiden rakenteeseen ja teräksentuottajien käyttämän rautamalmin tarjontaan.

(183) Intian viranomaiset selostivat, että kuten mineraalisektorin vuoden 2016 toimilupasäännöissä ([71]) vahvistettiin, Intian kaivosvirasto (kaivosministeriön alaisuudessa toimiva virasto) julkaisi useiden mineraalien kuukausittaiset vertailuhinnat, mukaan lukien tiedot kaikista rautamalmin myynneistä, myös kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantoon käytetyn rautamalmin myynneistä. Intian viranomaiset lisäsivät, että rautamalmia myyvien yritysten on ilmoitettava Intian kaivosvirastolle kuukausittain kaikki asiakkailleen myymät rautamalmin määrät ja niiden arvot. Intian kaivosvirasto keräsi kaikki tiedot ja julkaisi kaikkien ilmoitettujen myyntien painotetun keskiarvon perusteella kullekin rautamalmilajille ja laatuluokalle vertailuhinnan kunkin rautamalmin kannalta merkityksellisen Intian alueen osalta.

(184) Markkinoiden rakenteen osalta todetaan, että huomattavan osan kaikesta Intian markkinoilla myydystä rautamalmista myivät kaksi valtion omistamaa yritystä, National Mineral Development Corporation, jäljempänä 'NMDC' ja Odisha Mining Corporation, jäljempänä 'OMC'. Intiassa rautamalmikaivokset omistaa valtio, joka voi myöntää toiminnanharjoittajille toimiluvan niiden hyödyntämiseksi. Komissio tutki, miten nämä kaivosoikeudet hinnoiteltiin eri yritysten osalta ja vaikuttiko mekanismi, jolla tiedot kaikkien myyntien hinnoista kerättiin Intian kaivosviraston ([72]) kautta, rautamalmin kotimarkkinahintaan. Intian viranomaiset selostivat, että kaivosten ja mineraalien kehittämistä ja sääntelyä koskevaa lakia ([73]) uudistettiin vuonna 2015 säätämällä, että valtion on myönnettävä rautamalmikaivosten käyttöoikeudet huutokaupalla. Intian viranomaiset ilmoittivat myös, että NMDC ja OMC käyttivät kaivoksia, joiden käyttöoikeuksia ei ollut myönnetty huutokaupalla, sillä kyseiset yritykset olivat hankkineet kaivosoikeutensa kauan ennen vuoden 2015 uudistuksen täytäntöönpanoa (eli niiden käyttämät kaivokset olivat niin kutsuttuja "vanhoja kaivoksia").

([69]) https://static.investindia.gov.in/National%20Steel%20Policy.pdf.
([70]) https://www.pib.gov.in/newsite/PrintRelease.aspx?relid=161491&reg=3&lang=2.
([71]) https://ibm.gov.in/writereaddata/files/17714807906996a6d62cf4fMCR_2016_amended_upto_January_2026.pdf.
([72]) https://mines.gov.in/webportal/content/ibm.
([73]) https://www.pib.gov.in/newsite/printrelease.aspx?relid=114589&reg=48&lang=2.

(185) Komissio pyrki keräämään kaikki muut merkitykselliset tiedot vanhoista kaivoksista sekä niiden omistuksesta ja hallinnoinnista ja kaivosoikeuksien hinnoittelusta ja ehdoista. Intian viranomaiset toimittivat vain hyvin vähän tietoja ja selvensivät komission tarvitsemia tietoja vain rajallisesti. Intian viranomaiset eivät toimittaneet etenkään NMDC:n ja OMC:n kustannusraportteja komission toistuvista pyynnöistä huolimatta eivätkä yksityiskohtaisia tietoja vanhoista kaivoksista maksetuista korvauksista, siitä, kuinka kauan ne olivat olleet käytössä, eivätkä niiden käyttöehdoista, minkä perusteella olisi voitu määrittää, miten niiden määräävä markkina-asema vaikutti hinnanmuodostukseen kotimarkkinoilla. Komissio lähetti Intian viranomaisille 15 päivänä kesäkuuta 2026 perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisen kirjeen, jossa lueteltiin yksityiskohtaisesti kaikki puuttuvat tiedot ja mainittiin komission aikomuksesta perustaa päätöksensä käytettävissä oleviin tietoihin.

(186) Intian viranomaiset vastasivat 25 päivänä kesäkuuta 2026 ja totesivat toimineensa täysin yhteistyössä tutkimuksessa. Intian viranomaiset totesivat myös, että jos komissio piti tietoja riittämättöminä, sen olisi pitänyt ottaa asia esille tarkastuskäynnin aikana. Intian viranomaiset toimittivat myös lisätietoja komission kirjeessä esitetyistä kysymyksistä.

(187) Komissio oli eri mieltä ja katsoi, että tiedot, jotka Intian viranomaiset olivat toimittaneet ennen 18 artiklan 4 kohdan mukaista kirjettä, eivät olleet riittäviä, jotta komissio voisi tehdä arviointinsa. Komissio katsoi myös, ettei tarkastuskäynnin tarkoituksena ollut hankkia pyydettyjä tietoja, joita ei ollut toimitettu, vaan tarkastaa ne tiedot, jotka oli toimitettu. ([74]) Komissio ei katsonut, että Intian viranomaisten toimittamat aineelliset lisätiedot – jotka ne olivat merkinneet kokonaisuudessaan arkaluonteisiksi – muuttaisivat sen arviointia, ja komissio totesi, että Intian viranomaisten olisi arvioitava komission havaintoja päätelmien ilmoittamisen jälkeen määrittääkseen, ovatko komission huomautukset merkityksellisiä ja paikkansapitäviä.

(188) Koska Intian viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä, komission oli perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti turvauduttava käytettävissä oleviin tietoihin tehdäkseen päätelmiä kotimaisen rautamalmin hinnanmuodostuksesta eli kaivosoikeuksien hinnoista ja ehdoista ennen vuotta 2015 voimassa olleen järjestelmän aikana sekä kaivosoikeuksien kustannuksista ja rautamalmin hinnoista, myös verrattuna muihin markkinatoimijoihin kuin vanhoihin kaivoksiin, mukaan lukien JSW:n omaan rautamalmin tuotantoon.

(189) Institute for Studies in Industrial Development -tutkimuslaitos, jäljempänä 'ISID', julkaisi 31 päivänä heinäkuuta 2023 osana Intian kilpailukomission aloitetta kaivossektorin kilpailua koskevan tutkimuksen, jossa keskityttiin rautamalmiin ([75]). Tutkimusraportissa vahvistettiin, että kaksi suurinta toimijaa (NMDC ja OMC) olivat suurelta osin Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan määrääjiä ja muut markkinatoimijat puolestaan hinnanottajia. Intian viranomaisten toimittamista tiedoista kävi ilmi, että suurin osa näiden kahden toimijan käyttämistä kaivoksista oli vanhoja kaivoksia. Lisäksi valtionyhtiöiden, kuten NMDC:n ja OMC:n, käyttämien vanhojen kaivosten oli maksettava perittävä rojalti 150-prosenttisena eli 22,5 prosenttia Intian kaivosviraston julkaisemasta hinnasta (15 % x 150 %). Komissio totesi, että tämä hinta oli huomattavasti alhaisempi kuin hinnat, joita JSW maksoi sille vuoden 2015 jälkeen huutokaupoissa osoitetuista kaivoksista. Näiden lähteiden perusteella komissio totesi, että kun otetaan huomioon vanhojen kaivosten merkittävä markkinaosuus ja alhaiset hinnat (jotka johtuivat pääasiassa siitä, että Intian viranomaiset eivät olleet myöntäneet kaivosoikeuksia huutokaupassa, ja siitä, että Intian viranomaiset omistavat nämä yritykset ja hallinnoivat niitä), NMDC ja OMC olivat Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan määrääjiä ja muiden yritysten oli noudatettava tätä hintaa. Komissio päätteli, että jos NMDC:n ja OMC:n olisi pitänyt kilpailla vanhojen kaivostensa käyttöoikeudesta muiden toimijoiden kanssa huutokaupassa, niille olisi aiheutunut selkeästi korkeammat kustannukset, jolloin niiden olisi pitänyt myydä huomattavasti korkeammilla hinnoilla säilyäkseen kannattavina.

(190) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että näyttö, jonka perusteella komissio oli todennut, että NMDC ja OMC ovat hallitsevia toimittajia ja näin ollen Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan määrääjiä, on virheellistä. Intian viranomaiset väittivät ensinnäkin, että ISID:n tutkimusraportissa käytetyt tiedot olivat peräisin ajanjaksolta kaksi vuotta ennen tutkimusajanjaksoa, minkä vuoksi NMDC:n ja OMC:n markkinaosuudeksi määritettyä 65 prosentin osuutta ei voida käyttää. Toiseksi Intian viranomaiset toimittivat arkaluonteisiksi määriteltyjä tietoja, jotka niiden mukaan osoittavat, että NMDC:n ja OMC:n markkinaosuus oli huomattavasti alle 65 prosenttia. Kolmanneksi Intian viranomaiset huomauttivat, että ISID:n tutkimusraportissa todettiin, että rautamalmisektori on sääntelemätön sektori eivätkä viranomaiset osallistu suoraan rautamalmin hintojen asettamiseen.

([74]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.9.2021, Severstal v. komissio, T-753/16, ECLI:EU:T:2021:612, 122 kohta.

([75]) https://cci.gov.in/images/marketstudie/en/market-study-on-dynamics-of-competition-in-the-mining-sector-in-india-with-a-focus-on-iron-ore1704108440.pdf.

(191) Komissio ei pystynyt todentamaan kaikkia Intian viranomaisten toimittamia arkaluonteisia tietoja, koska ne eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia. Niistä puuttui etenkin yksityiskohtainen erittely siitä, mitkä yritykset oli ryhmitelty kytkösmarkkinoilla toimiviksi ja mitkä muiksi kuin kytkösmarkkinoilla toimiviksi yrityksiksi. Joka tapauksessa komissio pitäisi noin 45–50 prosentin yhteenlaskettua osuuttakin merkittävänä. Tätäkin tärkeämpi seikka on se, ettei markkinaosuus ollut komission mielestä ainoa tekijä, jonka perusteella NMDC:n ja OMC:n katsottiin olevan hinnan määrääjiä. Myös NMDC:n ja OMC:n saama kustannusetu (ks. johdanto-osan 193 kappale) oli tässä tutkimuksessa keskeinen tekijä, jonka ansiosta nämä yritykset pystyivät määräämään rautamalmin hinnat. Lisäksi, kuten komissio selitti johdanto-osan 193 kappaleessa, tietyillä kotimaisilla toimittajilla oli kannustin pitää Intian kaivosviraston julkaisemat hinnat alhaisina, jottei niiden tarvitsisi maksaa niin paljon veroja. Komissio huomautti myös, että ISID:n tutkimusraportin kohdassa, johon Intian viranomaiset viittasivat, todetaan, etteivät viranomaiset osallistu ”suoraan” rautamalmin hintojen asettamiseen, mikä ei kuitenkaan tarkoita, ettei niillä olisi välillistä roolia perustamansa mekanismin kautta, joka on tarkoitettu vanhoja kaivoksia ja niitä kaivoksia varten, joiden käyttöoikeudet myönnetään huutokaupalla. Tältä osin komissio päätteli johdanto-osan 198 kappaleessa, johdanto-osan 182–197 kappaleessa esitetyn analyysin perusteella, että viranomaiset ovat puuttuneet rautamalmin hintojen asettamiseen. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(192) Intian viranomaiset toimittivat lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös muita arkaluonteisiksi määriteltyjä tietoja, joiden perusteella ne väittivät, etteivät vanhojen kaivosten vuokraehdot johtaneet markkinahintoja alhaisempiin myyntihintoihin.

(193) Komissio totesi, että asiakirja-aineistossa olevat arkaluonteiset tiedot osoittivat, että vanhat kaivokset maksoivat huomattavasti vähemmän rojaltimaksuja kuin JSW vuoden 2015 jälkeen huutokaupoissa osoitetuista kaivoksista, kuten johdanto-osan 189 kappaleessa todetaan. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen. Komissio vahvisti nämä päätelmät muiden asiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen perusteella. Ensinnäkin JSW:n toimittamat ja komission tarkastamat tiedot vahvistavat päätelmän, jonka mukaan Intian kaivosviraston julkaisemat hinnat olivat keinotekoisen alhaiset. Luottamuksellisuussyistä komission perustelut toimitettiin vain JSW:lle. Toiseksi, koska käyttöoikeuksien ja rojaltien kaltaiset maksut oli sidottu Intian kaivosviraston julkaisemaan hintaan, hinnoittelumekanismi itsessään sisälsi kannustimen, joka kannusti kaikkia kotimaisia rautamalmin toimittajia asettamaan hintansa Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan (ja siten vanhojen kaivosten hintojen) tasolle, jotta ne voivat minimoida maksamansa maksut, kuten rojaltit ja käyttöoikeusmaksut. Samalla ne pitivät kotimaisen rautamalmin hinnan keinotekoisen alhaisena.

(194) Myös Intian valvonta- ja tilintarkastusviranomainen, joka on yksi Intian julkisista elimistä, suositteli tekemänsä tarkastuksen jälkeen Odishan osavaltion hallinnolle antamassaan tarkastuskertomuksessa ([76]) vuonna 2024, että Intian viranomaiset tutkisivat kaivosten käyttäjien ilmoittamia alhaisia noudettuna-hintoja varmistaakseen, ettei hintoja ollut asetettu tarkoituksellisesti niin alhaisiksi keskimääräisten myyntihintojen ja siten rojalti- ja palkkiomaksujen alentamiseksi.

(195) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei johdanto-osan 194 kappaleessa tarkoitetussa vuonna 2024 laaditussa tarkastuskertomuksessa vahvistettu alihinnoittelua. Ensinnäkin kertomus kattoi vain kuusi tarkastuksen kohteena ollutta kaivosten vuokraajaa. Toiseksi vaikka vuokraajien ilmoittamat hinnat olisivatkin olleet todellista alhaisempia, se ei osoittaisi, että Intian kaivosviraston julkaisema hinta olisi alihinnoiteltu. Kolmanneksi kertomus kattoi ajanjakson vuodesta 2020 vuoteen 2022, minkä vuoksi se ei ole merkityksellinen tutkimusajanjakson kannalta. Neljänneksi Intian viranomaiset väittivät, että viranomaiset ovat sittemmin toteuttaneet toimenpiteitä, joilla pyritään estämään virheellisten tietojen ilmoittaminen.

(196) Komissio totesi, että sillä on asiakirja-aineistossa myös muuta arkaluonteista näyttöä siitä, että on markkinatoimijoiden edun mukaista pitää Intian kaivosviraston julkaisema hinta alhaisena. Tarkastuskertomuksen osalta todetaan, että ensinnäkin kertomus vahvistaa, miksi on yritysten edun mukaista pitää Intian kaivosviraston julkaisema hinta alhaisena, ja toiseksi se sisältää todellisia esimerkkejä tähän liittyvästä käytännöstä. Koska Intian kaivosviraston julkaisemaan hintaan perustuvan mekanismin toiminta ja rooli indeksinä, jonka perusteella verot määräytyvät, eivät ole muuttuneet, komissio ei pitänyt merkityksellisenä sitä, että esimerkit olivat peräisin tutkimusajanjaksoa edeltävältä ajalta. Komissio myös huomautti, etteivät Intian viranomaiset olleet toimittaneet näyttöä siitä, mitä muutoksia ne olivat tosiasiallisesti tehneet ehkäistäkseen liian alhaisten hintojen ilmoittamista, tai arviointia, joka osoittaisi tällaisten muutosten tuottaneen toivottuja tuloksia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(197) Lisäksi komissio pani merkille kaksi muuta indikaattoria, jotka osoittivat, että Intian viranomaisten toimintapolitiikat edistivät viranomaisten tavoitetta varmistaa, että kotimarkkinoilla on runsaasti rautamalmia tarjolla teräksen, muun muassa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden, tuotantoa varten. Ensinnäkin tuontimäärät olivat mitättömiä, ja toiseksi myös vientimäärät olivat tuotantomääriin verrattuna hyvin pieniä, vaikka Intia on maailman neljänneksi suurin rautamalmin tuottaja.

([76]) https://cag.gov.in/uploads/download_audit_report/2022/table-of-content-066e1a12e51fa23.81224720.pdf.

(198) Kaikkien näiden tietojen perusteella ja ottaen huomioon muut tässä jaksossa kuvatut Intian viranomaisten toteuttamat rautamalmia koskevat toimenpiteet komissio päätteli, että i) Intian viranomaisten puuttuminen rautamalmin kotimarkkinoiden toimintaan sai aikaan rakenteen, jossa valtion omistamat vanhat kaivokset olivat pääasiallisia toimittajia ja siten hinnan sopeuttajia, ii) vanhat kaivokset saivat kaivosoikeutensa ennen vuonna 2015 tehtyä uudistusta, ja koska Intian viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä ja ottaen huomioon, että vanhat kaivokset ovat valtion omistamia eikä kaivosoikeuksia tuohon aikaan jaettu huutokaupalla, pääteltiin, että vanhojen kaivosten kaivosoikeudet myönnettiin erittäin suotuisin ehdoin markkinaehtojen vastaisesti, minkä ansiosta vanhojen kaivosten ei tarvinnut asettaa rautamalmin hintaa käyvän markkina-arvon tasolle vaan ne pystyivät asettamaan sen paljon alhaisemmaksi kuin kilpailijansa, iii) Intian viranomaisten käyttöön ottama mekanismi, jossa Intian kaivosviraston julkaisemaa hintaa käytetään indeksinä tiettyjen maksujen ja verojen määrittämiseksi, johti kaikkien rautamalmilajien ja laatuluokkien keinotekoisen alhaiseen hintaan, mikä koski myös JSW:lle kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantoa varten toimitetun rautamalmin hintaa.

3.2.2.2.3 Teräksenvalmistukseen tarkoitetun rautamalmin kytkösmarkkinat

(199) JSW:llä oli Intian viranomaisten myöntämä oikeus käyttää joitakin rautamalmikaivoksia. Luottamuksellisuussyistä yksityiskohtaisemmat tiedot toimitettiin vain JSW:lle.

(200) Komissio tutki, olivatko niiden kaivosten käytön ehdot ja hinnoittelu, joita JSW hyödynsi kytköskäyttöön kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantoa varten, vääristyneitä Intian viranomaisten toimenpiteiden vuoksi. Komissio totesi, että vuonna 2015 toteutetun kaivoslakiuudistuksen (ks. johdanto-osan 184 kappale) myötä on otettu käyttöön vaatimus, jonka mukaan osavaltioiden hallitusten on jaettava mineraalien, myös rautamalmin, kaivosoikeudet huutokaupalla. Mineraaleja (kaivosoikeuksien huutokauppaamista) koskeviin vuoden 2015 sääntöihin ([77]) sisältyvän säännön 6 mukaan hakijoiden on täytettävä kaivos- ja mineraalilain ([78]) 5 §:n vaatimukset, joiden mukaan osavaltion hallitus voi myöntää mineraalien louhintaa koskevan toimiluvan vain Intian kansalaiselle tai intialaiselle yritykselle. Koska ulkomaiset yritykset oli suljettu tarjouskilpailun ulkopuolelle, komissio katsoi, ettei tarjouskilpailumenettely ollut aidosti avoin, sillä se oli rajoitettu rajalliseen määrään potentiaalisia kotimarkkinoiden toimijoita, kun taas kaikki ulkomaiset rautamalmisektorin toimijat, jotka voisivat mahdollisesti tehdä kilpailukykyisempiä tarjouksia kuin kotimaiset toimijat, suljettiin sen ulkopuolelle.

(201) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komissio ollut osoittanut, että muiden kuin intialaisten tarjoajien sulkeminen toimilupien hakumenettelyjen ulkopuolelle olisi johtanut vääristymiin rautamalmin kytkösmarkkinamyynnissä.

(202) Komissio katsoi, että potentiaalisten tarjoajien joukon rajaaminen vähensi tosiasiallisesti kilpailua ja esti siten mahdollisuuden saada korkeampia tarjouksia muilta kuin intialaisilta osallistujilta, eivätkä Intian viranomaiset kiistäneet tätä. Komissio katsoi tämän aiheuttavan vääristymiä eikä pitänyt merkityksellisenä arvailua siitä, millaisia hinnat olisivat olleet, jos muiden kuin intialaisten tarjoajien olisi annettu osallistua hakumenettelyihin. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(203) Komissio analysoi myös JSW:lle myönnettyjen kaivosoikeuksien hinnoitteluehtoja. Koska kaivosoikeuksien tarjoushinta ja siten niiden tosiasiallinen hinta on sidottu Intian kaivosviraston julkaisemaan hintaan, kyseinen Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan taso vaikuttaa suoraan louhitusta rautamalmista maksettaviin rojaltimaksuihin. Näin ollen Intian viranomaisten rautamalmin kotimarkkinoihin kohdistamista toimista (jotka on kuvattu tarkemmin 3.2.2.2.2 jaksossa) johtuvat vääristymät vaikuttivat suoraan myös JSW:n rautamalmin louhintaoikeuksien hinnoitteluun. Tämän perusteella komissio päätteli, että myös JSW:n louhiman rautamalmin hinta oli vääristynyt.

(204) Komissio päätteli, että kun otetaan huomioon kaivos- ja mineraalilaissa säädetyt kaivosoikeuksien myöntämistä koskevat rajoitukset (ks. johdanto-osan 200 kappale) sekä rojaltien ja JSW:lle myönnettyjen käyttöoikeuksien ja toisaalta Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan vääristyneen muodostamisen välinen yhteys, Intian markkinoiden vääristymät vaikuttivat myös JSW:n kytkösmarkkinoilta hankkimaan rautamalmiin.

([77]) https://mines.gov.in/admin/download/69d601f1b7d3e1775632881.pdf.
([78]) https://www.indiacode.nic.in/bitstream/123456789/19380/1/mmdr_act%2C1957.pdf.

3.2.2.2.4 Rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttisen rautamalmin vientivero

(205) Sen lisäksi, että kaikkien JSW:n käyttämien rautamalmin laatuluokkien hinnanmuodostukseen ja kytköslouhintaan kohdistuu vääristymiä, Intian viranomaisilla on ollut ainakin vuodesta 2012 alkaen ja myös tutkimusajanjaksolla käytössä vientivero, jota sovelletaan rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttiseen rautamalmiin. Lisätietoja, jotka liittyivät siihen, millä tavoin JSW on käyttänyt kyseisen laatuluokan rautamalmia, toimitettiin luottamuksellisuussyistä vain kyseiselle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle.

(206) Tutkimusajanjakson aikana toimenpidettä sovellettiin ilmoituksen nro 58/2022-Customs ([79]) nojalla rautamalmiin, jonka rautapitoisuus on yli 58 prosenttia. Komissio arvioi tätä toimenpidettä jo vuonna 2022 Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien, jäljempänä 'pallografiittirautaputket', tuontiin sovellettujen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tutkimuksessa ([80]), jonka johdanto-osan 147 kappaleessa se totesi, että toimenpiteellä valtuutettiin tai määrättiin kotimaiset rautamalmia louhivat yritykset myymään rautamalmia paikallisesti halvalla hinnalla. Komissio päätteli myös, että toimenpiteellä oli saavutettu haluttu vaikutus, johon toimintapolitiikalla pyrittiin, eli sillä painettiin rautamalmin kotimarkkinahinta keinotekoisen matalalle jatkojalostusteollisuuden – muun muassa tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajien – eduksi, mikä vääristi rautamalmin kotimarkkinoita Intiassa. Komissio otti näissä päätelmissä huomioon vakuuttavan näyttöaineiston, muun muassa asiaa koskevan lainsäädännön ja sääntelyn valmistelutoimet, Intian viranomaisten suorittaman toimenpiteen täytäntöönpanon ennakoivan valvonnan, jolla varmistettiin, että haluttu toimintapoliittinen tavoite saavutetaan, sekä kyseisen rajoituksen selkeät taloudelliset vaikutukset, joiden seurauksena kotimarkkinahinnat laskivat selkeästi vientiveron käyttöönottohetkellä, mikä myös kertoi vientiveron tasosta.

(207) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että vientiveroa sovellettiin ainoastaan rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttiseen rautamalmiin (joka on yksi Intian kaivosviraston julkaisemassa hinnoittelujärjestelmässä seuratuista seitsemästä rautamalmilaadusta) ja että komissiolla ei ollut tietoa JSW:n hankkimista rautamalmilaaduista. Lisäksi Intian viranomaiset väittivät, että komission päätelmä, jonka mukaan kyseisellä toimenpiteellä saavutettiin haluttu vaikutus, oli peräisin aiemmasta tutkimuksesta, jossa tarkasteltiin eri tuotetta ja eri tutkimusajanjaksoa, eikä tätä päätelmää siksi voida soveltaa tarkasteltavana olevassa tapauksessa. Intian viranomaiset väittivät myös, että tutkimusajanjaksolla kirjatut merkittävät vientimäärät ovat ristiriidassa komission päätelmien kanssa.

(208) Komissio totesi, että asiakirja-aineiston arkaluonteiset osat sisälsivät riittävän yksityiskohtaista tietoa JSW:n hankkimista rautamalmilaaduista, jotta kyseinen analyysi oli mahdollista tehdä. Lisäksi komissio katsoi, että päätelmä oli edelleen pätevä, koska se koski samaa vientiveroa, joka liittyi samaan rautamalmilaatuun ja joka ei ollut muuttunut kyseisen aiemman tutkimuksen jälkeen. Vientimääriä koskevaa väitettä komissio ei pitänyt merkityksellisenä, sillä vientivero on luonteeltaan vientirajoitus. Joka tapauksessa, kuten johdanto-osan 197 kappaleessa todetaan, rautamalmin kokonaisvientimäärä oli tuotantotasoon verrattuna hyvin pieni, vaikka Intia on yksi maailman suurimmista rautamalmin tuottajista, kuten ISID:n tarkastuskertomuksen sivulla xi todetaan. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.2.2.2.5 Vientiin tarkoitetun rautamalmin kuljetusta koskevat rajoitukset

(209) Intian viranomaiset hyväksyivät vuonna 2021 niin kutsutun rautamalmipolitiikan vuonna 2021 alkanutta ajanjaksoa varten ([81]). Rautamalmipolitiikkaa koskevan tiedonannon johdannon ensimmäisessä kappaleessa toimenpiteen tavoitteeksi mainittiin kotimaisen teräksenvalmistuksen edistäminen. Tätä varten toimenpiteellä määritettiin neljä asiakasluokkaa sekä etusijajärjestys, jonka mukaisesti niille osoitetaan tavaravaunut rautamalmin kuljetusta varten. Rautamalmin vientiä harjoittavat asiakkaat sijoitettiin neljänteen eli etusijajärjestyksessä viimeiseen asiakasluokkaan. Tällä toimenpiteellä suositaan selkeästi rautamalmin kotimaan toimituksia, mikä on linjassa sen kanssa, että Intian viranomaisten yleisenä toimintapolitiikkana oli varmistaa, että kotimaan jatkojalostustuottajille rautamalmia on tarjolla runsaasti ja halvalla hinnalla. Tämä toimenpide muodostaa lisäesteen rautamalmin viennistä kiinnostuneille rautamalmin tuottajille, jos ne harkitsevat vievänsä rautamalmia kotimarkkinoille toimittamisen sijaan. Tämän vahvistaa myös se, että Intiasta viedään hyvin vähän rautamalmia

([79]) https://taxinformation.cbic.gov.in/view-pdf/1009553/ENG/Notifications?utm=.

([80]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/927, annettu 15 päivänä kesäkuuta 2022, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 161, 16.6.2022, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/927/oj).

([81]) Intian rautatieministeriön tiedonanto nro 2020/TT-III/32/4, 15. tammikuuta 2021.

muualle maailmaan. Intian satama-, merenkulku- ja vesiväyläministeriön tammikuussa 2026 julkaisemassa raportissa ([82]) tämä rajoitus määritettiin ensisijaiseksi ongelmaksi, johon on puututtava, jotta rautamalmin kuljetusta saadaan lisättyä. Raportin taulukossa 18 kehotettiin puuttumaan rautatieministeriön D-ryhmälle osoittamien, rautamalmin kuljettamiseen kaivoksista satamiin käytettävien vaunujonojen puutteelliseen määrään. Raportissa todettiin, että tämän rajoituksen takia vaunujonojen saatavuus rautamalmin kuljetusta varten on epävarmaa ja riippuu siitä, kuinka paljon vaunujonoja jää yli muilta asiakasluokilta, ja että tämä ongelma korostuu erityisesti silloin, kun etusijajärjestyksessä ylempänä olevien hyödykkeiden kuljetuksille on paljon kysyntää, mikä johtaa järjestelmällisiin viivästyksiin vaunujonojen osoittamisessa rautamalmin satamiin kuljettamista varten. Raportissa mainitaan esimerkkinä Paradip-satama, joka pystyy käsittelemään 18 vaunujonollista rautamalmia vuorokaudessa. Varainhoitovuonna 2022–2023 vaunujonoja oli kuitenkin käytettävissä tätä varten keskimäärin vain 3,83 kappaletta vuorokaudessa ja varainhoitovuonna 2023–2024 vain 4,09 kappaletta vuorokaudessa.

(210) Komissio arvioi edellä kuvattua toimenpidettä myös pallografiittirautaputkia koskevassa tutkimuksessa, jonka johdanto-osan 151 kappaleessa se totesi, että rautamalmin kotimaan kuljetukset olivat etusijalla rautamalmin kuljetukseen vientiin nähden. Samassa tutkimuksessa komissio totesi myös, että toimenpiteen tarkoituksena oli edistää kotimaista teräksen valmistusta. Näin ollen komissio katsoi, että rautamalmipolitiikka on kotimaisen terästeollisuuden hyväksi toteutettu toimenpide, jonka tavoitteena on rautamalmin hinnan alentaminen.

(211) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei edellä kuvatulla toimenpiteellä säännelty hintoja ja ettei vientirahdin asettaminen etusijajärjestyksessä alhaisemmalle sijalle osoita, että rautamalmin kotimarkkinahinnat olisivat vääristyneet. Intian viranomaiset lisäsivät, ettei komissio ollut osoittanut syy-yhteyden olemassaoloa kyseisen toimenpiteen ja tutkittujen tuottajien välillä. Lisäksi Intian viranomaiset väittivät, että komission mainitsemat tilastot osoittavat rajoitteen koskevan vain yhtä tiettyä satamaa, mikä ei riitä vahvistamaan syy-yhteyden olemassaoloa toimenpiteen ja tutkitun vientiä harjoittavan tuottajan välillä.

(212) Komissio ei pitänyt merkityksellisenä väitettä, jonka mukaan toimenpiteellä ei suoraan säännelty hintoja. Komission näkemyksen mukaan toimenpide, jolla rautamalmin kuljetus kotimaan myyntiin asetettiin etusijalle rautamalmin vientiin nähden, on vientirajoitus, jolla pyrittiin tosiasiallisesti suosimaan kotimaista terästeollisuutta, myös tutkimuksen kohteena olevaa vientiä harjoittavaa tuottajaa. Komissio myös määritti kaikista johdanto-osan 180 kappaleessa luetelluista toimenpiteistä tutkitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneen edun suuruuden (ks. johdanto-osan 216–219 kappale). Komissio totesi, että sen esittämien tilastojen tarkoituksena oli antaa todellinen esimerkki siitä, miten toimenpide haittasi rautamalmin vientiä ja miten se näin ollen vääristi osaltaan rautamalmin hintoja, kuten johdanto-osan 213 kappaleessa päätellään. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.2.2.2.6 Päätelmät

(213) Komissio päätteli, että kaikki edellä mainitut Intian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet johtivat vakaaseen rautamalmin tarjontaan vääristynein hinnoin, mikä hyödytti Intian kotimaisia teräksentuottajia.

3.2.2.3 Kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahintoihin vaikuttava erityinen markkinatilanne

(214) Komissio arvioi, aiheuttivatko 3.2.2.2 jaksossa yksilöidyt Intian viranomaisten täytäntöön panemat toimenpiteet, joiden seurauksena kotimaisten teräksentuottajien tuotantopanoskustannukset olivat rautamalmin osalta keinotekoisen alhaiset, perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisen erityisen markkinatilanteen, joka vaikutti kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahintoihin. Tätä arviointia varten komissio tarkasteli kyseisten toimenpiteiden vaikutusta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantokustannuksiin Intiassa.

(215) Komissio analysoi, olivatko rautamalmin kotimarkkinahinnat Intiassa todella alhaisemmat kuin vääristymättömät markkinahinnat, joihin ei kohdistu kyseisiä vääristymiä. Komissio teki analyysinsa JSW:ltä kerättyjen tietojen perusteella, koska kyseinen toimija oli tosiasiallisesti ainoa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen vientiä harjoittava tuottaja ja koska se myös vastasi merkittävästä osasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimaan tuotannosta ja myynnistä. Komissio tarkisti, että hinnat, joilla JSW osti kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannossa käytettävää rautamalmia kotimarkkinoilla, vastasivat asiaankuuluvia Intian kaivosviraston julkaisemia hintoja. Komissio keskittyi yksityiskohtaisessa hinta-analyysissaan JSW:n tietoihin, koska Intian kaivosviraston hintamekanismi varmisti, että kaikki rautamalmin myyntihinnat kotimarkkinoilla, JSW:n ostohinnat mukaan lukien, olivat suurelta osin yhdenmukaisia Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan kanssa.

([82]) https://dgma.gov.in/download/1769691524_697b598415456_coastal-committee-report-final-jan2026.pdf.

(216) Selvittääkseen Intian viranomaisten toimenpiteiden aiheuttamien vääristymien vaikutuksen rautamalmin kotimarkkinahintoihin komissio totesi tarvitsevansa vertailuarvon, jota voitaisiin käyttää edustamaan rautamalmin vääristymättömiä hintoja normaaleissa markkinaolosuhteissa kotimarkkinoilla. Komissio arvioi tältä osin JSW:tä.

(217) JSW:lle aiheutuneet rautamalmin hankintakustannukset muodostuvat johdanto-osan 179 kappaleessa mainituista kolmesta hankintalähteestä hankitun rautamalmin painotetuista kustannuksista. Johdanto-osan 182–198 kappaleessa esitetyistä syistä komissio katsoi, että edellä mainitut vääristymät vaikuttavat kaikkiin rautamalmin kotimarkkinahintoihin, minkä vuoksi saatavilla ei ollut soveltuvia vääristymättömiä kotimarkkinahintoja, joihin vertaamalla Intian viranomaisten toimenpiteiden vaikutuksia olisi voitu arvioida, sillä neljä tärkeintä vääristymien lähdettä vaikuttaa kaikkeen rautamalmin kotimarkkinamyyntiin. Sen vuoksi komission oli verrattava JSW:n maksamia rautamalmin kotimarkkinahintoja ja Intian kaivosviraston julkaisemia hintoja vertailuarvoon, joka edustaisi mahdollisimman hyvin ja olisi mahdollisimman lähellä muutoin vääristymätöntä kotimarkkinahintaa. Komission pääteltyä, että myös kytkösmarkkinoilta hankitun rautamalmin hinta oli vääristynyt, kuten johdanto-osan 199–204 kappaleessa selitetään, sen oli verrattava kytkösmarkkinoilta hankitun rautamalmin kustannuksia samaan edustavaan vertailuarvoon.

(218) Tässä valossa komissio harkitsi asianmukaiseksi vertailuarvoksi Intiasta kaikkiin kohteisiin suuntautuvan viennin hintaa. Koska rautamalmin vienti oli kuitenkin kaikkien Intian viranomaisten täytäntöön panemien toimenpiteiden vuoksi vähäistä, komissio käytti kahteen edustavaan rautapitoisuusluokkaan kuuluvan rautamalmin vientihintoja ja määritti kaikkien muiden rautamalmilaatujen vertailuhinnan kunkin laatuluokan kotimarkkinahintojen erojen perusteella. Vertailu osoitti, että rautamalmin kotimarkkinahinnat ja kytkösmarkkinoilta hankitun rautamalmin kustannukset Intiassa eri laatuluokissa olivat merkittävästi alhaisemmat. Myös rautamalmin oikaistu hinta, joka koostui kotimaisista lähteistä hankitun rautamalmin hintojen tai kustannusten painotetuista keskiarvoista, oli huomattavasti korkeampi kuin rautamalmin oikaisematon hinta.

(219) Lisätietoja, jotka liittyivät rautamalmin hankintalähteiden osuuksiin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannossa, toimitettiin luottamuksellisuussyistä vain JSW:lle. Ottaen huomioon rautamalmin osuuden kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kokonaistuotantokustannuksista komissio arvioi rautamalmin oikaistujen kustannusten perusteella, että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kustannukset olisivat olleet korkeammat, jos rautamalmin kustannukset eivät olisi olleet keinotekoisen alhaiset, ja että näin ollen markkinoilla vallitsi erityinen markkinatilanne, joka vaikutti kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hintoihin kotimarkkinoilla ja siten myös JSW:hen. Tässä päätelmässä otettiin huomioon myös kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinoiden rakenne eli se, että kotimarkkinoilla toimii muutama määräävässä asemassa oleva kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottaja ja kotimarkkinoille tulee hyvin vähän tuontia. Sen vuoksi rautamalmin alhaisilla hinnoilla on täytynyt olla välitön ja suora vaikutus, jonka seurauksena näiden muutamien kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita markkinoille toimittavien määräävässä asemassa olevien toimittajien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahinnat ovat alentuneet, mikä vahvistaa perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun erityisen markkinatilanteen olemassaolon.

(220) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komissio ollut osoittanut, miksi Intian kaivosviraston julkaisema hinta oli epäluotettava ja miksi se ei kelvannut viitehinnaksi. Intian viranomaiset lisäsivät, ettei komissio ollut osoittanut myöskään, millä perusteella Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan ja komission valitseman vertailuarvon väliset erot johtuivat kotimarkkinoilla esiintyvästä vääristymästä. Intian viranomaisten mukaan nämä erot voivat johtua koti- ja vientimarkkinoiden eroista, kuten siitä, että kyseessä ovat erilaiset markkinat, sekä erilaisista myyntikanavista ja kilpailuolosuhteista. Intian viranomaiset väittivät myös, että koska komissio ei ollut osoittanut, että johdanto-osan 180 kappaleessa luetellut toimenpiteet olisivat aiheuttaneet hintavääristymiä, se ei näin ollen ollut osoittanut myöskään, että kyseisillä toimenpiteillä yhdessä olisi vääristävä vaikutus rautamalmin kotimarkkinahintaan. Lisäksi Intian viranomaiset väittivät, ettei komissio ollut osoittanut, että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoiden keskittyminen ja vähäinen tuonti johtuisivat kyseisistä rautamalmia koskevista toimenpiteistä tai että nämä toimenpiteet johtaisivat alhaisempiin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hintoihin. Kaikista näistä syistä Intian viranomaiset totesivat, ettei komissiolla ollut riittävää näyttöä erityisen markkinatilanteen toteamiseksi.

(221) Komissio totesi osoittaneensa johdanto-osan 182–198 kappaleessa, miksi Intian kaivosviraston julkaisema hinta oli vääristynyt ja siksi epäluotettava, sekä esittäneensä johdanto-osan 218 kappaleessa vääristymättömän vertailuarvon. Intian viranomaiset eivät selittäneet, miten väitetyt tekijät olisivat voineet selittää Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan ja vertailuarvon välisen eron. Komissio totesi tältä osin, että kilpailluilla – eli vääristymättömillä – markkinoilla kotimarkkinahinta ja vientihinta ovat yleensä lähellä toisiaan. Lisäksi komissio huomautti, etteivät Intian viranomaiset olleet toimittaneet muita vertailuarvoja vaihtoehtona komission esittämälle vertailuarvolle. Komissio katsoi johdanto-osan 182–213 kappaleessa esitetyistä syistä, että johdanto-osan 180 kappaleessa yksilöidyt toimenpiteet olivat vääristäneet rautamalmin kotimarkkinahintoja, ja johdanto-osan 218 ja 219 kappaleessa komissio määritti tämän vääristymän mittaluokan vertaamalla vääristyneitä hintoja vääristymättömään vertailuarvoon todeten tässä yhteydessä, että tosiasiallinen luku oli luottamuksellinen mutta se oli ilmoitettu tutkitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle. Täten komissio katsoi esittäneensä riittävät todisteet erityisen markkinatilanteen olemassaolosta ja riittävät perustelut näkemykselleen. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(222) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että kaksi tekijää osoittaa, että rautamalmin kotimarkkinat olivat markkinaehtoiset: ensinnäkin suurin osa tuotannosta oli peräisin muista kuin kytkösmarkkinoita palvelevista, kaupallisista kaivoksista, ja toiseksi NMDC:n ja OMC:n tilinpäätökset osoittivat yritysten olevan kannattavia. Lisäksi Intian viranomaiset väittivät, ettei komissio ollut havainnut aiemmassa, kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa rautamalmin hintojen vääristymiä, joiden perusteella markkinoilla olisi todettava vallitsevan erityinen markkinatilanne, ja sen vuoksi Intian viranomaiset väittivät, ettei myöskään kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden – jotka ovat kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden jatkojalostustuote – markkinoilla voida todeta erityistä markkinatilannetta. Intian viranomaiset väittivät myös, että komission olisi pitänyt käyttää rautamalmin hintojen analysoimiseksi JSW:lle aiheutuneita tosiasiallisia rautamalmin hankintakustannuksia.

(223) Kuten komissio totesi johdanto-osan 182–204 kappaleessa, NMDC ja OMC olivat Intian kaivosviraston julkaiseman hinnan määrääjiä. Komissio ei katsonut, että Intian viranomaisten väitteessään mainitsemat kaksi seikkaa osoittaisivat, ettei vääristymiä ole olemassa. Näistä ensimmäisen seikan osalta komissio totesi viitanneensa jo johdanto-osan 182 kappaleessa markkinaosuuksiin. Toisen seikan osalta komissio katsoi, ettei kannattavuus estä toimijaa olemasta hinnan määrittäjä. Lisäksi komissio huomautti, että tämän tutkimuksen päätelmät perustuvat tätä tutkimusta varten kerättyyn merkittävään määrään tietoa eikä se pidä merkityksellisenä kyseisten päätelmien vertaamista muissa tutkimuksissa tehtyihin päätelmiin. Lisäksi komissio totesi, että se oli selittänyt raudan kotimarkkinahintojen vääristymisen ja määrittänyt tämän vääristymän suuruuden jo johdanto-osan 218 ja 219 kappaleessa sekä selittänyt johdanto-osan 233 ja 234 kappaleessa, miksi sen oli oikaistava normaaliarvoa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.2.2.3.1 Päätelmät

(224) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Intiassa vallitsi erityinen markkinatilanne, joka vaikutti kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahintoihin.

3.2.2.4 Asianmukainen vertailu

(225) Komissio arvioi, olisiko perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu normaaliarvon ja JSW:n vientihinnan asianmukainen vertailu mahdollinen erityisen markkinatilanteen vuoksi. Tätä varten komissio arvioi erityisen markkinatilanteen suhteellista vaikutusta kotimarkkina- ja vientimyyntiin.

(226) Komissio havaitsi, että kilpailuolosuhteet Intiassa ja unionissa olivat hyvin erilaiset.

(227) Kuten taulukosta 1 käy ilmi, Intiassa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kulutus oli arviolta 21 178 934 tonnia ja kyseisiä markkinoita hallitsivat intialaiset tuottajat, sillä tuonnin osuus oli vain noin 2 prosenttia. Asiakirja-aineistossa olevien tietojen mukaan tuonti oli ollut yhtä vähäistä ainakin kolmen vuoden ajan. Tämän perusteella komissio totesi, että Intian kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoille on ominaista tuonnin vähäinen määrä. Näillä markkinoilla kaikki intialaiset tuottajat hyötyvät erityisestä markkinatilanteesta, joka alentaa keinotekoisesti niiden kustannuksia. Tämän perusteella komissio päätteli, että erityinen markkinatilanne vaikuttaa merkittävästi kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahintoihin.

(228) Unionin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoilla toimii sitä vastoin useita unionin tuottajia ja niille tulee tuontia useista maista, kuten 4.1, 4.4 ja 5.2 jaksossa todetaan. Sen vuoksi erityisen markkinatilanteen mahdollista vaikutusta unioniin suuntautuvan viennin hintaan lieventäisi joka tapauksessa merkittävästi se, että kyseisen viennin hintojen muodostumiseen vaikuttaa joukko muitakin tekijöitä. Tällaisia tekijöitä ovat muun muassa kilpailu unionin tuottajien kanssa – jotka eivät saa osakseen samanlaisia hyötyjä rautamalmin toimituksiin liittyvän erityisen markkinatilanteen ansiosta –, se, että EU:n markkinoilla on läsnä vain yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja, ei useampia intialaisia yrityksiä, sekä se, että markkinoilla ovat läsnä myös kaikki muut vientiä harjoittavat tuottajat tutkimuksen kohteena olevista ja muista maista.

(229) Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio päätteli, että erityinen markkinatilanne vaikutti kotimarkkinahintoihin eri tavoin kuin vientihintoihin. Sen vuoksi Intian kotimarkkinahintojen ja vientihintojen asianmukainen vertailu perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ei ollut mahdollista erityisen markkinatilanteen takia.

(230) JSW ja Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komissio ollut osoittanut, että väitetty erityinen markkinatilanne vaikuttaisi kotimarkkina- ja vientihintoihin eri tavalla, eikä niiden asianmukainen vertailu siksi ollut mahdollista. JSW väitti, että sen tuotantokustannukset olivat samat riippumatta siitä, myytiinkö tarkasteltavana oleva tuote kotimarkkinoilla vai suunnattiinko se vientiin. JSW ja Intian viranomaiset väittivät, ettei komissio ollut selittänyt riittävällä tavalla, miten johdanto-osan 227 ja 228 kappaleessa luetellut tekijät ja erityinen markkinatilanne vaikuttivat toisiinsa niin, ettei kotimarkkina- ja vientihintojen vertailu ollut mahdollista. Intian viranomaiset väittivät, että komission päätelmä perustui ”todistamattomaan” ennusteeseen alentuneista vientihinnoista eikä perusteltuun päätelmään ja että komissio ei ollut määrittänyt erityisen markkinatilanteen väitetyn erilaisen vaikutuksen suuruutta. Intian viranomaiset väittivät myös, että jos yleinen ero markkinoiden rakenteessa riittää tässä yhteydessä todisteeksi (Intian viranomaiset itse eivät pidä sitä riittävänä todisteena), perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan toinen edellytys täyttyy automaattisesti. Lisäksi JSW väitti, että komission perustelut ovat ristiriitaisia, sillä vähäisemmän kilpailun Intian markkinoilla olisi pitänyt johtaa korkeampiin hintoihin ja kovemman kilpailun EU:n markkinoilla puolestaan alhaisempiin hintoihin kustannusrakenteesta riippumatta. JSW lisäsi, että tämä päätelmä olisi linjassa sen osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin kanssa ilman erityisen markkinatilanteen perusteella tehtävää oikaisua.

(231) Komissio oli eri mieltä väitteestä, jonka mukaan se ei ollut osoittanut, että erityinen markkinatilanne vaikuttaa eri tavalla kotimarkkina- ja vientihintoihin. Komissio totesi, että riippumatta siitä, olivatko kotimarkkinoilla myytyjen ja vientiin suunnattujen tuotteiden valmistuskustannukset samat, se oli perustellut johdanto-osan 227–229 kappaleessa, miksi Intiassa todettu erityinen markkinatilanne esti asianmukaisen vertailun Intian ja EU:n suhteellisten kilpailuolosuhteiden erojen vuoksi. WTO:n paneelin asiassa DS529 antamassa raportissa katsottiin tältä osin, että kilpailuolosuhteet vaikuttavat kotimarkkina- ja tuontihintoihin eri tavalla. ([83])

(232) Konkreettisesti ilmaistuna Intiassa hinnanmuodostukseen vaikutti maassa todettu erityinen markkinatilanne, sillä se hyödytti kotimaisia tuottajia eikä Intian markkinoilla toimi juuri lainkaan ulkomaisia tuottajia, jotka kilpailisivat kotimaisten tuottajien kanssa. Sen sijaan unionissa erityinen markkinatilanne vaikutti hyvin eri tavalla (jos lainkaan), sillä unionin tapauksessa vallitsevat kilpailuolosuhteet ja hinnat muodostuvat näin ollen sellaisten useiden eri maiden tuottajien tarjonnasta, jotka eivät saa etua erityisen markkinatilanteen taustalla olevista toimenpiteistä. Nämä päätelmät perusteltiin tässä tutkimuksessa vahvistetuilla tosiseikoilla, jotka selitetään johdanto-osan 227 ja 228 kappaleessa, eikä JSW toimittanut mitään päinvastaista näyttöä. Komissio katsoi perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti riittäväksi todeta, että havaittu erityinen markkinatilanne vaikutti hinnanmuodostukseen kotimarkkinamyynnissä, kun taas EU:ssa vallitsivat erilaiset markkinaolosuhteet ja hinnat muodostuivat näin ollen eri tavalla, minkä vuoksi unionissa erityinen markkinatilanne vaikutti eri tavalla (jos lainkaan), ja tämän vuoksi kotimarkkina- ja vientihintojen asianmukainen vertailu ei ollut mahdollista. Komissio ei myöskään pitänyt merkityksellisenä JSW:n väitettä, joka koski sitä, millä tavalla kilpailun aste on yhteydessä hintatasoon, kun on kyse kotimarkkinahintojen ja EU:n hintojen vertailusta, sillä JSW:n väitteessä viitattiin toisaalta vain Intian sisäisiin hintoihin ja toisaalta vain EU:n sisäisiin hintoihin erillisinä ilmiöinä. Näin ollen komissio vahvisti johdanto-osan 225–229 kappaleessa esitetyt havainnot ja päätelmät.

3.2.3 *Normaaliarvo*

(233) Kuten johdanto-osan 179–229 kappaleessa kuvataan, komissio totesi Intian kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoiden erityisen markkinatilanteen vaikuttaneen kaikkeen JSW:n kotimarkkinamyyntiin, koska Intian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet alensivat keinotekoisesti rautamalmin kustannuksia ja rautamalmia tarvitaan kaikkien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden valmistukseen. Tästä syystä komissio muodosti normaaliarvon laskennallisesti käyttäen perustana alkuperämaan tuotantokustannuksia, joihin se lisäsi kohtuullisen määrän myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(234) Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti normaaliarvon muodostamisessa käytettiin kaikkia JSW:n kirjaamia kustannuksia kotimarkkinoilta hankitun rautamalmin kustannuksia lukuun ottamatta. Rautamalmin kustannusten osalta komissio käytti edustavia vääristymättömiä rautamalmin hintoja (ks. johdanto-osan 216–219 kappale). Myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksina komissio käytti JSW:n ilmoittamia tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnissä yleisesti syntyneitä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, jotka oli todennettu. Voittona komissio käytti kohtuullista voittomarginaalia, joka perustui JSW:n eri kylmävalssattujen teräslevyvalmistelajien kotimarkkinamyyntiin.

([83]) WTO:n paneelin raportti WT/DS529/R, Australia – Anti-Dumping Measures on Paper, kohta 7.80.

(235) JSW väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että WTO:n paneelit ja valituselin ovat todenneet, että WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.1.1 artiklassa ei sallita komission tekemän oikaisun kaltaisia kustannusten oikaisuja. Lisäksi JSW oli eri mieltä menetelmästä, jolla komissio määritti kohtuullisen voittomarginaalin. JSW väitti erityisesti, että koska komissiolla ei ollut näyttöä siitä, että JSW pystyi siirtämään kustannusten nousun kotimarkkinahintoihinsa, sen olisi pitänyt laskea voitto tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin perusteella käyttäen erityisestä markkinatilanteesta johtuvia kohonneita valmistuskustannuksia, kuten komissio on toiminut aiemmissa tutkimuksissa, joissa se on jättänyt tuotantokustannukset huomiotta perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan perusteella. Lisäksi JSW väitti, että komission ei olisi erityisen markkinatilanteen vaikutusten suuruutta määrittäessään pitänyt tehdä vientiveroon perustuvaa oikaisua, koska tämä johti laskennalliseen hintaan, joka ei vastaa kansainvälistä markkinahintaa.

(236) Komissio huomautti, ettei JSW selittänyt, millä perusteella komission käyttämä menetelmä oli ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa. Tulkinta, jota JSW näyttää esittävän, tekisi perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdasta ja WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2 artiklasta merkityksettömiä. Komissio muistuttaa, että WTO:n paneeli on asiassa DS529 ([84]) todennut nimenomaisesti, että erityisen markkinatilanteen syynä voivat olla alhaisiksi hinnoitellut tuotantopanokset. Näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 5 kohtaa (tai WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.1.1 artiklaa) ei voida tulkita siten, ettei tutkivalla viranomaisella ole mitään keinoja oikaista tällaista kustannuksista johtuvaa erityistä markkinatilannetta. On itsestään selvää, että kustannuksista johtuvan erityisen markkinatilanteen tapauksessa kustannukset, joihin erityinen markkinatilanne vaikuttaa, on korvattava. Tältä osin komissio myös muistuttaa, että WTO:n paneeli totesi selvästi asiassa DS529 antamassaan raportissa ([85]), jonka JSW mainitsi, että WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.1.1 artiklassa nimenomaisesti mainittujen syiden lisäksi voi olla muita ”pakottavia syitä”, joiden perusteella tutkiva viranomainen voi olla käyttämättä vientiä harjoittavan tuottajan kirjanpidon mukaisia kustannuksia. Kustannuksista johtuvan erityisen markkinatilanteen olemassaolo on selvästi tällainen ”pakottava syy”.

(237) Voiton määrittämisen osalta todetaan, että erityisen markkinatilanteen olemassaolon takia komissio määritti kohtuullisen voiton perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja muodosti laskennallisen normaaliarvon johdanto-osan 233 kappaleessa kuvatulla tavalla alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa. Komissio katsoi, että voiton määrittäminen kaikkien tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneiden liiketoimien perusteella käyttäen JSW:n toimittamia tuotelajikohtaisia tietoja johti kohtuulliseen voittoon, joka täyttää kaikki 2 artiklan 6 kohdan vaatimukset. JSW ei esittänyt mitään näyttöä siitä, miksi tällainen menetelmä ei olisi hyväksyttävä, kuten perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa edellytetään. Kun otetaan huomioon se, että tutkimuksessa tarkastelluista toimenpiteistä aiheutui etua Intian koko kotimaiselle kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannonalalle, kuten johdanto-osan 213 kappaleessa todetaan, sekä Intian kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinoiden rakenne (markkinoilla toimii muutamia määräävässä asemassa olevia kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajia ja tuonti on hyvin vähäistä), komission käyttämä menetelmä johti asianmukaisesti voittoon, joka ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

(238) Vientiveron johdosta tehdyn oikaisun osalta komissio totesi, että se sovelsi vientiveroa vain rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttisiin rautamalmilaatuihin. Lisäksi komissio huomautti, ettei JSW kiistänyt sitä, että vientiveroa todellisuudessa sovellettiin kyseisiin laatuluokkiin. Näin ollen vaikka rautapitoisuudeltaan yli 58-prosenttisten intialaisten rautamalmilaatujen ja muista maista peräisin olevan rautamalmin välillä olisikin eroa, sen täytyy johtua muista syistä kuin vientiverosta.

3.2.4 *Vientihinta*

(239) Otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja harjoitti vientiä unioniin suoraan riippumattomille asiakkaille. Tämän vuoksi vientihinnaksi määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin suuntautuvaa vientiä varten myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

([84]) WTO:n paneelin raportti WT/DS529/R, Australia – Anti-Dumping Measures on Paper, kohta 7.81.
([85]) WTO:n paneelin raportti WT/DS529/R, Australia – Anti-Dumping Measures on Paper, kohta 7.117.

3.2.5 *Vertailu*

(240) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään, että komissio vertailee tasapuolisesti normaaliarvoa ja vientihintaa samassa kaupan portaassa ja ottaa huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio päätti verrata otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla. Kuten jäljempänä tarkemmin selitetään, normaaliarvoa ja vientihintaa oikaistiin tarvittaessa, jotta i) se voitiin saattaa noudettuna-tasolle ja jotta ii) voitiin ottaa huomioon hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

3.2.5.1 Normaaliarvoon tehdyt oikaisut

(241) Kuten johdanto-osan 234 kappaleessa selitetään, normaaliarvo muodostettiin noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla käyttämällä tuotantokustannuksia sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa, joita pidettiin kohtuullisina kyseisellä kaupan portaalla. Näin ollen normaaliarvon saattamiseksi noudettuna-tasolle ei ollut tarpeen tehdä oikaisuja. Komissio totesi, ettei normaaliarvoon ollut syytä tehdä oikaisuja, eikä yksikään otokseen valituista vientiä harjoittavista tuottajista myöskään vaatinut tällaisia oikaisuja.

3.2.5.2 Vientihintaan tehdyt oikaisut

(242) Jotta vientihinta voitiin saattaa noudettuna-tasoa vastaavalle kaupan portaalle, tehtiin oikaisuja tullien, muiden tuontimaksujen sekä rahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten huomioon ottamiseksi.

(243) Lisäksi tehtiin oikaisuja seuraavien hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden huomioon ottamiseksi: pakkauskustannukset, pankki- ja palkkiomaksut sekä luottokustannukset.

3.2.6 *Polkumyyntimarginaalit*

(244) Komissio vertasi otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti. Tämän perusteella lopullinen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana on 9,5 prosenttia.

(245) JSW väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että etuyhteydettömien kauppiaiden kautta tapahtuneen myynnin CIF-hintaa olisi korotettava kyseisten yritysten voiton sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten huomioon ottamiseksi. JSW lisäsi, että komissio on toiminut näin aiemmissa tutkimuksissa.

(246) Komissio totesi, ettei JSW ollut toimittanut mitään näyttöä etuyhteydettömien kauppiaiden kautta tapahtuneissa liiketoimissa sovelletusta CIF-hinnasta unionin rajalla. Komissio katsoo myös, että jokainen tutkimus on tapauskohtainen ja että tässä tutkimuksessa tehdyt havainnot ja päätelmät perustuvat tosiasiallisiin, kerättyihin ja tarkistettuihin tietoihin. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(247) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Näin ollen tämä marginaali määritettiin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan marginaalin perusteella. Tällä perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullinen polkumyyntimarginaali on 9,5 prosenttia.

(248) Kaikkien muiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisesta maasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin Eurostatin tietojen perusteella.

(249) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin määrä oli noin 100 prosenttia koko tuonnin määrästä tutkimusajanjaksolla. Tämän perusteella komissio päätti vahvistaa yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin yhteistyössä toimineen otokseen valitun yrityksen tasolle.

(250) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,5
Kaikki muu asianomaisesta maasta peräisin oleva tuonti	9,5

3.3 **Japani**

3.3.1 *Etuyhteydessä olevat yritykset ja markkinaehtoisuus*

(251) Komission katsottua kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa, että Nippon Steel on etuyhteydessä kauppiaana toimivaan Marubeni-Itochu Steel Inc.:hen ([86]), jäljempänä 'MISI', Nippon Steel väitti tässä tutkimuksessa otantaa koskevan päätöksen jälkeen, ettei se ollut etuyhteydessä kyseiseen kauppiaaseen, joka harjoitti Nippon Steelin valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen myyntiä sekä kotimarkkinoilla että vientiin. Nippon Steel muistutti tässä yhteydessä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 ([87]), jäljempänä 'unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädös', 127 artiklan 1 kohdassa esitetyistä edellytyksistä, joiden perusteella osapuolten katsotaan olevan etuyhteydessä toisiinsa, sekä toimitti yksityiskohtaisia tietoja kyseisten kahden yrityksen välisistä yhteyksistä. Tämän perusteella Nippon Steel väitti, että se tosiasia, että Nippon Steel ja MISI molemmat omistivat saman kolmannen yrityksen osakkeita, ei yksinään riitä osoittamaan, että MISI olisi etuyhteydessä Nippon Steeliin. Väitteensä tueksi Nippon Steel muistutti, että Kiinasta peräisin olevia uusia henkilökuljetukseen tarkoitettuja akkukäyttöisiä sähköajoneuvoja koskevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa ([88]) komissio ei kohdellut SAIC-ryhmää ja China FAW Corporation Limitediä etuyhteydessä olevina yrityksinä, vaikka niillä oli yhteisyrityksiä Volkswagenin kanssa, kuten kyseistä tutkimusta koskevan lopullisen asetuksen liitteestä ([89]) selvästi käy ilmi, eikä komissio kohdellut etuyhteydessä olevina yrityksinä myöskään niitä tuottajia, joilla oli yhteisyrityksiä akkujen tuottaja CATL:n kanssa.

(252) Komissio katsoi toimitettujen yksityiskohtaisten tietojen perusteella, että Nippon Steelin ja MISIn välillä oli yhteys, joka perustui kolmannen yrityksen yhteisomistukseen. Yritykset valvoivat yhdessä tätä kolmatta yritystä unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti, mikä vahvisti niiden oikeudellisen aseman liikekumppaneina unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tältä osin komissio totesi ensinnäkin, että Nippon Steel itse ilmoitti tiettyjä Japanista peräisin olevia kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa polkumyyntitutkimuksessa omasta aloitteestaan MISIn olevan siihen etuyhteydessä oleva yritys nimenomaan sen takia, että Nippon Steel ja MISI omistivat yhdessä lähes 100 prosenttia kyseisen kolmannen yrityksen osakkeista. ([90]) Joka tapauksessa Nippon Steelin tässä tutkimuksessa toimittamien asiakirjojen perusteella tilanne oli sama tutkimusajanjaksolla, jolloin Nippon Steelillä ja MISIllä oli valtuudet nimittää lähes kaikki kyseisen yrityksen johtajat, myös puheenjohtaja. Lisäksi komissio

([86]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/1919, johdanto-osan 99 kappale.

([87]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj).

([88]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/2754, annettu 29 päivänä lokakuuta 2024, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien uusien henkilökuljetukseen tarkoitettujen akkukäyttöisten sähköajoneuvojen tuonnissa (EUVL L, 2024/2754, 29.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).

([89]) *Ks. edellinen alaviite.*

([90]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/1919, johdanto-osan 84 kappale ja alaviite 11.

huomautti Kiinasta peräisin olevia akkukäyttöisiä sähköajoneuvoja koskevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa tekemiensä päätelmien osalta, että täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2024/2754 artiklaosasta ja liitteestä käy selvästi ilmi, että SAIC-ryhmällä ja China FAW Corporation Limitedillä oli erilliset yhteisyritykset Volkswagenin kanssa. Sen sijaan tässä tapauksessa tilanne on se, että MISI ja Nippon Steel omistavat yhdessä saman kolmannen yrityksen ja valvovat sitä yhdessä. Lisäksi CATL:n osalta todetaan, että komissio katsoi asianomaisen tuottajan olevan etuyhteydessä CATL:ään. ([91]) Joka tapauksessa osapuolten välisen etuyhteyden määrittämisen olisi perustuttava kunkin tapauksen tosiseikkoihin ja olosuhteisiin. Kiinasta peräisin olevia akkukäyttöisiä sähköajoneuvoja koskevassa tapauksessa oli kyse tukien vastaisesta tutkimuksesta, jossa otettiin huomioon siihen liittyvät erityiset tosiseikat ja olosuhteet. Tämä tutkimus on puolestaan polkumyyntitutkimus, jossa on kyseessä eri maa, erilainen taloudellinen tilanne, eri tuote/ala sekä eri tosiseikat ja olosuhteet. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(253) Nippon Steel väitti myös, että se ei ollut oikeudelliselta asemaltaan MISIn liikekumppani kolmannessa yrityksessä omistamiensa osakkeiden perusteella, koska kuten unionin tuomioistuin oli todennut asiassa Baltic Master ([92]), jotta yritykset voidaan katsoa oikeudelliselta asemaltaan liikekumppaneiksi, tällaista yhtiösuhdetta koskevissa kansallisissa säännöksissä asetettujen edellytysten on täytyttävä, eivätkä MISI ja Nippon Steel olleet tehneet Japanin lainsäädännön mukaista sopimusta (*kumiai*) tällaisesta.

(254) Komissio kuitenkin huomautti, että Nippon Steel ja MISI omistivat yhdessä lähes 100 prosenttia erään kolmannen yrityksen osakkeista. Riippumatta Japanissa ja Japanin lainsäädännössä sovellettavasta etuyhteydessä olevien yritysten oikeudellisesta määritelmästä unionissa kaupan suojatoimia koskevissa tutkimuksissa yritysten välinen yhteys määritetään tavallisesti edellä mainitun unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan mukaisesti, ja tämän säännöksen mukaan osapuolten katsotaan olevan unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti oikeudelliselta asemaltaan liikekumppaneita ja siten etuyhteydessä olevia osapuolia, koska ne ovat Japanin lainsäädännön mukaan kolmannen yrityksen yhteisomistajia. Tämän perusteella komissio hylkäsi tämän väitteen.

(255) Nippon Steel väitti myös, ettei sillä ollut määräysvaltaa MISIn suhteen eikä valtuuksia ohjata sen toimintaa, koska yhteiset yritykset olivat kooltaan pienempiä kuin Nippon Steel tai MISI.

(256) Komissio huomautti, ettei unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklassa mainita mitään edellytyksiä valvottavana olevan kolmannen yrityksen koon osalta suhteessa valvontaa harjoittaviin yrityksiin. Näin ollen vaikka kolmas yksikkö olisi tuloissa ja henkilöstön määrässä mitattuna pienempi, yritysten välillä voidaan silti unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla vahvistaa olevan liikekumppanuus. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(257) Nippon Steel väitti, että jos komissio päättää pitää kiinni kannastaan, jonka mukaan MISI on Nippon Steeliin etuyhteydessä oleva osapuoli, komission olisi joka tapauksessa otettava huomioon, että Nippon Steelin ja MISIn välinen kaupankäynti on markkinaehtoista, ja sen olisi käsiteltävä MISIlle suuntautuvaa myyntiä samalla tavalla kuin Nippon Steelin myyntiä etuyhteydettömille osapuolille. Nippon Steel toimitti väitteensä tueksi arkaluonteisia tietoja sen ja sen kauppiaiden välisistä puitesopimuksista, myyntiprosessista sekä MISIn toteuttamista tarkasteltavana olevan tuotteen ostoista.

(258) Ensinnäkin komissio totesi, että sille toimitetut etuyhteydessä olevien yritysten kanssa tehdyt puitesopimukset olivat sisällöltään ja ehdoiltaan samankaltaisia. Yhdessäkään puitesopimuksessa ei kuitenkaan täsmennetty, miten lopulliset hinnat määriteltiin tai miten palkkiot maksettiin, eikä niihin sisältynyt muita markkinaehtoisten liiketoimien määrittämisen kannalta merkityksellisiä tietoja.

(259) Lisäksi, kuten yritys itse ilmoitti huomautuksissaan ja kuten tarkastuksissa kävi ilmi, hintaneuvottelut, joihin osallistui etuyhteydessä olevia kauppiaita ja jotka koskivat myyntiä loppuasiakkaille, järjestettiin käytännössä joko kauppiaan kautta tai suoraan asiakkaan kanssa, mikä tarkoittaa, että kauppiaan vaikutusvalta näissä neuvotteluissa rajoittui välittäjänä toimimiseen. Lopullinen hinta määräytyi siis pääasiassa niin, että joko loppuasiakas hyväksyi Nippon Steelin tarjouksen tai Nippon Steel hyväksyi loppuasiakkaan vastatarjouksen. Koska etuyhteydessä olevan kauppiaan (mahdollinen) vaikutus hinnan määrittämiseen oli vähäinen, etuyhteydessä olevien yritysten välistä hintaa pidettiin epäluotettavana.

([91]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/2754, johdanto-osan 152 ja 518 kappale.

([92]) Unionin tuomioistuimen tuomio 9.6.2022, Baltic Master, C-599/20, ECLI:EU:C:2022:457, 36 kohta.

(260) Komissio ei myöskään kiistänyt sitä, että MISI saattoi vapaasti myydä tuotteita muille etuyhteydettömille tuottajille tai ostaa niiltä tuotteita. Komissio kuitenkin huomautti, että MISIn itse kyselylomakevastauksessaan toimittama vertailu, jossa tarkastellaan kunkin toimittajan tutkimuksen kohteena olevasta tuotteesta veloittamia yksikköhintoja, osoitti, että Nippon Steelin yksikköhinta oli alhaisempi kuin muiden japanilaisten tuottajien.

(261) Joka tapauksessa komissio totesi vertailleensa tuotelajikohtaisesti unioniin suuntautuvassa vientimyynnissä veloitettua FOB-hintaa Nippon Steelin ja MISIn välisessä vientimyynnissä ja Nippon Steelin ja sen toisen etuyhteydessä olevan vientimyyntikauppiaan Nippon Steel Trading Corporationin, jäljempänä 'NST', välisessä vientimyynnissä. Tämä vertailu osoitti, että Nippon Steelin ja MISIn välinen hinta vastasi Nippon Steelin ja NST:n välistä hintaa (hintaero oli 1,5 %). Näin ollen MISI maksoi saman hinnan kuin etuyhteydessä oleva kauppias NST, jonka suhdetta Nippon Steeliin ei kiistetty.

(262) Näin ollen komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan Nippon Steelin myynti MISIlle tapahtui markkinaehtoisesti.

(263) Nippon Steel totesi lisäksi, että tukeakseen tässä jaksossa yhteenvetona esitettyjä väitteitä MISI vastaisi asiaa koskeviin kyselylomakkeen osioihin erikseen. Komissio sai MISIn ja siihen etuyhteydessä olevan unionissa toimivan tuojan Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH:n, jäljempänä 'MISEA', kyselylomakevastauksen.

(264) Nippon Steel toisti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan olevansa eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan se oli etuyhteydessä MISIin. Se ei kuitenkaan esittänyt mitään uusia väitteitä tai todisteita. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(265) Japanin viranomaiset väittivät, että vaikka Nippon Steel ja MISI omistivat yhdessä sellaisen kolmannen yksikön osakkeita, joka ei ollut osallisena tässä tutkimuksessa tarkastelluissa liiketoimissa, Nippon Steelillä ei ollut suoraa tai epäsuoraa määräysvaltaa MISIssä. Japanin viranomaisten mielestä vähemmistöosakkuus sellaisessa kolmannessa yksikössä, joka ei osallistunut tarkasteltuihin vientitapahtumiin, ei voi olla riittävä peruste todeta, että Nippon Steel ja MISI ovat WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.3 artiklassa tarkoitetulla tavalla etuyhteydessä toisiinsa.

(266) Komissio myönsi, ettei Nippon Steelillä ollut suoraa määräysvaltaa MISIssä, koska niiden välinen suhde perustuu kolmannen yksikön yhteisomistukseen. Tämän suhteen perusteella osapuolten välillä oli kuitenkin WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.3 artiklassa tarkoitettu etuyhteys siltä osin kuin MISI vei unioniin vain Nippon Steelin valmistamaa tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta eikä muilta japanilaisilta tuottajilta ostettua ja niiden valmistamaa tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta. Tutkimuksessa havaittiin, että tällainen kaupallinen toiminta ei perustunut Nippon Steelin ja MISIn väliseen sopimukseen vaan MISIn vapaaehtoiseen sitoumukseen. Komissio kuitenkin katsoi, että vaikka tämä sitoumus oli vapaaehtoinen, se epäilemättä rajoitti yrityksen vapautta hinnoittelun ja strategian suhteen. MISIn unionissa harjoittama tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynti oli riippuvaista yhdestä ainoasta toimittajasta. Näiden rajoitusten vuoksi MISI ei toiminut itsenäisesti. Tämän lisäksi tarkastuksessa kävi ilmi, että MISI jakoi Nippon Steelille tietoja mahdollisista asiakkaista, jotka voisivat tarvita Nippon Steelin tuotteita, ja markkinoista, joille Nippon Steel voisi haluta laajentua. Näin ollen MISIn Nippon Steelille tarjoama palvelu oli kauppiaiden tavanomaista osto- ja jälleenmyyntitoimintaa laajempaa. Näistä syistä komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan Nippon Steel ja MISI eivät olleet niiden välisen suhteen perusteella etuyhteydessä toisiinsa.

(267) Japanin viranomaiset väittivät myös, että komissio ei ollut osoittanut, että vientitapahtumat olivat Nippon Steelin ja MISIn välisen suhteen takia epäluotettava perusta polkumyyntimarginaalien laskennalle, kun otetaan huomioon, että kolmas yksikkö, johon osapuolten välinen suhde perustuu, ei osallistunut kyseisiin vientitapahtumiin ja että MISIllä oli rajoitettu rooli hintaneuvotteluissa.

(268) Komissio ei pitänyt merkityksellisenä seikkana sitä, että kolmas yksikkö, johon MISIn ja Nippon Steelin välinen suhde perustuu, ei osallistunut unioniin suuntautuneisiin vientitapahtumiin. Osapuolten välillä voi olla hyvin vakiintunut suhde sellaisen yrityksen kautta, joka ei osallistu tutkimuksen kohteena olevan tuotteen vientiin unioniin. Lisäksi vaikka kolmas yksikkö, johon kyseinen suhde perustuu, ei osallistunut unioniin suuntautuneisiin vientitapahtumiin, liiketoimintakertomuksensa perusteella se kuitenkin jalosti ja myi terästä Japanissa. Lisäksi komissio katsoi, että MISIn rajoitettu rooli hintaneuvotteluissa voi olla osoitus määräysvallasta, jonka Nippon Steel on säilyttänyt itsellään lopullisen hinnan suhteen. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(269) Nippon Steel toisti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että sen kaupallinen suhde MISIin ja liiketoimet tämän kanssa olivat markkinaehtoisia, ja väitti, etteivät johdanto-osan 259–261 kappaleessa esitetyt havainnot ole ristiriidassa tämän päätelmän kanssa. Ensinnäkin Nippon Steel väitti, että myyntiprosessi ja kauppiaille maksetut palkkiot olivat samat riippumatta siitä, oliko kauppias Nippon Steeliin etuyhteydessä oleva vai etuyhteydetön yritys. Se väitti erityisesti, että Nippon Steel ja loppuasiakas neuvottelivat lopullisen hinnan järjestelmällisesti keskenään, minkä jälkeen hinta saatettiin takaisin lähtötasolle Nippon Steelin ja kauppiaan välisen hinnan määrittämiseksi. Toiseksi Nippon Steel väitti, että MISI ei ollut ainoa, joka osti tuotetta Nippon Steeliltä alhaisempaan hintaan kuin muilta japanilaisilta tuottajilta, vaan myös yhden Nippon Steelin etuyhteydettömän kauppiaan ostohinta oli muiden japanilaisten tuottajien maksamaa hintaa alhaisempi. Nippon Steel lisäsi, että MISI osti tuotetta muilta kuin japanilaisilta toimittajilta alhaisempaan hintaan kuin Nippon Steeliltä. Kolmanneksi Nippon Steelin MISIltä ja yhdeltä etuyhteydettömistä kauppiaistaan veloittamien myyntihintojen välinen ero oli enintään 0,15 prosenttia.

(270) Komissio tarkasteli uudelleen Nippon Steelin ilmoittamia liiketoimia, jotka koskivat sen myyntiä etuyhteydessä oleville osapuolille (NST ja MISI) ja sen tärkeimmälle etuyhteydettömälle kauppiaalle. Kaikilta näitä osapuolilta veloitetut myyntihinnat todella olivat samaa luokkaa. Analyysi tehtiin tuotelajikohtaisesti, ja siinä varmistettiin, että MISIn, NST:n ja tärkeimmän etuyhteydettömän kauppiaan jälleenmyymät tuotelajit vastasivat riittävän läheisesti toisiaan. Näin ollen komissio hyväksyi Nippon Steelin väitteen, jonka mukaan kyseiset hinnat olivat markkinaehtoisia, ja tarkisti polkumyyntilaskelmaa vastaavasti sekä MISIn että NST:n kautta tapahtuneen vientimyynnin osalta.

3.3.2 *Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltaminen*

(271) Komissio ilmoitti Nippon Steelille 19 päivänä joulukuuta 2025, että se saattaa joutua käyttämään Nippon Steeliin etuyhteydessä olevan Daidon (Japanissa toimiva tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuottaja) osalta käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Daido oli toimittanut erillisen vastauksen otantaa koskevaan pyyntöön mutta ei ollut vastannut kyselylomakkeeseen. Nippon Steel omisti vähintään 5 prosenttia Daidon osakkeista.

(272) Nippon Steel esitti 28 päivänä joulukuuta 2025 huomautuksensa asiasta. Se ei kiistänyt omistavansa vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan osakkeista.

(273) Sen vuoksi komissio katsoi, että Nippon Steeliin etuyhteydessä olevan kauppiaan NST:n (jonka osakkeista Nippon Steel omisti niin ikään vähintään 5 prosenttia) ja Daidon välinen kaupankäynti tapahtui unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan 1 kohdan d alakohdan perusteella toisiinsa etuyhteydessä olevien osapuolten välillä. Koska käytettävissä ei ollut Daidon tarkistettua kyselylomakevastausta, josta olisi käynyt ilmi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen jälleenmyyntihinta tai se, miten sitä jatkojalostettiin, komissio katsoi, että NST:n siihen etuyhteydessä olevalle Daidolle suuntautuneen myynnin hinta kotimaassa oli Nippon Steeliltä ja siihen etuyhteydessä olevilta yrityksiltä etuyhteydettömille osapuolille kotimarkkinoilla suuntautuneen saman tuotelajin myynnin kannattavimpien 5 prosentin keskihinta. Tämä 5 prosenttia laskettiin myyntimäärästä. Lisäksi komissio otti 3.3.3 jaksossa esitetyn erityistä markkinatilannetta koskevan analyysin yhteydessä huomioon Daidon kotimarkkina- ja vientimyyntiä koskevat tiedot sekä hintatiedot vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson väliseltä ajalta. Nämä tiedot poimittiin Daidon otantaa koskevaan pyyntöön antamasta vastauksesta, koska siltä ei saatu kyselylomakevastausta. Tästä lähtien komissio viittasi tiedoissa Nippon Steel -ryhmään, ei pelkästään Nippon Steeliin.

(274) Komissio ilmoitti Nippon Steelille 26 päivänä maaliskuuta 2026, että se saattaa joutua käyttämään perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevia tietoja, koska i) kyselylomakevastaus ei sisältänyt tietoja yrityksestä A ja yrityksestä B, jotka ostivat Nippon Steelin valmistamaa tarkasteltavana olevaa tuotetta MISEAlta ja joiden todettiin tarkastuksessa olevan yrityksen C tytäryhtiöitä (MISI omisti yli 5 prosenttia yrityksestä C), ja koska ii) Nippon Steeliin etuyhteydessä olevien kolmen kauppiaan (NST, Metal One Corporation, jäljempänä 'Metal One', ja Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd., jäljempänä 'SCGM') osalta ei ilmoitettu kaikkea tarkasteltavana olevan tuotteen kotimaan jälleenmyyntiä tutkimusajanjakson aikana.

(275) Nippon Steel toimitti huomautuksia asiasta 7 päivänä huhtikuuta 2026. Ensinnäkin Nippon Steel toisti i alakohdan osalta olevansa eri mieltä siitä, että se olisi etuyhteydessä MISIin tai että sen suhde kyseiseen osapuoleen ei olisi markkinaehtoinen. Lisäksi Nippon Steel totesi, että vaikka se olisi etuyhteydessä MISIin, se ei silti ole etuyhteydessä yrityksiin A ja B, koska sillä ei ole omistusosuutta niissä eikä se harjoita niiden kanssa liiketoimintaa tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Nippon Steel myös lisäsi, että sen mielestä unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklassa mainituilla suhteilla tarkoitetaan ketjuja, jotka rajoittuvat enintään yhteen yritykseen, ja että jos Nippon Steel katsottaisiin etuyhteydessä olevaksi yritykseksi, tämä olisi ristiriidassa komission aiemman, Kiinasta peräisin olevia akkukäyttöisiä sähköajoneuvoja koskevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa ([93]) noudattaman käytännön kanssa. Lisäksi Nippon Steel väitti, että koska MISI toimi täysin itsenäisesti ja sen liiketoimet Nippon Steelin kanssa olivat markkinaehtoisia, sen luottamukselliset tiedot eivät olleet Nippon Steelin saatavilla, joten jos Nippon Steeliä vaadittaisiin hankkimaan etuyhteydessä olevilta yrityksiltä vastaukset liitteen I kysymyksiin tai muuten siihen sovelletaan 18 artiklaa, Nippon Steelille aiheutuisi tästä mahdoton rasite. Toiseksi Nippon Steel väitti, että olisi ollut hyödytöntä ja kohtuutonta pyytää yritystä A ja yritystä B vastaamaan kyselylomakkeeseen, koska ne eivät jälleenmyyneet tarkasteltavana olevaa tuotetta vaan jalostivat sitä. Lisäksi Nippon Steel huomautti, että yritykselle A myytyjen tuotteiden hinta vastasi samoihin tuotteen valvontakoodeihin kuuluvien tuotteiden keskimääräistä myyntihintaa etuyhteydettömille asiakkaille, joten yritykselle A ja yritykselle B suuntautunut myynti tapahtui markkinaehtoisesti.

(276) Komissio totesi, että MISEA myi Nippon Steelin valmistamaa tarkasteltavana olevaa tuotetta yritykselle A ja yritykselle B, joiden emoyhtiö oli yritys C. MISI puolestaan omisti yli 5 prosenttia sekä MISEAsta että yrityksestä C. MISI:n tiloissa tehdyssä tarkastuksessa vahvistettiin, että nämä suhteet olivat olemassa tutkimusajanjaksolla ja että yritys C mainittiin MISIn yritysesittelyssä vuodelta 2025 ([94]) yhtenä MISI:n ulkomaisista tytäryhtiöistä. Tämä osoittaa, että MISEA ja yritys A samaten kuin MISEA ja yritys B olivat etuyhteydessä toisiinsa, koska kolmas osapuoli (eli MISI) omisti 127 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti suoraan tai välillisesti vähintään 5 prosenttia kaikkien niiden osakkeista. Tässä valossa sillä, ovatko osapuolet suhteessa itse vientiä harjoittavaan tuottajaan, ei ole merkitystä. Tässä tapauksessa kyseessä on suhde myyjänä toimineen MISIn ja ostajina toimineiden yrityksen A ja yrityksen B välillä. Ei voida väittää, että koska osapuolet eivät olleet suhteessa itse vientiä harjoittavaan tuottajaan, kyseinen suhde ei todennäköisesti vaikuttanut myyntihintaan. Kyseinen suhde vääristi etuyhteydessä olevien osapuolten välisiä hintoja joka tapauksessa. Unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen 127 artiklan etuyhteydessä olevien osapuolten määritelmässä käytetään tässä yhteydessä ilmaisua ”henkilöt” ja perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa – jossa viitataan kaupan suojatoimien osalta unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädökseen – ilmaisua ”osapuolet”, ei ilmaisua ”vientiä harjoittavat tuottajat”. Komissio katsoo myös, että 127 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisella osapuolten välisellä suhteella tarkoitetaan myös ketjuja, jotka ulottuvat useampaan kuin yhteen yritykseen. Kyseisessä säännöksessä oleva tarkentava ilmaisu ”välillisesti” ulottaa säännöksen koskemaan omistusosuuksia kaikkialla tytäryhtiöiden ketjussa ja estää säännöksen kiertämisen sellaisiin yritysrakenteisiin vetoamalla, joihin sisältyy tytäryhtiöitä useilla tasoilla, kuten tässä tapauksessa, jossa MISI omistaa yrityksen A ja yrityksen B osakkeita välillisesti yrityksen C kautta. Väitettä, joka koskee komission aiempaa käytäntöä Kiinasta peräisin olevia akkukäyttöisiä sähköajoneuvoja koskevassa tukien vastaisessa tutkimuksessa, ei perusteltu tarkemmin. Komissio katsoi myös, ettei Nippon Steelille olisi ollut tarkasteltavana olevassa tapauksessa mahdoton rasite hankkia kyseisiltä etuyhteydessä olevilta yrityksiltä vastaukset liitteen I kysymyksiin, koska a) yritys C oli (eri roolissa) mukana jo aiemmassa, kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa ([95]), jossa Nippon Steel oli valittu otokseen, koska b) se, että MISI osti yrityksen C, on julkista tietoa, ja koska c) komissio totesi tarkastuskäynnin aikana rutiininomaisissa tarkastuksissa yrityksen A ja yrityksen B olevan yrityksen C tytäryhtiöitä, kuten MISIä koskevasta tarkastuskäyntiraportista käy ilmi. Näin ollen 18 artiklan 1 kohdan soveltaminen Nippon Steelin osalta perustui nimenomaan yritysten suhteeseen. Toiseksi se, että unionissa toimiva etuyhteydessä oleva yritys ei harjoita jälleenmyyntiä vaan jalostusta, ei vapauta yritystä liitteen I kysymyksiin vastaamisesta. Päin vastoin, jalostuskustannuksia koskevia tietoja tarvitaan määritettäessä unioniin suuntautuvan viennin hinta, joka on perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti muodostettava millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, jos tuotteita ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa. Komissio ei voinut tehdä tällaista arviointia tarkasteltavana olevassa tapauksessa. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

([93]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/2754.

([94]) MISIn vuonna 2025 julkaisema yritysesittely, s. 13–14, saatavilla osoitteessa https://www.benichu.com/wp/images/2025/07/misi_2025_-_ebook_-.pdf.

([95]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/670, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2025, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Egyptistä, Japanista ja Vietnamista peräisin olevien raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä valmistettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa (EUVL L, 2025/670, 7.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/670/oj).

(277) Väitteestä, jonka mukaan MISEAn myynti yritykselle A oli markkinaehtoista, komissio totesi, että hinnat, joita Nippon Steel kutsui noudettuna-hinnoiksi, oli laskettu vähentämällä laskun nettoarvosta kaikki MISEAn maksamat maksut. Myyntihintojen vertailussa olisi kuitenkin verrattava laskutushintoja, joista on vähennetty asiaankuuluvat kuljetuskustannukset (erilaisten toimitusehtojen huomioimiseksi). Verrattaessa hintoja CIF-tasolla EU:n rajalla (eli niin, että CIF-hinnoista oli vähennetty kuljetuskustannukset EU:ssa erilaisten toimitusehtojen huomioimiseksi) kävi ilmi, että MISEAn hinnat yritykselle A olivat keskimäärin 6 prosenttia alhaisemmat kuin MISEAn hinnat etuyhteydettömille yrityksille. Näin ollen komissio katsoi, ettei MISEAn myynti yritykselle A ollut markkinaehtoista. Myös MISEAn myynnin yritykselle B väitettiin olevan markkinaehtoista, mutta Nippon Steel itse totesi, että se ei pystynyt osoittamaan tämän paikkansapitävyyttä, koska yritykselle B myytyjen tuotteiden tuotteen valvontakoodiin kuuluvia tuotteita ei myyty millekään muulle MISEAn asiakkaalle unionissa. Koska yritys B ei toiminut yhteistyössä ja ottaen huomioon komission tekemä päätelmä siitä, että MISEAn myynti yritykselle A ei ollut markkinaehtoista, ei kuitenkaan ollut mitään syytä päätellä toisin yritykselle B suuntautuneen myynnin osalta. Näin ollen komissio hylkäsi huomautukset ja katsoi MISEAn myynnin yrityksille A ja B olleen etuyhteydessä olevien osapuolten välistä kaupankäyntiä. Koska yritysten A ja B jälleenmyyntihinnoista ja mahdollisista jalostuskustannuksista ei ollut tietoja, komissio katsoi näin ollen, että yritysten A ja B jälleenmyyntihinta kunkin tuotelajin osalta oli sama kuin MISEAn myyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille. Koska yritys B osti MISEAlta sellaiseen tuotteen valvontakoodiin kuuluvia tuotteita, joita muut asiakkaat eivät ostaneet, komissio käytti sellaisen MISEAlta etuyhteydettömille asiakkaille myydyn tuotteen myyntihintaa, jonka tuotteen valvontakoodi oli samankaltaisin.

(278) Kun otetaan huomioon johdanto-osan 270 kappaleessa esitetty päätelmä, joka koskee etuyhteydessä olevan kauppiaan MISIn kautta toteutettujen vientitapahtumien markkinaehtoisuutta, tämä ei ollut kuitenkaan enää merkityksellinen seikka polkumyyntilaskelmassa käytetyn vientihinnan kannalta.

(279) Etuyhteydessä olevien kolmen kauppiaan puuttuvaa kotimaan jälleenmyyntiä koskevan ii alakohdan osalta Nippon Steel yhtyi komission arvioon.

(280) Sen vuoksi komissio katsoi, että tiedoista puuttuva kotimaan jälleenmyynnin hinta oli Nippon Steeliltä ja siihen etuyhteydessä olevilta yrityksiltä etuyhteydettömille osapuolille kotimarkkinoilla suuntautuneen myynnin kannattavimpien 5 prosentin keskihinta, joka määritettiin tuotelajikohtaisesti (kyseinen 5 %:n osuus määritettiin myyntimääristä).

(281) Nippon Steel väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että siihen etuyhteydessä olevat kauppiaat pyrkivät parhaansa mukaan toimittamaan tietoja teknisistä ongelmista huolimatta. Sen vuoksi Nippon Steel katsoi, ettei komissiolla ollut oikeudellista perustetta käyttää käytettävissä olevina tietoina kannattavimman kotimarkkinamyynnin hintoja, sillä Nippon Steelin mielestä parhaiden käytettävissä olevien tietojen käyttäminen ei saisi – myöskään WTO:n oikeuskäytännön ([96]) mukaan – tarkoittaa kielteisten päätelmien tekemistä. Nippon Steel pyysi komissiota joko jättämään huomiotta myynnin, jonka tiedot puuttuivat, tai käyttämään kaiken kotimarkkinamyynnin keskihintaa.

(282) Komissio katsoi, että soveltaessaan käytettävissä olevia tietoja tutkivien viranomaisten on valittava puolueettomasti ja objektiivisesti ne käytettävissä olevat tosiseikat, joilla voidaan kohtuullisesti korvata tarvittavat puuttuvat tiedot kunkin tapauksen tosiseikat ja olosuhteet huomioon ottaen. Näin tehdessään tutkivien viranomaisten on otettava huomioon kaikki asianmukaisesti saatavilla olevat tiedot. WTO:n polkumyyntisopimuksen 6.8 artiklassa ei edellytetä tutkivien viranomaisten valitsevan yhteistyöstä kieltäytyvän osapuolen kannalta mahdollisimman ”edullisia” tietoja korvaavia tietoja valitessaan. ([97])

([96]) WTO:n paneelin raportti, Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice, Complaint with Respect to Rice, WT/DS295/R, hyväksytty 20. joulukuuta 2005, sellaisena kuin se on muutettuna valituselimen raportilla WT/DS295/AB/R, DSR 2005:XXIII, s. 11007, kohta 7.238; valituselimen raportti, United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, hyväksytty 23. elokuuta 2001, DSR 2001:X, s. 4697, kohta 99.

([97]) WTO:n paneelin raportti, US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), WT/DS539/R, kohta 7.36, mainittu unionin tuomioistuimen tuomiossa 3.9.2026, Euroopan komissio v. Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd ym., C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, 73, 85 ja 90 kohta. Ks. myös valituselimen raportti, US – Carbon Steel (India), WT/DS436/AB/R, kohta 4.421.

(283) Komission menetelmä noudatti täysin tätä määräystä. Se käytti puolueettomasti Nippon Steelin ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten tosiasiallisia todennettuja hintatietoja mallina hinnoittelukäyttäytymiselle niiden tietojen osalta, joita sille ei ollut toimitettu. Näin varmistettiin, että puuttuvan kotimaisen jälleenmyynnin arvoa ei aliarvioitu ja että lopullinen polkumyyntimarginaali vastaa tiedossa olevaa yrityksen polkumyyntipotentiaalia tutkimusajanjaksolla. Jos yritys ei toimita komissiolle kaikkia jälleenmyyntitietoja, yrityksen tutkimusajanjakson aikana harjoittaman tosiasiallisen ja todennetun hinnoittelukäyttäytymisen käyttöä mallina ei voida pitää subjektiivisena tai rankaisevana menetelmänä, mikäli saatavilla ei ole päinvastaisia tietoja. Näin polkumyyntimarginaali voidaan määrittää mahdollisimman tarkasti tilanteessa, jossa yritys ei toimi yhteistyössä. Lisäksi komissio katsoi, että Nippon Steelin ehdottama vaihtoehto eli puuttuvan myynnin huomiotta jättäminen tai kaiken kotimarkkinamyynnin keskihinnan käyttäminen käytännössä kannustaisi kieltäytymään yhteistyöstä. ([98]) Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen ja vahvisti menetelmän, joka selitetään johdanto-osan 280 kappaleessa.

3.3.3 *Erityinen markkinatilanne: syrjäyttämisvaikutus*

3.3.3.1 Analyysi

(284) Voidakseen määrittää, vallitsiko Japanin markkinoilla erityinen markkinatilanne Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin aiheuttaman syrjäyttämisvaikutuksen seurauksena, komissio teki seuraavan analyysin: Ensinnäkin komissio analysoi Kiinasta Japanin kotimarkkinoille tulleen tuonnin määriä. Toiseksi komissio tarkasteli kotimaisten tuottajien sekä Kiinasta ja muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuuksia Japanin kotimarkkinoilla, ja kolmanneksi se tarkasteli Japanin kotimarkkinoiden hintoja. Tämän jälkeen komissio analysoi kaikki muut asiakirja-aineistossa saatavilla olevat tiedot Kiinasta tulevan tuonnin vaikutuksesta Japanin kotimarkkinoihin, mukaan lukien tiedot kotimaisten tuottajien kannattavuudesta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyynnissä, jos tällaisia tietoja oli saatavilla.

(285) Komissio käytti analyysissaan Japanin viranomaisten toimittamia koko maan kattavia indikaattoreita sekä otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan Nippon Steelin toimittamia yritystason indikaattoreita. Molempien toimittamat indikaattorit tarkastettiin paikan päällä, kuten johdanto-osan 106 kappaleessa todetaan.

(286) Tässä yhteydessä komissio muistuttaa, että Nippon Steelin katsottiin otantavaiheessa toimitettujen tietojen perusteella olevan ensinnäkin vientimäärän osalta edustava, minkä lisäksi tutkimuksen aikana todennettujen tietojen mukaan sen osuus kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyynnin määrästä tutkimusajanjaksolla oli vähintään [50–60 prosenttia], kun otetaan huomioon myös siihen etuyhteydessä oleva tuottaja, johon viitataan johdanto-osan 271–273 kappaleessa. Tällainen kotimarkkinamyynti varmisti Nippon Steel -ryhmälle ainakin [40–50 prosentin] markkinaosuuden Japanin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoilla tutkimusajanjakson aikana. Komissio teki analyysin sekä koko maan että Nippon Steelin – tai mahdollisuuksien mukaan Nippon Steel -ryhmän – tasolla, mutta kuten edellä mainitut prosenttiosuudet osoittavat, Nippon Steel edustaa Japanin kotimaisia tuottajia ja siten tilannetta Japanin kotimarkkinoilla.

3.3.3.1.1 Kotimarkkinat: määrä

(287) Ensiksi komissio analysoi Japanin viranomaisten ilmoittamia tietoja kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kulutuksesta Japanissa. Japanin viranomaisten ilmoittama kulutus näytti olevan hieman (noin 1 %) aliarvioitu verrattuna niiden ilmoittaman tuonnin ja kotimarkkinamyynnin yhteenlaskettuun määrään. Tämän selitettiin tarkastuskäynnin aikana johtuvan menetelmästä, sillä Japanin viranomaiset olivat käyttäneet pelkän tuonnin määrittämisessä eri menetelmää kuin kulutuksen laskennassa, minkä seurauksena saman indikaattorin tuloksena saatiin kaksi eri lukua. Koska komissio pystyi todentamaan pelkän tuonnin määrittämisessä käytetyt luvut paikan päällä, se käytti näitä tietoja myös kulutuksen määrittämiseksi.

(288) Myös Japanin viranomaisten ilmoittama kotimarkkinamyynnin määrä näytti olevan noin 33 prosenttia aliarvioitu verrattuna yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamaan kotimarkkinamyynnin määrään. Tältä osin komissio käytti yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamaa kotimarkkinamyynnin määrää. Näin ollen tätä kotimarkkinamyynnin määrää käytettiin myös kulutuksen määrittämisessä, eli kulutuksen osalta ei käytetty Japanin viranomaisten toimittamia tietoja.

([98]) Unionin tuomioistuimen tuomio 3.9.2026, Euroopan komissio v. Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd ym., C-319/24 P, ECLI:EU:C:2026:687, 88–95 kohta.

(289) Kulutus Japanissa kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Japanin kulutus (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Japanin kulutus	4 221 718	4 153 970	4 189 541	4 089 303
Indeksi	*100*	*98*	*99*	*97*

Lähde: Japanin tullitiedot ja yhteistyössä toimineiden japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittama kotimarkkinamyynti.

(290) Japanin kulutus väheni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä 3 prosenttia.

(291) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti Japaniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Japaniin tulevan tuonnin määrä (tonnia)

Maa		2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kokonaistuonti, josta	Tuonnin määrä	813 469	910 476	990 341	880 370
	Indeksi	*100*	*112*	*122*	*108*
1. Korean osuus	Tuonnin määrä	558 528	572 630	621 599	575 194
	Indeksi	*100*	*103*	*111*	*103*
2. Taiwanin osuus	Tuonnin määrä	185 704	235 907	246 812	210 795
	Indeksi	*100*	*127*	*133*	*114*
3. Kiinan osuus	Tuonnin määrä	64 696	97 238	117 512	90 522
	Indeksi	*100*	*150*	*182*	*140*

Lähde: Japanin tullitiedot.

(292) Tuontitiedoista käy ilmi, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti Japaniin kasvoi 8 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Koska tuonti kasvoi mutta kulutus sitä vastoin väheni samana ajanjaksona 3 prosenttia, tuonnin osuus kulutuksen määrästä oli tutkimusajanjaksolla suurempi kuin vuonna 2022.

(293) Kiinasta tuleva tuonti kasvoi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä 40 prosenttia eli enemmän kuin kokonaistuonti tai tuonti Koreasta tai Taiwanista. Kiina pysyi kuitenkin koko tarkastelujakson ajan vain Japanin kolmanneksi suurimpana tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuontilähteenä.

(294) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kotimarkkinamyynti Japanissa kehittyi samana ajanjaksona seuraavasti:

Taulukko 4

Kotimarkkinamyynnin määrä (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Japanin markkinoiden kokonaismyyntimäärä, josta	3 408 249	3 243 493	3 199 200	3 208 933
Indeksi	*100*	*95*	*94*	*94*
— Nippon Steel -ryhmän osuus	[2 000 000 −2 100 000]	[1 900 000 −2 000 000]	[1 900 000 −2 000 000]	[1 900 000 −2 000 000]
Indeksi	*100*	*92*	*92*	*93*

Lähde: Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vastaukset otantaa koskevaan pyyntöön ja Nippon Steelin kyselylomakevastaukset.

(295) Tiedot sisältävät kytkösmarkkinamyynnin, koska sitä ei voitu eritellä saatavilla olevien tietojen perusteella.

(296) Kotimarkkinamyynti väheni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 6 prosenttia, ja myös Nippon Steel -ryhmän kotimarkkinamyynti väheni 7 prosenttia. Kun tätä verrataan kulutukseen, joka supistui vain vähän (–3 %), ja tuontiin, joka kasvoi 8 prosenttia, on selvää, että tuonti korvasi osan kotimarkkinamyynnistä, kun tarkastellaan kulutettujen määrien lähteitä.

(297) Tämä dynamiikka käy ilmi selkeämmin, kun tuonnin ja kotimarkkinamyynnin määriä verrataan kulutukseen ja ne ilmaistaan markkinaosuuksina.

Taulukko 5

Markkinaosuus (%)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Tuonti, josta	19,3	21,9	23,6	21,5
1. Korean osuus	13,2	13,8	14,8	14,1
2. Taiwanin osuus	4,4	5,7	5,9	5,2
3. Kiinan osuus	1,5	2,3	2,8	2,2
Kotimarkkinamyynti, josta	80,7	78,1	76,4	78,5
— Nippon Steel -ryhmän osuus	[45–55]	[40–50]	[40–50]	[40–50]

Lähde: Japanin tullitiedot, yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat ja Nippon Steelin kyselylomakevastaus.

(298) Samaan aikaan, kun tuonti kasvoi 2,2 prosenttiyksikköä vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kotimarkkinamyynti vastaavasti väheni 2,2 prosenttiyksikköä, ja myös Nippon Steel -ryhmän markkinaosuus pieneni hieman. Tuonnin kasvu jakautui siten, että Kiinasta tuleva tuonti kasvoi 0,7 prosenttiyksikköä, Koreasta tuleva tuonti 0,9 prosenttiyksikköä ja Taiwanista tuleva tuonti 0,8 prosenttiyksikköä. Näin ollen Kiina tuli myös markkinaosuuden kasvun osalta Korean ja Taiwanin perässä.

(299) Tämän perusteella komissio totesi, että määrissä mitattuna tuonnin markkinaosuus Japanissa kasvoi hieman, mutta Kiinasta tulevalla tuonnilla ei ollut merkittävää roolia tässä kasvussa. Itse asiassa Kiinasta tulevan tuonnin osuus Japanin markkinoilla ei missään vaiheessa ylittänyt 3:a prosenttia. Samaan aikaan Japanin kotimaisten tuottajien markkinaosuus pysyi noin 80 prosentissa.

3.3.3.1.2 Kotimarkkinat: hinnat

(300) Seuraavaksi komissio analysoi Kiinasta tulevan tuonnin vaikutusta Japanin kotimarkkinoiden hintoihin. Tätä varten komissio analysoi tuonnin ja kotimarkkinamyynnin yksikköhintoja.

(301) Tuonnin ja kotimarkkinamyynnin yksikköhinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 6

Myyntihinnat Japanissa (JPY/tonni)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
1. Tuonti Koreasta	407 643	146 720	149 106	150 713
Indeksi	*100*	*36*	*37*	*37*
2. Tuonti Taiwanista	181 823	208 711	189 087	186 855
Indeksi	*100*	*115*	*104*	*103*
3. Tuonti Kiinasta	330 640	280 645	285 452	306 600
Indeksi	*100*	*85*	*86*	*93*
Keskimääräinen yksikkökohtainen kotimarkkinamyyntihinta Japanissa ([1])	143 000	135 000	132 000	132 083
Indeksi	*100*	*94*	*92*	*92*
— Nippon Steel -ryhmän keskimääräinen yksikkökohtainen kotimarkkinamyynti-hinta ([2])	[155 – 165 000]	[157 – 167 000]	[155 – 165 000]	[151 – 161 000]
Indeksi	*100*	*101*	*100*	*98*

([1]) Japanin keskimääräinen yksikkökohtainen kotimarkkinamyyntihinta ei sisällä kuljetuskustannuksia eikä kulutusveroa.
([2]) Toisen Nippon Steel -ryhmään kuuluvan tuottajan otantaa koskevaan pyyntöön antaman vastauksen perusteella hinta ei sisällä Nippon Steelin kotimaan rahtikustannuksia.
Lähde: Japanin tullitiedot, Japan Metal Daily (kokoluokan 3 × 6 jalkaa, 0,8 mm alhaisin hinta Tokiossa kuukauden lopussa), Nippon Steel -ryhmän vastaus otantaa koskevaan pyyntöön ja Nippon Steelin kyselylomakevastaus.

(302) Hintojen analysointi osoitti, että kaiken kaikkiaan tuontihinnat CIF-tasolla määritettyinä olivat jatkuvasti huomattavasti korkeammat kuin kotimarkkinamyyntihinnat. Lähempää Japania sijaitsevista lähteistä tulevan tuonnin hinnat ovat alhaisempia, mutta nekin olivat kuitenkin jatkuvasti kotimarkkinahintoja korkeampia.

(303) Myös Kiinasta Japaniin tulevan tuonnin hinnat olivat tarkastelujakson kaikkina vuosina jatkuvasti huomattavasti korkeammat kuin Nippon Steel -ryhmän kotimarkkinahinnat. Nippon Steel -ryhmän kotimarkkinahinnat pysyivät vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä vakaina.

3.3.3.2 Päätelmät

(304) Komissio päätteli, ettei Kiinasta tuleva tuonti aiheuttanut Kiinan terässektorin ylikapasiteetin seurauksena erityistä markkinatilannetta Japanin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinoilla. Komissio totesi tältä osin, että Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli tutkimusajanjaksolla vain 2,2 prosenttia, kun taas Japanin tuotannonalan markkinaosuus oli lähes 80 prosenttia, ja että hinnat Japanin kotimarkkinoilla olivat alhaisemmat kuin Kiinasta tulevan tuonnin hinnat. Kiinasta Japaniin tulevan tuonnin määrä ja hinnat huomioon ottaen Kiinasta tuleva tuonti ei olisi voinut merkittävästi vaikuttaa kotimarkkinahintoihin ja kannattavuuteen.

(305) Sen vuoksi komissio päätteli, ettei Kiinasta tuleva tuonti aiheuttanut Kiinan terässektorin ylikapasiteetin seurauksena erityistä markkinatilannetta Japanin kotimarkkinoilla.

3.3.4 *Normaaliarvo*

(306) Komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tämän perusteella kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(307) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin sen vientiä harjoittavan tuottajan, jonka kotimarkkinamyynti oli edustavaa, unioniin vietäviksi myymät tuotelajit, tai verrattavissa niihin.

(308) Seuraavaksi komissio tutki, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin.

(309) Komissio totesi, että useimpien tuotelajien kotimarkkinamyynti oli edustavaa. Lisäksi komissio totesi, että kahta tuotelajia ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan, eikä näiden tuotelajien kotimarkkinahintoja ollut saatavilla muista lähteistä. Normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti johdanto-osan 315 kappaleessa esitetyn menetelmän mukaisesti.

(310) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(311) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

(a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja

(b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(312) Jos molemmat kriteerit täyttyvät, normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksolla.

(313) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos:

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.

(314) Kotimarkkinamyynnin analyysi osoitti, että joidenkin tuotelajien kannattavan myynnin määrä oli tutkimusajanjaksolla alle 80 prosenttia kyseisten tuotelajien kokonaismyyntimäärästä ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta alitti tuotantokustannukset. Näin ollen normaaliarvo laskettiin pelkästään kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona. Joihinkin muihin tuotelajeihin sovellettiin johdanto-osan 311 kappaleessa esitettyä skenaariota, ja normaaliarvo laskettiin kyseisten tuotelajien kaiken kotimarkkinoilla tutkimusajanjaksolla tapahtuneen myynnin hintojen painotettuna keskiarvona.

(315) Jos samankaltaisen tuotteen jotakin tuotelajia ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan, komissio pyrki löytämään hinnoille vaihtoehtoisia lähteitä tavanomaisesta kaupankäynnistä. Koska asianomaisessa maassa ei ollut muita otokseen valittuja yhteistyössä toimivia tai saatavilla olevia samankaltaisen tuotteen kotimaisia tuottajia, tällaisia hintoja ei ollut saatavilla. Näiden tuotelajien osalta komissio muodosti normaaliarvon laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

3.3.5 *Vientihinta*

(316) Otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja harjoitti vientiä unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai tuojana toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta.

(317) Jos vientiä harjoittava tuottaja vei tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

(318) Koska vientitapahtumien todettiin olleen markkinaehtoisia (ks. johdanto-osan 270 kappale), myös niissä tapauksissa, joissa vientiä harjoittava tuottaja vei tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojina toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

3.3.6 *Vertailu*

(319) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään, että komissio vertailee tasapuolisesti normaaliarvoa ja vientihintaa samassa kaupan portaassa ja ottaa huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio päätti verrata otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla. Kuten jäljempänä tarkemmin selitetään, normaaliarvoa ja vientihintaa oikaistiin tarvittaessa, jotta i) se voitiin saattaa noudettuna-tasolle ja jotta ii) voitiin ottaa huomioon hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

3.3.6.1 Normaaliarvoon tehdyt oikaisut

(320) Kuten johdanto-osan 319 kappaleessa selitetään, normaaliarvo muodostettiin noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla käyttämällä tuotantokustannuksia sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa, joita pidettiin kohtuullisina kyseisellä kaupan portaalla.

(321) Nippon Steel väitti, että normaaliarvoon olisi tehtävä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti oikaisu fyysisten ominaisuuksien erojen vuoksi. Se perusteli väitettään sillä, että kotimarkkinoilla yhden tietyn toimialan asiakkaat hyväksyvät korkeammat hinnat useiden eri tekijöiden vuoksi. Näitä tekijöitä ovat muun muassa valmius toimittaa korkean lisäarvon erikoistuotteita, noudattaa tiukkoja laatuvaatimuksia ja esittää poikkeuksellisia teknisiä ratkaisuja sekä mahdollisuus vastata viime hetken tilauksiin lyhyellä varoitusajalla, eivätkä vientimarkkinoiden toimijat vastanneet näihin vaatimuksiin. Nippon Steel lisäsi, että komission olisi tästä syystä jätettävä kotimarkkinamyynti kyseiselle tietylle toimialalle pois normaaliarvosta.

(322) Komissio totesi, että Nippon Steeliltä saatujen, sen eri sektoreille suuntautuneen myynnin kotimarkkinahintoja koskevien tarkistettujen tietojen perusteella kyseessä olevan sektorin asiakkaat eivät maksaneet tutkimusajanjaksolla johdonmukaisesti eri hintoja kuin muiden sektoreiden asiakkaat. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(323) Nippon Steel väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että koska komissio oli tehnyt vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun palkkioperusteisina edustajina toimivien etuyhteydessä olevien kauppiaiden osalta, sen olisi tehtävä sama oikaisu myös normaaliarvoon, sillä etuyhteydessä olevat kauppiaat hoitivat täsmälleen samoja tehtäviä riippumatta siitä, myytiinkö tutkimuksen kohteena oleva tuote koti- vai vientimarkkinoille, ja jotkin etuyhteydessä olevista kauppiaista toimivat sekä koti- että vientimarkkinoilla.

(324) Koska komissio hyväksyi Nippon Steelin esittämän markkinaehtoisuutta koskevan väitteen (ks. johdanto-osan 270 kappale), se ei tehnyt vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaista oikaisua Nippon Steelin lopullisista päätelmistä esittämien huomautusten jälkeen. Näin ollen komissio hylkäsi tämän normaaliarvoa koskevan väitteen.

(325) Nippon Steel huomautti täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio kohteli NST:n ja MISIn kautta tapahtunutta vientimyyntiä ja kotimarkkinamyyntiä eri tavalla, sillä se katsoi vientimyynnin olleen markkinaehtoista mutta toimi eri tavalla kotimarkkinamyynnin osalta. Nippon Steelin mukaan vientihinta ja normaaliarvo ovat tämän takia epäsymmetriset, sillä normaaliarvo sisältää edelleen kyseisten etuyhteydessä olevien kauppiaiden kustannukset ja voitot. Nippon Steel väitti soveltaneensa samaa mekanismia määrittäessään hintojaan NST:lle ja MISIlle sekä muille etuyhteydettömille kauppiaille riippumatta siitä, myytiinkö tavarat lopulta unioniin vietäviksi vai Japanin kotimarkkinoilla. Nippon Steel pyysi korjaamaan väitetyn epäsymmetrian perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisen oikaisun avulla, kuten äskettäisessä Kiinasta peräisin olevan valiinin tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa, jäljempänä 'valiinia koskeva tutkimus', on tehty ([99]). Suuruudeltaan tämä NST:n ja MISIn kautta tapahtuneen tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnin osalta tehtävä oikaisu vastaisi NST:n, MISIn ja muiden etuyhteydessä olevien kotimaisten kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

(326) Toisin kuin vientimyynnin osalta (ks. johdanto-osan 269 ja 270 kappale), Nippon Steel ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että NST:n ja MISIn kautta kotimarkkinoilla toteutettujen liiketoimien hinnat olisivat olleet markkinaehtoisia verrattuna etuyhteydettömien kauppiaiden kautta kotimarkkinoilla toteutettuihin liiketoimiin. Joka tapauksessa komissio katsoi, etteivät saatavilla olevat tiedot osoittaneet, että liiketoimet olisivat olleet johdonmukaisesti markkinaehtoisia. Vientimyynnin ja kotimarkkinamyynnin kohtelu ei ollut epäsymmetristä, vaan vientimyynnin markkinaehtoisuutta koskeva väite oli aiheellinen ja se hyväksyttiin, kun taas kotimarkkinamyynnin markkinaehtoisuutta koskevaa väitettä ei ollut perusteltu. Kyseessä oli siis eri tilanne kuin valiinia koskevassa tutkimuksessa, jossa osoitettiin, että oikaisun perusteena esitetyt tekijät olivat olemassa. Näistä syistä komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.3.6.2 Vientihintaan tehdyt oikaisut

(327) Jotta vientihinta voitiin saattaa noudettuna-tasoa vastaavalle kaupan portaalle, tehtiin oikaisuja tullien, muiden tuontimaksujen sekä rahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten huomioon ottamiseksi.

(328) Lisäksi tehtiin oikaisuja seuraavien hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden huomioon ottamiseksi: luottokustannukset, pankkimaksut ja palkkiot.

([99]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2026/319, annettu 12 päivänä helmikuuta 2026, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan valiinin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L, 2026/319, 13.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/319/oj), johdanto-osan 151–159 kappale.

3.3.7 *Polkumyyntimarginaali*

(329) Komissio vertasi otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(330) Nippon Steel ja NST väittivät unionin ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydettömien kauppiaiden kautta tapahtuneen unioniin suuntautuneen myynnin osalta, että näiden kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto olisi lisättävä CIF-hintaan unionin rajalla. Nippon Steel ja NST käyttivät laatimissaan laskuissa liiketapahtumasta riippuen joko FOB-, CIF- tai CFR-toimitusehtoa (Incoterm).

(331) Vakiintuneen käytännön mukaan FOB-toimitusehdon mukaisesti toteutettavissa liiketoimissa merirahti- ja liitännäiskustannukset (kuten vakuutuskustannukset) arvioidaan vientiä harjoittavan tuottajan toimittaman näytön perusteella. Kaikkiin asianomaisten osapuolten esittämiin muihin oikaisuihin olisi sovellettava tätä samaa logiikkaa. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa Nippon Steel ei kuitenkaan pystynyt esittämään mitään näyttöä siitä, että etuyhteydettömien kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto olisi lisättävä hintaan. Joka tapauksessa, vaikka Nippon Steel olisi toimittanut tällaista näyttöä (mitä se ei tehnyt), se ei pystynyt toimittamaan myöskään todennettavissa olevaa näyttöä tällaisten oletettujen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton määrästä.

(332) Käytännössä komissio antoi Nippon Steelille sen toimitiloihin tehdyn tarkastuksen aikana tilaisuuden esittää näyttöä sen osoittamiseksi, että Nippon Steelin ja NST:n vientimyyntiin unioniin osallistui aktiivisesti etuyhteydettömiä kauppiaita ja että tavaroiden lopullinen CIF-arvo unionin rajalla sisälsi sekä näiden välittäjien myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset että niiden väitetyn voiton. Vastauksena Nippon Steel ja NST esittivät joukon jälleenmyyntilaskuja ja joitakin tietyiltä etuyhteydettömiltä kauppiailta saatuja tulli-ilmoituksia. Komissio ei kuitenkaan pitänyt rajallista määrää laskuja ja tulli-ilmoituksia riittävänä näyttönä. Nippon Steel ei esittänyt minkäänlaista menetelmää, joka olisi selittänyt, miten ja miksi se valitsi nimenomaan nämä laskut ja tulli-ilmoitukset ja miksi ne edustavat kaikkea etuyhteydettömien kauppiaiden kautta tapahtunutta myyntiä.

(333) Näin ollen väite hylättiin.

(334) Nippon Steel väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komission olisi oikaistava laskettua CIF-arvoa siten, että siinä otetaan huomioon EU:n ulkopuolella sijaitsevien etuyhteydettömien kauppiaiden osallistuminen liiketoimiin eli konkreettisesti ilmaistuna niiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto. Tällaisella oikaisulla varmistettaisiin, että komissio käyttää ilmoitettua CIF-arvoa, josta kannetaan tullit, kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Unionin tullikoodeksin täytäntöönpanosäädöksen ([100]) 128 artiklan mukaan tämä arvo määritellään vietäviksi myytävien tavaroiden kauppa-arvona, joka määritetään tulli-ilmoituksen hyväksymisajankohtana välittömästi ennen tavaroiden unionin tullialueelle tuontia tapahtuneen myynnin perusteella.

(335) Väitteensä tueksi Nippon Steel viittasi aiempiin komission tutkimuksiin ([101]). Se painotti, että kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa komissio oli ottanut huomioon etuyhteydettömien kauppiaiden toiminnan laskiessaan CIF-hintaa Nippon Steelin osalta. Kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa komissio oli arvioinut etuyhteydettömien kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset NST:n ja MISIn myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella sekä käyttänyt 2 prosentin nimellistä voittomarginaalia, jonka se katsoi vastaavan etuyhteydessä olevien yritysten kautta tapahtuvaan unionin myyntiin 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sovellettavaa voittomarginaalia.

([100]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447.

([101]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/1139, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2025, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kovapuuvanerin tuonnissa (EUVL L, 2025/1139, 10.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1139/oj), johdanto-osan 236 ja 237 kappale; komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2026/316, annettu 12 päivänä helmikuuta 2026, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien akryylinitriili-butadieeni-styreenihartsien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L, 2026/316, 13.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/316/oj), johdanto-osan 108 kappale; komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2026/1904, annettu 7 päivänä elokuuta 2026, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Korean tasavallasta ja Meksikon yhdysvalloista peräisin olevan tereftaalihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L, 2026/1904, 10.8.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1904/oj), johdanto-osan 68 kappale; komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/1919, johdanto-osan 125 kappale. Lisäksi Nippon Steel totesi, että Turkista ja Intiasta peräisin olevia valurautatuotteita koskevassa polkumyyntitutkimuksessa (AD727) komissio oli pyytänyt yhden otokseen valitun tuottajan etuyhteydettömien kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voiton määrittääkseen jälleenmyyntihinnan EU:n rajalla (eli CIF-arvon). Komissio kuitenkin päätti tutkimuksen ottamatta tulleja käyttöön, joten sen tekemiä CIF-arvoon liittyviä laskelmia ei julkaistu.

(336) Lisäksi Nippon Steel totesi, että satunnaisesti valituista jälleenmyyntilaskuista ja tulli-ilmoituksista koostuva otos toimitettiin vastauksena komission esittämään pyyntöön, jossa ei tarkasti määritelty vaadittuja asiakirjoja. Komission pääteltyä, ettei CIF-hinnasta unionin rajalla ollut esitetty riittävää näyttöä (ks. johdanto-osan 332 kappale), Nippon Steel toimitti väitteensä tueksi myös unioniin suuntautunutta vientiä koskevia jälleenmyyntilaskuja kolmelta niistä viidestä etuyhteydettömästä kauppiaasta, joita Nippon Steel ja NST olivat käyttäneet tutkimusajanjaksolla. Se ei toimittanut tulli-ilmoituksia. Nippon Steelin viidestä etuyhteydettömästä kauppiaasta kahden osalta kyseiset toimitetut laskut kattoivat Nippon Steelin ja NST:n kolme määrällisesti suurinta liiketoimea, ja kauppiaista yhden osalta laskut kattoivat NST:n kaksi määrällisesti suurinta liiketoimea. Tämä toinen, laskuista koostuva otos kattoi 4,7 prosenttia Nippon Steelin unioniin tutkimusajanjaksolla myymästä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määrästä.

(337) Ensinnäkin komissio totesi, että Nippon Steelin väite perustui siihen oletukseen, että kaikki etuyhteydettömän kauppiaan harjoittama jälleenmyynti sisältää samat myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voiton, ja että etuyhteydettömien kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto, joiden huomioon ottamiseksi Nippon Steel oli pyytänyt tekemään oikaisun, oli arvioitu etuyhteydettömien kauppiaiden tilinpäätösten perusteella.

(338) Tällaisessa oletuksessa ei oteta huomioon tilanteita, joissa kauppiaan ostohinnan ja jälleenmyyntihinnan välinen voittomarginaali poikkeaa sen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä voitosta tai joissa kauppias myy tuotteen halvemmalla. Tästä syystä etuyhteydettömien kauppiaiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto eivät yksinään riitä näytöksi unionin tullialueelle saapuvien tavaroiden kauppa-arvosta, sillä nämä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto eivät välttämättä sisälly unioniin suuntautuvan myynnin hintaan. Samasta syystä se seikka, että myynti tapahtuu unionin ulkopuolella sijaitsevan riippumattoman kauppiaan kautta, ei yksinään ole riittävä peruste oikaisulle. Kuten Nippon Steel itsekin totesi väitteessään, kauppa-arvon olisi perustuttava myyntiin, joka tapahtuu välittömästi ennen tavaroiden tuontia unionin tullialueelle. Näin ollen tällaisten väitteiden tueksi riittävää näyttöä olisivat yleensä esimerkiksi tulli-ilmoitukset, kauppiaan ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle unionissa lähettämä lasku tai muut vastaavat asiakirjat, joista käy ilmi kyseinen kauppa-arvo.

(339) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitettujen asiakirjojen analyysi vahvisti edellisessä johdanto-osan kappaleessa esitetyn komission päätelmän. Kunkin toimitetun laskun tapauksessa Nippon Steelin tai NST:n etuyhteydettömältä kauppiaalta veloittaman myyntihinnan ja etuyhteydettömän kauppiaan unionissa sijaitsevalta asiakkaalta veloittaman jälleenmyyntihinnan erotus oli huomattavasti pienempi kuin Nippon Steelin ja NST:n kyselylomakevastauksessaan alun perin arvioimien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton määrä.

(340) Tämä hintaero myös vaihteli etuyhteydettömien kauppiaiden välillä, ja kunkin etuyhteydettömän kauppiaan osalta hintaero vaihteli liiketoimien välillä.

(341) Lisäksi toimitetut asiakirjat kattoivat vain 4,7 prosenttia Nippon Steelin unioniin tutkimusajanjaksolla myymästä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määrästä, ja myös nämä laskut olivat Nippon Steelin itse valikoimia.

(342) Edellä esitetyn analyysin osoitettua, ettei laskujen arvo sisältänyt alun perin väitettyjä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa, ja ottaen huomioon erot kauppiaiden ja laskujen välillä sekä sen, että laskut olivat Nippon Steelin itse valikoimia ja ne kattoivat hyvin rajallisen määrän joidenkin (mutta eivät kaikkien) niiden etuyhteydettömien kauppiaiden jälleenmyynnistä, jotka olivat osallistuneet Nippon Steelin unioniin suuntautuvaan vientiin, eivätkä laskut näin ollen olleet edustavia eivätkä riittäviä, komissio katsoi, ettei Nippon Steelin toimittama näyttö ollut riittävää oikaisun tekemiseksi sen unioniin suuntautuvan, etuyhteydettömien kauppiaiden kautta tapahtuneen vientimyynnin perusteella.

(343) Lopuksi komissio huomauttaa, että vaikka jälleenmyyntiasiakirjat toimitettiin komission tutkimuksen aikana esittämästä pyynnöstä, pyynnön perusteena oli se, että kyselylomakevastauksissa esitettyjä alustavia arvioita pidettiin epäluotettavana todisteena asianomaiselle väitteelle. Myöhemmin toimitettu lisänäyttö vahvisti tämän arvion.

(344) Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(345) Nippon Steel väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio oli jättänyt tietyn vientimyynnin osalta merivakuutuksen pois CIF-arvoa laskiessaan. Nippon Steel pyysi komissiota sisällyttämään laskelmaan vakuutuksen osuuden, jotta CIF-hinta ja -arvo olisi laskettu oikein.

(346) Komissio katsoi väitteen olevan aiheellinen ja sisällytti laskelmaan merivakuutuksen puuttuvan määrän, millä varmistettiin, että Nippon Steelin unioniin suuntautuvan vientimyynnin FOB-hinta muunnettiin täsmällisesti CIF-hinnaksi. Samassa yhteydessä komissio havaitsi, että MISEAn tietyn unioniin suuntautuvan toimitettuna määräpaikalle -myynnin CIF-arvoon oli jäänyt unionin sisäisiin rahtikustannuksiin liittyvä määrä. Sen vuoksi komissio poisti CIF-arvoa koskevasta laskelmasta tämän unionin sisäisen rahdin osuuden kyseisen myynnin osalta.

(347) Nippon Steel totesi täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että hyväksyttyään väitteen NST:n kautta tapahtuneen vientimyynnin markkinaehtoisuudesta komissio määritti NST:n kautta tapahtuneen myynnin CIF-hinnan käyttämällä NST:n jälleenmyyntihintaa. Nippon Steelin mukaan etuyhteydettömien kauppiaiden kautta tapahtuneen myynnin osalta olisi pitänyt toimia samoin lisäämällä vientihintaan voittomarginaali kyseisten kauppiaiden panoksen huomioon ottamiseksi. Nippon Steel perusteli väitettään viittaamalla kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevaan tutkimukseen ja asiassa Hansol annettuun tuomioon ([102]). Se totesi haluavansa varmistaa, että unioniin tuotujen tuotteiden CIF-vientihintana käytetään asianmukaisesti hintaa unionin rajalla eikä aikaisemmassa vaiheessa myyntiketjua.

(348) Komissio totesi käyttäneensä NST:n osalta CIF-hinnan laskemiseksi NST:n jälleenmyyntihintaa siksi, että sillä oli tarkastettua näyttöä tästä hinnasta. Sitä vastoin Nippon Steel ei, samoista syistä kuin johdanto-osan 334–340 kappaleessa selitetään, ollut toimittanut näyttöä siitä, että hinta olisi etuyhteydettömien kauppiaiden osallistumisen vuoksi välttämättä ollut korkeampi kuin Nippon Steelin etuyhteydettömiltä kauppiailta veloittama FOB-hinta, johon on lisätty merirahti- ja vakuutuskustannukset. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(349) Japanin viranomaiset pyysivät täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen selittämään, miten polkumyyntimarginaali oli laskettu, ja korostivat, että päätelmissä tältä osin annettujen tietojen suppeuden ja lyhyen määräajan takia ne eivät voineet esittää yksityiskohtaisia huomautuksia.

(350) Komissio ei voinut paljastaa luottamuksellisia yrityskohtaisia laskelmia muille osapuolille kuin kullekin asianomaiselle yritykselle. Tällaisten laskelmien tuloksena saadut polkumyyntimarginaalit ja selitykset laskelmien yhteydessä tehdyille muutoksille ilmoitettiin kaikille asianomaisille osapuolille. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan yksilöllisiä polkumyyntimarginaaleja koskevien laskelmien jättäminen pois päätelmistä vaikutti muiden osapuolten mahdollisuuteen esittää huomautuksia.

(351) Tällä perusteella lopulliset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7

(352) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Koska komissio kuitenkin valitsi tässä tapauksessa otokseen vain yhden japanilaisen vientiä harjoittavan tuottajan, tämä marginaali vastaa otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan marginaalia.

(353) Tämän perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullinen polkumyyntimarginaali on 54,7 prosenttia.

(354) Kaikkien muiden japanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen.

(355) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osuus asianomaisesta maasta unioniin tulleesta kokonaistuonnista (joka määritettiin Eurostatin lukujen perusteella; ks. johdanto-osan 832 ja 833 kappale) tutkimusajanjaksolla oli noin 97 prosenttia. Tämän perusteella komissio päätti asettaa yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin sen otokseen valitun yrityksen tasolle, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein. Koska otos sisälsi vain yhden yrityksen, yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten polkumyyntimarginaali asetetaan tämän yrityksen polkumyyntimarginaalin tasolle.

([102]) Unionin tuomioistuimen tuomio 12.5.2022, Euroopan komissio v. Hansol Paper Co. Ltd, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370.

(356) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	54,7
Kaikki muu Japanista peräisin oleva tuonti	54,7

3.4 **Taiwan**

3.4.1 *Erityinen markkinatilanne: syrjäyttämisvaikutus*

3.4.1.1 Analyysi

(357) Selvittääkseen, vallitsiko Taiwanin markkinoilla erityinen markkinatilanne Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin aiheuttaman niin kutsutun syrjäyttämisvaikutuksen seurauksena, kuten väitettiin, komissio teki seuraavan analyysin: Ensinnäkin komissio analysoi Kiinasta Taiwanin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinoille tulleen tuonnin määriä. Toiseksi komissio tarkasteli kotimaisten tuottajien sekä Kiinasta ja muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuuksia Taiwanin kotimarkkinoilla, ja kolmanneksi se tarkasteli Taiwanin kotimarkkinoiden hintoja. Tämän jälkeen komissio analysoi kaikki muut asiakirja-aineistossa saatavilla olevat tiedot Kiinasta tulevan tuonnin vaikutuksesta Taiwanin kotimarkkinoihin, mukaan lukien tiedot kotimaisten tuottajien kannattavuudesta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyynnissä, jos tällaisia tietoja oli saatavilla.

(358) Komissio lähetti Taiwanin viranomaisille kyselylomakkeen. Komissio käytti analyysissaan Taiwanin viranomaisten toimittamia koko maan kattavia indikaattoreita sekä otokseen valitun vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän (China Steel Corporation, jäljempänä 'CSC', ja Chung Hung Steel Corporation, jäljempänä 'CHS', yhdessä jäljempänä 'CSC-ryhmä') toimittamia yritystason indikaattoreita, sikäli kuin tällaisia indikaattoreita oli saatavilla ja ne olivat merkityksellisiä. Molempien toimittamat indikaattorit tarkastettiin paikan päällä, kuten johdanto-osan 106 kappaleessa todetaan.

(359) Tässä yhteydessä komissio muistuttaa, että CSC-ryhmän katsottiin otantavaiheessa toimitettujen tietojen perusteella olevan ensinnäkin vientimäärän osalta edustava, minkä lisäksi tutkimuksen aikana todennettujen tietojen mukaan sen osuus kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyynnin määrästä tutkimusajanjaksolla oli [90–100 prosenttia]. Tällainen kotimarkkinamyynti varmisti CSC-ryhmälle [40–50 prosentin] markkinaosuuden Taiwanin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoilla tutkimusajanjakson aikana. Komissio teki analyysin sekä koko maan että otokseen valitun ryhmän tasolla, mutta kuten edellä mainitut prosenttiosuudet osoittavat, CSC-ryhmä edustaa Taiwanin kotimaisia tuottajia ja siten myös yleisemmin tilannetta Taiwanin kotimarkkinoilla.

3.4.1.1.1 Kotimarkkinat: määrät

(360) Ensiksi komissio analysoi Taiwanin viranomaisten ilmoittamaa kotimarkkinamyynnin ja tuonnin perusteella määrittämää kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kulutusta Taiwanissa.

(361) Kulutus Taiwanissa kehittyi seuraavasti:

Taulukko 7

Taiwanin kulutus (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Taiwanin kulutus	1 153 906	988 966	1 200 354	1 173 152
Indeksi	*100*	*86*	*104*	*102*

Lähde: Taiwanin talousministeriö.

(362) Taiwanin kulutus pysyi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä vakaana. Vuosien 2022 ja 2023 välillä kulutus kuitenkin väheni voimakkaasti (–14 %) ja sen jälkeen kasvoi jyrkästi (+21 %) vuosien 2023 ja 2024 välillä.

(363) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti Taiwaniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 8

Taiwaniin tulevan tuonnin määrä (tonnia)

Maa		2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kokonaistuonti, josta	Tuonnin määrä	410 860	404 609	595 439	577 982
	Indeksi	*100*	*98*	*145*	*141*
1. Kiinan osuus	Tuonnin määrä	290 308	312 976	448 773	447 631
	Indeksi	*100*	*108*	*155*	*154*
2. Korean osuus	Tuonnin määrä	57 774	54 969	102 403	89 346
	Indeksi	*100*	*95*	*177*	*155*
3. Japanin osuus	Tuonnin määrä	61 878	34 662	43 597	40 456
	Indeksi	*100*	*56*	*70*	*65*

Lähde: Taiwanin tullitiedot.

(364) Tuontitiedoista käy ilmi, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti Taiwaniin kasvoi 41 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Koska tuonti kasvoi merkittävästi mutta kulutus lisääntyi samana ajanjaksona vain 2 prosenttia, tuonnin osuus kulutuksen määrästä oli tutkimusajanjaksolla suurempi kuin vuonna 2022. Kiina pysyi vuodesta 2022 aina tutkimusajanjakson loppuun Taiwanin ylivoimaisesti suurimpana kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontilähteenä, jonka osuus kokonaistuonnista oli tutkimusajanjaksolla yli 77 prosenttia.

(365) Kiinasta tuleva tuonti myös kasvoi 54 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä. Se ei kasvanut aivan yhtä paljon kuin tuonti toiseksi suurimmasta tuontilähteestä eli Koreasta, josta peräisin oleva tuonti kasvoi 55 prosenttia, mutta näistä kahdesta tuontilähteestä tuodut määrät ovat aivan eri luokkaa. Kiinasta tuleva tuonti ylsi tutkimusajanjaksolla 477 631 tonniin, kun Koreasta peräisin oleva tuonti oli vain 89 346 tonnia. Tämä kasvu on vielä merkittävämpää, kun sitä verrataan kolmanneksi suurimmasta tuontilähteestä peräisin olevan tuonnin vähenemiseen: Japanista tuleva tuonti väheni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 35 prosenttia.

(366) Kiinasta tuleva tuonti ei myöskään aina noudattanut tuonnin yleistä kehityssuuntausta. Kun kokonaistuonti väheni 2 prosenttia vuosien 2022 ja 2023 välillä, Kiinasta tuleva tuonti kasvoi 8 prosenttia. Tämän jälkeen sekä kokonaistuonti että Kiinasta tuleva tuonti kasvoivat vuosien 2023 ja 2024 välillä yli 40 prosenttia. Kiinan osalta tämä tarkoitti, että tuonti kasvoi entisestään edellisvuoden lukemista. Vuoden 2024 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana sekä kokonaistuonti että tuonti Kiinasta puolestaan vähenivät hieman.

(367) Taiwanin viranomaiset selittivät kyselylomakevastauksessaan, että Taiwanissa on voimassa tuontikielto tietyille Kiinasta peräisin oleville tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmään kuuluville tuotteille. ([103]) Tämä tuontikielto koskee 21:tä niistä 57:stä kymmennumeroisesta tullikoodista, joihin tutkimuksen kohteena oleva tuote luokitellaan Taiwanin tullinimikkeistössä. Tuontikiellon alaisia tuotteita voidaan kuitenkin tuoda erityisluvalla, jos niitä ei valmisteta kotimaassa tai jos niitä tarvitaan erityistarkoituksiin tai niitä aiotaan tuoda pieniä määriä. Kiinasta tulevaa tuontia koskevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että tuontikielto ei lopettanut kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontia Kiinasta eikä estänyt tämän tuonnin kasvua. Tämän vahvistaa se, että niistä 21 koodista, joihin kuuluvien tuotteiden tuonti Taiwaniin on kielletty, kymmeneen koodiin kuuluvia tuotteita tuotiin Kiinasta vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. ([104])

(368) Taiwanissa oli otettu Taiwanin tuotannonalan valitusten johdosta käyttöön myös kaupan suojatoimenpiteitä tiettyjen Kiinasta peräisin olevien terästuotteiden tuonnissa, mutta nämä suojatoimenpiteet eivät koskeneet tarkasteltavana olevaa tuotetta. Kiinasta peräisin olevia tiettyjä kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita – jotka ovat kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantoketjun alkupään tuote – tutkittiin hiljattain polkumyyntitutkimuksessa, joka pantiin vireille muun muassa CSC:n tekemän valituksen perusteella. Tämän tutkimuksen lopullisissa vahinkoa koskevissa päätelmissä, jotka ovat julkisesti saatavilla, Taiwanin viranomaiset totesivat, että tapausta koskevan näytön perusteella Kiinassa on pitkään ollut ylikapasiteettiongelma. Näiden päätelmien mukaan Kiinan kotimarkkinoilla on vakava kysynnän ja tarjonnan kohtaanto-ongelma, jonka seurauksena useat teräksenvalmistajat myyvät liikatuotantoaan kansainvälisille markkinoille (erityisesti naapurimaiden markkinoille, muun muassa Taiwaniin) alhaisilla polkumyyntihinnoilla, millä on vakavia seurauksia useiden maiden terästeollisuudelle. ([105])

(369) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kotimarkkinamyynti Taiwanissa kehittyi samana ajanjaksona seuraavasti:

Taulukko 9

Kotimarkkinamyynnin määrä (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Taiwanin kotimarkkinoiden kokonaismyyntimäärä (ilman tuontia), josta:	743 046	584 357	604 915	595 170
Indeksi	*100*	*79*	*81*	*80*
— CSC-ryhmän osuus	[600 – 700 000]	[450 – 550 000]	[500 – 600 000]	[490 – 590 000]
Indeksi	*100*	*73*	*83*	*79*

Lähde: Taiwanin talousministeriö ja CSC-ryhmän kyselylomakevastaus.

(370) Kotimarkkinoita koskevista tiedoista ei voitu eritellä kytkösmarkkinamyyntiä, ja Taiwanin viranomaisten mukaan se sisältyy näihin tietoihin. Sama pätee CSC-ryhmän ilmoittamiin kotimarkkinamyyntiä koskeviin tietoihin, jotka niin ikään sisältävät kytkösmarkkinamyynnin.

([103]) Tuontikiellon oikeusperustana on Taiwanin ja Manner-Kiinan välistä kauppaa koskeva asetus.

([104]) Tuontikielto on määritetty 11-numeroisten koodien tasolla, mutta vertailu voitiin tehdä vain 10-numeroisten koodien tasolla, koska tuonti on kirjattu 10-numeroisten koodien tasolla. Vertailussa käytetyt tuontitiedot olivat samat Taiwanin tullitiedot, joita käytettiin tuontimäärien määrittämiseen.

([105]) Teollista vahinkoa koskevan tutkimuksen loppukertomus – China Steel Corporationin ja Dragon Steel Corporationin valituksen perusteella vireille pantu polkumyyntitutkimus, joka koski polkumyyntitullien ja väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönottoa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnissa, alaviite 54 (suomenkielisen käännöksen pohjana oleva englanninkielinen lainaus on käännetty koneellisesti alkuperäisestä versiosta) (https://traderemedy.trade.gov.tw/web/main/case/wfrmTradeCases.aspx?menu_id=1522&caseid=108&datatype=3&progkind=2).

(371) Kotimarkkinamyynti väheni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 20 prosenttia, ja myös CSC-ryhmän kotimarkkinamyynti väheni. Kun tätä verrataan kulutukseen, joka kasvoi vain hieman (2 %), ja tuontiin, joka kasvoi paljon enemmän (41 %), on selvää, että tuonti korvasi kotimarkkinamyyntiä.

(372) Tämä näkyy vielä selkeämmin, kun tarkastellaan kulutuksen kahden osatekijän eli tuonnin ja kotimarkkinamyynnin määrien vaihtelua.

Taulukko 10

Tuonnin ja kotimarkkinamyynnin määrän vaihtelu (tonnia)

	2022–2023	2023–2024	2024–tutkimusajanjakso
Kulutus, josta	–164 940	+ 211 388	–27 202
1. Taiwaniin tulevan tuonnin osuus, josta	–6 251	+ 190 830	–17 457
— Kiinasta tulevan tuonnin määrä	+ 22 668	+ 135 797	–1 142
2. Kotimarkkinamyynti, josta	–158 689	+ 20 558	–9 745
— CSC-ryhmän osuus	–[150 – 200 000]	+[30 – 80 000]	–[0 – 50 000]

Lähde: Taiwanin talousministeriö, Taiwanin tullitiedot ja CSC:n kyselylomakevastaus.

(373) Kulutuksen merkittävä supistuminen vuosien 2022 ja 2023 välillä johti kotimarkkinamyynnin jyrkkään vähenemiseen. Kulutuksen supistumisesta ja kokonaistuonnin vähenemisestä huolimatta tuonti Kiinasta kasvoi. Kun kulutus seuraavana vuonna elpyi, eniten tästä kasvusta hyötyi Kiinasta tuleva tuonti – taiwanilaisten tuottajien kustannuksella, sillä niiden myynti kasvoi vain rajallisesti ja kulutuksen kasvuun suhteutettuna vähän. Kiinasta tuleva tuonti kasvoi vuosina 2022–2024 lähes yhtä paljon kuin kotimarkkinamyynti väheni: Kiinasta tulevan tuonnin kasvu oli 158 465 tonnia, kun taas Taiwanin tuotannonalan myynti väheni 138 131 tonnia.

(374) Tämä dynamiikka, jossa Kiinasta tuleva tuonti korvasi kotimarkkinamyyntiä, käy ilmi selkeämmin, kun tuonnin ja kotimarkkinamyynnin määriä verrataan kulutukseen ja ne ilmaistaan markkinaosuuksina.

Taulukko 11

Markkinaosuus (%)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Tuonti, josta	35,6	40,9	49,6	49,3
1. Kiinan osuus	25,2	31,6	37,4	38,2
2. Korean osuus	5,0	5,6	8,5	7,6
3. Japanin osuus	5,4	3,5	3,6	3,4
Kotimarkkinamyynti, josta	64,4	59,1	50,4	50,7
— CSC-ryhmän osuus	[55–65]	[45–55]	[40–50]	[40–50]

Lähde: Taiwanin viranomaiset ja CSC-ryhmän kyselylomakevastaus.

(375) Tuonnin markkinaosuus kasvoi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 13,7 prosenttiyksikköä, kun taas kotimarkkinamyynnin markkinaosuus supistui täsmälleen saman verran ja myös otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan CSC-ryhmän markkinaosuus kehittyi samansuuntaisesti ja supistui noin [15] prosenttiyksikköä. Tuonnin markkinaosuuden 13,7 prosenttiyksikön kasvu johtui suurelta osin Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuuden kasvusta (+13,0 prosenttiyksikköä).

(376) On syytä huomata, että Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi vuoden 2024 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana siitä huolimatta, että muista lähteistä tulevan tuonnin ja kokonaistuonnin markkinaosuudet supistuivat. Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 0,8 prosenttiyksikköä eli enemmän kuin kotimaisten tuottajien markkinaosuus, joka kasvoi vain 0,3 prosenttiyksikköä (CSC-ryhmän markkinaosuus kasvoi suurin piirtein saman verran kuin muiden kotimaisten tuottajien).

(377) Näin ollen komissio totesi, että määrissä tarkasteltuna Kiinasta tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan Taiwanissa kotimarkkinamyynnin kustannuksella.

3.4.1.1.2 Kotimarkkinat: hinnat

(378) Seuraavaksi komissio tarkasteli hintakehitystä Taiwanin kotimarkkinoilla. Komissio analysoi erityisesti tuonnin ja kotimarkkinamyynnin yksikköhintoja.

(379) Tuonnin ja kotimarkkinamyynnin yksikköhinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 12

Myyntihinnat Taiwanissa (TWD/tonni)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Taiwaniin tulevan tuonnin keskimääräinen yksikköhinta (CIF)	28 921	22 831	22 178	20 539
Indeksi	*100*	*79*	*77*	*71*
1. Tuonti Kiinasta	26 564	21 166	19 817	18 198
Indeksi	*100*	*80*	*75*	*69*
2. Tuonti Koreasta	27 866	22 305	24 493	23 713
Indeksi	*100*	*80*	*88*	*85*
3. Tuonti Japanista	39 294	37 467	39 682	38 348
Indeksi	*100*	*95*	*101*	*98*
Keskimääräinen yksikkökohtainen kotimarkkinamyyntihinta Taiwanissa ([1])	28 805	24 362	24 263	23 190
Indeksi	*100*	*85*	*84*	*81*
— CSC-ryhmä ([2])	[27 – 29 000]	[23 – 25 000]	[23 – 25 000]	[22 – 24 000]
Indeksi	*100*	*85*	*84*	*81*

([1]) Taiwanin keskimääräiseen yksikkökohtaiseen kotimarkkinamyyntihintaan voi sisältyä 0,5–1,2 prosenttia kotimaan rahtikustannuksia. Hintoihin ei ole kuitenkaan tehty oikaisuja kotimaan rahtikustannusten huomioon ottamiseksi, koska analyysin lopputulokset ja päätelmät olisivat samat, vaikka hintoja olisi oikaistu.

([2]) Ei sisällä kotimaan rahtikustannuksia.

Lähde: Taiwanin tullitiedot, Taiwanin talousministeriö ja CSC-ryhmän kyselylomakevastaus.

(380) Hintojen analysointi osoitti, että siinä missä vuonna 2022 kokonaistuonnin hinnat ja kotimarkkinahinnat olivat samalla tasolla, vuoden 2023 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kokonaistuonnin hinnat alittivat kotimarkkinahinnat.

(381) Tarkemmin sanottuna Kiinasta tulevan tuonnin hinnat olivat vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana jatkuvasti alhaisemmat kuin kotimarkkinahinnat, myös alhaisemmat kuin CSC-ryhmän hinnat. Ne alittivat myös kahdesta muusta suurimmasta lähteestä, Koreasta ja Japanista, peräisin olevan tuonnin hinnat.

(382) Kiinasta tulevan tuonnin hinnat myös laskivat eniten, 31 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä, kun taas Koreasta tulevan tuonnin hinnat laskivat 15 prosenttia ja Japanista tulevan tuonnin vain 2 prosenttia. Koska Kiinasta tuli määrällisesti runsaasti tuontia, tämän tuonnin vaikutuksesta kokonaistuonnin hinnat laskivat 19 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä. Kiinasta tulevan tuonnin hinnat laskivat myös enemmän kuin kotimarkkinahinnat ja CSC-ryhmän hinnat, jotka laskivat 19 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä.

(383) Kotimaisen tuotannonalan hinnat seurasivat Kiinasta tulevan tuonnin hintojen laskusuuntausta. Kiinasta tulevan tuonnin hintojen ja kotimarkkinahintojen välillä säilynyt ero johti siihen, että Kiinasta tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan asteittain ja jatkuvasti: vuonna 2022 sen markkinaosuus oli 25,2 prosenttia, vuonna 2023 se oli 31,6 prosenttia, vuonna 2024 jo 37,4 prosenttia ja tutkimusajanjaksolla 38,2 prosenttia. Taiwanin kotimaiset tuottajat, jotka eivät kyenneet laskemaan hintojaan riittävästi Kiinasta tulevan tuonnin hintoja vastaaviksi, sitä vastoin menettivät markkinaosuuttaan, joka supistui 64,4 prosentista 50,7 prosenttiin vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä.

(384) Kiinasta Taiwaniin tulevan tuonnin kasvu aiheutti merkittävää laskupainetta kotimarkkinahintoihin ja pakotti kotimaiset tuottajat pienentämään voittoaan. Tämä käy selvästi ilmi, kun analysoidaan otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kannattavuuden kehitystä.

Taulukko 13

Etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen kotimarkkinamyynnin kannattavuus

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
CSC-ryhmä	+	–	–	–
Indeksi	*100*	*– 13*	*– 24*	*– 73*

Lähde: CSC-ryhmän kyselylomakevastaus.

(385) Vuonna 2022 CSC-ryhmän toiminta oli vielä kannattavaa, mutta siitä eteenpäin se teki yhä suurempaa tappiota tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kotimarkkinamyynnissä etuyhteydettömille asiakkaille. CSC-ryhmän tutkimusajanjaksolla tekemät tappiot osoittivat ryhmän kannattavuuden heikentyneen merkittävästi vuoden 2022 voittomarginaaliin verrattuna.

(386) Kun CSC-ryhmän kannattavuuden heikkenemistä tarkastellaan suhteessa sen hintojen laskuun (ks. taulukko 6), voidaan todeta, että mitä alhaisemmat sen kotimarkkinahinnat olivat, sitä merkittävämpiä olivat myös sen tappiot.

(387) Näin ollen komissio päätteli, että Taiwanin markkinoilla vallinnut erityinen markkinatilanne johti pienempiin voittoihin, jotka olisivat olleet suuremmat ilman sitä.

3.4.1.2 Päätelmät

(388) Komissio päätteli, että Kiinasta tuleva tuonti aiheutti Kiinan terässektorin ylikapasiteetin seurauksena erityisen markkinatilanteen Taiwanin kotimarkkinoilla. Komissio totesi tältä osin, että Taiwanin kotimarkkinahinnat laskivat ja kotimarkkinoiden kannattavuus heikkeni.

(389) Taiwanin viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei Kiinasta Taiwaniin tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin markkinaosuutta ja hintatasoa koskeva analyysi ole riittävä erityisen markkinatilanteen toteamiseksi. Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että tämän asetuksen 3.1 jaksossa esitetyt havainnot perustuvat valituksen tekijän esittämiin väitteisiin eikä siinä esitetä mitään uusia, tutkimuksessa tehtyjä havaintoja. Lisäksi ne väittivät, ettei komissio ole osoittanut, miten Kiinan ylikapasiteetin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus on johtanut erityiseen markkinatilanteeseen. Taiwanin viranomaisten mukaan markkinaosuudet ja hinnat olivat tulosta erityisestä markkinatilanteesta, joka olisi osoitettava ensin.

(390) Komissio vahvisti, että tämän asetuksen 3.1 jaksossa kuvataan valituksessa esitetyt väitteet. Taiwania koskeva analyysi esitetään 3.4 jaksossa. Tämän asetuksen 3.4.1 ja 3.4.2 jaksossa osoitetaan, miten Kiinan ylikapasiteetin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus on johtanut erityiseen markkinatilanteeseen. Komissio analysoi markkinaosuuden ja hintojen lisäksi tuontia, kulutusta ja kannattavuutta. Komissio on selvittänyt erityisen markkinatilanteen olemassaoloa kaikkien näiden indikaattorien perusteella. Niitä koskevat tiedot saatiin Taiwanin viranomaisten vastauksesta komission lähettämään erityiseen kyselylomakkeeseen (ks. johdanto-osan 103 kappale), ja tiedot tarkastettiin paikan päällä, kuten johdanto-osan 106 kappaleessa selitetään. Taiwanin viranomaiset eivät selittäneet, mitä muuta näyttöä tai indikaattoreita komission olisi pitänyt käyttää erityisen markkinatilanteen vahvistamiseksi. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(391) CSC-ryhmä väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei kyseinen erityinen markkinatilanne koskenut pelkästään Taiwania vaan oli maailmanlaajuinen ilmiö, ja esitti väitteensä tueksi useita otteita lopulliset päätelmät sisältävästä asiakirjasta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) 2026/1384 ([106]). Lisäksi Taiwanin viranomaiset viittasivat mainitun asetuksen valmisteluasiakirjoihin ja siihen liittyviin asiakirjoihin sekä OECD:n ja GFSEC:n raporttiin, jäljempänä 'OECD:n ja GFSEC:n raportti' (ks. lisätietoja raportista johdanto-osan 440 kappaleessa). Ne lisäsivät, että kyseinen maailmanlaajuinen ilmiö ainoastaan vaikutti yksilöllisesti Taiwaniin, mutta se ei kohdistunut pelkästään Taiwanin kotimarkkinoihin.

(392) Komissio totesi, että väitetyssä erityisessä markkinatilanteessa oli kyse Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta eikä maailmanlaajuisesta ylikapasiteetista, jota käsitellään asetuksessa (EU) 2026/1384. Ainoa asiayhteys, jossa maailmanlaajuista ylikapasiteettia käsitellään tässä asetuksessa, liittyy siihen, että sitä tarkasteltiin mahdollisena muuna tekijänä, joka on aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle (ks. johdanto-osan 961–970 kappale). Taiwanin tuotannonalan kannattavuuden heikkenemistä arvioitiin käyttämällä vertailukohtana GFSEC:n julkaisemiin OECD:n laatimiin raportteihin sisältyviä tietoja. Lisäksi komission kaikkien asianomaisten maiden osalta tekemän analyysin perusteella Kiinan ylikapasiteetti aiheutti syrjäyttämisvaikutuksen vain Taiwanissa. Komissio kyllä tutki kaikki maat, joissa Kiinan ylikapasiteetin väitettiin aiheuttaneen syrjäyttämisvaikutuksen. Kaikista asianomaisista maista erityinen markkinatilanne koski kuitenkin ainoastaan Taiwania. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(393) CSC-ryhmä väitti myös, että maailmanlaajuisen ylikapasiteetin ja Kiinan ylikapasiteetin välinen ero on keinotekoinen, sillä väitetty markkinatilanne johtuu nimenomaan ylikapasiteetista, joka on maailmanlaajuinen ongelma.

(394) Komissio analysoi ainoastaan Kiinan ylikapasiteetin Taiwanin markkinoilla aiheuttamaa syrjäyttämisvaikutusta, joka muodosti väitetyn erityisen markkinatilanteen. Komission analyysi vahvisti, että Kiinan ylikapasiteetti todella aiheutti syrjäyttämisvaikutuksen Taiwanin markkinoilla. Syrjäyttämisvaikutus ei johtunut maailmanlaajuisesta ylikapasiteetista vaan ainoastaan Kiinan ylikapasiteetista, ja se kohdistui ainoastaan Taiwaniin, mistä on osoituksena se, että Kiinasta asianomaisiin viiteen maahan tulleen tuonnin markkinaosuuden perusteella Taiwan oli ainoa maa, jossa Kiinasta tulevalla tuonnilla oli merkittävä vaikutus kotimarkkinoihin. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(395) Taiwanin viranomaiset väittivät, että erityistä markkinatilannetta koskeva päätelmä olisi pitänyt komission aiemman käytännön mukaisesti ([107]) perustella esittämällä selkeää ja objektiivista näyttöä valtion toimenpiteistä, jotka ovat johtaneet markkinavääristymiin, jotka puolestaan ovat vaikuttaneet kotimarkkinoiden hintoihin tai tuotantokustannuksiin.

([106]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2026/1384, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2026, maailmanlaajuisen ylikapasiteetin unionin teräsmarkkinoilla aiheuttamien kauppaan liittyvien kielteisten vaikutusten torjumisesta ja asetuksen (EU) 2020/2170 muuttamisesta (EUVL L, 2026/1384, 24.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1384/oj).

([107]) WTO:n paneelin raportti, EU – Cost Adjustment Methodologies II (Russia), kohta 7.40.

(396) Komissio katsoi, että erityisen markkinatilanteen toteamisen kannalta ratkaisevaa ei ole tilanteen luonne (eli se, johtuuko tilanne valtion toimenpiteistä vai ei) vaan sen vaikutus markkinoihin. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa erityistä markkinatilannetta ei luonut Kiinan ylikapasiteetti itsessään vaan sen Taiwanin kotimarkkinoilla aiheuttama syrjäyttämisvaikutus. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(397) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että komission logiikkana on olettaa, että aina, kun tuonti aiheuttaa huomattavaa painetta ja vaikuttaa kotimarkkinahintoihin ja kannattavuuteen, kyseessä on erityinen markkinatilanne, ja että tämän logiikan mukaan tutkiva viranomainen, joka toteaa, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut kotimaiselle tuotannonalalle vahinkoa, tulisi samalla todenneeksi epäsuorasti, että sen kotimarkkinoilla vallitsee erityinen markkinatilanne.

(398) Komissio oli asiasta eri mieltä. Ensinnäkään tässä tutkimuksessa ei todettu, että Kiinasta Taiwaniin tuleva tuonti olisi tapahtunut polkumyynnillä, vaan ainoastaan, että tuonti tapahtui alhaisin hinnoin, koska hintoihin vaikutti ylikapasiteetti. Toiseksi erityisessä markkinatilanteessa ei ole kyse Taiwanin kotimaiselle tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta vaan Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta. Syrjäyttämisvaikutus tarkoittaa, että osa kotimarkkinamyynnin määrästä korvautui tuonnilla, joka painoi kotimarkkinahintoja alas. Tämä puolestaan työnsi myyntimääriä vientimarkkinoille, joilla tuotetta myytiin polkumyyntihinnoin unioniin, mikä aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(399) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että komission analyysissa ei ollut otettu huomioon kahta erityistä Taiwanin kotimarkkinoihin liittyvää seikkaa.

(400) Ensinnäkin Taiwanin kotimarkkinahintojen väitettiin kehittyneen samansuuntaisesti Turkin ja Vietnamin kotimarkkinahintojen kanssa. Tämä osoittaisi, että hintojen lasku Taiwanin kotimarkkinoilla ei ollut yksittäinen ilmiö, joka johtui Taiwanin markkinoiden erityisolosuhteista, vaan se oli osa laajempaa laskusuuntausta, joka vaikutti kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hintoihin maailmanlaajuisesti.

(401) Komissio totesi, että Taiwanin viranomaisten esittämät tiedot osoittivat, että Taiwanin kotimarkkinahinnat laskivat tutkimusajanjakson aikana 16 prosenttia eli jyrkemmin kuin kotimarkkinahinnat Turkissa (–7 %), Vietnamissa (–9 – –11 %) ja Koreassa (–13 %) – myös Korean tiedot otettiin siis huomioon. Komission analyysissa erityisen markkinatilanteen vahvistettiin koskevan ainoastaan Taiwania. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(402) Taiwanin viranomaiset vertasivat Taiwanista unioniin suuntautuvan viennin hintoja kaikista muista asianomaisista maista unioniin suuntautuvan viennin hintoihin sekä kaikista muista kuin asianomaisista maista unioniin suuntautuvan viennin hintoihin. Ne väittivät kaikkien näiden hintojen kehittyneen samalla tavalla ja olevan pitkälti yhdenmukaisia.

(403) Komissio katsoi ensinnäkin, että koska erityinen markkinatilanne vaikutti Taiwanin kotimarkkinoihin, vientihintojen välillä tehty vertailu ei todennäköisesti ole ristiriidassa erityisen markkinatilanteen toteamisen kanssa. Joka tapauksessa komissio totesi kattavuuden vuoksi, että Taiwanista unioniin suuntautuvan viennin hinnat olivat vuodesta 2021 vuoden 2024 loppuun jatkuvasti kahta muuta vientihintaa alhaisemmat. Vain vuonna 2025 ne olivat hieman muita vientihintoja korkeammat. Jos siis erityisen markkinatilanteen vaikutus kävisi ilmi vientihinnoista (näin ei kuitenkaan ole), nämä tiedot osoittaisivat, että vuodesta 2021 alkaen ja ainakin osan tutkimusajanjaksoa erityinen markkinatilanne vaikutti vain Taiwanista unioniin suuntautuvan viennin hintoihin. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(404) Toinen seikka, jonka komissio Taiwanin viranomaisten mukaan oli jättänyt huomioimatta, oli se, että suurin osa Kiinasta Taiwaniin tulevasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnista koostui tuotelajeista, joita Taiwanin kotimainen tuotannonala myi vain vähäisiä määriä. Tämän perusteella Taiwanin viranomaiset väittivät, että kotimaisen tuotannonalan valikoiman ja tuotujen tuotteiden valikoiman selvä ero tekee tyhjäksi komission arvioinnin ja että koska kotimainen tuotannonala ja kiinalaiset viejät toimivat eri markkinasegmenteissä, Kiinasta tuleva kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonti täydensi taiwanilaisten tuottajien tarjontaa eikä kilpaillut sen kanssa.

(405) Tuotevalikoimien väitetyn eron osalta komissio totesi, että CSC:n tiloihin tehdyllä tarkastuskäynnillä kirjattujen tietojen mukaan taiwanilaiset toimijat, jotka ostivat Kiinasta hehkuttamattomia kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita, todennäköisesti hehkuttivat ne myöhemmin. Tämän perusteella komissio katsoi, että hehkuttamattomat kylmävalssatut teräslevyvalmisteet ovat todennäköisesti vain vaihtoehtoinen, halvempi raaka-aine kuin hehkutetut kylmävalssatut teräslevyvalmisteet. Missään tapauksessa Taiwanin viranomaisten toimittamat tiedot eivät osoittaneet, että Kiinasta tuleva tuonti ei olisi kilpaillut Taiwanin kotimaisen tuotannon kanssa, vaan ne pikemminkin osoittivat, että taiwanilaiset tuottajat hävisivät tämän kilpailun. Tämän vahvistaa se, että vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus (taulukko 11) ja määrä (taulukko 10) kasvoivat huomattavasti enemmän kuin kulutus lisääntyi (taulukko 7). Kiinasta tuleva tuonti ei siis suuntautunut kokonaan uuteen markkinasegmenttiin, jota taiwanilaiset tuottajat eivät palvelleet, vaan se syrjäytti kotimarkkinamyyntiä, joka oli aiemmin kattanut kyseisen segmentin, ja Taiwanin tuotannonalan kotimarkkinamyynti itse asiassa vähenikin jyrkästi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana (taulukko 10). Komissio käsitteli tätä aihetta myös johdanto-osan 444 kappaleessa hylätyn väitteen yhteydessä. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(406) CSC-ryhmä väitti myös, ettei markkinatilanne vaikuttanut vain tiettyjen vaan kaikkien taiwanilaisten teräksentuottajien myyntiin. CSC-ryhmän mukaan se, että tiettyihin Kiinasta tuotaviin teräsvalmisteisiin sovelletaan Taiwanissa kaupan suojatoimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön Kiinan ylikapasiteetin vuoksi, sekä johdanto-osan 412 kappaleessa esitetyt seikat vahvistavat tämän.

(407) Komissio totesi, että se tutki ainoastaan taiwanilaisia kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajia ja että johdanto-osan 412 kappaleen viittauksella ”Taiwanin koko kotimaiseen tuotannonalaan” tarkoitetaan Taiwanin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannonalaa eikä CSC-ryhmää. Tässä tutkimuksessa ei esitetty väitteitä Kiinan ylikapasiteetista muiden teräsvalmisteiden tuotannossa tai tällaisen ylikapasiteetin Taiwanissa aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta, eikä tutkittu näitä aiheita. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(408) CSC toisti täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan johdanto-osan 391, 393 ja 406 kappaleessa esitetyt väitteet (joita käsitellään johdanto-osan 392, 394 ja 407 kappaleessa), vaikka kyseisiä aiheita ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(409) Näin ollen komissio vahvisti johdanto-osan 388 kappaleessa esitetyn päätelmänsä.

3.4.2 *Asianmukainen vertailu*

(410) Komissio arvioi, olisiko normaaliarvon ja CSC-ryhmän vientihinnan asianmukainen vertailu mahdollinen perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisen erityisen markkinatilanteen vuoksi. Tätä varten komissio arvioi erityisen markkinatilanteen suhteellista vaikutusta kotimarkkina- ja vientimyyntiin.

(411) Komissio havaitsi, että kilpailuolosuhteet Taiwanissa ja unionissa ovat hyvin erilaiset ja että näin ollen kotimarkkinamyyntihintojen ja CSC-ryhmän vientimyyntihintojen välillä ei voida tehdä asianmukaista vertailua erityisen markkinatilanteen takia.

(412) Taiwanin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoihin, joiden kulutus oli 1 173 152 tonnia tutkimusajanjaksolla, vaikutti äkillisesti kasvanut Kiinasta tuleva tuonti, joka saavutti 38,2 prosentin markkinaosuuden tutkimusajanjaksolla. Tämä aiheutti vahinkoa Taiwanin kotimaiselle tuotannonalalle, jonka markkinaosuus supistui tutkimusajanjaksolla 50,7 prosenttiin. Otokseen valittu vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä, CSC-ryhmä, oli Taiwanin suurin kotimainen toimija, ja myös sen markkinaosuus pieneni tutkimusajanjaksolla [40–50 prosenttiin]. Tämä kehityssuuntaus oli nähtävillä vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Näin ollen vaikuttaa siltä, että erityinen markkinatilanne vaikutti sekä otokseen valittuun vientiä harjoittavien tuottajien ryhmään että Taiwanin koko kotimaiseen tuotannonalaan, jota CSC-ryhmä muutenkin edustaa. Tämän perusteella komissio päätteli, että erityinen markkinatilanne vaikuttaa merkittävästi kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinahintoihin.

(413) Toisin kuin Taiwanin markkinoilla, joilla Kiinasta tulevalla tuonnilla on merkittävä ja huomattavasti muita toimittajamaita vahvempi asema, unionin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoilla, joiden kulutus on huomattavasti Taiwania suurempi (pelkästään vapailla markkinoilla 7 274 722 tonnia), toimii useita unionin tuottajia ja useiden maiden tuojia, kuten jäljempänä 4.1, 4.4 ja 5.2 jaksossa todetaan. Taiwanissa Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli 38 prosenttia eikä mikään muu toimittajamaa yltänyt lähellekään tätä markkinaosuutta, kun taas unionissa koko tuonnin yhteenlaskettu osuus markkinoista oli 34 prosenttia, yksikään yksittäinen maa ei saavuttanut yli 8 prosentin markkinaosuutta ja Kiinasta tulevan tuonnin osuus oli vähäinen. Unionissa otettiin vuonna 2016 käyttöön polkumyyntitullit Kiinasta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuonnissa ([108]). Näin ollen kilpailuolosuhteet, jotka määräävät hintatason näillä kahdella markkinalla, ovat hyvin erilaiset.

(414) Vertailu kaikkien toimijoiden unionissa veloittamien keskimääräisten hintojen ja Kiinasta Taiwaniin tulevan tuonnin hintojen välillä vahvistaa, että kilpailuolosuhteet ovat erilaiset. Hinnat, joiden kanssa Taiwanin tuotannonala kilpailee unionissa, ovat huomattavasti korkeammat kuin Kiinasta tulevan tuonnin hinnat, joiden kanssa se kilpailee kotimarkkinoillaan.

Taulukko 14

Unioniin ja Taiwaniin tulevan tuonnin hintavertailu (euroa/tonni)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionin koko markkinoilla	[1 020 – 1 095]	[825–900]	[750–825]	[675–750]
Indeksi	*100*	*80*	*73*	*69*
Asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin keskimääräinen yksikköhinta	1 047	779	728	695
Indeksi	*100*	*74*	*70*	*66*
Kaikista kolmansista maista unioniin tulevan tuonnin keskimääräinen yksikköhinta, pl. asianomaiset maat	1 071	841	776	735
Indeksi	*100*	*79*	*72*	*69*
Kiinasta Taiwaniin tulevan tuonnin keskimääräinen yksikköhinta	851	630	570	520
Indeksi	*100*	*74*	*67*	*61*

Lähde: 4.1, 4.4 ja 5.2 jakso ja Taiwanin tullitiedot (taulukko 12), joiden sisältämät summat on muunnettu tässä tutkimuksessa käytetyn Taiwanin uuden dollarin ja euron vaihtokurssin mukaan.

(415) Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio päätteli, että erityinen markkinatilanne vaikutti Taiwanin kotimarkkinahintoihin eri tavoin kuin unioniin suuntautuvan viennin hintoihin. Sen vuoksi komissio päätteli, ettei Taiwanin kotimarkkinahintojen ja unioniin suuntautuvan viennin hintojen välillä ollut erityisen markkinatilanteen takia mahdollista tehdä asianmukaista vertailua perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

([108]) Kiinasta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä jatkettiin viimeksi täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/2068.

(416) CSC-ryhmä väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei kyseessä oleva erityinen markkinatilanne estä kotimarkkinamyynnin ja vientimyynnin asianmukaista vertailua. CSC-ryhmä väitti erityisesti, että komission analyysi, jossa tutkittiin, onko asianmukainen vertailu mahdollinen, oli puutteellinen eikä siinä otettu huomioon sitä, että teräksen ylikapasiteetti on maailmanlaajuinen ongelma, jonka vaikutukset näkyvät myös unionissa. CSC-ryhmä totesi tältä osin, että komissio havaitsi tässä asetuksessa, että kiinalaisen teräksen ylitarjonta kansainvälisillä markkinoilla vaikuttaa teräksen tuottajiin kaikkialla maailmassa, myös Taiwanissa ja unionissa. ([109]) CSC-ryhmä viittasi myös asetukseen (EU) 2026/1384. Myös Taiwanin viranomaiset viittasivat asetukseen (EU) 2026/1384 ja sen valmisteluasiakirjoihin. Lisäksi Taiwanin viranomaiset väittivät OECD:n ja GFSEC:n raportin osoittavan, että Kiinan ylikapasiteetin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus näkyy yhtä lailla kolmansien maiden vientituloksessa kuin unionin tuotannonalan tuloksessa.

(417) Komissio totesi, että tässä tapauksessa erityisessä markkinatilanteessa oli kyse Kiinan ylikapasiteetin Taiwanin markkinoilla aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta eikä maailmanlaajuisesta ylikapasiteetista. Tämän asetuksen kohdassa, johon CSC-ryhmä viittasi, ([110]) käsitellään maailmanlaajuista ylikapasiteettia mahdollisena muuna unionin tuotannonalalle vahinkoa aiheuttaneena tekijänä (ks. johdanto-osan 961–963 kappale), ei siis erityistä markkinatilannetta eikä sen analyysia. Komissio myös huomautti, että asetuksessa (EU) 2026/1384 on kyse maailmanlaajuisesta ylikapasiteetista eikä Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta. CSC-ryhmän poimimassa otteessa todetaan kuitenkin nimenomaan, että maailmanlaajuinen ylikapasiteetti vaikuttaa unionin markkinoihin ”sellaisista maista, joilla on ylikapasiteettia, tulevan tuonnin seurauksena tai [tällaisista maista tulevan tuonnin aiheuttaman] syrjäyttämisvaikutuksen seurauksena”. Tässä tutkimuksessa analysoitiin nimenomaan Kiinan ylikapasiteetin ajaman, Kiinasta tulevan tuonnin syrjäyttämisvaikutusta ja todettiin, että Taiwanissa tämä syrjäyttämisvaikutus on aiheuttanut erityisen markkinatilanteen. Muissa asianomaisissa maissa komissio ei sen sijaan havainnut syrjäyttämisvaikutuksen aiheuttaneen erityistä markkinatilannetta. Kuten johdanto-osan 413 ja 414 kappaleessa osoitetaan, tämä erityinen markkinatilanne on vaikuttanut Taiwanin kotimarkkinoihin eri tavalla kuin unionin markkinoihin, mikä estää asianmukaisen vertailun. Tässä tarkastelussa ei vertailla erityisen markkinatilanteen vaikutuksia Taiwanin tuotannonalan vientitulokseen ja unionin tuotannonalaan. Joka tapauksessa komissio osoitti johdanto-osan 413 kappaleessa, että olosuhteet unionin markkinoilla ja Taiwanin kotimarkkinoilla olivat erilaiset. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(418) CSC-ryhmä väitti myös, että komissio ei ottanut analyysissaan huomioon ylikapasiteetin välillisiä vaikutuksia unionin markkinoihin, kuten sitä, olivatko asianomaiset maat menettäneet markkinaosuuttaan kolmansissa maissa ja suunnanneet vientiään uudelleen unioniin, tai muiden kolmansien maiden (erityisesti Korean ja Ukrainan) markkinaosuuden kasvua unionissa niiden suunnattua kotimarkkinamyyntiään tai muihin kolmansiin maihin suuntautuvaa vientiään uudelleen unioniin.

(419) Komissio totesi, ettei CSC-ryhmä ollut toimittanut mitään näyttöä siitä, johtuiko kyseinen unioniin tullut tuonti ylikapasiteetista. Tuonnin taustalla oleva syy ei myöskään muuttaisi johdanto-osan 410–415 kappaleessa esitettyä komission analyysia eikä päätelmiä, jotka perustuvat unionin markkinoiden tilanteeseen. Tilanne vahvistettiin sellaisten tutkimuksessa kerättyjen, todennettujen tietojen perusteella, joissa on otettu huomioon kaikki unioniin tullut tuonti.

(420) Joka tapauksessa CSC-ryhmä vertasi muista kuin asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin keskimääräistä yksikköhintaa Kiinasta Taiwaniin tulevan tuonnin keskimääräiseen yksikköhintaan. CSC-ryhmän mukaan molemmat yksikköhinnat laskivat samalla tavalla, mikä sen mukaan osoittaa, että maailmanlaajuinen ylikapasiteetti vaikutti unioniin tulevan tuonnin hintoihin.

(421) Komissio huomautti, että CSC-ryhmä vertasi keskenään unioniin ja Taiwaniin eli eri kohteisiin tulevan tuonnin hintoja. Lisäksi muista kuin asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin hinnat sisältävät Kiinasta unioniin tulevan tuonnin, johon vaikuttaa ylikapasiteetti. CSC-ryhmä myös vertaili hintojen prosentuaalista laskua eikä hintojen tasoa. Lisäksi huomautetaan, että komissio analysoi Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamaa syrjäyttämisvaikutusta vain asianomaisissa maissa eikä tässä tutkimuksessa esitetty muita kolmansia maita koskevia väitteitä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

([109]) Johdanto-osan 961–963 kappale.
([110]) Johdanto-osan 961–963 kappale.

(422) CSC-ryhmä vertasi myös muista kuin asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin keskimääräistä yksikköhintaa Taiwanin kotimarkkinahintoihin ja väitti, että muista kuin asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin hinta laski jyrkemmin kuin Taiwanin kotimarkkinahinta. CSC-ryhmän mukaan tämä osoittaa, että ylikapasiteetti vaikuttaa kielteisesti sekä kotimarkkina- että vientihintoihin, eli komission pitäisi oikaista sekä koti- että vientimarkkinoiden kannattavuuslaskelmaa.

(423) Komissio huomautti, että CSC-ryhmä vertasi muista maista unioniin suuntautuvan tuonnin hintoja Taiwanin kotimarkkinahintoihin, eli se vertasi toisiinsa eri lähteistä peräisin olevan ja eri kohteisiin suuntautuneen tuonnin hintoja. CSC-ryhmä myös vertaili hintojen prosentuaalista laskua eikä hintojen tasoa. Lisäksi CSC-ryhmä oletti ylikapasiteetin vaikuttaneen muista maista unioniin tulevaan tuontiin vain sillä perusteella, että kyseisen tuonnin hinta laski jyrkemmin kuin Taiwanin kotimarkkinahinnat. Muista kuin asianomaisista maista unioniin tuleva tuonti sisältää kuitenkin myös Kiinasta tulevan tuonnin, ja kuten taulukossa 11 ja johdanto-osan 412 ja 413 kappaleessa osoitetaan, Kiinasta ja muista kuin asianomaisista maista tulevalla tuonnilla oli hyvin erilainen asema ja markkinaosuus unionissa kuin Taiwanin markkinoilla. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(424) Taiwanin viranomaiset väittivät, että asiassa Australia – Anti-Dumping Measures on Paper ([111]) tehtyjen päätelmien perusteella komission olisi pitänyt arvioida erityisen markkinatilanteen suhteellista vaikutusta Taiwanin kotimarkkina- ja vientihintoihin voidakseen määrittää, onko asianmukainen vertailu mahdollinen. Taiwanin viranomaiset katsoivat, että erityinen markkinatilanne, jossa oli kyse Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta, vaikutti luonteensa vuoksi väistämättä vientihintoihin vastaavalla tavalla kuin kotimarkkinahintoihin. Väitteensä tueksi Taiwanin viranomaiset totesivat, että kuten komission päätelmät osoittivat, sekä Taiwanin kotimarkkina- että vientihinta laskivat huomattavasti. CSC-ryhmä väitti tältä osin, että myös etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvan vientimyynnin kannattavuus heikkeni vuodesta 2022 alkaen samalla tavalla kuin etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kannattavuus. CSC-ryhmän mukaan tämä osoittaa, että ylikapasiteetti vaikuttaa kielteisesti sekä kotimarkkina- että vientihintoihin, eli komission pitäisi oikaista sekä koti- että vientimarkkinoiden kannattavuuslaskelmaa.

(425) Komissio totesi, että kotimarkkinahintojen lasku johtui eri syistä kuin vientihintojen lasku. Kuten taulukosta 12 käy ilmi, Taiwanin kotimarkkinahinnat (jotka eivät olleet yhtä alhaisia kuin Kiinasta tulevan tuonnin hinnat) laskivat samaan tapaan kuin Kiinasta Taiwaniin tulevan tuonnin hinnat, jotka kuitenkin laskivat jyrkemmin. Alhaisempien hintojensa ja hintojen jyrkemmän laskun ansiosta Kiinasta tuleva tuonti kasvatti vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana markkinaosuuttaan Taiwanissa nopeasti (ks. taulukko 11) Taiwanin tuotannonalan kotimarkkinamyynnin kustannuksella. Jos Taiwanin kotimainen tuotannonala ei olisi seurannut Kiinasta tulevan tuonnin hintojen suuntausta ja laskenut hintojaan, se olisi todennäköisesti menettänyt markkinaosuuttaan vielä enemmän. Taiwanin kotimainen tuotannonala joutui siis alentamaan hintojaan ylikapasiteetin ajaman Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttaman kilpailupaineen (eli syrjäyttämisvaikutuksen) vuoksi. Tämä muodostaa Taiwanin kotimarkkinoihin vaikuttavan erityisen markkinatilanteen, jonka vuoksi kotimarkkinoiden voitot eivät ole luotettava vertailukohta. Päin vastoin – taiwanilaisten viejien viedessä tuonnin syrjäyttämiä määriä unioniin niihin ei kohdistunut samoja kilpailupaineita kuin niiden kotimarkkinoilla, koska kuten johdanto-osan 410–414 kappaleessa osoitetaan, kilpailuedellytykset olivat erilaiset unionin markkinoilla, joihin Kiinasta tuleva tuonti ei vaikuttanut. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan Kiinan ylikapasiteetin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus näkyi Taiwanin vientihinnoissa samalla tai samanlaisella tavalla kuin sen kotimarkkinahinnoissa, minkä vuoksi komissio ei myöskään oikaissut vientiä koskevaa kannattavuuslaskelmaa.

(426) Taiwanin viranomaisten mukaan se, että erityinen markkinatilanne vaikutti myös unionin kilpailuolosuhteisiin, käy ilmi myös siitä, että vaikka Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus unionissa oli pieni, unioni pyrki tasaamaan teräksentuotannon ylikapasiteetin vaikutuksia asetuksen (EU) 2026/1384 kaltaisella yleisellä toimenpiteellä. Näin ollen Taiwanin viranomaisten mukaan erityistä markkinatilannetta ei pitäisi arvioida pelkästään sen perusteella, kuinka suuri markkinaosuus Kiinasta tulevalla tuonnilla oli unionissa.

([111]) WTO:n paneelin raportti, Australia – Anti-Dumping Measures on Paper, kohdat 7.73 ja 7.75.

(427) Komissio totesi, että asetuksella (EU) 2026/1384 pyrittiin puuttumaan maailmanlaajuiseen ylikapasiteettiin, kun taas tämä tutkimus perustui väitteeseen, jonka mukaan Kiinan ylikapasiteetti on aiheuttanut erityisen markkinatilanteen muun muassa Taiwanissa. Näin ollen tutkiessaan, onko asianmukainen vertailu mahdollinen, komissiolla ei ollut velvollisuutta analysoida maailmanlaajuisen ylikapasiteetin vaikutuksia unionin markkinoilla vaan – korkeintaan – erityisen markkinatilanteen vaikutuksia unionin markkinoilla. Asetus (EU) 2026/1384 ei myöskään muuta seuraavia tosiasioita: i) Taiwanissa vallitsi tutkimusajanjakson aikana erityinen markkinatilanne, kuten johdanto-osan 388 ja 409 kappaleessa todetaan, ja ii) tämä erityinen markkinatilanne vaikutti normaaliarvon ja vientihinnan asianmukaiseen vertailuun, kuten johdanto-osan 415 kappaleessa todetaan. Nämä seikat oli otettava huomioon. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(428) Taiwanin viranomaiset väittivät, että valituksen tekijä on useissa julkisissa lausunnoissaan ([112]) kuvannut teräksentuotannon maailmanlaajuisen ylikapasiteetin vaikutuksia vientihintoihin.

(429) Komissio totesi, että tässä tutkimuksessa analysoitiin vain Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamaa syrjäyttämisvaikutusta, ei maailmanlaajuista ylikapasiteettia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(430) CSC-ryhmä väitti, että vaikka komissio päättelisi, että teräksentuotannon maailmanlaajuinen ylikapasiteetti vaikutti Taiwanin kotimarkkinoihin enemmän kuin vientimarkkinoihin unionissa, se ei voi todeta, ettei ylikapasiteetilla olisi ollut minkäänlaista vaikutusta unionin markkinoihin. Komission olisi sen sijaan pitänyt arvioida suhteellista vaikutusta kotimarkkina- ja vientimyyntiin ja oikaista myös vientimyynnin voittoja 4,8 prosentilla.

(431) Komissio totesi, että Taiwanin kotimarkkinoilla havaitussa erityisessä markkinatilanteessa ei ollut kyse teräksentuotannon maailmanlaajuisesta ylikapasiteetista vaan Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamasta syrjäyttämisvaikutuksesta. Kuten johdanto-osan 410–414 kappaleessa selitetään, kilpailuedellytykset unionin markkinoilla ovat erilaiset. Tämän vuoksi vientihintaan ei ollut perusteltua tehdä oikaisua erityisen markkinatilanteen vuoksi. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen ja vahvisti johdanto-osan 415 kappaleessa esitetyt asianmukaista vertailua koskevat päätelmänsä.

(432) Taiwanin viranomaiset väittivät myös, että tutkiessaan, onko asianmukainen vertailu mahdollinen, komissio ei ottanut huomioon Kiinasta Taiwaniin tuotujen laatujen eroja eikä eri tuotteiden keskimääräisiä yksikköhintoja, kun se arvioi muita tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa unionin ja Taiwanin välisten kilpailuedellytysten eroihin.

(433) Komissio totesi käsitelleensä Taiwanin viranomaisten huomautuksia, jotka koskevat Kiinasta Taiwaniin tuotujen laatujen väitettyjä eroja, jo johdanto-osan 405 kappaleessa. Eri tuotteiden keskimääräisten yksikköhintojen osalta komissio muistutti, että kotimarkkina- ja vientimyyntiä sekä asianomaisista maista unioniin tulevaa tuontia ja unionin tuotannonalan kotimarkkinamyyntiä verrattiin polkumyynnin, hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden laskennan yhteydessä tuotteiden valvontakoodien tasolla ja vertailu osoitti, että tuotelajit vastasivat riittävän läheisesti toisiaan. Sen vuoksi komission ei tarvinnut analysoida unionin tai unioniin suuntautuvan tuonnin hintoja tarkemmin tuotelajien tasolla eikä ottaa huomioon, mitä tuotelajia mikäkin hinta tarkalleen ottaen vastasi, kun se tutki, onko asianmukainen vertailu mahdollinen. Kiinasta Taiwaniin tulevan tuonnin hintojen osalta komission ei tarvinnut analysoida hintoja tuotelajikohtaisesti eikä ottaa huomioon tuotuja tuotelajeja siltä osin kuin Kiinasta Taiwaniin tuotu tutkimuksen kohteena oleva tuote kilpaili Taiwanin kotimaisen tuotannon kanssa, kuten johdanto-osan 405 kappaleessa todetaan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(434) CSC toisti täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan johdanto-osan 416, 420, 422, 424 ja 430 kappaleessa esitetyt väitteet (joita käsitellään johdanto-osan 417, 421, 423, 425 ja 431 kappaleessa), vaikka kyseisiä aiheita ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(435) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvisti johdanto-osan 415 kappaleessa esitetyn päätelmänsä.

([112]) https://www.steelactionplan.eu/topics/an-eu-trade-policy-that-works-for-industrial-resilience; https://www.spglobal.com/energy/en/news-research/latest-news/metals/120924-eu-steel-sector-requests-emergency-summit-tariffs-amid-import-surge.

3.4.3 *Normaaliarvo*

(436) Kuten johdanto-osan 388 ja 415 kappaleessa todetaan, komissio vahvisti, että Taiwanin kotimarkkinoilla vallitsi erityinen markkinatilanne, jonka takia asianmukainen vertailu ei ollut mahdollista. Tämä erityinen markkinatilanne vaikutti kaikkeen CSC-ryhmän kotimarkkinamyyntiin, koska Kiinasta tuleva tuonti, jonka taustalla oli Kiinan terässektorin ylikapasiteetti, laski keinotekoisesti kaiken kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyynnin hintoja. Näin ollen tämän myynnin ei voitu katsoa tapahtuneen normaaleissa olosuhteissa eikä siitä saatua voittoa voitu pitää normaalina voittona.

(437) Sen vuoksi komissio muodosti normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallisesti alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa.

(438) Kuten johdanto-osan 384–387 kappaleessa selitetään, Taiwanin erityinen markkinatilanne johti keinotekoisen alhaiseen kannattavuuteen, mutta se ei vaikuttanut Taiwanin tuotantokustannuksiin tai myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin. Sen vuoksi komissio käytti laskennallisen normaaliarvon muodostamisessa CSC:n ja CHS:n kirjaamia tosiasiallisia tuotantokustannuksia ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia.

(439) Voiton osalta komissio katsoi, ettei vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisten tuotteiden myynnissä kotimarkkinoilla saama voitto soveltunut käytettäväksi, koska erityinen markkinatilanne vaikutti tosiasialliseen voittomarginaaliin, kuten johdanto-osan 388 kappaleessa selitetään.

(440) Komissio määritti erityisen markkinatilanteen vaikutuksen tosiasialliseen voittomarginaaliin OECD:n ja GFSEC:n raportin ([113]) perusteella. Tämän raportin mukaan maailman teräksentuotantoyritysten tosiasiallisesti saamat voitot, kiinalaisten yritysten voittoja lukuun ottamatta, poikkeavat keskimäärin 4,8 prosenttia voitoista, joita yritykset olisivat voineet saada, jos Kiinan ylikapasiteetti ei olisi kasvanut niin kuin se kasvoi.

Taulukko 15

Tosiasiallinen ja arvioitu kannattavuus (%)

	2015	2017	2020
Tosiasiallinen voitto	9	17,75	16,5
Arvioitu voitto	14	22,7	21
Keskimääräinen ero	4,8		

Lähde: OECD:n ja GFSEC:n raportti, s. 18–19, laatikko 3 ja kaavio 3.

(441) Komissio katsoi, että jos voittoon halutaan tehdä merkityksellisiä oikaisuja tuotelajeittain, oikaisuissa olisi otettava huomioon tuotelajien väliset erot tuotantokustannuksissa ja kotimarkkinamyyntihinnoissa sekä niiden perusteella saatavissa voitoissa, koska komissiolla on nämä tiedot saatavillaan.

(442) Sen vuoksi komissio lähti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun voiton kohtuullisen määrän vahvistamisessa liikkeelle siitä, että se määritti polkumyynnin laskennassa noudattamansa vakiomenetelmän mukaisesti kunkin tuotelajin osalta kaikki tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneet kotimarkkinamyynnit. Koska todettu erityinen markkinatilanne vaikutti kielteisesti kyseisten liiketoimien kannattavuuteen, 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun voiton kohtuullisen määrän määrittämisessä ei voida käyttää näiden liiketoimien tosiasiallisia kannattavuustietoja. Tämän ratkaisemiseksi komissio oikaisi tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutettujen liiketoimien kannattavuutta erityisen markkinatilanteen takia menetetyllä keskimääräisellä voitolla.

([113]) OECD Facilitator, De Carvalho, A., Pazos, R. & Thorbecke, W, "Global Forum on Steel Excess Capacity (GFSEC): Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries", s. 18–19, laatikko 3 ja kaavio 3, maaliskuu 2024, https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

(443) Taiwanin viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että jo normaaliarvon muodostaminen WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan ja perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti riittää varmistamaan, että syrjäyttämisvaikutus tulee huomioiduksi. Taiwanin viranomaisten mukaan tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneeseen kotimarkkinamyyntiin perustuvasta tosiasiallisesta voitosta poikkeamiselle ja sen korvaamiselle kansainvälisellä vertailuarvolla ei ole olemassa oikeusperustaa. Taiwanin viranomaisten mielestä näin on erityisesti siksi, että kannattavissa kotimaisissa liiketoimissa myytiin pääasiassa korkealaatuisia, hehkutettuja kylmävalssattuja teräslevykeloja, jotka eivät kilpaile hehkuttamattomien kylmävalssattujen teräslevykelojen kanssa – jotka puolestaan muodostivat valtaosan Kiinasta Taiwaniin tulevasta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnista – ja joihin nämä eivät vaikuta.

(444) Komissio selitti johdanto-osan 384–387 kappaleessa, miten erityinen markkinatilanne vaikutti Taiwanin kotimaisen tuotannonalan kannattavuuteen. Kyseisen erityisen markkinatilanteen vuoksi voittoa ei voitu pitää kohtuullisena. Tästä syystä komissio turvautui vaihtoehtoiseen vertailuarvoon, jonka perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohta niin ikään sallivat. Joka tapauksessa komissio oli eri mieltä Taiwanin viranomaisten kanssa taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien tosiasiallisesta voitosta. On totta, että korkealaatuiset, hehkutetut kylmävalssatut teräslevyvalmisteet voivat olla kannattavampia kuin hehkuttamattomat kylmävalssatut teräslevyvalmisteet, mutta kotimaisen tuotannonalan saama voitto ei ollut peräisin pelkästään korkealaatuisista hehkutetuista kylmävalssatuista teräslevyvalmisteista, vaan komissio totesi, että otokseen valitun ryhmän suurimman tuottajan eli CSC:n 12 hehkuttamattomasta tuotelajista 11 tuotelajin koko kotimarkkinamyynti tutkimusajanjaksolla oli kannattavaa ja jäljelle jäävän tuotelajinkin osalta suurelta osin kannattavaa. Kaiken kannattavan kotimarkkinamyynnin katsottiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, joten se sisällytettiin polkumyyntilaskelmaan. Näin ollen komissio käytti myös hehkuttamattomista eli niistä tuotelajeista saatuja voittoja, joihin Taiwanin viranomaiset väittivät Kiinasta tulleen tuonnin aiheuttaman kilpailun kohdistuneen eniten. Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttaman syrjäyttämisvaikutuksen vuoksi näistä tuotelajeista saatu voitto oli kuitenkin alhaisempi kuin se olisi ollut ilman erityistä markkinatilannetta. Tästä syystä komission oli tehtävä oikaisu erityisen markkinatilanteen vaikutusten tasaamiseksi ja kohtuullisen voiton määrittämiseksi. Joka tapauksessa hehkutettujen ja hehkuttamattomien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden osalta todetaan, että kyseiset raaka-aineet ovat jatkojalostustuotteiden valmistuksessa korvattavissa keskenään ja että ne näin ollen kilpailevat keskenään, kuten johdanto-osan 405 kappaleessa selitetään. Hehkuttamattomat kylmävalssatut teräslevyvalmisteet ovat tosin halvempia, ja siksi jatkokäyttäjät käyttävät mieluummin niitä kuin hehkutettuja kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita. Lisäksi todetaan, että Kiinasta tuotiin tutkimusajanjaksolla myös hehkutettuja kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita. Näistä syistä komissio hylkäsi tämän väitteen.

(445) Taiwanin viranomaiset väittivät, että voittoon tehty oikaisu oli vastoin WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklaa. Taiwanin viranomaisten mukaan siinä tapauksessa, että voittoa ei voida määrittää vientiä harjoittavan tuottajan tuotantoa ja tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta myyntiä koskevien tosiasiallisten tietojen perusteella, komission olisi käytettävä mitä tahansa muuta hyväksyttävää menetelmää, jolla määritetty voitto ei kuitenkaan saa ylittää vientiä harjoittavien tuottajien asianomaisen maan kotimarkkinoilla tavallisesti saamaa voittoa. Taiwanin viranomaisten mukaan komission käyttämä OECD:n ja GFSEC:n raportti ei sovellu tähän monestakaan syystä. Ensinnäkään raportissa ei nimenomaisesti määritetä kohtuullista voittoa Taiwanin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoilla tutkimusajanjaksolla. Toiseksi raportissa esitetään menetelmiin liittyviä huomautuksia, joissa kehotetaan tulkitsemaan arvioita varovaisesti, eikä sen perustana oleva tutkimus ole vertaisarvioitu, minkä lisäksi kyseinen tutkimus on osittain unionin rahoittama eikä sen yhteydessä tehty kannattavuusanalyysi näytä perustuvan tilinpäätöstietoihin eikä vuosikertomuksiin. Kolmanneksi raportissa esitetty voittomarginaali on teräksentuottajien yleinen voittomarginaali eikä sitä ole eritelty tarkemmin, eli kyseessä ei ole taiwanilaisen tuottajan tosiasiallinen voittomarginaali. Lisäksi Taiwanin viranomaiset totesivat ilmaisseensa vastustavansa tätä valituksen tekijän ehdottamaa menetelmää jo vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan, jotka esitetään yhteenvetona johdanto-osan 21 kappaleessa. Komission johdanto-osan 22 kappaleessa kumoaman väitteen osalta Taiwanin viranomaiset väittivät, että komissio ei viitannut WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan mukaisiin velvoitteisiinsa eikä osoittanut, että raportti sisältää tosiasiallisia tietoja taiwanilaisten tuottajien voitoista.

(446) Komissio totesi ensinnäkin, että kuten johdanto-osan 442 kappaleessa kuvataan, se määritti voiton perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti ”muulla hyväksyttävällä menetelmällä”. Mainittu perusasetuksen säännös vastaa WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohtaa. Komissio ei voinut soveltaa tässä yhteydessä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa tai WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan i alakohtaa, koska sillä ei ollut käytettävissään muiden taiwanilaisten viejien tai tuottajien tosiasiallisia voittotietoja eivätkä muut taiwanilaiset viejät tai tuottajat kuin otokseen valittu CSC-ryhmä vastanneet kyselylomakkeeseen. Komissio ei voinut soveltaa myöskään perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohtaa tai WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan ii alakohtaa, koska sillä ei ollut käytettävissään tietoja CSC-ryhmän kannattavuudesta nimenomaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden segmentissä, ja vaikka olisi ollutkin, erityinen markkinatilanne olisi vaikuttanut myös näihin tietoihin. Näin ollen komissio sovelsi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa eli WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii alakohtaa. Komissiolla ei ollut tätä varten käytettävissään tietoja muiden viejien tai tuottajien Taiwanin kotimarkkinoilla samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä tavallisesti saamasta voitosta. Itse asiassa erityinen markkinatilanne vaikutti kaikkien taiwanilaisten kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien kannattavuuteen. Koska erityinen markkinatilanne vaikuttaa raaka-aineena käytettäviin

kylmävalssattuihin teräslevyvalmisteisiin, myös jatkojalostustuotteiden tuottajien kannattavuus olisi ollut vääristynyt. Kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita käytetään myös rakennus- ja autoteollisuudessa, mutta tällaisten teollisuudenalojen kannattavuustietojen käyttö ei olisi ollut asianmukaista, koska niillä käytettävät tuotteet eivät enää kuuluisi samaan yleiseen luokkaan. Tuotantoketjun alkupään tuotteiden, kuten kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden, tuottajat puolestaan tuottavat myös kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita, eikä aivan tuotantoketjun alkupään tuotteita, kuten rautamalmia, voida pitää kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa samaan yleiseen luokkaan kuuluvina. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa edellytetään kuitenkin, että komissio määrittää Taiwanissa tavanomaisesti saatavan voiton.

(447) Edellä esitetyn perusteella komissio päätti käyttää CSC-ryhmän itsensä tavallisesti saamaa voittoa. Lisäksi se rajoitti ”saman yleisen luokan” tarkastelun mahdollisimman suppeasti täsmälleen samaan tuotteeseen eli kylmävalssattuihin teräslevyvalmisteisiin. Komissio käytti siis CSC-ryhmän kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden myynnissä Taiwanin kotimarkkinoilla tavallisesti saamaa voittoa. CSC-ryhmän kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyynti etuyhteydettömille asiakkaille oli kuitenkin tappiollista. Koska CSC-ryhmä teki tappiota, komissio ei pystynyt määrittämään tavallisesti saatavaa voittoa CSC-ryhmän tosiasiallisen voiton perusteella, sillä ryhmä ei saanut voittoa. Lisäksi asiakirja-aineistoon sisältyvä näyttö osoitti, että yrityksen kokonaiskannattavuuteen vaikuttivat merkittävästi liiketoimet, joita ei perusasetuksen mukaan katsota tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneiksi liiketoimiksi. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaan tällaisia liiketoimia ei oteta huomioon voiton määrittelyssä. Näin ollen voidakseen määrittää tavallisesti saatavan voiton komissio otti huomioon ainoastaan voiton, jonka CSC-ryhmä sai tavanomaisessa kaupankäynnissä. CSC-ryhmän tavanomaisessa kaupankäynnissä saama voitto oli paljon täsmällisempi ja eritellympi kuin muiden tuottajien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä Taiwanissa saamat tosiasialliset voitot. Koska komissio päätteli, että erityinen markkinatilanne pienensi voittoa, komissio oikaisi sen tasolle, jota voitaisiin odottaa, jos erityinen markkinatilanne ei vaikuttaisi siihen. Tätä varten komissio katsoi, että tavallisesti saatava voitto (tai voitto, jonka myös muut viejät tai tuottajat voisivat saada samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla, jos erityinen markkinatilanne ei vaikuttaisi siihen) koostuu CSC-ryhmän kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden myynnissä Taiwanin kotimarkkinoilla tavallisesti saamasta voitosta, jota on oikaistu muun kuin kiinalaisen teräksen tosiasiallisen ja hypoteettisen kannattavuuden keskiarvolla (tosiasiallinen ja hypoteettinen kannattavuus määritettiin OECD:n ja GFSEC:n raportin taulukossa 15 ilmoitettujen tietojen perusteella). Koska raportin perustana oleva tutkimus koski teräsyrityksiä, siinä viitattiin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa samaan yleiseen luokkaan kuuluviin tuotteisiin ja se myös sisälsi tällaisia tuotteita. Näin ollen tutkimus oli riittävän homogeeninen, jotta sitä voitiin käyttää CSC-ryhmän kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kotimarkkinamyynnissä tavallisesti saaman voiton oikaisemiseksi.

(448) Komissio piti OECD:n ja GFSEC:n raporttia hyödyllisenä myös siksi, että siinä mallinnetaan erotus tosiasiallisen voiton ja sellaisessa tilanteessa saavutettavan hypoteettisen voiton välillä, johon ei vaikuta ylikapasiteetti. Tässä tapauksessa kyseessä olisi siis voitto, joka saataisiin ilman Kiinan ylikapasiteetin aiheuttamaa syrjäyttämisvaikutusta. Tällaisessa hypoteettisessa skenaariossa Kiinan ylikapasiteetti ei kasvanut jyrkästi eikä näin ollen syrjäyttänyt Taiwanin kotimarkkinamyyntiä. Hypoteettinen voitto mallinnettiin OECD:n ja GFSEC:n raportissa eri puolilla maailmaa toimivien, muiden kuin kiinalaisten teräsyritysten voittojen keskiarvona. OECD:n ja GFSEC:n raportissa lähteenä käytetty tietokanta sisälsi myös Taiwanissa toimivia yrityksiä. ([114]) Raportissa ei määritetä tosiasiallisen ja hypoteettisen voiton välistä eroa erikseen Taiwanin osalta, mutta siinä määritetään näiden voittojen keskimääräinen ero kaikkien muiden kuin kiinalaisten yritysten osalta. Näin ollen tätä erotusta voidaan soveltaa myös taiwanilaisiin yrityksiin eli tässä tapauksessa otokseen valittuun vientiä harjoittavaan tuottajaan eli CSC-ryhmään. Tässä yhteydessä huomautetaan, että hypoteettinen voitto, johon ylikapasiteetti ei vaikuta, määritettiin OECD:n ja GFSEC:n raportissa yritysten tosiasiallisten voittotietojen perusteella. Tosiasiallisen ja hypoteettisen voiton välinen ero tarjosi asianmukaisen vertailuarvon, jonka avulla CSC-ryhmän tavanomaisessa kaupankäynnissä saamasta voitosta voitiin poistaa erityisen markkinatilanteen vaikutus, jotta voitiin määrittää kohtuullinen voitto. Ilman erityistä markkinatilannetta CSC-ryhmän kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kannattava myynti olisi ollut vielä kannattavampaa.

(449) Taiwanin viranomaisten muiden väitteiden osalta todetaan ensinnäkin, että siltä osin kuin OECD:n ja GFSEC:n raportissa viitattiin muiden maiden kuin Kiinan terässektoriin (eli kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa samaan yleiseen luokkaan kuuluviin tuotteisiin), raportissa määritettyä hypoteettista voittoa voidaan soveltaa Taiwanin kyseiseen sektoriin. Toiseksi raportissa esitetyt menetelmiin liittyvät huomautukset kuuluvat sellaisten politiikkatoimenpiteitä koskevien ja akateemisten raporttien vakiosisältöön, joissa esitetään uusia taloudellisia tai

([114]) Ks. OECD, ”About the OECD MAGIC database”, heinäkuu 2026, saatavilla osoitteessa https://www.oecd.org/en/data/dashboards/magic-database-industrial-subsidies.html.

ekonometrisiä analyyseja. Komissio ei pitänyt merkityksellisenä seikkana sitä, että raportti ei ollut vertaisarvioitu, kun otetaan huomioon, että GFSEC-foorumi, jota varten raportti laadittiin, on tunnetuin tiedon lähde teräksentuotannon ylikapasiteettia koskevan kysymyksen osalta. Komissio ei ymmärrä, millä perusteella Taiwanin viranomaiset väittivät sen osallistuneen tutkimuksen rahoitukseen. Oletettavasti Taiwanin viranomaiset viittasivat OECD:lle ja/tai GFSEC:lle kohdennettuihin unionin rahoitusosuuksiin, joita komissio ei kuitenkaan pitänyt merkityksellisenä seikkana. Raportin perustana olevaa tutkimusta ei julkaistu tätä kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita koskevaa tutkimusta varten, eivätkä Taiwanin viranomaiset myöskään esittäneet mitään vaihtoehtoisia lähteitä. Lisäksi todetaan, että OECD:n ja GFSEC:n raportin laatikon 3 kaaviossa 3 esitetyn analyysin perustana on itse asiassa käytetty vuosikertomuksia ja tilinpäätöksiä, joiden perusteella käyttökatteen ja tulojen välinen suhde on määritetty. Kolmanneksi komissio katsoi, että se, että kyseessä on terässektorin voittomarginaali, riittää täyttämään oikeudellisen vaatimuksen, jonka mukaan voittomarginaalin on vastattava kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa ”samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden” myynnissä saatavaa voittoa. Lisäksi komissio katsoi, että Taiwanin viranomaisten vireillepanoa koskevissa huomautuksissaan esittämä vastaväite, joka esitetään yhteenvetona johdanto-osan 21 kappaleessa, ei koskenut itse menetelmää vaan pikemminkin oikeudellisia vaatimuksia. Komission käsiteltyä kyseisen väitteen johdanto-osan 22 kappaleessa mikään ei estänyt sitä käyttämästä valituksen tekijän ehdottamaa menetelmää, joka perustui OECD:n ja GFSEC:n raporttiin ja jonka perusperiaatetta yksikään asianomainen osapuoli ei vastustanut. Komissio esitti vaaditut WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan mukaisiin velvoitteisiin ja vastaaviin perusasetuksen säännöksiin liittyvät selvennykset johdanto-osan 442 ja 446 kappaleessa. Komissio katsoi, että kyseiset selvennykset ovat riittävä peruste ehdotetun menetelmän käytölle. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(450) CSC-ryhmä väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että yhden CSC-ryhmään kuuluvan yrityksen keskimääräisiä yksikkökohtaisia valmistuskustannuksia koskevassa laskelmassa, joka oli tehty tuotteen valvontakoodin tasolla, oli virhe.

(451) Komissio katsoi väitteen olevan aiheellinen. Sen vuoksi kyseisen yrityksen normaaliarvoa koskevaa laskelmaa tarkistettiin ja CSC-ryhmän ja otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden yritysten polkumyyntimarginaalia muutettiin vastaavasti. Uudelleenlaskenta ei vaikuttanut jäännöspolkumyyntimarginaaliin.

3.4.4 *Vientihinta*

(452) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat vientiä unioniin suoraan riippumattomille asiakkaille.

(453) Tämän vuoksi vientihinnaksi määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin suuntautuvaa vientiä varten myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

3.4.5 *Vertailu*

(454) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään, että komissio vertailee tasapuolisesti normaaliarvoa ja vientihintaa samassa kaupan portaassa ja ottaa huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio päätti verrata otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla. Kuten jäljempänä tarkemmin selitetään, normaaliarvoa ja vientihintaa oikaistiin tarvittaessa, jotta i) se voitiin saattaa noudettuna-tasolle ja jotta ii) voitiin ottaa huomioon hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

(455) Sekä CSC että CHS pyysivät kyselylomakkeeseen antamiensa vastausten arkaluonteisessa versiossa, että väitettyjen loppukäyttäjien markkinasegmenttien huomioon ottamiseksi tuotteen valvontakoodeina käytettäisiin yhtä numeroa tarkempia koodeja. Otokseen valittujen taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien mukaan näiden markkinasegmenttien takia hinnoissa oli eroja, joita komission esittämässä tuotteen valvontakoodien rakenteessa ei otettu huomioon. Lisäksi komission esittämä tuotteen valvontakoodien rakenne johti siihen, että korkean arvon segmenttiin suuntautunutta kotimarkkinamyyntiä verrattiin EU:hun suuntautuvaan vientimyyntiin, joka kohdistui pääasiassa hintaherkkään segmenttiin.

(456) Komissio huomautti, että otokseen valittujen taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien koodin loppuun lisäämä numero ei vastannut mitään teknistä tai fyysistä ominaisuutta, jonka perusteella väitetyt markkinasegmentit voitaisiin erottaa toisistaan ja yksilöidä. Markkinasegmenttien kuvaukset osoittivat, ettei eri segmenttejä voida erottaa toisistaan minkään yhden tai useamman muuttujan perusteella, vaan kukin segmentti on määritelty erilaisten tekijöiden perusteella. Esimerkiksi yksi segmentti on määritelty laatuvaatimusten ja hinnan joustamattomuuden perusteella, toinen tietyn osatekijän sisällön ja kolmas muiden osatekijöiden sisällön perusteella. Näin ollen otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien oman luokituksen mukaan ainoa todellinen erottava tekijä oli loppukäyttö. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat yksilöivät keinotekoisesti useita markkinasegmenttejä määrittämällä eri käyttötarkoituksiin myytyjen tuotteiden ominaisuudet. Komission ehdottama tuotteen valvontakoodien rakenne sisältää kuitenkin jo useita tekijöitä, joiden avulla samat tuotteet voidaan luokitella ja niitä voidaan verrata keskenään samankaltaisina tuotteina. Kyseinen tuotteen valvontakoodien rakenne on täysin riittävä, etenkin kun otetaan huomioon, että pian tutkimuksen vireillepanon (1 päivän lokakuuta 2025) jälkeen komissio muutti tuotteen valvontakoodien rakennetta hieman varmistaakseen, että autoteollisuudessa käytettävät laadut, jotka perustuvat eurooppalaista standardia, jäljempänä 'EN', 10130 2006 vastaaviin valmistajakohtaisiin autoteollisuuden standardeihin, ja lujat seosteräkset (EN-standardi 10268) on luokiteltu tuotteen valvontakoodien rakenteessa asianmukaisesti. ([115]) Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.4.5.1 Normaaliarvoon tehdyt oikaisut

(457) Kuten johdanto-osan 436–442 kappaleessa selitetään, normaaliarvo muodostettiin noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla käyttämällä tuotantokustannuksia sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa, joita pidettiin kohtuullisina kyseisellä kaupan portaalla. Näin ollen normaaliarvon saattamiseksi noudettuna-tasolle ei ollut tarpeen tehdä oikaisuja.

(458) CSC-ryhmä totesi kyselylomakevastauksensa arkaluonteisessa versiossa, että jos komissio hylkää sen ehdotuksen tuotteen valvontakoodien rakenteen muuttamisesta (ks. johdanto-osan 455 kappale), se pyytää tekemään normaaliarvoon tai vientihintaan oikaisuja i) fyysisten ominaisuuksien erojen, ii) kaupan portaan erojen ja iii) muiden tekijöiden huomioon ottamiseksi. CSC-ryhmä pyysi tarkastuskäynnin aikana tekemään perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan perusteella tällaisen oikaisun muiden tekijöiden huomioon ottamiseksi ja toimitti oikaisua koskevan laskelman. CSC-ryhmä selitti oikaisun olevan tarpeellinen seuraavista syistä: i) asiakkaat maksoivat kotimarkkinoilla eri hinnan näihin muihin tekijöihin liittyvien erojen vuoksi, ja ii) nämä erot johtuivat erilaisista fyysisten ominaisuuksien eroista, teräslajeista, kaupan portaasta ja asiakastyypistä. Asiakastyypin osalta CSC-ryhmä väitti, että myyntitoiminnoissa ja -ehdoissa oli eroja. Tarkemmin sanottuna asiakas oli sertifioinut CSC:n hyväksytyksi toimittajaksi, mikä oli edellytys liikesuhteelle, ja tämä lisäehto otettiin huomioon hinnassa. Näin ollen oikaisun tarkoituksena oli loppukäytöstä johtuvan hintaeron huomioon ottaminen. Väitetyn segmentin A asiakkaat hyväksyivät kotimarkkinoilla korkeamman hinnan, kun taas vientimarkkinoilla unionissa myynti keskittyi pääasiassa väitettyyn segmenttiin B, joskin myös unionissa oli väitettyyn segmenttiin A suuntautuvaa myyntiä. Tarkastuskäynnin aikana CSC selvensi, että segmentti A voidaan asiakastyypin perusteella jakaa edelleen kotimarkkinoiden segmenttiin A1, jossa maksettiin korkeampaa hintaa, ja unionin eli vientimarkkinoiden segmenttiin A2, jossa maksettava hinta oli alhaisempi mutta kuitenkin korkeampi kuin segmentissä B.

(459) Ensinnäkin komissio totesi, ettei CSC-ryhmä esittänyt mitään kustannuksia koskevaa näyttöä, joka olisi tukenut sen väitettä myyntisektoreiden välisestä hintaerosta.

(460) Fyysisten ominaisuuksien väitetyn eron osalta komissio pyysi CSC-ryhmää toimittamaan näyttöä kaikista sellaisista fyysisistä tai kemiallisista ominaisuuksista, joiden perusteella väitetyt segmentit voitaisiin erottaa toisistaan selvästi, kuten jo johdanto-osan 456 kappaleessa mainitaan. CSC-ryhmä ei toimittanut näyttöä siitä, että jotkin asiakkaat maksoivat samankaltaisista tuotteista enemmän kuin toiset tuotteiden fyysisten tai kemiallisten ominaisuuksien erojen takia. Muiden tekijöiden osalta komissio pyysi CSC-ryhmää toimittamaan väitteiden tueksi näyttöä esimerkiksi ylimääräisistä myyntikustannuksista tai muista lisäkustannuksia. CSC-ryhmä selitti, ettei pakkaamisesta aiheutunut mitään erityisiä lisäkustannuksia ja että sertifiointiprosessin kustannuksia ei poistettu vaan ne kirjattiin yleiskustannuksiksi. Näin ollen komissio katsoi, ettei CSC-ryhmä toimittanut tarvittavaa näyttöä.

([115]) Asiakirja-aineistoon liitetty muistio nro t25.009414 ja sen liite.

(461) Eri asiakastyyppien väitettyjen erojen osalta komissio totesi, ettei CSC-ryhmä kuvannut, miten korkeat hinnat korreloivat sertifiointiprosessin kustannusten tai muiden tekijöiden kanssa.

(462) Lisäksi komissio oli alun perin todennut, että korkeita hintoja voi selittää se, että CSC-ryhmä oli ainoa väitetyssä segmentissä A toimiva kotimainen tuottaja. Tutkittuaan kyseistä segmenttiä ja sen sisällä käytävää kilpailua tarkemmin komissio on kuitenkin päätellyt johdanto-osan 481 kappaleessa, että tällainen skenaario olisi mahdollinen vain siinä tapauksessa, että CSC-ryhmä rajoittaisi kilpailua kyseisessä segmentissä. Koska tällaisesta ei esitetty näyttöä eikä väitteitä, komissio ei tutkinut tätä mahdollisuutta tarkemmin. Sen sijaan se hylkäsi väitteen sillä perusteella, että väitettyjen tekijöiden ja väitetyn korkeamman hinnan välillä ei ollut minkäänlaista todistettua syy-yhteyttä. Johdanto-osan 481 kappaleessa esitetyt päätelmät annettiin CSC-ryhmälle tiedoksi täydentävissä lopullisissa päätelmissä, eikä CSC-ryhmä kiistänyt niitä.

(463) Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(464) CSC-ryhmä pyysi lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan toistamiseen, että kotimarkkina- ja vientihintoja vertaillaan tasapuolisesti ottaen huomioon kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden erilaiset loppukäyttötarkoitukset (käyttö autoteollisuudessa / muilla teollisuudenaloilla), sillä tuotteiden välillä on suuri hintaero loppuasiakkaasta riippuen. CSC-ryhmä toisti, että pyydetyt oikaisut ovat tarpeellisia, jotta autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden korkeampiin hintoihin perustuvaa normaaliarvoa ja muille kuin autoteollisuuden käyttäjille myytävien tuotteiden halvempiin hintoihin perustuvia vientihintoja voidaan verrata keskenään. CSC-ryhmä toisti, että autoteollisuussegmentti poikkeaa olennaisesti muista segmenteistä ja että autoteollisuuden käyttöön myytävien tuotteiden hintaero, jota komissiokin tutki tarkastuksensa aikana, on pysyvä. Ensinnäkin autoteollisuuden alkuperäisille laitevalmistajille ja niiden toimitusketjuille myytävien tuotteiden on täytettävä tiukat tekniset ja laadulliset vaatimukset, ja niiden myynti perustuu pitkäaikaisiin sopimuksiin ja edellyttää vaativia sertifiointiprosesseja. Nämä vaatimukset, joihin kuuluvat myös autoteollisuuden soveltama erityinen laatusertifiointi ja valmistajan hyväksyntä, vahvistettiin tarkastuksessa, ja CSC-ryhmä on tiettyjen tuotteiden ainoa hyväksytty toimittaja Taiwanissa. Toiseksi autoteollisuuden asiakkaiden keskeisenä näkökohtana ei ole alhaisin hinta vaan luotettavuus ja riskien välttäminen. Kolmanneksi autoteollisuuden segmentissä hinnat eivät ole yhtä joustavia, koska toimittajan vaihtaminen on erityisen kallista ja aikaa vievää. Sen vuoksi hyväksytyillä toimittajilla, kuten CSC-ryhmällä, on autoteollisuuden asiakkaille suuntautuvassa myynnissä vähemmän kilpailijoita kuin muille asiakkaille suuntautuvassa myynnissä. Lisäksi CSC-ryhmä muistutti, että terästä koskevien suojatoimenpiteiden yhteydessä autoteollisuuden käyttöön tarkoitettu teräs on luokiteltu erilleen ([116]).

(465) Oikeusperustan osalta CSC-ryhmä selvensi päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa, että oikaisu olisi perusteltu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan nojalla muiden tekijöiden erojen vuoksi, sillä i) asiakkaat maksoivat kotimarkkinoilla eri hintoja näiden tekijöiden erojen vuoksi ja ii) tämä hintaero johtui perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa lueteltujen tekijöiden yhdistelmästä, eli perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista fyysisten ominaisuuksien eroista (erot eri teräslajien välillä) ja 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista kaupan portaan eroista (eri asiakastyypit).

(466) Tällä perusteella CSC-ryhmä väitti, ettei komissio ollut käsitellyt asianmukaisesti sen huomautuksia johdanto-osan 459–461 kappaleessa. CSC-ryhmä väitti erityisesti, että komissio oli käsitellyt vain fyysisten ominaisuuksien eroihin mutta ei kaupan portaan ja muiden tekijöiden eroihin liittyvän väitteen sisältöä. CSC-ryhmä selvensi, että ero autoteollisuussegmentin ja muiden segmenttien tuotteiden välillä ei perustu pelkästään fyysisten ominaisuuksien eroihin vaan useisiin eri tekijöihin, kuten eri oikeusperustat osoittavat. CSC-ryhmä väitti, että hylätessään väitteen pelkästään fyysisten ominaisuuksien perusteella komissio jätti huomiotta kysymyksen siitä, ovatko autoteollisuuden ja muiden alojen käyttöön tarkoitettujen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hinnat vertailukelpoisia ilman oikaisua, kun otetaan huomioon näihin hintoihin vaikuttavat tekijät, joista yksi on fyysisten ominaisuuksien erot. Tältä osin CSC-ryhmä viittasi aiempaan, akryylinitriili-butadieeni-styreenihartseja, jäljempänä 'ABS', koskevaan tutkimukseen ([117]). Lisäksi CSC-ryhmä väitti toimittaneensa näyttöä, joka osoittaa, että jotkin asiakkaat maksoivat fyysisten tai kemiallisten ominaisuuksien erojen vuoksi samankaltaisista tuotteista enemmän kuin toiset ja että nämä erot ilmenivät erityisiin teknisiin eritelmiin liittyvinä vaatimuksina ja sertifiointeina, muun muassa erityisinä suunnittelu- ja materiaalistandardeina. CSC-ryhmä pystyi myös veloittamaan kotimarkkinamyynnissä korkeampia hintoja autoteollisuuden asiakkailta.

([116]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/159, johdanto-osan 156–157 kappale.
([117]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2026/316, johdanto-osan 92, 101 ja 120 kappale.

(467) Komissio oli CSC-ryhmän kanssa eri mieltä siitä, ettei se ollut käsitellyt tämän väitettä asianmukaisesti. Komissio käsitteli CSC-ryhmän väittämiä erillisiä tekijöitä ja oikeusperustoja johdanto-osan 459–461 kappaleessa.

(468) Johdanto-osan 460 kappaleessa komissio käsitteli väitettyjä fyysisten ominaisuuksien eroja. Komissiolla ei ollut tarkoituksena käsitellä väitettä kokonaisuudessaan vain tässä johdanto-osan kappaleessa, vaan se analysoi siinä yhtä väitetyistä hintoihin vaikuttavista tekijöistä. Komissio toisti, kuten jo johdanto-osan 460 kappaleessa todetaan, että CSC-ryhmä ei ollut toimittanut väitteensä tueksi näyttöä mistään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen mitattavissa olevasta fyysisestä tai teknisestä ominaisuudesta. CSC-ryhmän perusteluina mainitsemat sertifioinnit, eritelmät ja standardit eivät erota autoteollisuuden käyttöön tarkoitettuja kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita fyysisesti tai kemiallisesti muiden teollisuudenalojen käyttöön tarkoitetuista kylmävalssatuista teräslevyvalmisteista. CSC-ryhmä ei siis osoittanut, että oikaisu olisi fyysisten ominaisuuksien takia perusteltu.

(469) Lisäksi CSC-ryhmä oli eri mieltä kustannuserojen merkityksestä fyysisiin ominaisuuksiin liittyvän oikaisun yhteydessä. CSC-ryhmä väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaan fyysisiin ominaisuuksiin liittyvien oikaisujen määrä on määritettävä ainoastaan ”kyseisen eron markkina-arvon kohtuullisen arvion” perusteella, ja huomautti, että komissio käsitteli kyseisiä oikaisuja sisäisissä laskelmissaan hintaoikaisuina.

(470) Komissio huomautti, että CSC-ryhmä jätti huomiotta 2 artiklan 10 kohdan johdantokappaleessa nimenomaisesti mainitun edellytyksen, jonka mukaan oikaisu voidaan tehdä vain, jos ”osoitetaan, että [tekijät] vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen”. CSC-ryhmän perusteluna mainitsema ilmaisu ”markkina-arvon kohtuullinen arvio” määrittää menetelmän, jolla oikaisun määrä lasketaan sen jälkeen, kun väitteen esittäjä on osoittanut, että oikaisun edellytys täyttyy, eli että ero vaikuttaa hintojen vertailukelpoisuuteen. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa CSC-ryhmä ei osoittanut, että autoteollisuuden erityiset fyysiset vaatimukset johtaisivat järjestelmällisesti samanlaisten tuotelajien hintojen eriytymiseen kotimarkkinoilla ja että näitä hintaeroja ei olisi jo otettu täysin ja riittävästi huomioon tuotteiden valvontakoodien vastaavuusmatriisissa. Komissio korosti, että sen valitsema sisäinen mallinnusmenetelmä, jossa oikaisuja sovelletaan hintoihin, ei vapauta vientiä harjoittavaa tuottajaa tämän ensisijaisesta oikeudellisesta velvoitteesta esittää todennettavissa olevaa näyttöä siitä, että fyysiset erot vääristävät tasapuolista vertailua. Joka tapauksessa komissio tutki tuotantokustannuksia selvittääkseen, näkyivätkö väitetyt teknisiin eritelmiin ja laatuun liittyvät tiukemmat vaatimukset niissä (mikä olisi loogista), mutta ei voinut vahvistaa, että kyseiset vaatimukset vaikuttaisivat tuotantokustannuksiin, kuten johdanto-osan 460 kappaleessa selitetään. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(471) CSC-ryhmä väitti myös, että komissio oli virheellisesti hylännyt sen esittämät väitteet, joissa pyydettiin kaupan portaaseen ja muihin tekijöihin perustuvia oikaisuja, sillä perusteella, että autoteollisuudelle ja muille teollisuudenaloille myytyjen samankaltaisten tuotteiden kustannuksissa ei ollut eroa. CSC-ryhmän mukaan komissio sovelsi virheellistä oikeudellista vaatimusta viitatessaan kustannuksiin. CSC-ryhmä väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i ja k alakohdassa oikaisun perusteeksi ei edellytetä näyttöä tuotantokustannusten eroista. CSC-ryhmän mukaan merkityksellisiä ovat markkina-arvon ja asiakkaiden maksamien hintojen erot.

(472) Komissio totesi ensinnäkin, että CSC-ryhmän esittämä tulkinta perusasetuksesta on väärä. Komissio ei katso, että kustannusanalyysi olisi ensisijainen tai ainoa perusta, jonka pohjalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d, i ja k alakohdan nojalla esitettyjä väitteitä voidaan arvioida. Siitä huolimatta komissio totesi, että sillä on täysi oikeus pyytää tietoa kustannusrakenteista ja arvioida niitä objektiivisena näyttönä sen todentamiseksi, onko väitetty hintaero kotimarkkinoilla rakenteellinen ja järjestelmällinen ja vaikuttaako se aidosti hintojen vertailukelpoisuuteen. Komissio muistuttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaan tutkimuksen ensisijaisena tavoitteena on varmistaa tasapuolinen vertailu vientihinnan ja normaaliarvon välillä. Jos jokin asianomainen osapuoli pyytää 2 artiklan 10 kohdan mukaista oikaisua, kyseisellä osapuolella on todistustaakka sen osoittamisesta, että mainitussa säännöksessä säädetyt oikaisun aineelliset ja näyttöä koskevat edellytykset täyttyvät. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio katsoi, että ero markkina-arvossa on osoitettava kaupan portaan eron perusteella ja asiakkaiden maksamien hintojen erot muiden tekijöiden erojen perusteella.

(473) Lisäksi kaupan portaan osalta komissio katsoi, että kaupan portaaseen perustuva oikaisu edellyttäisi näyttöä siitä, että myyjällä on kotimarkkinoilla kaupan eri portailla (esimerkiksi tukkumyynnissä ja vähittäismyynnissä) pysyvästi ja selvästi eri toiminnot ja hinnat, mutta tällaista näyttöä ei esitetty. Kuten kotimarkkinoilla ja unionin myynnissä toteutettujen liiketoimien luettelossa mainitut eri myyntikanavat osoittavat, CSC-ryhmä myi tuotetta sekä kauppiaille että loppukäyttäjille niin kotimarkkinoilla kuin unionin markkinoillakin. CSC-ryhmän väitteessä mainitun autoteollisuuden osalta todetaan, että kotimarkkinoilla CSC-ryhmä myi tuotetta sekä autonvalmistajille että kauppiaille, kun taas unionin markkinoilla se myi tuotetta vain kauppiaille. Kotimarkkinoilla ja unionin markkinoilla toimivat autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden kauppiaat toimivat samalla kaupan portaalla. Kotimarkkinoiden ja vientimarkkinoiden kaupan portaan väitetystä erosta (eli siitä, että kotimarkkinoilla tuotetta myytiin autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden kauppiaille ja autonvalmistajille mutta vientimarkkinoilla vain autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden kauppiaille) ei myöskään esitetty näyttöä, joka olisi osoittanut, että CSC-ryhmän toiminnot ja hinnat kotimarkkinoilla vaihtelivat kaupan portaan mukaan eli sen mukaan, myytiinkö tuotetta kauppiaille vai autonvalmistajille. CSC-ryhmän kaikki kotimarkkinoiden ostajat, sekä kotimaiset loppukäyttäjät (niin autoteollisuudessa kuin muillakin teollisuudenaloilla) että kotimaiset kauppiaat (niin autoteollisuudelle kuin muillekin teollisuudenaloille tuotteita välittävät kauppiaat), ostivat tuotetta suoraan CSC-ryhmältä, jonka toiminnot sen paremmin kuin hinnatkaan eivät vaihdelleet ostajan mukaan. Autonvalmistajat ja muut kuin autoteollisuuden ostajat toimivat samalla tasolla: ne ovat teollisia loppukäyttäjiä, jotka ostavat tuotetta suoraan CSC-ryhmältä, riippumatta siitä, toimivatko ne rakennusalalla, työkalujen valmistussektorilla vai autoteollisuudessa. Autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin erityispiirteet, joilla CSC-ryhmä perusteli väitettään, ovat tavanomaisia yritysten välisiä käytäntöjä, eivätkä ne ilmennä erillistä porrasta jakelukanavassa. Koska CSC-ryhmä ei osoittanut, että eri jakelukanavissa sovellettaisiin eri hinnoittelurakenteita, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan edellytykset eivät täyttyneet. Sen vuoksi komissio hylkäsi kaupan portaaseen perustuvaa oikaisua koskevan väitteen.

(474) Seuraavaksi komissio tutki, onko 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan nojalla tehtävä oikaisu perusteltu.

(475) Komissio totesi ensinnäkin, että CSC-ryhmän väitteen mukaan 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaiset muut huomioon otettavat tekijät ovat yhdistelmä seuraavia perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa lueteltuja tekijöitä: 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa tarkoitetut fyysisten ominaisuuksien erot ja 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitetut kaupan portaan erot.

(476) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohta koskee yksinomaan sellaisten tekijöiden perusteella tehtäviä oikaisuja, jotka eivät sisälly a–j alakohtaan. CSC-ryhmä ei siis esittänyt mitään sellaista tekijää, jota voitaisiin käsitellä tämän säännöksen nojalla. Komissio muistutti, ettei perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohtaa voida tulkita mekanismiksi, joka mahdollistaisi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohtaa edeltävissä alakohdissa vahvistettujen tiukkojen näyttöä koskevien vaatimusten kiertämisen.

(477) Joka tapauksessa, koska 2 artiklan 10 kohdan k alakohta edellyttää myös syy-yhteyttä väitetyn tekijän ja väitetyn hintavaikutuksen välillä, komissio analysoi kaikkea asiakirja-aineistoon sisältyvää näyttöä ja CSC-ryhmän esittämiä väitteitä.

(478) Pohjimmiltaan CSC-ryhmän esittämä väite perustuu siihen, että asiakkaat maksoivat pysyvästi eri hintoja kotimarkkinoilla. CSC-ryhmän väitteessä ei kuitenkaan yksilöity selvästi mitään (muuta kuin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a–j alakohdassa vahvistettua) tekijää, joka selittäisi korkeammat hinnat. Komissio katsoi asiakirja-aineistoon sisältyvän näytön perusteella, että mainitut tiukat tekniset ja laadulliset vaatimukset, pitkäaikaiset sopimukset ja vaativat sertifiointiprosessit eivät itsessään ole riittävä peruste korkeammille hinnoille. Veloitetut hinnat olivat myös tulosta tietoisesta asiakasvalinnasta, kuten CSC-ryhmä itse selitti (ks. johdanto-osan 464 kappale). Nämä ovat kuitenkin tavanomaisia kaupankäynnin ehtoja eivätkä tekijöitä, jotka vaikuttaisivat hintojen vertailukelpoisuuteen.

(479) Suojatoimenpiteitä koskeva viittaus ei ollut merkityksellinen, sillä kuten komissio totesi niiden yhteydessä, tuotannonalan esittämä polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskeva pyyntö ei kattanut autoteollisuuden käyttämää korroosionkestävää terästä, kun taas tässä, kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa ne kuuluvat selvästi tuotteen määritelmään. Väitteessä mainituissa ABS:ää koskevan tutkimuksen kohdissa oli puolestaan kyse siitä, että tuotteen valvontakoodi ei kattanut massatasapainotettua ABS:ää koskevaa luokkaa, kun taas tässä tutkimuksessa tarkasteltavana oleva seikka eli autoteollisuudelle suuntautuva myynti liittyy käyttötarkoitukseen, jolla ei ole merkitystä tuotteen valvontakoodien luokkien kannalta, kuten komissio selitti johdanto-osan 456 kappaleessa. Ero, jota ei oteta huomioon tuotteen valvontakoodissa, voi siis olla merkityksellinen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisen oikaisun kannalta, mutta ABS:ää koskeva tutkimus ei ole hyödyllinen esimerkki mahdollisesta oikaisusta tässä tapauksessa.

(480) CSC-ryhmän mukaan vaihtoehtona fyysisten ominaisuuksien, kaupan portaan ja muiden tekijöiden eroihin perustuville oikaisuille voidaan pitää sitä, että komissio katsoisi CSC-ryhmän autoteollisuuden käyttäjiltä kotimarkkinoilla veloittamien korkeampien hintojen johtuvan siitä, että CSC-ryhmä on ainoa kyseisessä segmentissä toimiva kotimainen tuottaja. Tällöin komission olisi CSC-ryhmän mukaan kuitenkin katsottava, että hinnat määräytyvät sellaisten kilpailuolosuhteiden perusteella, joita ei ole EU:n markkinoilla. CSC-ryhmällä ei ollut vastaavaa asemaa unionin markkinoilla. Näin ollen komission olisi jätettävä autoteollisuudelle suuntautuva kotimarkkinamyynti vertailun ulkopuolelle, sillä EU:n vientihintoihin ei sisältynyt hinnanlisää, joka vastaisi autoteollisuuden Taiwanin markkinoilla maksamaa lisähintaa.

(481) Komissio totesi, että kunkin maantieteellisen markkina-alueen kussakin segmentissä vallitsevat omat erityiset kilpailuolosuhteensa, jotka määräytyvät muun muassa kyseisillä markkinoilla toimivien toimittajien ja asiakkaiden määrän ja markkina-aseman mukaan. Se, että tietyissä kilpailuolosuhteissa jokin asiakas on valmis maksamaan samasta tuotelajista enemmän kuin toinen, ei yksinään ole riittävä peruste tehdä jälkimmäisen osalta oikaisu alaspäin ja ensin mainitun osalta oikaisu ylöspäin tai jättää tietty myynti normaaliarvon laskennan ulkopuolelle. Tällaiset hintaerot voivat johtua yksinkertaisesti tavanomaisista markkinavoimista, minkä vuoksi erilaiset hinnat olisi otettava huomioon laskettaessa normaaliarvoa normaaleihin kilpailuolosuhteisiin perustuvassa markkinataloudessa. Se, että CSC-ryhmä sattuu olemaan ainoa kyseisessä segmentissä toimiva kotimainen tuottaja, ei vielä tarkoita, että se voisi tästä syystä veloittaa korkeampia hintoja. CSC-ryhmään kohdistuu edelleen kilpailupaineita, sillä segmentti on avoin tuonnille ja muille kotimaisille tuottajille. Tilanne saattaisi olla erilainen, jos CSC-ryhmä pystyisi rajoittamaan kilpailua joko yksipuolisten toimien tai muiden markkinatoimijoiden kanssa tehtyjen sopimusten avulla. CSC-ryhmä ei ole kuitenkaan väittänyt tällaista.

(482) Edellä selitetyistä syistä komissio hylkäsi tämän väitteen.

(483) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CSC-ryhmä huomautti fyysisten erojen ja johdanto-osan 468 kappaleessa esitetyn, komission hylkäämän väitteen osalta, että autoteollisuuden käyttöön tarkoitettuihin tuotteisiin sovellettavat tekniset eritelmät ja standardit eivät ole vain kaupallisia merkintöjä, jotka kiinnitetään muuten samanlaisiin tuotteisiin, vaan CSC-ryhmä valmistaa kyseiset kylmävalssatut teräslevy-valmisteet tietyn autonvalmistajan määräämien teknisten eritelmien mukaisesti. Teknisten standardien tarkoituksena on määritellä ominaisuudet, jotka teräksellä on oltava, jotta se täyttää autonvalmistajan vaatimukset.

(484) Komissio totesi, että CSC-ryhmä vain kuvaili prosessia, jolla tuotteet räätälöidään asiakkaan pyynnöstä tietynlaisiksi. Juuri siksi, että tällainen räätälöinti on yksilöllistä, se ei anna tuotteelle tiettyä fyysistä ominaisuutta tai useampia aina samanlaisia fyysisiä ominaisuuksia, joiden perusteella autoteollisuuden käyttöön tarkoitetut kylmävalssatut teräslevyvalmisteet voitaisiin erottaa muista kylmävalssatuista teräslevyvalmisteista. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(485) CSC-ryhmä väitti myös, että komission todetessa johdanto-osan 470 kappaleessa, ettei CSC-ryhmä ollut osoittanut, että autoteollisuuden erityiset fyysiset vaatimukset johtivat hintojen eriytymiseen, komissio tuli samalla myöntäneeksi, että fyysisissä ominaisuuksissa on eroja.

(486) Komissio totesi, että johdanto-osan 470 kappaleessa vain muistutetaan väitteestä, jota CSC-ryhmä ei ollut perustellut. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(487) Toiseksi CSC-ryhmä väitti fyysisten erojen osalta, että komissio oli väärässä todetessaan, etteivät autoteollisuuden fyysiset vaatimukset johtaneet hintojen eriytymiseen. CSC-ryhmä väitti toimittaneensa riittävän näytön siitä, että tämä tekijä vaikutti hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen. CSC-ryhmä toimitti tätä varten näyttöä muun muassa i) tiukoista teknisistä eritelmistä ja standardeista, ii) vaativasta hyväksyntäprosessista, jota autonvalmistajat edellyttävät tuottajan luokittelemiseksi hyväksytyksi toimittajaksi, sekä iii) autoteollisuuden soveltaman erityisen ISO/TS 16949 -laadunhallintajärjestelmän mukaisen sertifioinnin pitämisestä voimassa. Näiden hyväksyntöjen ja sertifiointien takia autoteollisuuden asiakkaiden on vaivalloisempaa vaihtaa toimittajaa ja tämä vie enemmän aikaa, mikä vähentää kilpailua ja hintojen joustavuutta. Tämä selittää sen, että CSC-ryhmä oli autoteollisuuden loppukäyttäjille Taiwanissa myytyjen tiettyjen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden ainut hyväksytty myyjä. Lisäksi komissio totesi CSC:tä koskevassa tarkastuskäyntiraportissa, että autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden segmentti oli kannattavampi kuin muut kelasegmentit ja että CSC-ryhmän sisäinen myynninseuranta ja kotimarkkinoita koskeva virallinen hintaluettelo vahvistivat täysin, että autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden hinnat ovat korkeammat.

(488) Komissio totesi ensinnäkin, että CSC-ryhmä mainitsi nimenomaisesti nämä tekijät merkityksellisiksi fyysisten ominaisuuksien eroja koskevassa väitteessään. Näin ollen komissio arvioi niitä tästä näkökulmasta, vaikka ne vaikuttivatkin merkityksettömiltä kyseisen väitteen osalta. Komissio myös huomautti, ettei CSC-ryhmä ollut perustellut väitettään, joka koski väitettyjä fyysisten ominaisuuksien eroja, sillä se ei ollut toimittanut mitään uusia tietoja väitteensä tueksi. Lisäksi komissio totesi, että tämäntyyppinen myynti kotimarkkinoilla ei ollut ainoa myynnin segmentti, johon sovellettiin erityisiä vaatimuksia. Esimerkiksi autoteollisuuden käyttäjille unioniin suuntautuvassa myynnissä sovelletaan EN-standardeja. Lisäksi hyväksytyn toimittajan asema ja vakiintuneet liikesuhteet eivät määritä fyysisiä ominaisuuksia, vaan ne ovat tavallisia kaupankäynnin ehtoja, jotka johtuvat CSC-ryhmän tietoisesta asiakasvalinnasta. Sen vuoksi komissio toisti, ettei CSC-ryhmän esittämä näyttö osoittanut, että jokin – yksi tai useampi – fyysinen erityisominaisuus erottaisi autoteollisuuden käyttöön tarkoitetut kylmävalssatut teräslevyvalmisteet muuntyyppisistä kylmävalssatuista teräslevyvalmisteista. CSC-ryhmä yksilöi autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin sisäisessä järjestelmässään samalla tavoin kuin muuntyyppisen teräksen, kuten työkalujen valmistukseen tarkoitetun tai tynnyriteräksen, eli yksinkertaisesti käyttötarkoituksen ja asiakkaan mukaan. Tämän vahvistaa se, että CSC-ryhmän järjestelmässä ei ole erotettu toisistaan autonvalmistajille ja autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden kauppiaille myytäviä kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita, vaikka autonvalmistajat ovat myöntäneet CSC-ryhmälle hyväksytyn myyjän aseman mutta autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen tuotteiden kauppiaat eivät. Näin ollen komissio hylkäsi CSC-ryhmän väitteen, koska tämä ei ollut toimittanut perusteltua näyttöä, jossa fyysisten ominaisuuksien vaikutus olisi eroteltu muista normaaleista kaupallisista tekijöistä.

(489) CSC-ryhmä väitti, että komissio on asettanut mahdottoman todistustaakan, joka ylittää unionin tuomioistuimen asiassa Sinopec ([118]) soveltaman vaatimustason. CSC-ryhmä väitti osoittaneensa, että kyseessä olevat erot ovat todellisia ja että ne vastaavat merkittävää ja pysyvää hinnanlisää.

(490) Komissio katsoi, ettei CSC-ryhmä ollut osoittanut, että tosiasiallisilla olosuhteilla olisi merkitystä hintojen vertailukelpoisuuden kannalta ja että ne varmasti vaikuttaisivat siihen. CSC-ryhmän tältä osin esittämä väite koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisten erilaisten tekijöiden yhdistelmää, joka koostui 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan ja 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdan soveltamisalaan kuuluvista tekijöistä. Viimeisimmässä väitteessään (ks. johdanto-osan 487 kappale) CSC-ryhmä ei kuitenkaan täsmentänyt, minkä tekijän perusteella se pyysi mitäkin oikaisua. Toisin sanoen CSC-ryhmä totesi, että tuotteiden hinnat vaihtelevat kotimarkkinoilla asiakkaasta riippuen, mikä on normaalia vapailla markkinoilla, kuten johdanto-osan 481 kappaleessa selitetään. Tämä pitäisi nimenomaan ottaa huomioon eikä jättää huomiotta normaaliarvossa. CSC-ryhmä ei myöskään selittänyt tätä hintaeroa käyttäen perusteena konkreettisia hintoihin vaikuttavia tekijöitä, kuten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään. Ilman tällaista yhteyttä pyydetylle oikaisulle ei ole syytä. Pelkkä hintaero ei välttämättä tarkoita, että kyseessä on hinnanlisä; ilman todistettavissa olevaa yhteyttä hintaeron ja jonkin konkreettisen tekijän välillä kyseessä on normaali markkinailmiö, joka vaikuttaa tietyn tuotelajin normaaliarvoon. Koska väitettyjä oikeusperustoja ei ollut erotettu selvästi toisistaan eikä niiden soveltamiseksi ollut esitetty asianmukaista näyttöä, komissio hylkäsi väitteen.

(491) CSC-ryhmä myös toisti tuotantokustannusten merkityksellisyyttä koskevan väitteensä, jota käsitellään jo johdanto-osan 470 kappaleessa.

(492) Kolmanneksi CSC-ryhmä väitti väitetyn kaupan portaan eron osalta, että sen autoteollisuudelle suuntautuva myynti perustui hyväksytyn toimittajan asemaan, vaativiin tuotesertifiointimenettelyihin, valmistajakohtaisiin tuotanto- ja laatuvaatimuksiin sekä autoteollisuuden soveltamaan erityiseen laadunhallintaan liittyvään sertifiointiin. CSC-ryhmän mukaan näitä vaatimuksia ei sovellettu samalla tavalla sen muille teollisuusasiakkaille suuntautuvassa myynnissä. Lisäksi CSC-ryhmä väitti, että koska perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdassa todetaan nimenomaisesti, että kaupan portaiden eroihin sisältyvät myös alkuperäisille laitevalmistajille suuntautuvassa myynnissä olevat erot, ”kaupan portaan” käsitteellä ei viitata pelkästään asiakkaan asemaan jakeluketjussa.

([118]) Euroopan komissio v. Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd ym., C-319/24 P (viitetiedot edellä), 120 kohta.

(493) Komissio katsoi, etteivät hyväksytyn toimittajan asema, vaativat tuotesertifiointimenettelyt, valmistajakohtaiset tuotanto- ja laatuvaatimukset tai autoteollisuuden soveltama erityinen laadunhallintaan liittyvä sertifiointi ole kaupan portaan eroja. Esimerkiksi myyjän asema hyväksyttynä myyjänä ei vaikuta sen toimintoihin myyntiä harjoittavana tuottajana. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdan viittaus alkuperäisille laitevalmistajille suuntautuvassa myynnissä oleviin eroihin liittyy sellaisissa tapauksissa tehtäviin oikaisuihin, joissa oman tuotemerkin tuotteiden ja alkuperäisille laitevalmistajille myytävien tuotteiden hinnat eroavat toisistaan (alkuperäisille laitevalmistajille suuntautuvassa myynnissä tuotetta myydään ostajille, jotka yleensä jälleenmyyvät sen omalla tuotemerkillään sekä suorittavat toiminnot ja myös vastaavat niihin liittyvistä kustannuksista, joita ovat erityisesti myynnin jälkeiset kustannukset ja mainoskulut). CSC-ryhmän myynnissä ei ole tällaisia eroja, koska kaikki sen myynti oli oman tuotemerkin tuotteiden myyntiä. Näin ollen komissio katsoi, ettei CSC-ryhmä ollut osoittanut, että sen alkuperäisille laitevalmistajille suuntautuvassa myynnissä olisi tässä tapauksessa ollut kyse eri kaupan portaasta. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(494) Neljänneksi CSC-ryhmä väitti muiden tekijöiden erojen osalta yksilöineensä useita nimenomaan autoteollisuudelle suuntautuvaan myyntiin liittyviä tekijöitä, jotka eivät (ainakaan selvästi) kuuluneet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan muiden alakohtien soveltamisalaan. Näitä tekijöitä olivat muun muassa i) autoteollisuuden käyttämiin toimittajiin sovellettavat vaativat sertifiointimenettelyt sekä ii) pitkäaikaiset sopimukset ja tekniset sopimukset, joissa vaaditaan autonvalmistajien laadunhallintajärjestelmien ja prosessivaatimusten huolellista noudattamista. CSC-ryhmä myönsi, että tietyt vaatimukset, kuten valmistajakohtaiset tekniset eritelmät, saattavat lukeutua tuotteen fyysisiin ominaisuuksiin ja näin ollen kuulua 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, mutta sen mukaan muut tekijät, kuten itse hyväksyntä- ja sertifiointiprosessi, eivät välttämättä lukeudu fyysisiin eroihin. Näin ollen jotta näiden tekijöiden – jotka eivät kaikki kuulu 2 artiklan 10 kohdan k alakohtaa edeltävissä alakohdissa lueteltuihin tekijöihin – yhteisvaikutus otettaisiin varmasti huomioon, CSC-ryhmä käytti vaihtoehtoisena perusteena 2 artiklan 10 kohdan k alakohtaa. CSC-ryhmän mukaan 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan nojalla esitetty väite ei perustunut pelkästään kotimarkkinahintojen eroihin vaan erityiseen näyttöön, joka osoitti, että autoteollisuuden asiakkaat maksoivat pysyvästi huomattavasti korkeampia hintoja, kun kyseiset tekijät olivat läsnä.

(495) Komissio totesi ensinnäkin, että kuten johdanto-osan 487 kappaleessa todetaan, CSC-ryhmä mainitsi myös hyväksyntä- ja sertifiointiprosessin sekä autonvalmistajien vaatimusten noudattamisen tekijöinä, joilla se perusteli väitteensä pyytäessään perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaista oikaisua fyysisten erojen takia. Myöhemmässä väitteessään CSC-ryhmä kuitenkin myönsi, ettei hyväksymis- ja sertifiointiprosessi välttämättä lukeudu fyysisiin eroihin. Muiden tekijöiden osalta komissio toisti näkemyksensä, jonka mukaan vaativat sertifiointimenettelyt, pitkäaikaiset sopimukset ja tekniset sopimukset, joissa vaaditaan autonvalmistajien laadunhallintajärjestelmien huolellista noudattamista, eivät yksinään määrää hintoja. Hintataso määräytyy osittain myös asianomaisten asiakkaiden kaupallisten valintojen mukaan. Lisäksi, kuten johdanto-osan 490 kappaleessa selitetään, pelkkä hintaero ei tarkoita, että kyseessä olisi hinnanlisä, vaan se voi yhtä lailla osoittaa muussa kuin autoteollisuudelle suuntautuvassa myynnissä sovellettavaa hinnanalennusta. Jos tällaisen hintaeron ei osoiteta olevan yhteydessä tiettyyn tekijään, kyseessä on normaali markkinailmiö, joka olisi otettava huomioon tietyn tuotelajin normaaliarvossa, kun normaaliarvoa verrataan vientihintaan, sen sijaan, että sitä ei otettaisi huomioon lainkaan. Koska kyseessä olevat tekijät kuuluvat tavanomaisiin kaupankäynnin ehtoihin eivätkä ne ole konkreettisesti yhteydessä hinnanlisään, niitä ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuina hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavina tekijöinä. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(496) Viidenneksi CSC-ryhmä toisti johdanto-osan 464 kappaleessa mainitut terästä koskevat suojatoimenpiteet ja johdanto-osan 466 kappaleessa mainitun ABS:ää koskevan tutkimuksen, jotka ovat sen mielestä merkityksellisiä tämän tapauksen kannalta. Tämän väitteen osalta komissio piti kiinni johdanto-osan 479 kappaleessa esitetystä näkemyksestään.

(497) Lisäksi CSC-ryhmä väitti, että lopulliset päätelmät sisältävän asiakirjan 356 kohdassa esitetty komission väite (ks. johdanto-osan 462 kappale), jonka mukaan ”korkeita hintoja voi selittää se, että CSC-ryhmä oli ainoa väitetyssä segmentissä A toimiva kotimainen tuottaja”, ja johdanto-osan 481 kappaleessa esitetty väite, jonka mukaan se, että CSC-ryhmä sattuu olemaan ainoa kyseisessä segmentissä toimiva kotimainen tuottaja, ei vielä tarkoita, että se voisi tästä syystä veloittaa korkeampia hintoja, ovat ristiriidassa keskenään. CSC-ryhmän mukaan on edelleen epäselvää, onko vertailu tasapuolinen, jos CSC-ryhmän erityisen kilpailuaseman mukaan määräytyneitä autoteollisuudelle suuntautuvan kotimarkkinamyynnin hintoja verrataan CSC-ryhmän vientihintoihin, jotka ovat määräytyneet erilaisten kilpailuolosuhteiden perusteella.

(498) Komissio totesi, että lopulliset päätelmät sisältävän asiakirjan 356 kohdan (jota käsitellään johdanto-osan 462 kappaleessa) ja johdanto-osan 481 kappaleen välinen ilmeinen ristiriita kuvastaa sitä, miten komission tekemä arviointi, jossa se tarkasteli merkityksellisiä markkinaolosuhteita ja CSC-ryhmän asemaa kyseisessä segmentissä, kehittyi tutkimuksen edetessä. Lopulliset päätelmät sisältävän asiakirjan 356 kohta perustuu siihen alustavaan oletukseen, että CSC-ryhmä pystyi veloittamaan korkeampia hintoja markkina-asemansa ansiosta. Yksityiskohtaisempi analyysi kuitenkin osoitti, että segmentti oli avoin kilpailijoille, sekä kotimaisille toimittajille että viejille. Näin ollen komissio päätteli, että CSC-ryhmä pystyi säilyttämään väitetyn hinnanlisän vain, jos kilpailu kyseisessä segmentissä oli rajoitettua joko yksipuolisten toimien tai muiden markkinatoimijoiden kanssa tehtyjen sopimusten takia. Koska näyttöä tai edes väitettä tällaisesta kilpailun rajoittamisesta ei esitetty, lopulliset päätelmät sisältävän asiakirjan 356 kohdan perustana olevaa alkuperäistä oletusta ei voitu vahvistaa, kuten johdanto-osan 462 kappaleessa selitetään. CSC-ryhmä ei myöskään kiistänyt täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan johdanto-osan 481 kappaleessa esitettyä komission päätelmää vaan viittasi sen sijaan väittämäänsä ristiriitaan. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.4.5.2 Vientihintaan tehdyt oikaisut

(499) Jotta vientihinta voitiin saattaa noudettuna-tasoa vastaavalle kaupan portaalle, tehtiin oikaisuja tullien, muiden tuontimaksujen sekä rahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten huomioon ottamiseksi.

(500) Lisäksi tehtiin oikaisuja seuraavien hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden huomioon ottamiseksi: pankkimaksut, palkkiot ja luottokustannukset (vain CSC:n osalta).

3.4.6 *Polkumyyntimarginaalit*

(501) Komissio vertasi otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(502) CSC-ryhmä esitti tarkastuskäynnin aikana yksinkertaistetun version yhden sellaisen kolmansissa maissa toimivan etuyhteydettömän kauppiaansa tuloslaskelmasta, joka osallistui unioniin suuntautuvaan vientimyyntiin, jotta tämän kustannuksia voitaisiin käyttää määritettäessä CIF-hinta unionin rajalla tullaamattomana eli hinta, jota käytetään nimittäjänä polkumyyntimarginaalin ilmaisemiseksi tullina.

(503) Tuloslaskelma ei kuitenkaan sisältänyt kaikkien kauppiaiden kustannuksia ja voittoja, mutta sen sijaan se kattoi kyseisen kauppiaan muuhun liiketoimintaan ja muihin tuotteisiin kuin tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvät toiminnot. Lisäksi kyseisen etuyhteydettömän kauppiaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sisältyvien kustannusten lajia ei ollut määritelty riittävän tarkasti, jotta olisi voitu välttää esimerkiksi kuljetus- tai muiden kustannusten kaksinkertainen laskenta. Mistään tuloslaskelman sisältämästä asiakirjasta ei myöskään käynyt ilmi, sisälsikö tavaroiden lopullinen CIF-arvo unionin rajalla sekä kyseisille välittäjille aiheutuneet kustannukset että niiden väitetyt voitot.

(504) Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(505) Tällä perusteella lopullinen painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali – ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – on seuraava:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3

(506) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laskee painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin yleensä perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Koska komissio kuitenkin valitsi tässä tapauksessa otokseen vain yhden taiwanilaisen vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän, tämä marginaali vastaa otokseen valitun vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän marginaalia.

(507) Tämän perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullinen polkumyyntimarginaali on 33,3 prosenttia.

(508) Kaikkien muiden taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena Taiwanista unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin Eurostatin tietojen perusteella.

(509) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa alhainen, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osuus unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä tutkimusajanjaksolla oli noin [60–70] prosenttia. Tämän perusteella komissio päätti asettaa jäännöspolkumyyntimarginaalin niiden tuotelajien korkeimpien marginaalien tasolle, jotka muodostivat yli 5 prosenttia CSC-ryhmän viennistä unioniin.

(510) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	33,3
Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	59,6

3.5 **Turkki**

3.5.1 *Erityinen markkinatilanne: syrjäyttämisvaikutus*

3.5.1.1 Analyysi

(511) Voidakseen määrittää, vallitsiko Turkin markkinoilla erityinen markkinatilanne Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin aiheuttaman syrjäyttämisvaikutuksen seurauksena, komissio teki seuraavan analyysin: Ensinnäkin komissio analysoi Kiinasta Turkin kotimarkkinoille tulleen tuonnin määriä, ja toiseksi se tarkasteli tämän tuonnin vaikutusta Turkin kotimarkkinoiden hintoihin.

(512) Komissio tarkasteli koko maan kattavia indikaattoreita Turkin viranomaisten toimittamien tietojen perusteella sekä yritystason indikaattoreita otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen perusteella. Molempien toimittamat tiedot tarkastettiin paikan päällä, kuten johdanto-osan 104 kappaleessa todetaan.

3.5.1.2 Kulutus

(513) Komissio määritti kytkösmarkkinakulutuksen Turkin viranomaisten kunkin turkkilaisen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajan osalta ilmoittaman kytkösmarkkinakäytön perusteella. Ilmoitettujen tietojen mukaan kytkösmarkkinamyyntiä ei ollut lainkaan. Vapaiden markkinoiden kulutus määritettiin laskemalla yhteen myynti kotimaan vapailla markkinoilla ja tuonti. Kytkösmarkkinakulutuksen ja vapaiden markkinoiden kulutuksen yhteenlaskettu määrä edustaa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kokonaiskulutusta Turkissa.

(514) Kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kulutus Turkissa kehittyi seuraavasti:

Taulukko 16

Kulutus (tonnia) ([119])

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kulutus kytkösmarkkinoilla	[2 795 000 – 3 453 000]	[2 414 000 – 2 982 000]	[2 799 000 – 3 458 000]	[3 020 000 – 3 730 000]
Indeksi (2022=100)	*100*	*86*	*100*	*108*
Kulutus vapailla markkinoilla	[2 467 000 – 3 048 000]	[2 601 000 – 3 213 000]	[2 332 000 – 2 881 000]	[2 365 000 – 2 921 000]
Indeksi (2022=100)	*100*	*105*	*95*	*96*
Kokonaiskulutus	6 191 841	5 900 957	6 037 586	6 335 628
Indeksi (2022=100)	*100*	*95*	*98*	*102*

Lähde: Laskettu Turkin viranomaisten kyselylomakevastauksen sekä puutteita koskeviin pyyntöihin toimitettujen vastausten perusteella.

(515) Kylmävalssatut teräslevyvalmisteet voidaan jatkojalostaa galvanoiduksi teräkseksi tai orgaanisella aineella pinnoitetuksi (esimaalatuksi) teräkseksi. Kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kulutus jatkojalostustuotteiden valmistukseen väheni tarkastelujaksolla vuosien 2022 ja 2023 välillä. Vuonna 2024 kulutus palautui vuoden 2022 tasolle ja jatkoi kasvuaan tutkimusajanjaksolla. Tutkimusajanjaksolla kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kytkösmarkkinakulutus Turkissa oli 8 prosenttia suurempaa kuin vuonna 2022.

(516) Kulutus vapailla markkinoilla kasvoi 5 prosenttia vuonna 2023. Tämän jälkeen vuonna 2024 se kuitenkin väheni ja pysyi samalla alhaisella tasolla tutkimusajanjaksolla. Kaiken kaikkiaan kulutus vapailla markkinoilla väheni 4 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä.

(517) Kokonaiskulutus väheni tilapäisesti vuonna 2023 (–5 %) ja palautui sitten asteittain lähelle vuoden 2022 tasoa vuonna 2024 ja tutkimusajanjaksolla.

3.5.1.3 Kiinasta ja muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrien ja hintojen kehitys

(518) Komissio määritti tuonnin määrän Turkin viranomaisten toimittamien kauppatilastojen perusteella. Markkinaosuudet määritettiin vertaamalla tuontimääriä Turkin vapaiden markkinoiden kulutukseen.

(519) Kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonti Turkkiin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 17

Tuontimäärät ja markkinaosuudet ([120])

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Korea				
Tuontimäärä (tonnia)	161 306	375 954	271 828	329 904
Indeksi (2022=100)	*100*	*233*	*169*	*205*

([119]) Luottamuksellisuussyistä tiedot on ilmoitettu vaihteluväleinä.
([120]) Luottamuksellisuussyistä markkinaosuudet on ilmoitettu vaihteluväleinä.

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Markkinaosuus (%)	[5,3–6,5]	[11,7–14,5]	[9,4–11,7]	[11,3–13,9]
Indeksi (2022=100)	*100*	*221*	*178*	*213*
Euroopan unioni				
Tuontimäärä (tonnia)	148 683	274 473	282 910	250 710
Indeksi (2022=100)	*100*	*185*	*190*	*169*
Markkinaosuus (%)	[4,9–6,0]	[8,5–10,6]	[9,8–12,1]	[8,6–10,6]
Indeksi (2022=100)	*100*	*175*	*201*	*176*
Venäjä				
Tuontimäärä (tonnia)	323 019	205 107	153 141	230 198
Indeksi (2022=100)	*100*	*63*	*47*	*71*
Markkinaosuus (%)	[10,6–13,1]	[6,4–7,9]	[5,3–6,6]	[7,9–9,7]
Indeksi (2022=100)	*100*	*60*	*50*	*74*
Kiina				
Tuontimäärä (tonnia)	247 884	272 577	166 683	210 997
Indeksi (2022=100)	*100*	*110*	*67*	*85*
Markkinaosuus (%)	[8,1–10]	[8,5–10,5]	[5,8–7,1]	[7,2–8,9]
Indeksi (2022=100)	*100*	*104*	*71*	*89*
Yhdistynyt kuningaskunta				
Tuontimäärä (tonnia)	14 667	29 200	16 515	9 581
Indeksi (2022=100)	*100*	*199*	*113*	*65*
Markkinaosuus (%)	[0,5–0,6]	[0,9–1,1]	[0,6–0,7]	[0,3–0,4]
Indeksi (2022=100)	*100*	*189*	*119*	*68*
Muu maailma				
Tuontimäärä (tonnia)	82 978	81 601	27 834	22 370
Indeksi (2022=100)	*100*	*98*	*34*	*27*
Markkinaosuus (%)	[2,7–3,4]	[2,5–3,1]	[1–1,2]	[0,8–0,9]
Indeksi (2022=100)	*100*	*93*	*35*	*28*
Tuonti yhteensä				
Tuontimäärä (tonnia)	978 538	1 238 912	918 911	1 053 760
Indeksi (2022=100)	*100*	*127*	*94*	*108*
Markkinaosuus (%)	[32,1–39,7]	[38,6–47,6]	[31,9–39,4]	[36,1–44,6]
Indeksi (2022=100)	*100*	*120*	*99*	*112*

Lähde: Turkin viranomaisten kyselylomakevastaukset ja puutteita koskeviin pyyntöihin toimitetut vastaukset.

(520) Tuonnin yhteenlaskettu määrä kasvoi tarkastelujaksolla (+8 %), vuonna 2023 jyrkästi (+27 %). Tuonnin markkinaosuus kasvoi 12 prosenttia eli [4–4,9] prosenttiyksikköä. Kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita tuotiin pääasiassa Koreasta, unionista, Venäjältä ja Kiinasta.

(521) Kiinasta tuleva tuonti vaihteli tarkastelujaksolla. Vuonna 2023 se kasvoi 10 prosenttia vuoteen 2022 verrattuna. Vuonna 2024 se puolestaan väheni alle 70 prosenttiin vuoden 2022 määrästä. Tutkimusajanjaksolla Kiinasta tuleva tuonti elpyi osittain ja ylsi 85 prosenttiin vuoden 2022 määrästä. Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin markkinaosuus Turkissa vaihteli vastaavasti: se kasvoi hieman (+4 % eli [0,4–0,5] prosenttiyksikköä) tarkastelujakson kahden ensimmäisen vuoden aikana ja supistui sitten [2,7–3,2] prosenttiyksikköä vuonna 2024. Tutkimusajanjaksolla Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli [7,2–8,9] prosenttia.

(522) Tuonti Koreasta kaksinkertaistui tarkastelujaksolla. Erityisen voimakkaasti tämä tuonti kasvoi vuosien 2022 ja 2023 välillä, jolloin tuontimäärät kasvoivat 133 prosenttia. Vuonna 2024 tuonti pysyi selvästi (+69 %) vuoden 2022 tasoa korkeammalla ja kasvoi sitten edelleen tutkimusajanjaksolla 205 prosenttiin vuoteen 2022 verrattuna.

(523) Kun huomioon otetaan kotimarkkinoiden supistuminen, Etelä-Koreasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi vielä enemmän kuin sen määrä. Markkinaosuus kasvoi tarkastelujakson aikana vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana [5,3–6,5] prosentista [11,3–13,9] prosenttiin eli yhteensä 113 prosenttia.

(524) Tuonti unionista kasvoi 90 prosenttia vuosina 2022–2024. Tutkimusajanjaksolla se väheni mutta pysyi edelleen 69 prosenttia korkeammalla tasolla kuin vuonna 2022. Unionista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 76 prosenttia, [4,9–6,0] prosentista [8,6–10,6] prosenttiin.

(525) Tuonti Venäjältä väheni tarkastelujaksolla lähes 30 prosenttia. Sen markkinaosuus pieneni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä [10,6–13,1] prosentista [7,9–9,7] prosenttiin.

(526) Turkin viidenneksi suurin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontilähde oli Yhdistynyt kuningaskunta, joka jäi kuitenkin selvästi jälkeen neljästä suurimmasta alkuperämaasta. Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevan tuonnin määrät vähenivät (–35 %), ja sen markkinaosuus oli hyvin pieni (0,3–1,1 % tarkastelujakson aikana, pienimmillään tutkimusajanjaksolla).

3.5.1.4 Kotimarkkinamyynnin määrä, markkinaosuus, kotimarkkinahinnat ja tuontihinnat

(527) Komissio määritti kotimarkkinamyynnin määrän Turkin viranomaisten turkkilaisilta kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajilta keräämien tietojen perusteella. Kotimarkkinamyynnin markkinaosuus määritettiin vertaamalla kotimarkkinamyynnin määrää vapaiden markkinoiden kulutukseen Turkissa.

(528) Kotimarkkinamyynnin määrä, markkinaosuus ja myyntihinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 18

Kotimarkkinamyynnin määrä ja markkinaosuus

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kotimarkkinamyynnin määrä (tonnia)	1 924 449	1 821 160	1 825 216	1 728 873
Indeksi (2022=100)	*100*	*95*	*95*	*90*
Markkinaosuus (%)	66,3	59,5	66,5	62,1
Indeksi (2022=100)	*100*	*90*	*100*	*94*
Kotimarkkinamyyntihinta (TRY/tonni)	16 708	20 199	25 968	26 718
Indeksi (2022=100)	*100*	*121*	*155*	*160*
Kotimarkkinamyyntihinta vuoden 2022 hintoina (TRY/tonni)	16 708	15 674	15 119	14 502
Indeksi (2022=100)	*100*	*94*	*90*	*87*

Lähde: Turkin viranomaisten kyselylomakevastaukset ja puutteita koskeviin pyyntöihin toimitetut vastaukset.

(529) Kotimarkkinamyynti väheni tarkastelujaksolla tasaisesti. Tutkimusajanjaksolla turkkilaisten kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien kotimarkkinoillaan myymä määrä väheni 10 prosenttia vuoteen 2022 verrattuna.

(530) Kotimarkkinamyynnin markkinaosuus pieneni vastaavasti. Turkkilaiset kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajat menettivät vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 6 prosenttia kotimarkkinoistaan. Vuonna 2023 tuontimäärät kasvoivat merkittävästi, minkä seurauksena kotimarkkinamyynnin osuus Turkin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoilla pieneni merkittävästi (–10 %).

(531) Kotimarkkinamyynnin nimellismyyntihinta nousi merkittävästi (+60 %). Kun otetaan huomioon inflaation vaikutus, hinta laski jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan. Se oli tutkimusajanjaksolla 13 prosenttia alhaisempi kuin vuonna 2022.

(532) Komissio vertasi myös kotimarkkinahintoja ja tuontihintoja tarkastelujakson ajalta. Tässä vertailussa komissio käytti nimellishintoja (Turkin liiraa / tonni kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita).

Taulukko 19

Kotimarkkinamyyntihinta ja tuontihinnat (TRY/tonni)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kotimarkkinamyyntihinta	16 708	20 199	25 968	26 718
Tuontihinnat	17 428	19 752	27 373	26 978
Tuontihinnan suhde kotimarkkinahintaan	*1,04*	*0,98*	*1,05*	*1,01*
Korea	17 188	18 085	25 063	25 559
Tuontihinnan suhde kotimarkkinahintaan	*1,03*	*0,90*	*0,97*	*0,96*
Euroopan unioni	19 407	26 286	32 957	34 121
Tuontihinnan suhde kotimarkkinahintaan	*1,16*	*1,30*	*1,27*	*1,28*
Venäjän federaatio	16 215	17 789	22 994	22 450
Tuontihinnan suhde kotimarkkinahintaan	*0,97*	*0,88*	*0,89*	*0,84*
Kiina	18 927	18 053	26 127	25 646
Tuontihinnan suhde kotimarkkinahintaan	*1,13*	*0,89*	*1,01*	*0,96*
Yhdistynyt kuningaskunta	13 282	16 300	20 766	21 606
Tuontihinnan suhde kotimarkkinahintaan	*0,79*	*0,81*	*0,80*	*0,81*

Lähde: Turkin viranomaisten kyselylomakevastaukset ja puutteita koskeviin pyyntöihin toimitetut vastaukset.

(533) Keskimääräiset tuontihinnat pysyivät kotimarkkinahintoja korkeampina koko tarkastelujakson ajan lukuun ottamatta vuotta 2023. Tuontihintojen keskiarvoon vaikutti kuitenkin voimakkaasti unionista tuleva tuonti, jonka hinta oli enimmillään (vuonna 2023) 30 prosenttia korkeampi kuin kotimarkkinahinta. Tutkimusajanjaksolla unionista tuotujen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hinnat ylittivät kotimarkkinahinnat 28 prosentilla.

(534) Kiinasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta ylitti kotimarkkinahinnat 13 prosentilla vuonna 2022, minkä jälkeen vuonna 2023 se laski niin, että se oli 89 prosenttia kotimarkkinahinnoista. Tämän jälkeen (vuonna 2024 ja tutkimusajanjaksolla) Kiinasta tulevan tuonnin hinta pysyi suurin piirtein kotimarkkinahintojen tasolla.

3.5.1.5 Päätelmät

(535) Vaikka turkkilaisten kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien kotimarkkinamyynti väheni nopeammin kuin kulutus vapailla markkinoilla, turkkilaiset tuottajat säilyttivät suurimman markkinaosuuden Turkin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoilla. Kokonaistuonnin kasvu johtui pääasiassa Koreasta ja unionista tulevasta tuonnista. Kiinasta tuleva tuonti väheni ja menetti markkinaosuuttaan tarkastelujaksolla. Lisäksi Kiina oli vasta neljänneksi tärkein kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontilähde. Sen edelle sijoittuivat Korea, unioni ja Venäjä.

(536) Hintojen osalta Kiinasta tulevan tuonnin hinnat olivat kotimarkkinahintojen tasolla, kun taas muista toimittajamaista, erityisesti unionista, tulevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti kotimarkkinahintoja korkeammat.

(537) Ottaen huomioon turkkilaisten kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien kotimarkkinamyynnin määrät, hinnat ja markkinaosuudet sekä Kiinasta, Koreasta ja unionista tulevan tuonnin määrät ja hinnat komissio totesi, että Kiinasta peräisin olevia kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita tuli markkinoille melko vähän eikä tämä tuonti voinut merkittävästi vaikuttaa Turkin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden markkinoiden hintoihin. Näin ollen komissio päätteli, ettei Kiinasta tuleva tuonti luonut erityistä markkinatilannetta Turkin markkinoille.

3.5.2 *Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan säännösten soveltaminen*

3.5.2.1 Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., jäljempänä 'Tatmetal'

(538) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa sekä Tatmetalille 18 päivänä syyskuuta 2025 lähetetyn kyselylomakkeen liitteenä olevassa kirjeessä, että jos jonkin asianomaisen osapuolen todetaan toimittaneen vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, tällaiset tiedot voidaan jättää huomiotta ja niiden sijaan voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

(539) Komissio ilmoitti Tatmetalille 16 päivänä huhtikuuta 2026 aikomuksestaan soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa useiden tarkastuskäynnin aikana esiin tulleiden seikkojen vuoksi.

(540) Ensinnäkin lujitetun teräksen osalta Tatmetal muutti tarkoituksellisesti tuotteen valvontakoodien rakennetta ja ilmoitti asiasta komissiolle vasta tarkastuskäynnin aikana. Tämä poikkeus vaikutti sekä kotimarkkina- että vientimyyntitapahtumiin.

(541) Toiseksi komissio havaitsi, että tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta oli tutkimusajanjaksolla myyty Turkin vapaakauppa-alueilla sijaitseville asiakkaille, jotka jalostivat kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita erilaisiksi jatkojalostustuotteiksi eri käyttötarkoituksiin, esimerkiksi keittiötarvikkeiksi. Tämä myynti oli luokiteltu muuksi myynniksi, eikä sitä ilmoitettu kotimarkkinamyynniksi tai EU:hun suuntautuvaksi myynniksi.

(542) Kolmanneksi Tatmetal ilmoitti kahdenlaisia valuuttakursseja: kotimarkkinamyynnissä käytetyt valuuttakurssit oli poimittu yrityksen kirjanpitojärjestelmästä, kun taas EU-myyntiin sovellettavat valuuttakurssit ilmoitettiin tullilaskujen perusteella. Komissio havaitsi useita tapauksia, joissa yrityksen kirjanpitojärjestelmästä poimitut saman päivän valuuttakurssit eivät vastanneet toisiaan. Lisäksi komissio totesi, että etuyhteydettömille asiakkaille unioniin suuntautuvassa myynnissä käytetyt tullin valuuttakurssit samoilta päiviltä olivat alhaisemmat kuin yrityksen kirjanpitojärjestelmän perusteella ilmoitetut valuuttakurssit.

(543) Neljänneksi komissio havaitsi, että Tatmetalin ilmoittamaan EU:hun suuntautuvaan myyntiin sisältyi useita liiketoimia, joissa vientikohteena oli itse asiassa Pohjois-Makedonia, ei unioni. Nämä vientitapahtumat oli kirjattu Thessalonikin satamassa, mutta lopullinen määräpaikka sijaitsi Pohjois-Makedoniassa, kuten yrityksen lähtötiedot ja liiketoimista kerätty otos vahvistivat.

(544) Viidenneksi EU:n myyntiä koskevassa taulukossa ilmoitetut kuljetuskustannukset eivät olleet täydelliset. Useista CIF- ja CFR-tasolla toteutetuista myyntitapahtumista ei ollut ilmoitettu rahti- tai käsittelylaskuja.

(545) Tuotteen valvontakoodien rakennetta koskevan ensimmäisen kohdan osalta Tatmetal väitti huomautuksissaan, että lujitetut tuotteet poikkeavat pinnan laadultaan ja sovellettavaan eurooppalaiseen standardiin (EN 10130) sisältyvän kuvauksen perusteella hehkutetuista kylmävalssatuista tuotteista ja että tuotteiden luokittelu tuotteen valvontakoodeissa määritellyn pinnan laadun mukaan olisi johtanut harhaanjohtavien tietojen antamiseen.

(546) Komissio katsoi, että lujitetut tuotteet vastaavat parhaiten näkymättömiin jääviä pintoja, koska lujitettuja tuotteita ei ole tarkoitettu käytettäviksi näkyvillä pinnoilla eikä niitä viimeistellä standardissa EN 10130 tarkoitetulla tavalla. Komissio luokitteli kyseessä olevan tuotteen valvontakoodin uudelleen kotimarkkinoiden ja EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luettelossa.

(547) Turkin vapaakauppa-alueille suuntautunutta myyntiä koskevan toisen kohdan osalta Tatmetal totesi, että vapaakauppa-alueille suuntautuva myynti ei ole Tatmetalin kirjanpitosääntöjen mukaan kotimarkkinamyyntiä eikä sitä voitu Turkin lainsäädännön mukaan ilmoittaa myöskään EU:hun suuntautuneeksi vientimyynniksi. Tatmetal väitti, että vapaakauppa-alueille suuntautunut myynti määritellään Turkin lainsäädännössä vientimyynniksi, ei kotimarkkinamyynniksi, sillä Turkin vienti- ja arvonlisäverolainsäädännön ([121]) mukaan siirrot Turkista vapaakauppa-alueelle kuuluvat vientijärjestelmän piiriin. Tatmetal lainasi vapaakauppa-alueista 6 päivänä kesäkuuta 1985 hyväksyttyä lakia nro 3218 ([122]), jonka mukaan vapaakauppa-alueita kohdellaan tuontitullien ja kauppapoliittisten toimenpiteiden osalta Turkin tullialueen ulkopuolisina alueina, vaikka ne kuuluvatkin kyseiseen alueeseen, ja vapaakauppa-alueelle sijoitettuihin tavaroihin sovelletaan yleensä vientiin liittyviä välineitä. Tatmetal myös toimitti väitteensä tueksi asiakirjoja vapaakauppa-alueille suuntautuneiden myyntien rahtikustannuksista siltä varalta, että komissio päättäisi kohdella kyseistä myyntiä kotimarkkina-myyntinä tai EU:hun suuntautuneena myyntinä.

(548) Komissio pani merkille Tatmetalin selityksen, jonka mukaan vapaakauppa-alueita kohdellaan tuontitullien ja kauppapoliittisten toimenpiteiden osalta Turkin tullialueen ulkopuolisina alueina, vaikka ne kuuluvatkin kyseiseen alueeseen. Komissio totesi, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta myytiin vapaakauppa-alueilla sijaitseville asiakkaille, jotka kuuluvat Turkin tullialueeseen. Tatmetal väitti, ettei sillä ollut mitään tietoa siitä, mitä tavaroille tapahtui myynnin jälkeen. Komissio totesi asianomaisten asiakkaiden verkkosivujen perusteella, että niiden liiketoiminta lukeutui jatkojalostusteollisuuteen, kuten keittiötarvikkeiden ja teräshyllyjärjestelmien valmistukseen. Tutkimuksen kohteena olevalle tuotteelle oli siis tehtävä Turkin tullialueella sijaitsevilla vapaakauppa-alueilla merkittäviä jalostustoimia ennen niiden vientiä. Sen vuoksi komissio kohteli tätä myyntiä kotimarkkinoille suuntautuvana myyntinä.

(549) Lisäksi komissio totesi, että Tatmetalin väitteensä tueksi esittämät täydentävät asiakirjat, jotka koskivat Turkin vapaakauppa-alueille suuntautuneiden myyntien kuljetuskustannuksia, koostuivat taulukosta, joka sisälsi tiedot kotimaan rahtikustannuksista sekä yksikkökohtaisista rahtikustannuksista Turkin eri alueille. Komissio kuitenkin totesi, ettei Tatmetal toimittanut lainkaan tosiasiallisia kirjanpitotietoja, jotka olisivat vahvistaneet nimenomaan vapaakauppa-alueille suuntautuneiden myyntien rahtikustannukset. Näin ollen väite hylättiin.

(550) Valuuttakursseja koskevan kolmannen kohdan osalta Tatmetal totesi ilmoittaneensa valuuttakurssin vientimyynnin osalta tulliselvityksen määräpäivän mukaan, kun taas kotimarkkinamyynnin osalta Tatmetal käytti Turkin keskuspankin päivittäistä valuuttakurssia. Tatmetal selitti, että EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luettelon osalta sovellettiin Turkin keskuspankin ostokurssia ja kotimarkkinoiden myyntitapahtumien luettelon osalta Turkin keskuspankin myyntikurssia.

(551) Komissio totesi, että Tatmetal päätti tarkoituksellisesti muuntaa Turkin liiroissa ilmaistun laskun nettoarvon tulliselvityksen määräpäivän valuuttakurssin perusteella. On epäselvää, miksi oli asianmukaisempi käyttää tulliselvityksen määräpäivän valuuttakurssia kuin laskun päivämäärän valuuttakurssia. Yritys selitti päätöksensä toteamalla vain, että tämä käytäntö oli yhdenmukainen sen kirjanpitoaineiston kanssa. Komissio havaitsi, että useimmissa tapauksissa EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luettelossa ilmoitettu tulliselvityksen määräpäivän valuuttakurssi oli korkeampi kuin kyseisessä luettelossa ilmoitettuna laskutuspäivänä sovellettu osto- tai myyntikurssi. Tämän seurauksena laskujen arvot kirjanpitovaluutassa olivat suurempia kuin ne olisivat olleet, jos olisi käytetty Turkin keskuspankin valuuttakurssia, jota sovelletaan ulkomaanvaluutan myyntiin kotimarkkinoilla. Yritys selitti komissiolle toimitiloihinsa tehdyn tarkastuskäynnin aikana vain, että se ei käyttänyt laskun päivämäärän valuuttakurssia etuyhteydettömille asiakkaille unioniin suuntautuvassa myynnissä. Koska tämä tieto annettiin niin myöhään, komissio ei voinut analysoida toimitettuja tietoja asianmukaisesti, mikä vaikeutti tutkimusta merkittävästi.

([121]) Vientiasetus (İhracat Yönetmeliği), Turkin virallinen lehti nro 26190, 6. kesäkuuta 2006.
([122]) Turkin virallinen lehti nro 18785, 15. kesäkuuta 1985.

(552) Komissio pani myös merkille, että tilauksen päivämääränä sovelletut EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luettelossa ilmoitetut valuuttakurssit poikkesivat joissakin tapauksissa tilauksen päivämääränä sovelletuista kotimarkkinoiden myyntitapahtumien luettelossa ilmoitetuista valuuttakursseista. Tässä tilanteessa komissio katsoi asianmukaiseksi korjata epäjohdonmukaisuudet ja virheellisesti ilmoitetut valuuttakurssit käyttämällä pelkästään kunkin kuukauden keskimääräistä valuuttakurssia. Näin ollen komissio sovelsi ilmoitettujen valuuttakurssien osalta käytettävissä olevia tietoja. Edellä esitetyn perusteella Tatmetalin väitteet hylättiin.

(553) Pohjois-Makedoniaan suuntautuvaa myyntiä koskevan neljännen kohdan osalta Tatmetal totesi, että myyntitapahtumien luettelossa ilmoitetut tiedot määräpaikasta saattoivat olla epätarkkoja tai harhaanjohtavia sen takia, että luettelossa määräpaikka oli mahdollisesti ilmoitettu asiakkaan osoitetietojen, laskutustietojen, toiminnanohjausjärjestelmän automaattisesti määrittämän osoitteen tai virheellisten alustavien toimitustietojen perusteella. Tästä syystä Tatmetal ilmoitti maatiedot virallisen tulliluettelon perusteella. Tatmetal toimitti asiakirjoja osoittaakseen, että komission mainitsemissa liiketoimissa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen lopullinen määräpaikka oli Kreikka, ei Pohjois-Makedonia.

(554) Komissio totesi, että Tatmetal päätti käyttää vienti-ilmoituksen tietoja. Toimitetuissa lisäasiakirjoissa Tatmetal viittasi vienti-ilmoituksessa mainittuihin toimitusehtoihin (CIF/CFR Thessaloniki) ja purkamissatamaan (Thessaloniki, Kreikka). Kaikissa neljässä komission otokseen valitsemassa liiketoimessa lopulliseksi määräpaikaksi oli tilausvahvistuksessa merkitty Pohjois-Makedonia ja/tai ostajan osoite sijaitsi Pohjois-Makedoniassa ja/tai ostajan laskutusosoite sijaitsi Pohjois-Makedoniassa, ja kaikissa neljässä tapauksessa myös toiminnanohjausjärjestelmän tilaustietojen mukaan lopullinen määräpaikka sijaitsi Pohjois-Makedoniassa. Tatmetal ei myöskään esittänyt väitteensä tueksi esimerkiksi tuonti-ilmoitusta, lähetysluetteloa tai täydellistä konossementtia/pakkausluetteloa, joista olisi käynyt ilmi lopullinen määräpaikka. Koska komissio ei pystynyt vahvistamaan, sijaitsiko lopullinen määräpaikka näissä liiketoimissa unionissa, se jätti ne pois EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luettelosta. Näin ollen väite hylättiin. Lisätarkastuksissa komissio yksilöi vielä yhden uuden liiketoimen, jossa tuote oli myyty Sveitsiin. Myös tämä liiketapahtuma poistettiin EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luettelosta.

(555) EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon sisältyviä kuljetuskustannuksia koskevan viidennen kohdan osalta Tatmetal väitti, että tiettyjä vientiin liittyviä kustannuksia ei voitu suoraan määrittää tulli-ilmoituslomakkeissa. Sen sijaan nämä kustannukset ilmoitettiin vientimyynnin myynti-, yleis- ja hallintokustannuksissa, luokassa ”muut” tai ”päätoimipaikan maksut”. Vastauksessaan 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen Tatmetal kävi asianomaiset myynnit manuaalisesti läpi voidakseen ilmoittaa puuttuvat merirahtikustannukset, minkä jälkeen se täydensi merirahti- ja käsittelykustannuksia.

(556) Komissio tutki puuttuvien vientiin liittyvien käsittelykustannusten ja merikuljetuksen osalta toimitetut laskelmat ja työstöasiakirjat ja hyväksyi laskelmat.

(557) Komissio ilmoitti Tatmetalille 15 päivänä heinäkuuta 2026 havainneensa lisäseikkoja, joiden perusteella se aikoi soveltaa perusasetuksen 18 artiklan säännöksiä, jäljempänä ’toinen 18 artiklan mukainen kirje’.

(558) Komissio huomautti, ettei yritys toimittanut mitään näyttöä, joka olisi vahvistanut kotimarkkinoiden myyntitapahtumiin liittyvät rahtikustannukset. Toimitiloihinsa tehdyn tarkastuskäynnin aikana yritys väitti, että kotimarkkinoilla aiheutuneiden rahtikustannusten ja yksittäisten liiketoimien välillä ei ollut yhteyttä. Yritys selitti, miten se käytti sisäisiä tietoja kotimarkkinoiden myyntitapahtumiin liittyvien rahtikustannusten ilmoittamiseksi. Yritys ei asettanut saataville tietoja, joiden perusteella liiketapahtumakohtaisesti ilmoitetut rahtikustannusten arvot oli määritetty, ja se toimitti kotimarkkinoiden myyntitapahtumia koskevan valmisteluasiakirjan, joka sisälsi ilmoitetut vähennykset, mukaan lukien rahtikustannukset, vasta toimitiloihin tehdyn tarkastuksen viimeisenä päivänä. Myöskään asiaan perehtyneet työntekijät eivät olleet toimitiloihin tehdyn tarkastuskäynnin aikana käytettävissä lisäselvityksiä varten. Yritys ei myöskään toimittanut mitään asiakirjanäyttöä, kuten kuljetusyrityksiltä saatuja laskuja, vaikka sellaista pyydettiin erikseen.

(559) Tatmetal väitti huomautuksissaan ensinnäkin, että tarkastusraportissa ei mainittu, että Tatmetal olisi jättänyt tarvittavia tietoja toimittamatta tai että toimitetut tiedot eivät olisi olleet todennettavissa.

(560) Toiseksi yritys totesi, että toisin kuin komissio väitti, logistiikkatyöntekijät olivat tavoitettavissa puhelimitse ja he olisivat saapuneet paikalle henkilökohtaisesti, jos komissio olisi pyytänyt.

(561) Kolmanneksi yritys väitti, että ilmoitetuista kotimarkkinoiden myyntitapahtumista ei ollut valmisteluasiakirjaan sisältyvien sisäisten tietojen lisäksi saatavilla muuta erityistä näyttöä, joka voisi vahvistaa kotimarkkinoiden myyntitapahtumien osalta ilmoitetut rahtikustannukset.

(562) Neljänneksi Tatmetal väitti, että komissio oli kohtuuton odottaessaan, että yritys toimittaisi lisää vahvistavaa näyttöä pyytämättä ja omasta aloitteestaan, ja että tämä on vastoin tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn WTO:n sopimuksen, jäljempänä 'WTO:n vuoden 1994 polkumyyntisopimus', 6.1 artiklan mukaisia komission velvoitteita.

(563) Viidenneksi yritys väitti, että kotimarkkinoiden myyntitapahtumia koskeva päätiedosto toimitettiin komissiolle toimitiloihin tehdyn tarkastuksen ensimmäisenä eikä viimeisenä päivänä, kuten komissio väitti. Komissiolle toimitettiin toinen valmisteluasiakirja tarkastuskäynnin viimeisenä päivänä, sillä se pyysi sitä kyseisenä päivänä.

(564) Lopuksi yritys totesi, että tarkastuksen viimeisenä päivänä yhdessä lähetysasiakirjojen kanssa toimitettu valmisteluasiakirja sisälsi tiedot yksikkökohtaisista kuljetuskustannuksista, ja että tämä olisi katsottava kohtuulliseksi menetelmäksi toimittaa riittävä näyttö kotimaan rahtikustannusten osalta tehdyistä ilmoitetuista vähennyksistä.

(565) Edellä esitetystä huolimatta Tatmetal toimitti 18 artiklan mukaisen kirjeen johdosta esittämissään huomautuksissa sisäiset tiedot rahtikustannuksista sekä laskut kuljetuspalveluista.

(566) Komissio muistutti, että tarkastusraportti sisältää selvityksen tarkastusprosessista. Siinä ei kuvata tarkastuksen kohteena olevan yrityksen yhteistyössä toimimisen tasoa. Tarkastusraporttiin sisällytettiin asianmukaisesti yrityksen esittämät selvitykset kotimarkkinoiden myyntitapahtumiin liittyvistä rahtikustannuksista, mutta siinä ei arvioitu esitetyn näytön riittävyyttä. Näin ollen sen, että tarkastusraportissa ei mainittu toimitetussa näytössä olleita puutteita, ei voida katsoa tarkoittavan, että komissio olisi hyväksynyt toimitetut tiedot. Näin ollen komissio hylkäsi johdanto-osan 559 kappaleessa esitetyn väitteen.

(567) Kyselylomakevastauksen laadinnassa käytettyjen, kotimarkkinoiden myyntitapahtumia ja niihin liittyviä kustannuksia koskevien tietojen toimittamisen oikea-aikaisuuden sekä asiaan perehtyneen henkilöstön käytettävyyden osalta on syytä todeta, että yrityksen yleinen kyvyttömyys antaa selvityksiä ja perustella kyselylomakevastauksen muissa osissa annettuja tietoja aiheutti viivästyksiä tarkastusprosessissa. Tästä syystä komissio pystyi tutkimaan koti- ja vientimarkkinoiden myyntitapahtumia vasta tarkastuskäynnin viimeisenä päivänä. Sen vuoksi komission oli keskityttävä ensisijaisiin asioihin ja jätettävä muut asiat vähemmälle huomiolle eikä se pystynyt tarkastamaan toimitettuja tietoja niin yksityiskohtaisesti kuin normaalisti olisi tarpeen. Sen vuoksi sillä, että logistiikkahenkilöstö olisi mahdollisesti voinut olla henkilökohtaisesti läsnä tarkastuksessa, ei ole merkitystä, sillä komissiolle ilmoitettiin kotimaan rahtikustannusten ilmoittamiseksi käytetystä menetelmästä vasta tarkastuskäynnin viimeisenä päivänä. Yrityksen väite, jonka mukaan se toimitti tarkastuskäynnin ensimmäisenä päivänä kotimarkkinamyyntiä koskevan päätiedoston, on virheellinen. Yritys toimitti useita niin kutsuttuja päätiedostoja. Myynnin osalta se toimitti myyntiraportin, joka ei sisältänyt lainkaan tietoja rahtikustannuksista, eli sillä ei ollut merkitystä tarkasteltavana olevan asian kannalta. Näin ollen johdanto-osan 560 ja 563 kappaleessa esitetyt väitteet hylättiin.

(568) Vastauksena yrityksen väitteeseen, jonka mukaan lähetysasiakirjat (asiakirjat, jotka osoittavat, että tavarat luovutettiin rahdinkuljettajalle kuljetusta varten) ja yksikkökohtaiset rahtikustannukset (joita ei voitu vahvistaa näytön perusteella) ovat asianmukainen menetelmä kotimarkkinoiden liiketoimien osalta ilmoitettujen rahtikustannusten vahvistamiseksi, etenkin, koska yrityksellä ei väitetysti ollut esittää tarkempaa näyttöä, komissio huomautti, että yritys itse toimitti kuljetuslaskuja vastauksessaan toiseen 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen. Tämä osoittaa selvästi, että yrityksellä oli hallussaan näyttöä, joka voisi vahvistaa kotimaan rahtikustannukset. Sen vuoksi johdanto-osan 561 ja 564 kappaleessa esitetyt yrityksen väitteet hylättiin.

(569) Komissio hylkäsi asiakirjat, jotka yritys toimitti vastauksessaan toiseen 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen, koska niiden todenmukaisuutta ei voitu vahvistaa tässä vaiheessa menettelyä.

(570) Komissio oli myös eri mieltä siitä, että se rikkoi WTO:n vuoden 1994 polkumyyntisopimuksen 6.1 artiklaa, kun se odotti yrityksen toimittavan omasta aloitteestaan näyttöä ilmoitettujen rahtikustannusten vahvistamiseksi. Komissio pyysi kotimarkkinoiden myyntitapahtumista koottua otosta varten asiakirjoja, jotka vahvistaisivat ilmoitetut tiedot, kuten tiedot tuotelajeista, asiakkaasta, määräpaikasta, yrityksen ja asiakkaan suhteesta, myyntimäärästä ja -hinnasta sekä myyntitapahtumaan liittyvistä kustannuksista. Komissio pyysi erityisesti asiakirjoja, jotka vahvistaisivat ilmoitetut rahtikustannukset. Yritys ei kuitenkaan toimittanut tällaisia asiakirjoja, vaikka sillä oli selvästi hallussaan kuljetuslaskuja, kuten johdanto-osan 565 ja 568 kappaleessa selitetään. Näin ollen komissio hylkäsi johdanto-osan 562 kappaleessa esitetyn väitteen.

3.5.2.2 Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., jäljempänä 'Borcelik', Bursa, Turkki

(571) Komissio muistutti asianomaisia osapuolia vireillepanoilmoituksen 10 kohdassa, että jos jokin asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä määräajassa tai jos se huomattavasti vaikeuttaa tutkimusta, päätelmät voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Komissio toisti yhteistyöstä kieltäytymisen seuraukset myös otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille 18 päivänä syyskuuta 2025 lähetetyssä kirjeessä, joka koski niiden sisällyttämistä otokseen.

(572) Komissio ilmoitti Borcelikille 17 päivänä kesäkuuta 2026, että tutkimuksessa tuli ilmi useita seikkoja, jotka voivat johtaa perusasetuksen 18 artiklan soveltamiseen.

(573) Ensinnäkin komissio pyysi yritystä neljä kertaa – kyselylomakkeessa, ensimmäisessä ja toisessa puutteita koskevassa kirjeessä sekä tarkastuskäynnin alussa – toimittamaan koetaseen, kun oli käynyt ilmi, että yrityksen laatimasta versiosta puuttuivat tietyt tiedot. Yrityksen neljännen pyynnön jälkeen toimittama koetase toimitettiin muodossa, joka edellytti jatkokäsittelyä. Koska yritys ei toimittanut pyydettyä koetasetta asianmukaisessa muodossa, tutkimus pitkittyi.

(574) Toiseksi yritys ei toimittanut kaikkia taulukossa G (Voitot ja tappiot) pyydettyjä tietoja. Tältä osin todetaan erityisesti, että yritys toimitti tarkastuskäynnin aikana vain erittelyn tosiasiallisista ja tilinpäätösvaluutan muuntamiseen liittyvistä valuuttakurssivoitoista ja -tappioista. Koska tilejä, joille valuuttakurssivoitot ja -tappiot kirjattiin, oli niin suuri määrä, komissio ei pystynyt todentamaan toimitettuja tietoja tyydyttävällä tavalla.

(575) Kolmanneksi yritystä pyydettiin nimenomaisesti toimittamaan hyvissä ajoin ennen tarkastuskäyntiä mahdolliset tarkastukseen valmistautumisen yhteydessä havaittuihin vähäisiin virheisiin tehdyt korjaukset, mutta se toimitti tällaiset korjaukset vasta tarkastuskäynnin ensimmäisenä päivänä. Joitakin kotimarkkinamyyntiä koskeviin tietoihin tehtyjä korjauksia ei myöskään voitu pitää vähäisinä. Näiden korjausten seurauksena yksittäisiin kotimarkkinoiden myyntitapahtumiin liittyvät rahtikustannukset nousivat 250 prosenttia.

(576) Neljänneksi yritys toimitti näyttöä (yrityksen kirjanpidosta poimittuja tositteita lähetyksistä ja kuljetuskustannuksista) kotimarkkinoiden myyntitapahtumiin liittyvistä rahtikustannuksista vain hyvin harvojen liiketoimien osalta, jotka muodostivat alle 3 prosenttia asiaankuuluvista liiketoimista.

(577) Viidenneksi yritys ilmoitti komissiolle vasta tarkastuskäynnin aikana, että se ei ollut ilmoittanut tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kuljetuksesta tehtaan ja ulkoisen varaston välillä aiheutuneita rahtikustannuksia. Tarvittavat tiedot eivät sisältyneet myöskään johdanto-osan 576 kappaleessa mainittuun näyttöön.

(578) Yritys pyysi kuulemista komission yksiköiden kanssa ja esitti huomautuksia komission aikomuksesta soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa johdanto-osan 573–577 kappaleessa kuvattujen seikkojen osalta.

(579) Kuulemisessa ja huomautuksissaan Borcelik ilmaisi vastustavansa komission aikomusta soveltaa käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti ja väitti, ettei se ollut vaikeuttanut tutkimuksen kulkua.

(580) Koetasetta koskevan ensimmäisen kohdan osalta Borcelik väitti, että koetase, joka sisälsi kustannuksia ja tuloja koskevat kirjanpitotiedot koko tutkimusajanjakson ajalta, toimitettiin jo ensimmäisessä kyselylomakevastauksessa, joten komissiolla oli jo aineistossaan tarvittavat tiedot myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrittämiseksi. Borcelik lisäsi, että varoja ja velkoja koskevat kirjanpitotiedot sisältävä koetase toimitettiin vastauksessa ensimmäiseen puutteita koskevaan kirjeeseen. Toisen puutteita koskevan kirjeen jälkeen toimitettiin täydellinen koetase, joka sisälsi tiedot varoista, veloista, kustannuksista ja tuloista, ja sama täydellinen koetase toimitettiin myös tarkastuskäynnin aikana.

(581) Komissio totesi, että 18 artiklan mukaisen kirjeen johdosta esittämissään huomautuksissa Borcelik vain toisti, miten koetase oli toimitettu. Yrityksen huomautukset vahvistivat, että koetase toimitettiin osissa ja että komissio sai koetaseen täydellisen version vasta tarkastuskäynnin aikana. Tältä osin on huomattava, että vastaus toiseen puutteita koskevaan kirjeeseen oli määrä toimittaa ja toimitettiin tarkastuskäynnin alussa. Näin ollen komissio katsoi, että tosiseikat, jotka yritys esitti 18 artiklan mukaisen kirjeen johdosta toimittamissaan huomautuksissa, vahvistivat komission havainnot. Yrityksen esittämissä huomautuksissa ei myöskään kiistetä komission päätelmiä, joiden mukaan täydellinen koetase toimitettiin vasta hyvin myöhäisessä vaiheessa menettelyä, mikä vaikeutti yrityksen toimittamien tietojen analysointia. Näin ollen komissio vahvisti päätelmänsä, joiden mukaan täydellisen koetaseen toimittaminen myöhässä vaikeutti tutkimusta.

(582) Valuuttakurssivoittojen ja -tappioiden erittelyä koskevan toisen kohdan osalta Borcelik väitti, että kyselylomake sisälsi tältä osin vain taulukon, jossa oli kaksi erillistä riviä toteutuneille ja tilinpäätösvaluutan muuntamiseen liittyville voitoille ja tappioille, mutta muutoin kyselylomakkeessa itsessään ei nimenomaisesti edellytetty näiden kustannusten erittelyä. Lisäksi yritys väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa, WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklassa tai unionin oikeuskäytännössä ei eritellä toteutuneita ja tilinpäätösvaluutan muuntamiseen liittyviä valuuttakurssivoittoja ja -tappioita. Sen vuoksi Borcelik katsoi, että valuuttakurssivoittojen ja -tappioiden erittely toteutuneisiin ja tilinpäätösvaluutan muuntamiseen liittyviin voittoihin ja tappioihin ei ole tarvittava tieto. Borcelik myös väitti, että jos komissio pitää tällaista erittelyä tarpeellisena tietona, sen olisi pitänyt pyytää erittelyä puutteita koskevassa kirjeessä. Lisäksi yritys ilmaisi olevansa eri mieltä komission päätelmistä, joiden mukaan erittelyn ja sen perustana olevan näytön (kirjanpitoaineiston) toimittaminen myöhässä vaikeutti tutkimusta, sillä komission olisi ensimmäisen kyselylomakkeen perusteella pitänyt olla tietoinen siitä, että tilejä, joille valuuttakurssivoitot ja -tappiot kirjattiin, oli suuri määrä. Borcelik väitti, että käytettävissä olevien tietojen käyttäminen ei ollut tässä tapauksessa aiheellista, koska valuuttakurssivoitot ja -tappiot sisältävä kirjanpitoaineisto oli todennettavissa tarkastuskäynnin aikana ja se otettiin tarkastuksessa talteen näytöksi.

(583) Komissio totesi, ettei Borcelik kiistänyt sitä, että asiaa koskevassa kyselylomakkeen taulukossa pyydettyjä tietoja, jotka ovat olennainen osa kyselylomaketta, ei toimitettu. Se, että komissio ei erittele tiettyä puutetta yksityiskohtaisesti yritykselle osoitetussa puutteita koskevassa kirjeessä, ei kumoa polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen sisältöön perustuvaa alkuperäistä pyyntöä toimittaa kyseiset tiedot. Lisäksi se, että yritys toimitti omasta aloitteestaan tarkistettuja tietoja, joissa se eritteli valuuttakurssivoittojen ja -tappioiden kaksi tyyppiä, juuri ennen kyselylomakevastauksen asiaa koskevien osien tarkastamista, vahvisti, että yritys oli tietoinen siitä, että kyseinen erittely on tarvittava tieto. Lisäksi komissio katsoi, että sillä oli harkintavalta tarkastaa toteutuneet ja tilinpäätösvaluutan muuntamiseen liittyvät valuuttakurssivoitot ja -tappiot tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tosiasiallisten tuotanto- ja myyntitietojen perusteella sen varmistamiseksi, että nämä määrät oli kirjattu myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin oikein. Lisäksi todetaan, että komissio oli tietoinen niiden tilien määrästä, joille valuuttakurssivoitot ja -tappiot kirjattiin. Yrityksen tarkastuskäynnin aikana toimittamassa erittelyssä ei kuitenkaan täsmennetty asiaankuuluvien tilien nimiä. Tämä tarkoittaa, että kyselylomakevastauksessa annetuista tiedoista tehdyt olettamukset olisivat olleet merkityksettömiä, jos komissio olisi käyttänyt analyysinsä perustana tilien nimiä. Näin ollen komissio vahvisti päätelmänsä eli sen, että Borcelik aiheutti tarkastusaikatauluun viivästyksiä sillä, että se eritteli valuuttakurssivoitot ja -tappiot toteutuneisiin ja tilinpäätösvaluutan muuntamiseen liittyviin voittoihin ja tappioihin vasta tarkastuskäynnin aikana.

(584) Kuljetuskustannuksia koskevien kolmannen ja neljännen kohdan osalta Borcelik väitti, että komission ohjeet määräajoista olivat ristiriitaiset, sillä tarkastusta edeltäneen kirjeen mukaan tarkastuskäynnin alussa toimitetut muutokset eivät automaattisesti johtaisi perusasetuksen 18 artiklan soveltamiseen. Borcelik väitti myös, ettei kyseisten korjausten vaikutus ollut niin merkittävä ja että komissio ymmärsi väärin tarkastuskäynnin aikana kerätyt tiedot, jotka yrityksen mukaan sisälsivät vain esimerkkejä kotimarkkinamyynnin rahtikustannusten laskemisesta. Yritys myös totesi, että komissio hyväksyi muut samaan aikaan ilmoitetut virheiden vuoksi tehdyt korjaukset.

(585) Komissio huomautti, ettei Borcelik kiistänyt sitä, että kotimaan rahtikustannuksista toimitettiin tarkistettu versio vasta tarkastuskäynnin alussa. Yritykselle ilmoitetut määräajat olivat selkeät. Ensinnäkin komissio asetti määräajan tarkastuskäyntiin valmistautuessa havaittujen vähäisten virheiden korjaamiselle. Tällaisten korjausten määräajaksi asetettiin tarkastuskäynnin alkua edeltävä päivä. Komissio totesi myös, että tarkastuskäynnin alkamisen jälkeen mahdollisesti tehtävät korjaukset voivat johtaa perusasetuksen 18 artiklan soveltamiseen. Toiseksi vahvistetaan, että komissio pyysi lisätietoja kotimarkkinamyynnistä, ja nämä tiedot oli määrä toimittaa tarkastuskäynnin alussa. Komissio ei kuitenkaan katsonut, että tämä lisätietopyyntö olisi samalla ollut tilaisuus tehdä lisäkorjauksia. Toimitettujen korjausten vakavuuden osalta komissio pysyi kannassaan. Korjaukset koskivat noin 60:tä prosenttia kotimarkkinamyynnistä, ja niiden myötä ilmoitetut kotimarkkinoiden myyntikustannukset nousivat 250 prosenttia. Muut korjaukset hyväksyttiin, koska ne olivat vähäisiä eivätkä ne merkittävästi muuttaneet toimitettujen tietojen antamaa käsitystä. Komissio katsoi myös, ettei asiakirja-aineistossa ollut mitään näyttöä, joka olisi tukenut väitettä siitä, että kotimaan rahtikustannuksista toimitetut tiedot olivat vain esimerkkejä. Ensinnäkään yritys ei esittänyt näitä tietoja esimerkkinä tarkastuskäynnin aikana. Toiseksi yrityksen kirjanpidosta poimittu ote sisälsi tietoja kaikilta tutkimusajanjakson kuukausilta ja se kattoi useita kuljetusyrityksiä. Näin ollen on epäselvää, millä perusteella tällainen tietoaineisto edustaa pelkkää otosta täydellisistä kotimaan rahtikustannuksia koskevista tiedoista. Tämän perusteella yrityksen väite, jonka mukaan käytettävissä olevien tietojen käyttö ei ollut tarkasteltavana olevassa tapauksessa aiheellista, hylättiin.

(586) Viides kohta koski kuljetuskustannusten ilmoittamista sellaisten myyntikanavien osalta, joissa käytettiin ulkopuolisia varastoja, ja tätä kohtaa koskevia komission havaintoja yritys ei kiistänyt.

3.5.3 *Normaaliarvo*

(587) Komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tämän perusteella kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(588) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa, unioniin vietäviksi myymät tuotelajit tai verrattavissa niihin.

(589) Seuraavaksi komissio tutki, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio totesi, että pientä määrää unioniin tutkimusajanjaksolla vietyjä tuotelajeja ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan tai niiden kotimarkkinamyynti oli määrältään alle 5 prosenttia, eikä se näin ollen ollut edustavaa.

(590) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(591) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(592) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.

(593) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos:

a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai

b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.

(594) Kotimarkkinamyynnin analyysi osoitti, että alle 30 prosenttia kaikesta Tatmetalin kotimarkkinamyynnistä ja alle 50 prosenttia kaikesta Borcelikin kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli korkeampi kuin tuotantokustannukset. Näin ollen normaaliarvo laskettiin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjaksolla tai pelkän kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.

(595) Niiden tuotelajien, joiden kokonaismyynti oli kannattavaa, normaaliarvo laskettiin joko koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjakson aikana tai pelkästään kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona kannattavan myynnin määrästä riippuen.

(596) Jos samankaltaisen tuotteen jotakin tuotelajia ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä tai jos tuotelajia ei myyty edustavia määriä kotimarkkinoilla, komissio muodosti normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Niille tuotelajeille, joita ei myyty lainkaan kotimarkkinoilla, sekä tuotelajeille, joiden markkinahinnoista ei ollut tarkkaa tietoa ja joita otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät myyneet kotimarkkinoilla, komissio muodosti normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(597) Laskennallinen normaaliarvo muodostettiin lisäämällä otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:

(a) otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana aiheutuneet painotetut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset; sekä

(b) otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

(598) Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty edustavia määriä kotimarkkinoilla, lisättiin keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla kyseisten tuotelajien osalta suoritetuista liiketoimista. Koska niiden tuotelajien kotimarkkinamyyntihintoja, joita ei myyty lainkaan kotimarkkinoilla, ei ollut saatavilla mistään lähteestä, normaaliarvo muodostettiin lisäämällä kyseisten tuotelajien tuotantokustannuksiin painotetut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto kaikista tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla kyseisten tuotelajien osalta suoritetuista liiketoimista.

(599) Pääteltyään, että Borcelik kieltäytyi osittain yhteistyöstä, komissio käytti myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten seuraavien osatekijöiden arvioimiseksi käytettävissä olevia tietoja:

— rahtikustannukset, joita yritykselle aiheutui tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kuljetuksesta tehtaan ja ulkoisen varaston välillä;

— niiden rahtikulujen kokonaisarvo, joita ei näytön puuttuessa voitu kohdistaa yksittäisiin kotimarkkinoiden myyntitapahtumiin.

(600) Komissio päätti olla käyttämättä liiketoimikohtaisia rahtikustannuksia. Sen sijaan komissio sisällytti ilmoitetun kokonaisarvon myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, joita käytettiin kotimarkkinamyynnin kannattavuuden määrittämiseksi.

(601) Borcelik nosti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan esille tavan, jolla komissio oli käsitellyt rahtikustannuksia. Koska nämä huomautukset koskevat myös normaaliarvon ja vientihinnan vertailua, niitä käsitellään 3.5.5 jaksossa.

(602) Borcelik väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komission olisi tarkasteltava uudelleen ratkaisuaan kohdentaa vientiluottojen korkokulut sekä kotimarkkina- että vientimyyntiin. Borcelikin mukaan komission olisi peruutettava päätöksensä hylätä sen esittämä vienti- ja muiden luottojen erottelu. Hylkäyksen perusteena oli kyseisten lainojen käyttö ja sellaisen mekanismin puute, jolla olisi varmistettu, että vientiluottoja käytetään vain vientitoimintaan. Borcelik väitti, että koska tukia koskevissa tutkimuksissa pelkkä vientisitoumus on riittänyt komissiolle perusteeksi katsoa vientiluotot vientituiksi ([123]), komission olisi sovellettava tässä tapauksessa samaa periaatetta määrittäessään, olisiko tällaisista lainoista aiheutuneet korkokustannukset kohdennettava pelkästään vientimyyntiin vai kaikkeen myyntiin. Yritys toisti väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(603) Komissio tarkasteli esitettyä väitettä. Komissio korosti, että sen päätös vientiluottoihin liittyvien korkokustannusten kohdentamisesta perustui tapauksen tosiseikkoihin. Komissio arvioi tässä tutkimuksessa, olisiko vientiluotoista aiheutuneet kustannukset kohdennettava yksinomaan vientimyyntiin. Paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa oli käynyt ilmi, että saadakseen vientiluoton yrityksen on annettava vientisitoumus ja että käytössä on järjestelmä, jolla pankki seuraa sitoumuksen noudattamista. Asiakirja-aineistossa ei kuitenkaan ollut näyttöä siitä, että vientiluoton muodossa saadut varat olisi käytettävä tai että ne käytettiin ainoastaan vientimyyntiin liittyvien kustannusten kattamiseen, eli esimerkiksi sellaista näyttöä, joka olisi osoittanut selvästi, että luotot käytettiin sellaisten raaka-aineiden hankintaan, joita voitiin käyttää vain vientiin tarkoitettujen valmiiden tuotteiden valmistukseen. Yritys ei myöskään esittänyt tällaista näyttöä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(604) Borcelik väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio oli laskenut tutkimus- ja kehittämiskustannukset kahteen kertaan. Yritys toisti tältä osin, miten tutkimus- ja kehittämiskustannuksia käsitellään kirjanpidossa. Se väitti, että myös kyseisiin tutkimus- ja kehittämiskustannuksiin liittyvistä tuista saadut tulot olisi otettava huomioon.

(605) Komissio tarkasteli väitettä ja tarkasti erityisesti, olivatko selvitykset tutkimus- ja kehittämiskustannusten käsittelystä kirjanpidossa yhdenmukaiset yrityksen koetaseen kanssa. Komissio totesi, että tutkimus- ja kehittämiskustannusten poistot todellakin sisältyivät sekä myyntikustannuksiin että myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin. Näin ollen tutkimusajanjakson aikana aiheutuneiden tutkimus- ja kehittämiskustannusten sisällyttäminen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten prosenttiosuuteen tarkoittaisi, että tutkimus- ja kehityskustannukset otettaisiin huomioon kahdesti. Komissio korjasi laskelmaansa ja käytti polkumyyntimarginaalin laskennassa tarkistettua myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten prosenttiosuutta.

([123]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/823, annettu 20 päivänä toukokuuta 2021, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Turkista peräisin olevien kirjolohien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 183, 25.5.2021, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/823/oj), johdanto-osan 79 ja 85 kappale.

(606) Borcelik huomautti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio oli poistanut romun myynnistä ja myöhästyneistä maksuista saadut tulot myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista ja sisällyttänyt nämä molemmat erät kokonaismyyntiin. Komissio käytti myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten prosenttiosuuden laskennassa kuitenkin vain tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnistä saatua liikevaihtoa eikä ottanut huomioon edellä mainituista kahdesta tuloerästä saatua liikevaihtoa. Borcelik pyysi komissiota korjaamaan tämän laskuvirheen. Yritys toisti väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan ja myös niiden jälkeen toimitettuja uusia täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty kummassakaan täydentäviä lopullisia päätelmiä sisältävässä asiakirjassa ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain kyseisissä täydentävissä päätelmissä käsitellyistä seikoista.

(607) Komissio oli soveltanut kyseistä menetelmää tarkoituksellisesti, eli kyseessä ei ollut virhe. Kyselylomakkeessa komissio oli suoraan pyytänyt vientiä harjoittavia tuottajia ilmoittamaan erityyppiset tulot liikevaihtoa koskevassa kohdassa eikä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten alla olevissa kohdissa. Lisäksi lomakkeessa annettiin ohjeeksi, ettei muita kuin tutkimuksen kohteena olevan tuotteen (tai muiden lopputuotteiden) myynnistä saatavia tuloja tule sisällyttää tuoteluokkien kokonaismyyntiin. Romun myynnistä ja myöhästyneistä maksuista saatuja tuloja ei siis ollut tarkoitus käyttää nimittäjänä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten prosenttiosuutta laskettaessa. Yritys ei kuitenkaan ollut noudattanut edellä mainittua ohjetta vaan oli ilmoittanut kyseiset tuloerät myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksissa. Sen vuoksi komissio poisti kyseiset kaksi tuloerää myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista eikä ottanut niitä lainkaan huomioon määrittäessään liikevaihdon arvoa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten prosenttiosuuden laskentaa varten. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(608) Tehtaan ja varaston välisten rahtikustannusten osalta komissio käytti kyseisten varastojen sijaintia koskevia tietoja ja arvioi keskimääräiset yksikkökohtaiset rahtikustannukset yrityksen liiketoimikohtaisesti ilmoittamien rahtikustannusten perusteella. Nämä kustannukset olivat parhaat asiakirja-aineistossa saatavilla olevat tiedot puuttuvien rahtikustannusten arvioimiseksi, vaikka komissio hylkäsikin liiketoimikohtaisten rahtikustannusten käytön. Vaikka perustana olevat tiedot olivat virheellisiä ja yleisesti ottaen jossakin määrin epäluotettavia, niitä oli käytettävä tehtaan ja ulkoisten varastojen välisten kuljetuskustannusten arvioimiseksi, sillä muuten myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisivat olleet aliarvioituja.

(609) Kuten johdanto-osan 574 ja 581 kappaleessa selitetään, komissio havaitsi ongelmia yrityksen toimittamissa valuuttakurssivoittoja ja -tappioita koskevissa tiedoissa. Vaikka tiedot toimitettiin merkittävästi myöhässä, komissio totesi, että ne olivat riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden pohjalta voitiin määrittää luotettava arvo valuuttakurssivoitoille ja -tappioille myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sisällytettäväksi.

(610) Borcelik hankki osan kuumavalssatuista keloista (kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tärkein raaka-aine) etuyhteydessä olevalta toimittajalta AMFCE:ltä. Sen vuoksi komissio tutki, olivatko nämä ostot markkinaehtoisia. Komissio vertasi AMFCE:n myyntihintoja etuyhteydettömille asiakkaille ja Borcelikille noudettuna-tasolla asianomaisten teräslaatujen osalta. Komissio havaitsi, että AMFCE myi asianomaisista teräslaaduista valmistettuja kuumavalssattuja keloja etuyhteydettömille asiakkaille korkeammilla hinnoilla kuin joita se veloitti Borcelikilta vastaavista teräslaaduista. Sen vuoksi komissio oikaisi Borcelikin ilmoittamat kuumavalssattujen kelojen kustannukset markkinaehtoisiksi. Tämän myötä tuotantokustannukset nousivat 1,8 prosenttia.

(611) Oikaistuja tuotantokustannuksia käytettiin johdanto-osan 590 kappaleessa kuvattua kotimarkkinamyynnin kannattavuutta koskevaa analyysia varten sekä johdanto-osan 597 ja 598 kappaleessa kuvatun laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi.

(612) Borcelik väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että se ei voinut tarkistaa laskelman paikkansapitävyyttä, koska komissio ei antanut laskutoimituksesta muita tietoja kuin tuloksena saadun luvun ja selityksen, miksi AMFCE väitetysti kielsi tähän liittyvien tietojen julkistamisen. Borcelikin mukaan tämä esti sitä käyttämästä puolustautumisoikeuksiaan ja oli vastoin perusasetuksen 19 artiklan 2 kohtaa.

(613) Lisäksi Borcelik väitti, että muut asiakirja-aineistossa olevat ArcelorMittal-ryhmän veloittamia keskimääräisiä ostohintoja koskevat tiedot näyttäisivät olevan ristiriidassa komission markkinaehtoisuusanalyysia koskevien päätelmien kanssa, vaikka Borcelikilla ei ollutkaan mahdollisuutta tarkastaa asiaa.

(614) Borcelik väitti myös, että yhden vuoden (tai pidempien) ajanjaksojen keskiarvojen vertailu ei ole välttämättä asianmukainen tapa määrittää liiketoimien markkinaehtoisuutta, sillä raaka-ainemarkkinoilla on huomattavia vaihteluja, ja että asianmukainen tapa tehdä hintavertailu olisi vertailla hintoja samoilla markkinoilla eli Turkissa. Tältä osin Borcelik pyysi komissiota selventämään, 1) käytettiinkö markkinaehtoisuusanalyysissa tehdyssä hintavertailussa koko tutkimusajanjakson keskiarvoja, 2) minne AMFCE:n asiakkaat ovat sijoittautuneet ja 3) mikä oli myyntimäärä näille asiakkaille.

(615) Yritys toisti johdanto-osan 612–614 kappaleessa esitetyt väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(616) Komissio selitti yrityskohtaisissa lopullisissa päätelmissä menetelmän, jota se käytti arvioidakseen, ostiko Borcelik kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita AMFCE:ltä markkinahintaan. Komissio keräsi etäristiintarkastuksessa tiedot kaikista liiketoimista, joissa AMFCE oli myynyt kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita asiakkailleen. Tämän jälkeen komissio yksilöi ne teräslaadut, joita oli myyty sekä Borcelikille että etuyhteydettömille asiakkaille merkityksellisiä määriä. Lopuksi komissio vertasi kyseisten teräslaatujen painotettua keskimääräistä hintaa etuyhteydettömille asiakkaille ja toisaalta Borcelikille suuntautuneessa myynnissä. On totta, että komissio ei toimittanut Borcelikille itse laskelmia eikä niiden pohjana käytettyjä tietoja. Kuten edellä selitetään, tämä johtui AMFCE:n esittämistä luottamuksellisuutta koskevista varauksista. Koska Borcelik on etuyhteydessä AMFCE:hen yhteisen osakkeenomistajan kautta, sen yhteistyö tämän aiheen osalta oli rajallista, mikä rajoitti komission mahdollisuuksia julkistaa laskelmat ja niiden perustana olevat tiedot. Yritys ei voi ensin estää yhtä yksikköä tutustumasta toisen yksikön tietoihin ja sitten vedota omaan käyttäytymiseensä väittääkseen, että komissio esti sitä käyttämästä puolustautumisoikeuksiaan.

(617) Johdanto-osan 613 kappaleessa esitetyn väitteen osalta komissio totesi, että Borcelik käytti täysin epäolennaisia tietoja analyysissaan. Ensin se luokitteli ostetut kuumavalssatut teräslevyvalmisteet kolmeen luokkaan, ja sitten se vertasi etuyhteydettömille toimittajille maksettuja hintoja AMFCE:lle maksettuihin hintoihin. Komissio totesi ensinnäkin, että yrityksen luoman luokittelun perusteella ei ollut mahdollista tehdä kohtuullisia päätelmiä. Yritys luokitteli 50 prosenttia AMFCE:ltä ostetuista kuumavalssatuista teräslevyvalmistelaaduista luokkaan ”muu”, jolloin tuotteita ei voida analysoida yksityiskohtaisesti vertaamalla samankaltaisia tuotteita keskenään. Toiseksi etuyhteydessä olevalle toimittajalle maksettujen hintojen markkinaehtoisuuden selvittämiseksi on tutkittava toimittajan myyntihintoja, toisin sanoen Borcelikin etuyhteydettömille toimittajille ja AMFCE:lle maksamien ostohintojen vertailulla ei ole tässä yhteydessä merkitystä.

(618) Johdanto-osan 614 kappaleessa esitettyjen Borcelikin väitteiden osalta komissio totesi, ettei yritys ole toimittanut mitään näyttöä väitetyistä raaka-aineiden hintojen vaihteluista. Lisäksi Borcelikilta ja AMFCE:ltä kerätyt tiedot osoittivat, etteivät ostot/myynnit keskittyneet tiettyihin kuukausiin tai vuosineljänneksiin vaan jakautuivat tasaisesti koko tutkimusajanjakson ajalle. Komissio teki analyysinsa koko tutkimusajanjakson painotettujen keskiarvojen perusteella ja otti AMFCE:n etuyhteydettömät asiakkaat analyysissa huomioon niiden sijainnista riippumatta. Joillekin etuyhteydettömistä asiakkaistaan AMFCE myi pienempiä määriä ja joillekin vastaavia tai suurempia määriä kuin Borcelikille. Sen vuoksi komissio katsoi, etteivät AMFCE:n yksittäisille asiakkaille myymät määrät vääristäneet analyysia.

(619) Näin ollen johdanto-osan 616–618 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella johdanto-osan 612–614 kappaleessa esitetyt Borcelikin väitteet hylättiin.

(620) Pääteltyään, että Tatmetal kieltäytyi osittain yhteistyöstä, komissio käytti käytettävissä olevia tietoja arvioidakseen niiden myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sisältyvien rahtikustannusten kokonaisarvon, joita ei näytön puuttuessa voitu kohdistaa yksittäisiin kotimarkkinoiden myyntitapahtumiin.

(621) Johdanto-osan 558 kappaleessa esitettyjen seikkojen vuoksi komissio päätti olla käyttämättä kotimarkkinoiden myyntitapahtumien luettelossa esitettyjä liiketoimikohtaisia rahtikustannuksia. Sen sijaan komissio sisällytti ilmoitetun kokonaisarvon myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, joita käytettiin kotimarkkinamyynnin kannattavuuden määrittämiseksi.

(622) Tatmetal pyysi lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan komissiota lisäämään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla suuntautuneen myynnin kokonaismäärään Turkin vapaakauppa-alueille suuntautuneen myynnin, kun se määrittää kotimarkkinamyynnin (mukaan lukien vapaakauppa-alueille suuntautunut myynti) kannattavuuden.

(623) Komissio tarkasteli väitettä ja päätti sisällyttää vapaakauppa-alueille suuntautuneen myynnin määrän kokonaismyyntimäärään kotimarkkinoiden kannattavuuden määrittämiseksi. Näin ollen tämä väite hyväksyttiin.

(624) Tatmetal esitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan myös useita huomautuksia kotimarkkinamyynnin kannattavuuden määrittämisestä. Huomautuksissa puututtiin tehtyihin oikaisuihin yksittäisten tilien tasolla, mutta koska huomautukset olivat luonteeltaan arkaluonteisia, komissio vastasi niihin yrityskohtaisissa päätelmissä. Valuuttakurssivoittoja ja -tappioita koskevat huomautukset hyväksyttiin osittain. Satunnaisia tuloja ja tappioita sekä romun arvon perusteella tehtyä tarkistettua oikaisua koskevat huomautukset hylättiin. Inflaatiotarkistusta koskeva huomautus hylättiin, ja komissio tarkisti oikaisun perustana olevaa arvoa.

(625) Tatmetal totesi täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vastustavansa sitä, että komissio on käyttänyt inflaatiotarkistusta koskevia koetaseen vuoden 2024 alkupuoliskon tietoja myös vuoden 2025 alkupuoliskon tietoina. Tatmetalin mukaan Turkin veromenettelylakia koskevassa yleisessä kiertokirjeessä nro 582 ([124]) määrätään, että tilikauden 2025 ensimmäisellä, toisella ja kolmannella alustavalla verokaudella ei tehdä inflaatiokorjauksia. Tatmetal toimitti myös jäljennöksen laista nro 7571 ([125]), jossa vahvistetaan edellä mainitun kiertokirjeen määräykset. Tatmetal pyysi komissiota jättämään vuoden 2024 ensimmäisen puoliskon inflaatiokorjauksen huomiotta.

(626) Komissio katsoi väitteen olevan aiheellinen ja tarkisti Tatmetalin polkumyyntimarginaalia tarvittavalla tavalla.

(627) Lisäksi Tatmetal toisti muita tuloja ja kuukauden lopun valuuttakurssien arvostamista koskevan väitteensä, vaikka näitä aiheita ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä laskentakaavoja laajemmin. Yritys esitti myös uuden huomautuksen taulukossa G-PL esitetyistä rahoitustuotoista, vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain täydentävissä lopullisissa päätelmissä käsitellyistä seikoista.

3.5.4 *Vientihinta*

(628) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat vientiä unioniin joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai tuojina toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta.

(629) Jos vientiä harjoittava tuottaja vei tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

(630) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojina toimivan etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, muun muassa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä voittomarginaalin huomioon ottamiseksi. Tätä varten komissio käytti etuyhteydessä olevien tuojien ilmoittamia tosiasiallisia hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia. Koska yksikään etuyhteydetön tuoja ei toiminut tässä tutkimuksessa yhteistyössä, komissio käytti voiton osalta Kiinasta ja Venäjältä peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa ([126]) eräälle etuyhteydettömälle tuojalle määritettyä voittoa (2 %), jota käytettiin myös viimeaikaisessa kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa ([127]).

([124]) Virallinen lehti, 15. helmikuuta 2025, nro 32814.

([125]) Virallinen lehti, 25. joulukuuta 2025, nro 33118.

([126]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1328, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Venäjän federaatiosta peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 210, 4.8.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/1328/oj).

([127]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/1919, johdanto-osan 114 kappale.

(631) Tatmetal väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon sisältyvät hyvityslaskut oli muunnettu Turkin liiroiksi jo ennen kuin komissio muunsi ne, eli hyvityslaskujen arvot muunnettiin kahteen kertaan.

(632) Komissio tutki Tatmetalin väitteensä tueksi toimittamaa näyttöä ja totesi, että toisin kuin edellä väitetään, Tatmetal oli muuntanut vain yhden EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon sisältyvän hyvityslaskun Turkin liiroiksi. Muiden hyvityslaskujen valuutta oli euro, joten komissio sovelsi muuntokaavaa laskujen nettoarvojen laskemiseksi. Lisäksi komissio havaitsi toimitetussa lisänäytössä epäjohdonmukaisuuksia euromääräisinä ilmoitettujen hyvityslaskujen arvoissa, ja sen vuoksi se korjasi EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon sisältyvien hyvityslaskujen arvon. Näin ollen tämä väite hyväksyttiin osittain.

(633) Tatmetal totesi täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen olevansa eri mieltä siitä, miten komissio käsitteli EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon sisältyviä hyvityslaskuja, viitaten tässä yhteydessä kyselylomakevastausten yhteydessä toimitettuun laskutusoikaisuasiakirjaan. Tatmetal pyysi, että kaikki ilmoitetut hyvityslaskut käsiteltäisiin käyttäen valuuttana Turkin liiraa.

(634) Komissio vertasi laskutusoikaisuasiakirjaan sisältyvien hyvityslaskujen numeroita. Sen jälkeen komissio yhdisti kyseiseen asiakirjaan liittyvät myyntilaskut niitä vastaaviin myyntitapahtumiin, jotka kerättiin luetteloon tarkastuskäynnin aikana, ja totesi, että hyvityslaskujen arvot oli ilmoitettu euroina, ei Turkin liiroina. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(635) Tatmetal totesi lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio oli tehnyt virheen CIF-arvon laskennassa FCA-, FOB- ja CFR-toimitusehtojen mukaisesti toteutettujen liiketoimien osalta. Tatmetal pyysi komissiota päivittämään laskentakaavan.

(636) Komissio tarkasteli väitettä ja lisäsi CIF-arvon määrittämiseksi tarvittavat määrät EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon. Yksikkökohtaiset merirahti-, käsittely- ja lastauskustannukset määritettiin 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen saadun vastauksen perusteella. Näin ollen tämä väite hyväksyttiin.

(637) Tatmetal huomautti täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen CIF-arvoissa havaitsemastaan laskuvirheestä, joka koski pientä määrää FCA-toimitusehdon mukaisesti toteutettuja liiketoimia.

(638) Komissio korjasi CIF-arvot ja asianomaisiin liiketoimiin liittyvien oikaisujen arvot, joskin muutos oli mitätön. Näin ollen tämä väite hyväksyttiin.

3.5.5 *Vertailu*

(639) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään, että komissio vertailee tasapuolisesti normaaliarvoa ja vientihintaa samassa kaupan portaassa ja ottaa huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio päätti verrata otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla. Kuten jäljempänä tarkemmin selitetään, normaaliarvoa ja vientihintaa oikaistiin tarvittaessa, jotta i) se voitiin saattaa noudettuna-tasolle ja jotta ii) voitiin ottaa huomioon hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

3.5.5.1 Normaaliarvoon tehdyt oikaisut

(640) Kuten johdanto-osan 639 kappaleessa selitetään, normaaliarvo muodostettiin noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla käyttämällä tuotantokustannuksia sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa, joita pidettiin kohtuullisina kyseisellä kaupan portaalla. Oikaisuja tehtiin 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti valuuttakurssien, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis- ja pakkauskustannusten, alennusten ja hyvitysten, luottokustannusten sekä riippumattomille kotimaisille asiakkaille annettujen vakuuksien ja takuiden huomioon ottamiseksi.

(641) Molemmat turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät tekemään normaaliarvoon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisen oikaisun kuumavalssattujen teräskelojen tuontitullin palautuksen huomioon ottamiseksi. Borcelik ja Tatmetal väittivät, että tuontitullit on maksettava tuontimateriaaleista ja että kotimarkkinamyynnin tuotantokustannukset ovat korkeammat kuin vientimyynnin, josta ei aiheudu näitä tuontitulleista johtuvia lisäkustannuksia.

(642) Turkissa kuumavalssattuihin teräskeloihin, joita käytetään tuotantopanoksina kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden valmistuksessa, sovelletaan tuontitullia. Sisäisen jalostuksen menettelyssä kotimaiset tuottajat kuitenkin vapautetaan tällaisen tullin maksamisesta, jos tuotuja kuumavalssattuja teräskeloja käytetään valmistettaessa lopputuotteita, jotka lopulta viedään maasta. Otokseen valitut kaksi viejää eivät toimittaneet näyttöä siitä, että ne olisivat maksaneet tällaista tuontitullia tutkimusajanjakson aikana, minkä perusteella kyseinen oikaisu olisi ollut perusteltu tasapuolisen vertailun varmistamiseksi. Toimitetut tiedot päinvastoin osoittivat, että viejät noudattivat kuhunkin sisäisen jalostuksen menettelyä koskevaan lupaan liittyvää vientisitoumusta. Tästä syystä pyyntö hylättiin perusteettomana.

(643) Borcelik huomautti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio oli poistanut etuyhteydessä oleville ja etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen kotimarkkinamyynnin osalta ilmoitetuista oikaisuista eräälle etuyhteydessä olevalle kauppiaalle kotimarkkinoilla maksetun palkkion. Komissio ei kuitenkaan ollut poistanut samaa palkkiota ilmoitetuista tuloista, joita asianomainen etuyhteydessä oleva kauppias sai jälleenmyynnistä kotimaisille etuyhteydettömille asiakkaille.

(644) Komissio tarkasteli väitettä ja vahvisti, että laskuvirheen takia kyseisen etuyhteydessä olevan kauppiaan saamaa palkkiota ei ollut poistettu ilmoitetuista oikaisuista, jotka koskivat asianomaisen kotimaisen kauppiaan jälleenmyyntiä etuyhteydettömille asiakkaille kotimarkkinoilla. Komissio korjasi virheen.

(645) Borcelik väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan komission soveltaneen epäjohdonmukaista menetelmää, kun se oli poistanut ilmoitetut luottokustannukset kotimarkkinamyynnistä, kun taas unioniin suuntautuvan myynnin osalta se oli jättänyt ilmoitetut luottokustannukset huomiotta mutta sisällyttänyt niihin silti ilmoitettujen maksuehtojen perusteella uudelleenlasketun määrän. Borcelikin mukaan kaikkeen myyntiin olisi sovellettava samaa menetelmää, sillä maksujärjestelyt olivat molemmilla markkinoilla samat.

(646) Komissio oli asiasta eri mieltä. Yritys väitti, että se käytti samoja maksujärjestelyjä sekä kotimarkkinamyynnissä että unionin markkinoille suuntautuvassa myynnissä. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että unioniin suuntautuvassa myynnissä käytetyt maksujärjestelyt eivät suurelta osin mahdollistaneet maksujen perimistä samalla tavalla kuin kotimarkkinoilla. Komissio havaitsi, että erään tietyn kotimaisen kauppiaan kautta tapahtuneessa vientimyynnissä maksujärjestelyt olivat samankaltaiset kuin kotimarkkinoilla. Sen vuoksi komissio poisti luottokustannuksiin liittyvän vähennyksen tarvittavien liiketoimien osalta myös etuyhteydettömille asiakkaille unioniin suuntautuneesta myynnistä. Edellä kuvattua analyysia koskevat luottamukselliset tiedot toimitettiin yritykselle yrityskohtaisissa päätelmissä.

(647) Borcelik toisti täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio oli soveltanut epäjohdonmukaista menetelmää, kun se oli hylännyt luottokustannukset kotimarkkinamyynnin osalta mutta hyväksynyt ne unioniin suuntautuvan myynnin osalta lukuun ottamatta yhden etuyhteydettömän kotimaisen kauppiaan kautta tapahtunutta myyntiä. Yritys oli samaa mieltä siitä, että sopimusperusteiset maksuehdot vaikuttavat hinnan määräytymiseen, mutta se vastusti komission tapaa käsitellä ilmoitettuja luottokustannuksia maksujärjestelyjen eli sen perusteella, miten laskut viime kädessä maksetaan.

(648) Komissio selvensi, että tietyt maksujärjestelyt, erityisesti jos niitä sovelletaan säännönmukaisesti ja ne ovat tiedossa, kun maksuehdoista sovitaan sopimuksessa, voivat mitätöidä vaikutuksen, joka myönnetyllä kauppaluotolla on myyntihinnan tasoon. Komissio katsoi, että esimerkiksi jos toimittaja tarjoaa vakituiselle asiakkaalle tilijärjestelyn, jonka kautta tämä maksaa avoimia maksuja suorittamalla tilille satunnaisia kertasuorituksia sen sijaan, että maksaisi kunkin laskun kokonaisuudessaan laskun eräpäivään mennessä, sopimuksessa sovittu maksuehto ei vaikuta toimittajan asettamaan hintaan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(649) Borcelik ilmaisi lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan vastustavansa komission tapaa käsitellä kuljetukseen liittyviä kustannuksia, jotka sisältävät suorat kuljetuskustannukset sekä kuljetuskustannukset Borcelikin tehtaan ja (etuyhteydettömien) varastojen välillä. Konkreettisesti Borcelik väitti, että suorat kuljetuskustannukset olisi vähennettävä kotimarkkinamyyntihinnasta ja poistettava tavanomaisen kaupankäynnin määrittämisen yhteydessä käytetyistä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista.

(650) Borcelik väitti myös, että se, että komissio sisällytti tehtaan ja ulkoisten varastojen väliset rahtikustannukset kotimarkkinamyyntiin, poikkeaa komission aiemmasta käytännöstä, jonka mukaan kuljetuskustannuksia varastoon ei ole ainakaan kotimarkkinamyynnin osalta voitu vähentää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan mukaisena oikaisuna (riippumatta siitä, onko varaston omistaja etuyhteydessä oleva vai etuyhteydetön osapuoli) ([128]). Borcelikin mukaan tämä tarkoittaisi myös sitä, että komission ei olisi pitänyt käyttää näiden kustannusten osalta käytettävissä olevia tietoja, koska niitä ei olisi alun perinkään tarvinnut ilmoittaa.

(651) Borcelikin mukaan myöskään rahtia vuokratuille varastoille ei pitäisi lisätä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin kuljetukseen liittyvinä kustannuksina.

(652) Yritys toisti johdanto-osan 649–651 kappaleessa esitetyt väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(653) Tehtaan ja vuokrattujen varastojen välisten rahtikustannusten käsittelystä kirjanpidossa komissio totesi ensinnäkin, että yritys ei ollut ilmoittanut sen tilin koodia, jolle kustannukset oli väitetysti kirjattu, toimittamassaan tililuettelossa eikä koetaseessa. Kuten johdanto-osan 573, 580 ja 581 kappaleessa todetaan, yritys ei useista pyynnöistä huolimatta koskaan toimittanut täydellistä koetasetta. Yrityksen lopullisista päätelmistä esittämien huomautusten jälkeen vaikutti siltä, että myös paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa lopulta saadusta versiosta puuttui joitakin kirjanpitotietoja. Lisäksi komissio tutki yrityksen kustannuslaskenta-raporttia ja havaitsi, että yritys ei ollut kirjannut rahtikuluja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin mutta ei myöskään tuotantokustannuksiin. Näin ollen komissio vahvisti, että rahtikustannusten sisällyttäminen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin oli asianmukaista muodostettaessa kustannuksia tavanomaisen kaupankäynnin määrittämistä varten, jotta kaikki tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvät kustannukset otettiin huomioon. Vaikka sisäisiä kuljetuskustannuksia (tuottajan eri varastojen välillä) ei voida vähentää saatettaessa vientihinta tai normaaliarvo noudettuna-tasolle (koska ne kuuluvat kyseiselle kaupan portaalle), niin kauan kuin ne liittyvät kotimarkkinamyyntiin, ne ovat silti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja ”tutkittavana olevan viejän tai valmistajan samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä” liittyviä kustannuksia. Näin ollen johdanto-osan 649–651 kappaleessa esitetyt väitteet hylättiin.

(654) Borcelik ja Tatmetal väittivät myös, että komissio ei ollut noudattanut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaista velvoitettaan tehdä tasapuolinen vertailu samalla kaupan portaalla, sillä kun kuljetuskustannukset lisättiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin ja näin ollen normaaliarvoon, tuloksena saatu normaaliarvo ei ollut noudettuna-tasolla, kun taas vientihintaan ei sisältynyt tällaisia kustannuksia, jolloin se oli noudettuna-tasolla. Tatmetal ehdotti, että komissio palauttaisi kotimaan rahtikustannukset kotimarkkinoille suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon ja säilyttäisi myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset noudettuna-tasolla.

(655) Lisäksi lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan Tatmetal väitti, että jos komissio pitää kiinni siitä, etteivät Tatmetalin laskemat kotimaan rahtikustannukset sovellu käytettäviksi, sen ei pitäisi sisällyttää kyseisten kustannusten summaa kotimaan rahtikustannuksiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia määrittäessään. Tatmetal pyysi komissiota jättämään kokonaan huomiotta sen toimittamat kotimaan rahtikustannuslaskelmat ja käyttämään taulukossa G (Profit and Loss) Tatmetalin koetaseen perusteella määritettyjä kotimaan kuljetusten kokonaiskustannuksia liikevaihtoon suhteutettuina.

(656) Komissio tarkasteli johdanto-osan 654 kappaleessa esitettyä Borcelikin väitettä. Muutamien liiketoimien osalta rahtikustannuksista esitettiin riittävä näyttö. Myös yksittäisiin liiketoimiin sovelletut toimitusehdot voitiin todentaa asianmukaisesti. Sen vuoksi komissio määritti todennettujen tietojen perusteella alhaisimmat tosiasialliset yksikkökohtaiset rahtikustannukset ja sovelsi näitä kustannuksia kaikkiin liiketoimiin, joissa tavarat toimitettiin asiakkaalle. Komissio katsoi, että koska tämä oikaisu tehtiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, soveltamalla alhaisimpia yksikkökohtaisia rahtikustannuksia varmistettiin, että yrityksen polkumyyntikäytäntöjä ei aliarvioitu sen seurauksena, että yritys kieltäytyi yhteistyöstä tämän kysymyksen osalta. Yksityiskohtaiset tiedot tästä tarkistuksesta toimitettiin yritykselle yrityskohtaisissa päätelmissä.

([128]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/2012, annettu 17 päivänä marraskuuta 2021, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta ja Indonesiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 410, 18.11.2021, s. 153, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2012/oj), johdanto-osan 83 kappale; WTO:n paneelin raportti, European Union – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Stainless Steel Cold-Rolled Flat Products from Indonesia, WT/DS616/R, kohta 7.584.

(657) Borcelik väitti täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan säännöksiin viitaten, että koska komissio oli jo käyttänyt kyselylomakevastauksen liitteessä ja tarkastuksen aikana näyttönä esitettyjä tietoja, sen olisi pitänyt käyttää näitä tietoja myös täsmällisempien yksikkökohtaisten rahtikustannusten määrittämiseksi. Tältä osin Borcelik väitti, että komission käyttämät yksikkökohtaiset rahtikustannukset olivat liian alhaiset. Yritys huomautti, että kyselylomakevastauksen liitteessä tai tarkastuksen aikana näyttönä esitettyjen yksikkökohtaisten rahtikustannusten yksinkertainen keskiarvo oli paljon korkeampi. Borcelik nosti uudelleen esille kyselylomakevastauksen liitteessä esitettyjen yksikkökohtaisten rahtikustannusten vaihteluvälin.

(658) Lisäksi yritys huomautti, että jos otetaan huomioon vain osa aiheutuneista kuljetuskustannuksista ja sisällytetään niiden jäännösarvo tavanomaisen kaupankäynnin määrittämiseksi käytettyihin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, tuloksena saatava normaaliarvo ei ole noudettuna-tasolla.

(659) Komissio totesi, ettei yritys selittänyt, miksi tarkastuksen aikana toimitetun, huomattavan puutteelliseksi todetun näytön (näyttö sisälsi kuljetuskustannukset vain hyvin pienestä osasta kaikista kotimarkkinoille suuntautuneista liiketoimista) perusteella määritetty yksinkertainen keskiarvo olisi asianmukaisempi kuin komission soveltama menetelmä. Ensinnäkin, kuten johdanto-osan 656 kappaleessa selitetään, komissio valitsi alhaisimmat yksikkökohtaiset rahtikustannukset varmistaakseen, että yrityksen polkumyyntikäytäntöjä ei aliarvioitu tilanteessa, jossa yritys kieltäytyi yhteistyöstä tämän kysymyksen osalta. Toiseksi kun otetaan huomioon tarkastuksen aikana näyttönä toimitetun lähetysraportin puutteellisuus (raportti kattoi vain alle 3 % kyseessä olevista kotimarkkinoille suuntautuneista myyntitapahtumista; ks. myös johdanto-osan 576 kappale), yksikkökustannusten yksinkertaista keskiarvoa ei voida pitää komission käyttämää menetelmää asianmukaisempana tai tosiasiallisia rahtikustannuksia paremmin edustavana. Kyselylomakevastauksen liite sisälsi kuljetuspalvelujen hinnaston, ja sitä käytettiinkin tehtaan ja varaston välisten rahtikustannusten arvioimiseksi (ks. lisätietoja johdanto-osan 577, 599, 608 ja 649–653 kappaleessa), sillä se oli paras käytettävissä oleva arvio kyseisistä kustannuksista. Tätä liitettä ei kuitenkaan tarkastettu suoraan, sillä tarkastuskäynnin aikana yritys selitti käyttäneensä edellä mainitun tarkastuksen aikana näyttönä kerättyä lähetysraporttia. Alhaisimmat hinnastossa ilmoitetut yksikkökohtaiset rahtihinnat olivat korkeammat kuin komission lähetysraportista yksilöimät alhaisimmat yksikkökohtaiset rahtikustannukset. Tämä viittaa siihen, että itse liite saattoi olla puutteellinen tai se ei vastannut kuljetuspalveluista todellisuudessa maksettuja hintoja. Komissio hylkäsi tämän väitteen.

(660) Komissio katsoi, että väite, jonka mukaan normaaliarvo ei ollut noudettuna-tasolla, oli aiheellinen, ja tarkisti polkumyyntimarginaalia vastaavasti.

(661) Tatmetalin osalta komissio toisti, että sille ei ollut toimitettu mitään näyttöä, joka olisi vahvistanut liiketoimikohtaiset kotimaan rahtikustannukset. Lisäksi komissio totesi, että kirjanpitojärjestelmään ei ollut kirjattu toimitus-/nouto-osoitetta, jonka perusteella olisi voitu jäljittää niiden kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden määräpaikka, jotka ilmoitettujen tietojen mukaan toimitettiin asiakkaalle. Komissio katsoi kuitenkin, että koska oikaisu tehtiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, alhaisimmat kohtuulliset yksikkökohtaiset rahtikustannukset (eli tässä tapauksessa rahtikustannukset Kocaelin alueelle) olivat riittävä arvio rahtikustannuksista, jotta voitiin määrittää normaaliarvo noudettuna-tasolla. Näin ollen tämä väite hyväksyttiin osittain.

(662) Tatmetal totesi täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että jos otetaan huomioon vain osa aiheutuneista kuljetuskustannuksista ja sisällytetään niiden jäännösarvo tavanomaisen kaupankäynnin määrittämiseksi käytettyihin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, tuloksena saatava normaaliarvo ei ole noudettuna-tasolla.

(663) Komissio katsoi väitteen olevan aiheellinen ja tarkisti polkumyyntimarginaalia vastaavasti.

(664) Tatmetal huomautti täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen virheestä, joka liittyi kotimarkkina-asiakkaille toimitettujen tuotteiden osalta huomioon otettuihin rahtikustannuksiin. Tatmetal pyysi komissiota korjaamaan virheen.

(665) Tutkittuaan Tatmetalin väitettä komissio tarkisti kotimarkkinamyyntiä koskevia tietoja ja päivitti taulukkoa G-PL vastaavasti.

3.5.5.2 Vientihintaan tehdyt oikaisut

(666) Jotta vientihinta voitiin saattaa noudettuna-tasoa vastaavalle kaupan portaalle, tehtiin oikaisuja rahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten huomioon ottamiseksi.

(667) Lisäksi tehtiin oikaisuja seuraavien hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden huomioon ottamiseksi: pakkaus- ja luottokustannukset sekä pankkimaksut.

(668) Borcelik totesi lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio oli tehnyt virheen tarkistaessaan korkoa, jota käytettiin jälleenmyyntiin liittyvien luottokustannusten määrittämiseksi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta Bamesa Oțelin jälleenmyydessä sitä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa.

(669) Komissio tarkasteli väitettä ja totesi tehneensä laskuvirheen tarkistaessaan korkoa yrityksen kanssa sovitun mukaisesti. Komissio korjasi virheen ja tarkisti luottokustannusten tason polkumyyntimarginaalia koskevassa laskelmassa.

(670) Tatmetalin osalta komissio sovelsi käytettävissä olevia tietoja kotimarkkinoiden ja EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloissa ilmoitettuihin valuuttakursseihin liittyvien merkittävien epäjohdonmukaisuuksien (ks. johdanto-osan 551–553 kappale) vuoksi. Komissio korvasi ilmoitetut päivittäiset valuuttakurssit vientiä harjoittaville tuottajille osoitetussa kyselylomakkeessa esitetyillä kuukausittaisilla valuuttakursseilla.

(671) Tatmetal totesi lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että tehdessään korjauksia EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon komissio oli lisännyt tiettyihin FOB- ja FCA-toimitusehtojen mukaisesti toteutettuihin liiketoimiin virheellisesti merirahdin.

(672) Komissio tutki sisällytettyä merirahtia kunkin liiketoimen osalta ja korjasi tiettyihin FOB- ja FCA-toimitusehtojen mukaisesti toteutettuihin liiketoimiin virheellisesti sisällytetyn merirahdin. Näin ollen tämä väite hyväksyttiin.

3.5.5.3 Valuutan muuntaminen

(673) Kotimarkkinamyynnissä käytettiin useita eri valuuttoja, muun muassa Turkin liiraa, euroa ja Yhdysvaltain dollaria. Unioniin suuntautuvassa vientimyynnissä valuuttana käytettiin euroa tai Yhdysvaltain dollaria. Sen vuoksi valuutat oli muunnettava normaaliarvon ja vientihinnan vertaamiseksi. Komissio muunsi myyntihinnat otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidossaan käyttämäksi valuutaksi eli Turkin liiroiksi.

(674) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaisen myyntipäivän määrittämiseksi komissio tutki, määräytyivätkö olennaiset kauppaehdot laskun päivämäärän vai tilauksen/myyntisopimuksen päivämäärän mukaan. Komissio totesi, että valtaosa myynnistä perustui yksittäisiin tilauksiin eikä pitkäaikaisiin myyntisopimuksiin. Tilauksessa määritettiin olennaiset kauppaehdot, kuten tuotteen tarkat tiedot, määrä, toimitusajankohta, yksikköhinta (yleensä ulkomaan valuutassa, pääasiassa Yhdysvaltain dollareina) ja maksuehdot. Tilauksessa sallittiin poikkeukset toimitettavan määrän suhteen, mutta siinä kuitenkin vahvistettiin lopullinen hinta. Otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta kerätty näyttö vahvisti, että laskuissa veloitettuja hintoja ei oikaistu kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hintojen vaihtelun tai tilauksessa käytetyn valuutan ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpitovaluutan välisen valuuttakurssivaihtelun huomioon ottamiseksi. Sen vuoksi komissio katsoi, että olennaiset kauppaehdot määritettiin asianmukaisemmin tilauksessa ja että näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaista valuutan muuntamista varten olisi käytettävä tilauksen päivämäärää.

(675) Sekä Borcelik että Tatmetal väittivät lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että olennaisia kauppaehtoja ei ollut vahvistettu ostotilauksen hetkellä. Niiden mukaan tilausten yksityiskohtia ei vahvisteta lopullisesti tilauksen tekohetkellä, vaan ne määräytyvät lopullisesti vasta laskutushetkellä. Molemmat yritykset puolsivat tätä väitettä ja viittasivat asiakirja-aineistoon sisältyvään näyttöön, josta käy ilmi, että komission todentama myynti osoittaa ostotilausten ja laskujen välillä olevan eroja, jotka joissakin tapauksissa ylittävät ostotilauksessa sovitut sallitut poikkeamat.

(676) Komissio totesi unionin yleisen tuomioistuimen asiassa Özkan Demir Çelik Sanayi AŞ v. Euroopan komissio antaman tuomion ([129]) perusteella, että komissiolla on oikeus määrittää, miksi ostotilauksen päivämäärä on asianmukaisempi perusta olennaisten myyntiehtojen määrittämiseen. Komissio totesi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdasta sekä 2 artiklan 10 kohdan johdanto-osasta, jossa viitataan vientihinnan ja normaaliarvon tasapuoliseen vertailuun samalla kaupan portaalla, käy selvästi ilmi, että ilmaisulla ”aineellinen” tarkoitetaan kauppaehtoja eikä oikeudellisia ehtoja. Näitä kauppaehtoja ovat erityisesti hinta, määrä, maksu- ja toimitustavat sekä muut tiettyyn taloudelliseen toimintaan tai tietyntyyppiseen tuotantoon liittyvät kaupalliset seikat.

(677) Komissio havaitsi, että Turkin liira oli heikentynyt tutkimusajanjakson aikana euroon verrattuna kaikkiaan noin 33 prosenttia ja että ostotilauksen ja laskun päivämäärien välinen ero vaihteli Borcelikin ja Tatmetalin tapauksessa merkittävästi ja saattoi olla huomattavankin pitkä: 0–130 päivää kotimarkkinamyynnissä ja 0–182 päivää vientimyynnissä. Molemmat yritykset määrittivät kotimarkkina- ja vientimyyntinsä ulkomaisissa valuutoissa, eli ne ennakoivat Turkin liiran arvon vaihtelevan merkittävästi ulkomaisiin valuuttoihin verrattuna.

(678) Borcelik toimitti näyttönä lisäasiakirjoja myös muista liiketoimista, joissa ostotilauksen päivänä määritetty hinta poikkesi laskutuspäivänä määritetystä hinnasta. Komissio totesi kuitenkin, että tämä näyttö ei itse asiassa tukenut yrityksen väitteitä. Komissio tarkasteli 47:ää laskua, jotka koskivat kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden myyntiä etuyhteydettömille asiakkaille kotimarkkinoilla sekä etuyhteydessä oleville ja etuyhteydettömille asiakkaille unionissa, ja keräsi näihin laskuihin liittyviä täydentäviä asiakirjoja. Suurin osa laskuista koski useita yksittäisiä liiketoimia (tässä tutkimuksessa kukin kela edustaa tavallisesti erillistä liiketoimea). Borcelik yksilöi lisäasiakirjoista vain yhden tapauksen, jossa toimitettu määrä oli sovitun poikkeaman ulkopuolella. Komissio katsoi, että tämä ei voi kumota havaittua toistuvaa mallia, jonka mukaan myyntiehdot vahvistetaan ostotilauksessa, etenkin koska määrän muuttumiselle saattoi olla muita syitä, kuten osittainen toimitus tai jälkitoimitus. Yritys väitti myös, että neljän unioniin suuntautuvan myyntiä koskevan laskun osalta hinta oli muuttunut ostotilauksen ja laskun välillä, eli myös olennaiset myyntiehdot olivat muuttuneet. Komissio totesi, että kaikissa näissä neljässä tapauksessa tavarat myytiin unioniin etuyhteydettömän kotimaisen kauppiaan kautta. Yritys toimitti näyttönä hintatarjouksia mutta ei varsinaisia ostotilauksia. Hintatarjousten päiväykset ja yrityksen kirjanpitoon kirjattujen ostotilausten päiväykset vahvistivat tämän. Kaikissa neljässä tapauksessa tarjottu hinta oli määritetty noudettuna-tasolla mutta myyntitapahtuma suoritettiin FOB-toimitusehdon mukaisesti. Näin ollen on todennäköistä, että hintaero, joka oli sama kaikissa neljässä laskussa, vastaa Borcelikille aiheutuneita ylimääräisiä rahti-, käsittely- ja lastauskustannuksia.

(679) Johdanto-osan 676–678 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella johdanto-osan 675 kappaleessa esitetty Borcelikin väite hylättiin.

(680) Tatmetalin toimittama näyttö koostui kahdesta liiketoimesta, jotka sisältyivät komission tarkastuskäynnin aikana koostamaan otokseen ja jotka yrityksen mukaan kumoavat komission perustelut. Yritys perusteli tämän sillä, että ostotilauksessa/myyntisopimuksessa määritetyt määrät, myyntihinnat ja yhdessä tapauksessa maksuehdot poikkesivat laskussa vahvistetuista.

(681) Komissio koosti tarkastuksessa otoksen kymmenestä kotimarkkinoille suuntautuneesta myyntitapahtumasta ja 14:stä EU:hun suuntautuneesta myyntitapahtumasta. Se havaitsi, että Tatmetalin mainitsema ero kahden otokseen valitun myyntitapahtuman määrissä oli ostotilauksessa määrien ja painon osalta sovittujen – ja näin ollen vahvistettujen – poikkeamien rajoissa. Lisäksi komissio totesi, että toisessa näistä kahdesta mainitusta liiketoimesta hintaero oli minimaalinen (alle 0,1 %), minkä ei voida katsoa rikkovan ostotilaukseen sisältyviä myyntiehtoja. Komission tutkimista 24 ostotilauksesta vain yhden osalta vahvistettiin, että ostotilauksessa määritetyistä ehdoista oli poikettu. Komissio katsoi, että ostotilauksissa vahvistetuista myyntiehdoista oli poikettu vain hyvin vähän ja ainoa tapaus, jossa niistä oli poikettu, oli poikkeus, joka ei voi kumota komission esittämää väitettä, jonka mukaan olennaiset myyntiehdot vahvistettiin ostotilauksen tekohetkellä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

([129]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.9.2026, Özkan Demir Çelik Sanayi AŞ v. Euroopan komissio, T-175/24, ECLI:EU:T:2026:521, 41–43 kohta.

(682) Tatmetal väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että jos komissio sovelsi laskujen arvon muuntamiseksi ostotilauksen päivän valuuttakurssia, samaa valuuttakurssia olisi pitänyt soveltaa myös muunnettaessa EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon sisältyviä suoria myyntikustannuksia, kuten rahtikustannuksia, seisontamaksuja, palkkioita sekä käsittely- ja lastauskustannuksia. Tatmetal väitti, että suorien myyntikustannusten arvo muissa valuutoissa vahvistettiin ennakolta ja että komission olisi sovellettava Tatmetalin laskemaa keskimääräistä viivettä ostotilauksen/myyntisopimuksen ajankohdan ja laskun välillä. Tatmetal toimitti näyttöä väitteensä tueksi.

(683) Komissio selvensi, että se sovelsi laskelmissaan kyseisten kustannusten osalta laskutuspäivän valuuttakurssia. Komissio muistutti, että suorat myyntikustannukset, kuten kotimaan ja viennin rahtikustannukset, kirjattiin yrityksen kirjanpitoon laskutushetkellä ja lisäksi kotimarkkinoiden ja EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloihin laskun valuuttakurssin perusteella. Näin ollen komissio hyväksyi Tatmetalin ilmoittamat Turkin liiroiksi muunnetut arvot. Komissio huomautti, että ostotilauksen päivämäärän valuuttakurssin käyttö liittyy perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaiseen valuutan muuntamista koskevaan oikaisuun, kun taas kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannuksiin liittyviin oikaisuihin sovelletaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohtaa, jonka mukaan oikaisu tehdään aiheutuneiden kustannusten mukaisesti, kuten komissio on tehnytkin.

(684) Edellä esitetystä huolimatta komissio tutki näyttöä, jonka perusteella Tatmetal määritti keskimääräisen aikavälin ostotilauspäivän valuuttakurssin ja laskun päivämäärän valuuttakurssin välillä. Komissio totesi, että Tatmetal esitti kolme näyttöasiakirjaa perusteeksi eri valuuttakurssin käyttämiselle EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luetteloon sisältyviä liiketoimia koskevien oikaisujen yhteydessä ja että yksi niistä sisälsi yhtenä tiettynä päivänä käydyn sähköpostikeskustelun Tatmetalin ja kuljetuspalvelujen tarjoajan välillä. Tatmetal totesi tämän sähköpostikeskustelun liittyneen vientimyyntitapahtumaan, mutta keskustelussa käsiteltyjä tuotteita ei voitu vahvistaa minkään vientimyyntitapahtuman perusteella. Lisäksi keskustelu sisältää hintatarjouksia, mutta siinä ei määritetä ostotilauksen tai myyntisopimuksen ehtoihin liittyviä seikkoja. Siinä ei esimerkiksi mainittu selvästi, olivatko kyseessä kylmävalssatut teräslevyvalmisteet, eikä myyntiehtoja tai neuvoteltuja määriä. Toinen näyttönä esitetty asiakirja sisälsi toisen liikenteenharjoittajan kanssa käydyn, hintatarjouksia koskevan sähköpostikeskustelun sekä siihen liittyvän kuljetuspalveluja koskevan laskun. Komissio totesi kuitenkin, että lasku koski galvanoituja teräskeloja eikä näyttänyt liittyvän kylmävalssattuihin teräslevyvalmisteisiin. Kolmas näyttönä esitetty asiakirja sisälsi merirahtia koskevan sähköpostikeskustelun, jossa lueteltiin joitakin myyntiehtoja, mutta se ei sisältänyt yksityiskohtaisia tietoja, joiden perusteella keskustelu olisi voitu yhdistää EU:hun suuntautuneiden myyntitapahtumien luettelossa mainittuihin liiketoimiin. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(685) Sekä Borcelik että Tatmetal väittivät lisäksi, että jos komissio kaikesta huolimatta katsoo, että aineelliset myyntiehdot on vahvistettu ostotilauksen tekohetkellä, samaa periaatetta olisi sovellettava raaka-ainehankintoihin. Toisin sanoen komission olisi muunnettava kyseisten ostojen arvot vastaamaan ostotilauksen päivämäärää eikä laskun päivämäärää. Borcelik huomautti tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin on vahvistanut asiassa Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları ym. v. Euroopan komissio, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaisia valuutan muuntamista koskevia velvoitteita ja edellytyksiä sovelletaan yhtä lailla niin vientimyyntiin, kotimarkkinamyyntiin kuin tuotantokustannuksiin ([130]).

(686) Komissio totesi tältä osin, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohtaa voidaan soveltaa tilanteissa, joissa hintojen vertailu vaatii valuutan muuntamista. Borcelikin ja Tatmetalin kustannukset oli kirjattu niiden kirjanpitoon, ja ne ilmoitettiin komissiolle ja tarkastettiin Turkin liiroina. Koska polkumyyntilaskelma tehtiin näiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta Turkin liiroissa, normaaliarvon ja vientihinnan vertailu ei edellyttänyt näiden kustannusten valuutan muuntamista, joten 2 artiklan 10 kohdan j alakohtaa ei sovellettu. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(687) Borcelik myös viittasi paikan päällä tehdyn tarkastuksen yhteydessä toimitettuihin raaka-aineiden ostoja koskeviin näyttöasiakirjoihin. Yritys laski näiden asiakirjojen perusteella ostotilauksen ja laskun välisen keskimääräisen toimitusajan ja pyysi, että tätä toimitusaikaa käytettäisiin muiden raaka-aineostojen ostotilausten päivämäärien arvioimiseksi.

([130]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.5.2024, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları ym. v. Euroopan komissio, T-629/21, ECLI:EU:T:2024:303.

(688) Kuten johdanto-osan 686 kappaleessa selitetään, vertailu ei tässä tapauksessa edellyttänyt raaka-ainekustannusten valuutan muuntamista. Täydellisyyden vuoksi komissio kuitenkin tutki näyttöasiakirjat ja havaitsi, että kerätyt asiakirjat kattoivat vain alle 0,1 prosenttia ostetuista raaka-aineista. Laskelmassa käytetyt ostotilausten päivämäärät ja laskujen päivämäärät eivät myöskään vastanneet toimitettuja asiakirjoja. Yritys käytti ostotilauksen päivämääränä kirjanpitojärjestelmäänsä kirjattua viimeisimmän muutoksen päivämäärää, vaikka näyttöasiakirjojen mukana toimitetuissa ostotilauksissa oli eri päivämäärät. Yritys ei myöskään käyttänyt toimitusajan määrittämiseksi kauppalaskun päivämäärää vaan ilmeisesti tulliselvityksen päivämäärää. Yhteenvetona todetaan, että vaikka tuotantokustannusten valuutta olisi muunnettava (mikä ei ole tarpeen), yritys ei ole toimittanut yhdenmukaisia, luotettavia tietoja, joiden perusteella muuntaminen voitaisiin tehdä. Näin ollen komissio hylkäsi yrityksen pyynnön tarkistaa raaka-aineiden arvot käyttäen ostotilauksen päivämäärän valuuttakurssia yrityksen toimittamien tietojen perusteella.

(689) Myös Tatmetal toimitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen tietoja, joita se pyysi käyttämään raaka-aineiden hintojen muuntamiseksi ostotilauksen päivämäärän valuuttakurssin mukaan. Yritys toimitti tältä osin kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden ostoista kootun luettelon, johon oli lisätty käsin ostotilausten päivämäärät.

(690) Kuten johdanto-osan 686 kappaleessa selitetään, komissio totesi, että vertailu ei tässä tapauksessa edellyttänyt raaka-ainekustannusten valuutan muuntamista. Tatmetal ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä ostotilausten päivämäärien paikkansapitävyydestä eikä raaka-aineiden ostoja koskevissa ostotilauksissa/myyntisopimuksissa määritellyistä ehdoista. Lisäksi komissio huomautti, että Tatmetal ei esittänyt mitään oikeusperustaa, jonka perusteella tällainen oikaisu olisi aiheellinen. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(691) Borcelik väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio ei ollut täyttänyt todistustaakkaansa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan nojalla tekemänsä valuutan muuntamista koskevan oikaisun osalta, sillä se ei ollut selittänyt, miten valuutan muuntaminen vaikutti hintoihin ja hintojen vertailukelpoisuuteen.

(692) Komissio katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan tarkoitus liittyy paitsi valuutan muuntamista koskeviin, käytännön kannalta välttämättömiin näkökohtiin, kun liiketoimien tiedot on ilmoitettu eri valuutoissa, myös vertailun tasapuolisuuteen esimerkiksi siltä osin kuin se määrää, mitä valuuttakurssia on käytettävä tapauksissa, joissa vientimyyntiin kytkeytyy suoraan valuuttatermiinisopimuksia. Valuutan muuntamisen käytännön välttämättömyyden osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdassa ohjeistetaan, minkä päivämäärän mukaan valuuttakurssi olisi määritettävä. Kyseinen päivämäärä on myyntipäivä, joka on yleensä laskun päivämäärä, paitsi jos olennaiset myyntiehdot vahvistetaan jonakin muuna päivänä. Tässä tapauksessa komissio totesi, että olennaiset myyntiehdot oli vahvistettu ostotilauksessa, kuten johdanto-osan 674 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi se päätti, että ulkomaan valuutan määräisen laskun arvon muuntamiseksi Turkin liiroiksi oli asianmukaisempaa käyttää ostotilauksen päivämäärän valuuttakurssia.

(693) Borcelik väitti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio oli toiminut syrjivästi käyttäessään ainoastaan Turkin osalta valuutan muuntamiseksi tilauspäivän valuuttakurssia selittämättä, miksi turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien tilanne poikkeaa muiden maiden vientiä harjoittavien tuottajien tilanteesta. Tuoteeritelmät, määrät, toimitusehdot, yksikköhinnat ja maksuehdot saatetaan kaikissa asianomaisissa maissa sopia suurelta osin jo tilauksessa. Yritys myös väitti, että tämä oli komission oma kanta eräässä terästeollisuuden myyntejä koskevassa tapauksessa ([131]).

(694) Turkissa on jo pitkään jatkunut korkea inflaatio (joka joinakin vuosina on ollut jopa hyperinflaation tasolla), mikä on johtanut Turkin liiran heikkenemiseen, kuten johdanto-osan 677 kappaleessa mainitaan. Vastaavaa tilannetta ei havaittu missään muussa tämän tutkimuksen kohteena olevassa maassa. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen Turkin ja muiden asianomaisten maiden eriarvoisesta kohtelusta.

([131]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/209, annettu 10 päivänä tammikuuta 2024, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Turkista peräisin olevien teräksestä valmistettujen palkoprofiilien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L, 2024/209, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/209/oj), johdanto-osan 64 kappale.

(695) Borcelik toisti valuutan muuntamista koskevat väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

3.5.6 *Polkumyyntimarginaalit*

(696) Komissio vertasi otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(697) Tällä perusteella lopulliset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	3,0

(698) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Näin ollen kyseinen marginaali määritettiin otokseen kuuluneiden vientiä harjoittavien tuottajien marginaalien perusteella ottamatta huomioon sellaisten vientiä harjoittavien tuottajien marginaaleja, joiden polkumyyntimarginaali oli nolla tai vähimmäistasolla, ja perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja.

(699) Ottaen huomioon tapauksen olosuhteet, erityisesti sen, että yhteistyöstä kieltäytyminen tuli ilmi vasta myöhäisessä vaiheessa menettelyä ja että komissio käytti käytettävissä olevia tietoja vain osittain molempien marginaalien määrittämiseksi, komissio katsoi 9 artiklan 6 kohdan olevan edelleen sovellettavissa, vaikka molempien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien marginaalit määritettiin perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa. Sen vuoksi komissio katsoi asianmukaiseksi käyttää näitä marginaaleja otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalien määrittämiseksi. Tämän perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullinen polkumyyntimarginaali on 4,9 prosenttia.

(700) Kaikkien muiden turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisesta maasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin Eurostatin tietojen perusteella.

(701) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin määrä oli 100 prosenttia koko tuonnin määrästä tutkimusajanjaksolla. Tämän perusteella komissio päätti asettaa yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin sen otokseen valitun yrityksen tasolle, jonka polkumyyntimarginaali oli korkein.

(702) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	3,0
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	4,9
Kaikki muu asianomaisesta maasta peräisin oleva tuonti	7,8

3.6 **Vietnam**

3.6.1 *Erityinen markkinatilanne: syrjäyttämisvaikutus*

3.6.1.1 Analyysi

(703) Voidakseen määrittää, vallitsiko Vietnamin markkinoilla erityinen markkinatilanne Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin aiheuttaman syrjäyttämisvaikutuksen seurauksena, komissio teki seuraavan analyysin: Ensinnäkin komissio analysoi Kiinasta Vietnamin kotimarkkinoille tulleen tuonnin määriä, ja toiseksi se tarkasteli tämän tuonnin vaikutusta Vietnamin kotimarkkinoiden hintoihin.

(704) Komissio käytti analyysissaan Vietnamin viranomaisten toimittamia koko maan kattavia indikaattoreita sekä otokseen valitun vientiä harjoittavien tuottajien ryhmän POSVIETin toimittamia yritystason indikaattoreita. Molempien toimittamat indikaattorit tarkastettiin paikan päällä, kuten johdanto-osan 106 kappaleessa todetaan.

3.6.1.1.1 Kotimarkkinat: määrälliset vaikutukset

(705) Ensiksi komissio analysoi Vietnamin viranomaisten ilmoittamaa, kotimarkkinamyynnin ja tuonnin perusteella määrittämää kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kulutusta Vietnamissa.

(706) Kulutus Vietnamissa kehittyi seuraavasti:

Taulukko 20

Vietnamin kulutus (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kulutus Vietnamissa	[2 250 000 – 2 350 000] (1)	[2 150 000 – 2 250 000]	[2 800 000 – 2 900 000]	[3 100 000 – 3 200 000]
Indeksi	*100*	*94*	*124*	*138*

(1) Luottamuksellisuussyistä tiedot on ilmoitettu vaihteluväleinä.
Lähde: TRAV.

(707) Vietnamin kulutus kasvoi vuosien 2022 ja 2024 (viimeisin vuosi, jolta tietoja oli saatavilla) 23 prosenttiyksikköä. Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kulutuksen kasvu johtui useista hallituksen hyväksymistä laeista, päätöslauselmista ja politiikkatoimenpiteistä, joilla pyrittiin edistämään julkisia investointeja erityisesti infrastruktuuriin ja rakentamiseen vuosina 2024 ja 2025 ([132]).

(708) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti Vietnamiin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 21

Vietnamiin tulevan tuonnin määrä (tonnia)

Maa		2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kokonaistuonti, josta	Tuonnin määrä	266 580	203 390	286 455	314 187
	Indeksi	*100*	*76*	*107*	*154*

([132]) Esimerkiksi päätöslauselma nro 103/2023/QH15, päätöslauselma nro 192/2025/QH15, päätöslauselma nro 1321/NQ-UBTVQH15, päätöslauselma nro 162/2024/QH15 ja päätöslauselma nro 189/2025/QH15.

Maa		2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kiinan osuus	Tuonnin määrä	136 484	108 229	156 655	144 106
	Indeksi	*100*	*79*	*115*	*106*
Japanin osuus	Tuonnin määrä	67 681	53 610	86 382	124 213
	Indeksi	*100*	*79*	*128*	*184*
Taiwanin osuus	Tuonnin määrä	28 305	21 043	19 197	17 753
	Indeksi	*100*	*74*	*68*	*63*
Korean osuus	Tuonnin määrä	18 691	10 758	13 080	15 208
	Indeksi	*100*	*58*	*70*	*81*
Australian osuus	Tuonnin määrä	3 858	4 387	7 764	9 664
	Indeksi	*100*	*114*	*201*	*250*

Lähde: Vietnamin tulliviranomainen.

(709) Tuontitiedot osoittavat, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti Vietnamiin kasvoi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä 54 prosenttia. Tuonnin kasvu johtui kotimaisen kulutuksen kasvusta, jota vauhdittivat Vietnamin hallituksen suunnitelmat kasvattaa infrastruktuuri-investointeja vuosina 2024 ja 2025.

(710) Tästä tuonnista Kiinasta tulevan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnin määrä kasvoi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 6 prosenttia. Tuonnin kokonaismäärään suhteutettuna Kiinasta tulevan tuonnin osuus pieneni 51 prosentista 46 prosenttiin vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kiina oli kuitenkin koko tarkastelujakson ajan Vietnamin suurin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuontilähde.

(711) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kotimarkkinamyynti Vietnamissa kehittyi samana ajanjaksona seuraavasti:

Taulukko 22

Kotimarkkinamyynnin määrä (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Vietnamin markkinoiden kokonaismyyntimäärä	[2 000 000 – 2 100 000]	[1 900 000 – 2 000 000]	[2 500 000 – 2 600 000]	[2 700 000 – 2 800 000]
Indeksi	*100*	*97*	*126*	*140*

Lähde: TRAV (2022–2024); koska Vietnamin viranomaiset eivät toimittaneet tietoja kotimarkkinamyynnistä tutkimusajanjaksolta, komissio laski kotimarkkinamyynnin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan POSVIETin tarkastetun kyselylomakevastauksen perusteella.

(712) Kotimarkkinamyynti sisältää vapaiden markkinoiden myynnin ja kytkösmarkkinamyynnin. Myyntimäärät kasvoivat 26 prosenttia vuosina 2022–2024 ja seurasivat siten kotimaisen kulutuksen kasvusuuntausta (ks. johdanto-osan 707 kappale).

(713) Edellä esitettyjen kulutusta, tuontia ja kotimarkkinamyyntiä koskevien tietojen perusteella markkinaosuudet Vietnamissa kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 23

Markkinaosuus (%) ([133])

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kotimainen tuotannonala	[85–90]	[87–92]	[86–91]	[85–90]
Tuonti, josta	[10–12]	[9–11]	[10–12]	[10–12]
1. Kiinan osuus	[5–7]	[4–6]	[4–6]	[4–6]
2. Japanin osuus	[2–4]	[2–4]	[2–4]	[3–5]
3. Taiwanin osuus	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
4. Korean osuus	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
5. Australian osuus	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]

Lähde: Vietnamin kaupan suojatoimenpiteistä vastaava viranomainen (TRAV).

(714) Kotimaisen tuotannonalan markkinaosuus pysyi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana joka vuosi yli 85 prosentissa. Myös tuonnin markkinaosuus pysyi vakaana [10–12 prosentissa] vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus pieneni hieman: vuonna 2022 se oli [5–7 prosenttia] ja vuonna 2024 [4–6 prosenttia].

(715) Sekä johdanto-osan 708 kappaleessa kuvattu kokonaistuontimäärien kasvu että johdanto-osan 711 kappaleessa kuvattu kotimarkkinamyynnin kasvu heijastelevat johdanto-osan 706 kappaleessa kuvattua kotimarkkinakulutuksen kasvua, ja näin ollen molempien markkinaosuudet pysyivät suunnilleen samalla tasolla. Määrät huomioon ottaen kasvavasta kulutuksesta hyötyi pääasiassa Vietnamin tuotannonala.

(716) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Vietnamin kotimaisella tuotannonalalla oli vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana määräävä asema Vietnamin markkinoilla, sillä minkään muun maan markkinaosuus ei ylittänyt 6:ta prosenttia.

3.6.1.1.2 Kotimarkkinat: hintavaikutukset

(717) Seuraavaksi komissio analysoi Kiinasta tulevan tuonnin vaikutusta Vietnamin kotimarkkinoiden hintoihin. Koska muiden maiden kuin Kiinan markkinaosuudet olivat pieniä, komissio analysoi tätä varten Kiinasta tulevan tuonnin ja kotimarkkinamyynnin yksikköhintoja.

([133]) Luottamuksellisuussyistä arvot on ilmoitettu vaihteluväleinä.

(718) Tuonnin ja kotimarkkinamyynnin yksikköhinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 24

Myyntihinnat Vietnamissa (EUR ([134])**/tonni)** ([135])

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kiinasta Vietnamiin tulevan tuonnin keskimääräinen yksikköhinta (CIF)	[900 – 1 000]	[700–800]	[650–750]	[650–750]
Indeksi	*100*	*78*	*73*	*72*
Keskimääräinen yksikkökohtainen kotimarkkinamyyntihinta Vietnamissa	[650–750]	[500–600]	[450–550]	[500–600] ([1])
Indeksi	*100*	*77*	*74*	*84*

([1]) Tutkimusajanjakson osalta kotimarkkinamyyntihinta perustuu POSVIETin tietoihin.
Tuontihintojen lähde: Vietnamin tulliviranomainen.
Kotimarkkinamyyntihintojen lähde: TRAV.

(719) Hinta-analyysi osoitti, että Kiinasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta oli koko tarkastelujakson ajan jatkuvasti huomattavasti Vietnamin keskimääräistä kotimarkkinahintaa korkeampi ja että molemmat noudattivat samanlaista laskusuuntausta.

3.6.1.2 Syrjäyttämisvaikutusta koskeva päätelmä

(720) Edellä esitetyn perusteella Kiinasta Vietnamiin tulevan tuonnin vähäinen määrä tarkastelujaksolla ei vaikuttanut kotimarkkinahintoihin laskevasti. Vietnamin tuotannonala piti hallussaan suurinta osaa Vietnamin markkinoista vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, ja Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli siihen verrattuna merkityksetön. Kiinasta tulevan tuonnin hinnat olivat jatkuvasti Vietnamin kotimarkkinahintoja korkeammat. Näin ollen komissio päätteli, ettei Kiinasta tuleva tuonti luonut erityistä markkinatilannetta Vietnamin markkinoille.

3.6.2 *Erityinen markkinatilanne: muut väitteet*

(721) Komissio tutki myös, johtivatko valituksessa yksilöidyt toimenpiteet, joiden väitettiin vääristäneen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantokustannuksia Vietnamissa, perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun erityisen markkinatilanteen syntymiseen. Kyseisiä toimenpiteitä olivat

(a) rautamalmiin, teräsromuun ja kivihiileen sovellettavat vientirajoitukset;

(b) vertikaalisesti integroituneiden tuottajien läsnäolo markkinoilla;

(c) Kiinasta peräisin olevien kuumavalssattujen valmisteiden käyttö merkittävinä määrinä kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden valmistukseen; ja

(d) muut sääntelyaloitteet.

(722) Yllä olevien a (rautamalmiin, teräsromuun ja kivihiileen sovellettavat vientirajoitukset), b (tuottajien vertikaalinen integroituminen) ja c (Kiinasta peräisin olevien kuumavalssattujen levyvalmisteiden käyttö merkittävinä määrinä kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden valmistukseen) alakohdan tutkimuksessa vahvistettiin, että POSVIET valmisti tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta yksinomaan kuumavalssatuista keloista ja että suurin osa ([136]) näistä keloista oli peräisin Koreasta. POSVIET ei siis ollut integroitunut tuottaja, eikä se käyttänyt vietnamilaista rautamalmia, teräsromua tai kivihiiltä eikä Kiinasta peräisin olevia kuumavalssattuja valmisteita.

([134]) Tulliviranomainen kirjaa hinnat Yhdysvaltain dollareina ja dongeina. Kotimarkkinamyynnin hinnat kirjataan dongeina. Komissio sovelsi virallista valuuttakurssia muuntaessaan hinnat euroiksi.
([135]) Luottamuksellisuussyistä arvot on ilmoitettu vaihteluväleinä.
([136]) Etuyhteydessä olevilta toimittajilta ostettujen kuumavalssattujen levyvalmisteiden osuus kaikista tutkimusajanjaksolla ostetuista määristä oli [80–100 prosenttia]. Arvo ilmoitettiin luottamuksellisuussyistä vaihteluväleinä.

(723) Kohdan d (muut sääntelyaloitteet) osalta komissio totesi, että Vietnamin hallitus päätti vuoteen 2030 ulottuvan terästeollisuuden kehitysstrategian, jossa esitettiin vuoteen 2050 ulottuva visio, ja että kotimaassa tuotettujen tuotteiden ja hyödykkeiden käytöstä 20 päivänä huhtikuuta 2010 annettu direktiivi 494/CT-TTg, johon valituksessa viitattiin, sitoi julkisia yhteisöjä, kuten ministeriöitä sekä ministeritason ja valtion virastoja. Direktiiviä ei sovellettu yksityisiin yhteisöihin, eikä kyseisillä sääntelyaloitteilla muutenkaan voinut olla vaikutuksia POSVIETiin, kuten johdanto-osan 722 kappaleessa selitetään.

(724) Näin ollen yksikään näistä toimenpiteistä ei vaikuttanut POSVIETiin, ja koska sen osuus tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viennistä unioniin oli [80–100 prosenttia], komissio päätteli, ettei 2 artiklan 3 kohdan erityistä markkinatilannetta koskevia säännöksiä voitu soveltaa POSVIETiin eikä myöskään Vietnamiin.

3.6.3 *Normaaliarvo*

(725) Komissio tutki ensin, oliko otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

(726) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin.

(727) Seuraavaksi komissio tutki, oliko otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio totesi, että useiden tuotelajien osalta kotimarkkinoilla ei myyty lainkaan unioniin vietäviksi myytyjen tuotelajien kanssa samanlaisia tai niihin verrattavissa olevia tuotelajeja. Näiden tuotelajien osuus unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärästä oli alle 0,5 prosenttia.

(728) Koska samankaltaisen tuotteen tiettyjä tuotelajeja ei myyty lainkaan kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(729) Seuraavaksi komissio määritti kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(730) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos

(a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja

(b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.

(731) Jos molemmat kriteerit täyttyvät, normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksolla.

(732) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos:

(a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai

(b) tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.

(733) Kotimarkkinamyyntiä koskevasta analyysista kävi ilmi, että keskimäärin 27 prosenttia kaikesta kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Kannattavasta kotimarkkinamyynnistä ne tuotelajit, joiden myynnistä yli 80 prosenttia oli kannattavaa, muodostivat noin 7 prosenttia kaikesta kotimarkkinamyynnistä. Näin ollen kyseisten tuotelajien normaaliarvo laskettiin kaiken tutkimusajanjaksolla kotimarkkinoilla tapahtuneen myynnin hintojen painotettuna keskiarvona. Lisäksi tuotelajit, joiden kaikesta kotimarkkinamyynnistä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa, muodostivat 20 prosenttia kaikesta kotimarkkinamyynnistä. Näin ollen näiden tuotelajien normaaliarvo laskettiin pelkästään kyseisten tuotelajien kannattavan myynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjaksolla.

(734) Laskennallinen normaaliarvo muodostettiin lisäämällä otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:

(a) otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana aiheutuneet painotetut keskimääräiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset; sekä

(b) otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

(735) Jos samankaltaisen tuotteen jotakin tuotelajia ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan, komissio pyrki löytämään hinnoille vaihtoehtoisia lähteitä tavanomaisesta kaupankäynnistä. Koska asianomaisessa maassa ei ollut muita otokseen valittuja yhteistyössä toimivia tai saatavilla olevia samankaltaisen tuotteen kotimaisia tuottajia, komissio muodosti asianomaisten tuotelajien normaaliarvon laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

(736) POSVIET hankki merkittävän osan kuumavalssatuista keloista, jotka ovat kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tärkein raaka-aine, etuyhteydessä olevilta toimittajilta, joita oli useita. Sen vuoksi komissio tutki, olivatko nämä ostot markkinaehtoisia. Komissio vertasi POSCO Co. Ltd:n, jäljempänä 'POSCO HQ', myyntihintoja etuyhteydettömille asiakkaille ja POSVIETille noudettuna-tasolla asianomaisten teräslaatujen osalta. Komissio katsoi, että POSCO HQ:n myynti tarjosi asianmukaisen perustan, jonka pohjalta voitiin tutkia kaikkien etuyhteydessä olevien toimittajien myymien kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden ostohintoja. Komissio havaitsi, että POSCO HQ myi asianomaisista teräslaaduista valmistettuja kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita etuyhteydettömille asiakkaille korkeammilla hinnoilla kuin se veloitti POSVIETiltä vastaavista teräslaaduista. Sen vuoksi komissio oikaisi POSVIETin ilmoittamat kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden kustannukset markkinaehtoisiksi. Tämän myötä tuotantokustannukset nousivat 3,7 prosenttia.

(737) Oikaistuja tuotantokustannuksia käytettiin johdanto-osan 733 kappaleessa kuvattua kotimarkkinamyynnin kannattavuutta koskevaa analyysia varten sekä johdanto-osan 734 ja 735 kappaleessa kuvatun laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi.

(738) POSVIET väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että markkinaehtoisuuteen liittyvää oikaisua ei ollut tehty oikein. Se huomautti erityisesti, että toinen etuyhteydessä oleva toimittaja toimitti pyydetyt tiedot ja niitä koskevaa näyttöä. Näihin tietoihin sisältyi muun muassa tietoja ostohinnoista ja (POSVIETiltä sekä useilta etuyhteydettömiltä asiakkailta) veloitetuista myyntihinnoista. POSVIET väitti, että oikaisua ei olisi pitänyt tehdä kyseiseltä etuyhteydessä olevalta toimittajalta ostettujen kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden osalta, koska POSVIETille suuntautuneesta myynnistä saatiin voittoa, ja että hinnat olivat markkinaehtoisia. Yritys toisti väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(739) Komissio tutki kerätyt tiedot. Se totesi ensinnäkin, että etuyhteydessä olevalta toimittajalta saaduista tiedoista ei käy ilmi, sisälsikö ilmoitettu hankintahinta kaikki hankintakustannukset vai ainoastaan toimittajayrityksen veloittaman hinnan. Toiseksi voittomarginaali (ilmoitetun osto- ja myyntihinnan välinen ero) oli niin pieni, että sitä tuskin voidaan pitää kohtuullisena voittona, etenkään kun kyseisen etuyhteydessä olevan toimittajan myynti etuyhteydettömille asiakkaille tuotti huomattavasti suuremman voittomarginaalin, mikä osoittaa, että myynti POSVIETille ei ollut markkinaehtoista. Tätä analyysia rajoittaa se, että etuyhteydessä olevan toimittajan toimittama myyntitapahtumien luettelo ei sisältänyt tietoja esimerkiksi teräslaadun tai muiden ominaisuuksien perusteella määritetystä kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden tyypistä. Yksityiskohtainen analyysi toimitettiin POSVIETille erikseen, koska se sisälsi luottamuksellisia yrityskohtaisia tietoja. Näin ollen johdanto-osan 738 kappaleessa kuvattu väite hylättiin.

3.6.4 *Vientihinta*

(740) Otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja harjoitti vientiä unioniin joko a) suoraan riippumattomille asiakkaille, b) kolmannessa maassa sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaana toimivan yrityksen POSCO International Corporationin, jäljempänä 'PIC Korea', kautta niin, että kyseinen kauppiasyritys vei tuotetta suoraan unioniin, tai c) PIC Korean kautta niin, että tämä vei tuotetta unionissa tuojana toimivien etuyhteydessä olevien yritysten POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH:n, jäljempänä 'PI Saksa', ja POSCO INTERNATIONAL Italia S.r.l:n, jäljempänä 'PI Italia' kautta.

(741) Kun tarkasteltavana olevan tuotteen vientimyynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

(742) Kun tarkasteltavana olevan tuotteen vientimyynti unioniin tapahtui tuojina toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, muun muassa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä voittomarginaalin huomioon ottamiseksi. Oikaisuissa käytetty voittomarginaali oli 2 prosenttia, kuten johdanto-osan 630 kappaleessa selitetään.

(743) Kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten huomioon ottamiseksi tehtiin oikaisuja, jotka liittyivät unionissa tapahtuvaan käsittelyyn, lastaukseen ja kuljetukseen sekä aiheutuneisiin luottokustannuksiin.

3.6.5 *Vertailu*

(744) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään, että komissio vertailee tasapuolisesti normaaliarvoa ja vientihintaa samassa kaupan portaassa ja ottaa huomioon hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio päätti verrata otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna-tasoa vastaavalla kaupan portaalla. Kuten jäljempänä tarkemmin selitetään, normaaliarvoa ja vientihintaa oikaistiin tarvittaessa, jotta i) se voitiin saattaa noudettuna-tasolle ja jotta ii) voitiin ottaa huomioon hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

3.6.5.1 Normaaliarvoon tehdyt oikaisut

(745) Kuten 3.6.3 jaksossa selitetään, normaaliarvo muodostettiin kotimarkkinamyyntihinnan perusteella tai laskennallisesti käyttämällä tuotantokustannuksia sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa, joita pidettiin kohtuullisena kyseisellä kaupan portaalla.

(746) Komissio teki perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan mukaisen oikaisun kotimarkkinamyynnistä aiheutuneiden kuljetus-, käsittely- ja lastauskustannusten huomioon ottamiseksi, jotta kotimarkkinamyyntihinta voitiin saattaa noudettuna-tasolle, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan mukaisen oikaisun riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla myönnetyn luoton huomioon ottamiseksi, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan f alakohdan mukaisen oikaisun samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä aiheutuneiden pakkauskustannusten huomioon ottamiseksi sekä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan h alakohdan mukaisen oikaisun riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla annettujen vakuuksien ja takuiden huomioon ottamiseksi.

(747) POSVIET toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan komission olisi pitänyt oikaista normaaliarvoa autoteollisuuden käyttöön tarkoitettujen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden myynnin osalta.

(748) Yrityksen mukaan komissio itse vahvistaa tämän asetuksen 3.4.5 jaksossa, että tuotelajien luokittelu tuotteen valvontakoodin perusteella ja hintojen vertailukelpoisuus ovat kaksi eri asiaa, kun se tarkasteli taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämää pyyntöä, joka koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaista fyysisten erojen, kaupan portaan ja muiden yksittäisten tekijöiden perusteella pyydettyä oikaisua. POSVIET väitti, että taiwanilaisten yritysten tilanne poikkeaa olennaisesti sen tilanteesta. POSVIET väitti, että toisin kuin taiwanilaiset yritykset, se toimitti näyttöä sekä korkeammista kustannuksista että hintaerojen teknisistä ja kaupallisista syistä.

(749) POSVIET väitti tältä osin, että tuotteiden samankaltaisuus ei ole sama asia kuin hintojen vertailukelpoisuus. Yrityksen mukaan komission yrityskohtaisissa lopullisissa päätelmissä esittämissä perusteluissa vastattiin kysymykseen siitä, ovatko autoteollisuuden käyttöön tarkoitetut ja muut tuotteet riittävän samankaltaisia keskenään, jotta ne voidaan luokitella samaan tuotteen valvontakoodiin, mutta siinä ei vastattu kysymykseen siitä, ovatko niiden hinnat vertailukelpoisia ilman oikaisua. Yritys viittasi hinnanoikaisuun, jota komissio sovelsi Koreasta ja Taiwanista peräisin olevien akryylinitriili-butadieeni-styreenihartsien, jäljempänä 'ABS', tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ([137]).

(750) Lisäksi POSVIET totesi, ettei sen alkujaan esittämänä väitteenä ollut, että korkeammat kustannukset olivat johtaneet korkeampaan hintaan. Yritys väitti toimittaneensa näyttöä siitä, että autoteollisuuden käyttämien teräslaatujen kustannukset olivat korkeammat. Korkeammat hinnat eivät kuitenkaan johtuneet pelkästään korkeammista kustannuksista. POSVIET väitti, että autoteollisuudelle suuntautuvaan myyntiin liittyi myös muita, ainutlaatuisia taloudellisia piirteitä, nimittäin

(a) tiukat eritelmät ja sertifiointi;

(b) autoteollisuuden asiakkaiden luotettavuudelle ja toimitusvarmuudelle antama arvo;

(c) vähäisempi hintaherkkyys, koska toimittajien hyväksyntä ja uudelleensertifiointi rajoittavat mahdollisuutta vaihtaa toimittajaa.

(751) POSVIET muistutti tässä yhteydessä komission päätelmistä terästä koskevassa suojatoimenpidetutkimuksessa ([138]), jossa komissio erotti toisistaan autoteollisuuden käyttöön tarkoitetut kylmävalssatut teräslevyvalmisteet muuntyyppisistä kylmävalssatuista teräslevyvalmisteista. Komissio katsoi yrityskohtaisissa lopullisissa päätelmissä, että terästä koskevien suojatoimenpiteiden esimerkkiä ei voida soveltaa tässä tapauksessa, sillä suojatoimenpidetutkimuksessa tuotteet yksilöitiin ainoastaan tariffiluokituksen perusteella, kun taas tässä menettelyssä tuotteen valvontakoodien määrittely mahdollistaa samankaltaisten tuotelajien vertailun. POSVIET oli kuitenkin eri mieltä ja väitti, että komissio oli jo myöntänyt, että autoteollisuuden käyttämä teräs on kaupallisesti erilainen tuote, sillä se valmistetaan tarkkojen eritelmien mukaan, sen osalta edellytetään toimittajan sertifiointia, sitä toimitetaan pitkäaikaisten järjestelyjen pohjalta ja sitä olisi – suojatoimenpidetutkimuksessa tarkastelluissa olosuhteissa – käsiteltävä erillään vakiotuotteista ([139]).

(752) POSVIET muistutti edellä esitettyjen väitteiden tueksi toimitetusta väitetystä näytöstä. Se korosti, että autoteollisuuden käyttämien laatujen osalta havaitut korkeat hinnat eivät ole ainoa syy oikaisun pyytämiselle. Yritys väitti, että havaitut korkeammat hinnat johtuvat edellä mainituista autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin piirteistä.

(753) Lisäksi POSVIET väitti, että komission analyysi, jossa tarkasteltiin samaan tuotteen valvontakoodiin kuuluvien autoteollisuuden käyttämien ja muiden laatujen tuotantokustannuksia, oli virheellinen. Komissio oli määrittänyt yksikkökohtaisten tuotantokustannusten vaihteluvälin kunkin sellaisen tuotteen valvontakoodin osalta, johon kuuluu autoteollisuudelle myytyjä laatuja, ja havainnut, että autoteollisuudelle myytyjen laatujen yksikkökohtaiset tuotantokustannukset mahtuivat hyvin näihin vaihteluväleihin. POSVIETin mukaan tämän sijaan olisi pitänyt määrittää painotetut keskiarvot. Painotetut keskiarvot osoittavat, että autoteollisuuden käyttämien laatujen keskimääräiset yksikkökohtaiset tuotantokustannukset ovat yleisesti ottaen ja myös tuotteen valvontakoodien tasolla korkeammat kuin muiden tuotelaatujen keskimääräiset yksikkökohtaiset tuotantokustannukset. POSVIET myös huomautti, että tämä aiheuttaa epäsymmetriaa, koska se ei myynyt kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita autoteollisuuden asiakkaille unionissa. Yritys viittasi tässä yhteydessä jälleen johdanto-osan 749 kappaleessa mainittuun ABS:ää koskevaan tutkimukseen.

(754) POSVIET myös valitti, että komissio ei ollut käsitellyt sen esittämää pyyntöä, joka koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan (kaupan porras) ja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan (muut tekijät) mukaista oikaisua, erikseen molempien pyydettyjen oikaisujen osalta. Lisäksi yritys väitti toimittaneensa riittävästi näyttöä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan (fyysiset erot) mukaista oikaisua koskevan pyyntönsä tueksi. POSVIET myös toisti tässä yhteydessä väitteensä, jonka mukaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden jaottelu kahteen alaluokkaan (autoteollisuuden käyttämiin ja muihin kylmävalssattuihin teräslevyvalmisteisiin) terästä koskevan suojatoimenpiteen yhteydessä tukee yrityksen esittämää väitettä fyysisten erojen olemassaolosta.

([137]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2026/316.
([138]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/159.
([139]) Ks. edellinen alaviite, johdanto-osan 156 ja 157 kappale.

(755) Komissio tarkasteli erikseen kutakin osaa yrityksen väitteestä, joka koski normaaliarvoon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan, 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan tai 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan perusteella tehtävää oikaisua. Tarvittaessa komissio täsmensi perustelujaan yrityskohtaisissa päätelmissä, sillä osa toimitetuista tiedoista ja näytöstä oli luottamuksellista.

(756) Ensinnäkin komissio oli samaa mieltä siitä, että jotkin oikaisut voivat olla aiheellisia vahvistetusta tuotteen valvontakoodeihin perustuvasta luokituksesta huolimatta, mikäli oikaisua pyytävä osapuoli osoittaa, että tietyt tekijät vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen. Komissio oli kuitenkin eri mieltä siitä, että jokin tämän asetuksen osa vahvistaisi, että näin oli tässä tutkimuksessa. Taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien oikaisua koskevan pyynnön tarkastelu osoitti vain, että komissio on tarkastellut ja käsitellyt kaikkia asianomaisten osapuolten toimittamia väitteitä.

(757) Oikaisun tarpeellisuutta on tarkasteltava tapauskohtaisesti ja kunkin tapauksen tosiseikkojen perusteella. Näin ollen yrityksen mainitsemassa ABS:ää koskevassa tutkimuksessa tehtyjä päätelmiä ei voida soveltaa tässä tapauksessa. ABS:ää koskevassa tutkimuksessa massatasapainotettujen tuotelajien yksityiskohtainen analyysi osoitti, että massatasapainotetun raaka-aineen tyypistä johtuvat erot kustannuksissa ja hinnoissa eivät käy ilmi, jos tuotelajit luokitellaan yksinkertaisesti massatasapainotettuihin ja perinteisiin tuotelajeihin. ([140]) Lisäksi komissio totesi kyseisessä tapauksessa, että tuotelajit, joihin sovellettiin oikaisua, oli kehitetty nimenomaisesti yhdelle asiakkaalle, ja että vientiä harjoittavaa tuottajaa sitoi sopimusperusteinen velvoite olla myymättä kyseisiä tuotelajeja muille asiakkaille.

(758) Terästä koskevan suojatoimenpidetutkimuksen päätelmien osalta komissio piti kiinni kannastaan. Suojatoimenpidetutkimuksessa käytettyjä perusteluja ei käytetty perusteluina tässä tutkimuksessa tehdylle päätökselle. Komissio päätti olla luomatta erillistä alaluokkaa autoteollisuuden käyttöön tarkoitetuille tuotteille, koska ne eivät olleet kustannusten eivätkä hintojen osalta verrannollisia. Komissio teki tämän päätöksen käyttäjien edun perusteella. Tältä osin osoitettiin, että autoteollisuuden käyttöön tarkoitetut tuotteet toimitetaan yleensä viime hetkellä, mikä lisää riskiä siitä, että tavanomaiset (muut kuin autoteollisuuden käyttöön tarkoitetut) tuotteet, joita voidaan toimittaa valtavina määrinä ja varastoida tullittoman tariffikiintiön kattaman kauden alussa, voisivat syrjäyttää tietyt tuotelajit tullittomasta tariffikiintiöstä.

(759) POSVIETin pyytämän oikaisun osalta komissio vahvisti, että se keskittyi lopullisissa päätelmissä tuotantokustannusten analysointiin. Komissio uskoi, että autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin erityispiirteet, etenkin väitetyt tiukemmat teknisiin eritelmiin liittyvät ja laadulliset vaatimukset, näkyvät tuotantokustannuksissa. Komissio totesi tältä osin olevansa eri mieltä siitä, että sen olisi pitänyt käyttää painotettua keskiarvoa vertaillakseen autoteollisuuden käyttämien ja muiden tuotelaatujen tuotantokustannuksia. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa samaan tuotteen valvontakoodiin kuuluvien eri tuotelajien tuotantomäärät vääristäisivät painotetun keskimääräisen yksikköhinnan laskentaa. Vähimmäis- ja enimmäiskustannuksiin perustuva vaihteluväli antoi asianmukaisemman kuvan samaan tuotteen valvontakoodiin kuuluvien muiden kuin autoteollisuuden käyttämien tuotelajien tuotantokustannuksista. Komissio havaitsi, että samaan tuotteen valvontakoodiin kuuluvien autoteollisuuden käyttämien tuotelajien yksikkökohtaiset tuotantokustannukset vastasivat hyvin muiden kuin autoteollisuuden käyttämien tuotelajien osalta vahvistettua vaihteluväliä.

(760) Voidakseen vastata asianmukaisesti POSVIETin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan, 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ja 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan perusteella esittämiin väitteisiin komissio luetteli esitetyt väitteet ja niiden tueksi esitetyt perustelut ja näytön. Tässä analyysissa käsiteltiin myös väitettä, jonka mukaan POSVIETin tilanne poikkeaa olennaisesti taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien tilanteesta (ks. johdanto-osan 748 kappale).

(761) POSVIET pyysi alkuvaiheessa antamassaan kyselylomakevastauksessa tarkistamaan tuotteen valvontakoodien rakennetta terästä koskevan suojatoimenpiteen luoman ennakkotapauksen ja johdanto-osan 750 kappaleessa lueteltujen kolmen tekijän perusteella sekä totesi, että jos komissio päättää olla tarkistamatta tuotteen valvontakoodeja, se aikoo pyytää oikaisua fyysisten erojen, kaupan portaan ja/tai muiden tekijöiden perusteella.

([140]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2026/316, johdanto-osan 88–103 kappale.

(762) POSVIET esitti tämän pyynnön vasta tarkastuskäynnin aikana. Yritys esitti huomautuksen, jossa se täsmensi autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin erityispiirteitä verrattuna muille kuin autoteollisuuden asiakkaille suuntautuvaan myyntiin ja jonka yhteydessä se toimitti autoteollisuuden asiakkaaltaan saaman kirjeen tämän hankintaperiaatteista, kyseisen asiakkaan laatimia raportteja tiettyjen POSVIETin valmistamien teräslaatujen hyväksynnästä, tutkimusajanjaksoon sisältyvälle kaudelle esitetyn hintanoteerauksen sekä oikaisun tason määrittämiseksi laaditun laskelman.

(763) Komissio tutki näitä tietoja ja näyttöä määrittääkseen, olisiko perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukainen fyysisiin eroihin perustuva oikaisu aiheellinen. Komissio totesi, että yritys myi autoteollisuuden asiakkaalleen kahdenlaisia tuotelajeja: i) muun muassa autoteollisuudessa käytettävään teräkseen sovellettavan teollisen standardin mukaisesti valmistettuja tuotelajeja sekä ii) tuotelajeja, jotka on valmistettu kylmävalssattuihin tuotteisiin yleisesti sovellettavan teollisen standardin mukaisesti. Suurin osa (75–85 %) autoteollisuuden asiakkaalle suuntautuneesta myynnistä kuului jälkimmäiseen luokkaan. Näitä autoteollisuuden asiakkaalle myytyjä tuotelajeja, jotka ovat muita kuin autoteollisuudelle suunnattuja tuotelajeja, myytiin samaan aikaan myös muille kuin autoteollisuuden asiakkaille. Komissio totesi tältä osin, että yritys toimitti hyväksyntäraportteja vain autoteollisuuden standardin mukaisesti tuotettujen tuotelajien osalta mutta pyysi oikaisua kaiken kyseiselle autoteollisuuden asiakkaalle suuntautuneen myyntinsä osalta. Lisäksi toimitettu näyttö osoitti, että autoteollisuuden asiakas analysoi autoteollisuuden standardin mukaisesti tuotetut tuotelajit määrittääkseen, olivatko ne pyydettyjen teknisten eritelmien mukaisia. Eritelmät ja analyysimenetelmät perustuivat autoteollisuuden standardiin. Komissio totesi myös, että yritys myi tuotelajeja, jotka autoteollisuuden asiakas oli hyväksynyt autoteollisuuden standardin mukaisesti, myös muille asiakkaille, vaikkakin vain vähäisiä määriä. Komissio totesi, että suurimmalla osalla autoteollisuuden asiakkaalle myydyistä tuotelajeista ei ollut erilaisia fyysisiä ominaisuuksia, sillä samoja teräslaatuja myytiin myös muille kuin autoteollisuuden asiakkaille kotimarkkinoilla. Pienempi osa (15–25 %) autoteollisuuden asiakkaalle myydyistä tuotelajeista todella valmistettiin muun muassa autoteollisuuteen (mutta myös sähkölaitteissa tai rakennusalalla käytettäviin kylmävalssattuihin teräslevyvalmisteisiin) sovellettavan erityisen teollisen standardin mukaisesti. Komissio katsoi, että näiden tuotelajien ja muille kuin autoteollisuuden asiakkaille myytyjen tuotelajien fyysisten erojen olemassaoloa ei osoitettu. Vaikka tällaisia eroja olisikin, niiden vaikutus normaaliarvoon olisi hyvin pieni, sillä autoteollisuuden asiakkaalle suuntautunut kokonaismyynti muodosti alle 2 prosenttia POSVIETin kokonaismyynnistä kotimarkkinoilla. Näin ollen komissio hylkäsi pyynnön oikaista normaaliarvoa fyysisten erojen perusteella. Yritykselle toimitettiin lisätietoja yrityskohtaisissa päätelmissä.

(764) Komissio tutki tarkemmin johdanto-osan 762 kappaleessa mainittuja tietoja ja näyttöä määrittääkseen, olisiko perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan mukainen oikaisu kaupan portaan perusteella asianmukainen. Komissio muistutti, että tällaisen oikaisun perustelemiseksi yrityksen on osoitettava, että vientihinta on jakeluketjussa normaaliarvoon nähden kaupan eri portaalla ja että tämä ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä on osoitettu sillä, että myyjän toiminnot ja hinnat kaupan eri portailla viejämaan kotimarkkinoilla poikkeavat toisistaan pysyvästi ja selvästi. Komissio havaitsi, että yritys vain totesi veloittavansa korkeampia hintoja yhdeltä asiakkaalta (autoteollisuuden asiakkaalta) kotimarkkinoilla. Se ei kuitenkaan selittänyt eikä osoittanut toimintojen eroja, jotka selittäisivät korkeammat hinnat. Lisäksi POSVIETillä oli vain yksi autoteollisuuden asiakas. Näin ollen hinnoittelukäyttäytymistä yhtä asiakasta kohtaan tuskin voidaan pitää todisteena pysyvistä, selvistä eroista autoteollisuudelle suuntautuvan ja muun myynnin välillä. Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi tämän väitteen.

(765) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaista oikaisua koskevan pyynnön osalta komissio toimitti yritykselle yksityiskohtaisen analyysin yrityskohtaisissa päätelmissä. Yleisesti ottaen komissio totesi, että yritys ei ole osoittanut korrelaatiota niiden tekijöiden välillä, jotka se luetteli autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin erityispiirteinä, ja autoteollisuuden asiakkaalta veloitettujen hintojen välillä. Komissio totesi erityisesti, että joidenkin sellaisten tuotteen valvontakoodien osalta, joihin kuuluvia tuotteita myytiin sekä autoteollisuudelle että muille asiakkaille, autoteollisuudelle suuntautuva myynti oli tappiollista, eli autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin väitetyt erityispiirteet eivät pystyneet takaamaan hintaa, joka kattaisi tuotantokustannukset. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(766) Johdanto-osan 755–765 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella komissio hylkäsi myös johdanto-osan 747–754 kappaleessa kuvatut POSVIETin väitteet.

(767) POSVIET toisti täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että autoteollisuuden käyttämien ja muiden laatujen tuotantokustannusten vertailemiseksi on tarkoituksenmukaisempaa käyttää painotettua keskiarvoa kuin vaihteluvälejä. Yritys väitti, että painotettu keskiarvo kuvastaa havaintojen todellista kaupallista merkitystä, kun taas vaihteluvälissä annetaan ratkaiseva merkitys kahdelle ääripäälle riippumatta siitä, onko kumpikaan niistä edustava.

(768) POSVIET esitti kaksi väitettä vastauksena komission analyysiin, jossa tarkasteltiin POSVIETin pyytämää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaista oikaisua fyysisten erojen huomioon ottamiseksi.

(769) Ensinnäkin yritys väitti, että komission analyysi, joka perustui autoteollisuuden asiakkaalle myytyjen tuotelajien valmistuksessa noudatettuihin teollisiin standardeihin, ei ollut merkityksellinen sen määrittämiseksi, onko perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukainen oikaisu aiheellinen. POSVIETin mukaan tuote voi kuulua samaan tuotteen valvontakoodiin tai laajan toimialastandardin piiriin mutta silti siihen voidaan soveltaa muita, asiakaskohtaisia vaatimuksia.

(770) Toiseksi POSVIET väitti, että sen autoteollisuuden asiakkaan erityisvaatimuksilla oli osoitettu markkina-arvo. Tältä osin yritys mainitsi, että tuotteet testataan autoteollisuuden asiakkaan erityisten teknisten vaatimusten perusteella, niiden painotetut keskimääräiset yksikkökohtaiset tuotantokustannukset ovat korkeammat kuin samaan tuotteen valvontakoodiin kuuluvien muiden kuin autoteollisuuden käyttämien laatujen kustannukset ja myös autoteollisuuden käyttämien laatujen painotetut keskimääräiset noudettuna-myyntihinnat ovat korkeammat kuin samaan tuotteen valvontakoodiin kuuluvien muiden kuin autoteollisuuden käyttämien laatujen myyntihinnat.

(771) Komission arvioitua POSVIETin pyytämää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan mukaista oikaisua kaupan portaan (myynti alkuperäisille laitevalmistajille) erojen huomioon ottamiseksi yritys toimitti yleiskatsauksen autoteollisuuden asiakkaiden ja muiden asiakkaiden osalta suoritettavien toimintojen eroista seuraavilla osa-alueilla: a) hyväksyntä ja testaus, b) ennusteiden laatiminen ja suunnittelu, c) inventaario ja logistiikka, d) hinnoitteluvalta sekä e) valitusten käsittely ja tekninen tuki. Yritys väitti myös, että toimintojen erojen vaikutus oli osoitettu autoteollisuuden asiakkaalta veloitetuilla korkeammilla hinnoilla ja että näiden erojen pysyvyys oli osoitettu eri liiketoimien, tuotteiden ja kausien välillä. Yritys lisäsi, että jos komissio katsoisi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdan edellytykset eivät täyty kaikilta osin, sen olisi siinä tapauksessa tehtävä erityinen oikaisu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ii alakohdan perusteella.

(772) POSVIETin muiden tekijöiden perusteella pyytämää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaista oikaisua koskevan komission arvioinnin osalta yritys väitti, että

(a) se esitti väitteen paikan päällä tehdyn tarkastuksen aikana eikä vasta lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen;

(b) toimittajan valintaa rajoittavien tekijöiden tueksi esitettiin näyttöä sertifiointiprosessista;

(c) hinnat määritetään maakohtaisesti, mutta alueellisesta hinnoittelusta neuvotellaan keskitetysti;

(d) tuotantokustannusten ja myyntihintojen painotetut keskiarvot ovat suora osoitus järjestelmällisestä hintavaikutuksesta;

(e) tappiolliset tuotteen valvontakoodit eivät kumoa hintavaikutusta;

(f) autoteollisuudelle suuntautuvan myynnin puuttuminen unionin tapauksessa tekee oikaisun aiheelliseksi, koska muiden tekijöiden vaikutus hintoihin on väitetysti osoitettu.

(773) Komissio toisti, että painotetun keskiarvon käyttö tuotantokustannusten vertailussa sen määrittämiseksi, olivatko autoteollisuuden käyttämien laatujen tuotantokustannukset pysyvästi korkeammat kuin muiden kuin autoteollisuuden käyttämien (eli tavanomaiseen kulutukseen käytettävien) laatujen tuotantokustannukset, ei ole asianmukaista. Jos erilaisia arvoja jaetaan kahteen ryhmään ja kummallekin ryhmälle lasketaan keskiarvo, toinen näistä keskiarvoista on lähes poikkeuksetta korkeampi kuin toinen. Tämä ero ei kuitenkaan itsessään osoita, ovatko toiseen ryhmään kuuluvat yksittäiset arvot järjestelmällisesti suurempia kuin toiseen ryhmään kuuluvat arvot. Lisäksi yritys väitti jo lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio ei ollut tutkinut sen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan, 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan eikä 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisia oikaisuja koskevia pyyntöjä asianmukaisesti. Yrityksen pyynnöt oli tutkittu ja komissio oli hylännyt ne, mutta perusteet niiden hylkäämiselle eivät olleet samat, jotka mainittiin keskimääräisiä tuotantokustannuksia koskevassa analyysissa.

(774) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisen väitteen osalta komissio huomautti, että se ei perustanut päätelmäänsä pelkästään siihen, että autoteollisuuden asiakkaalle myydyt tuotelajit olivat tietyn teollisen standardin mukaisia tuotteita. Komissio ei kiistä sitä, että eri teollisten standardien mukaisesti tuotetut tuotteet voivat kuulua samaan tuotteen valvontakoodiin. Komission väite perustui ennen kaikkea siihen, että tavanomaiseen kulutukseen tarkoitettujen tuotteiden standardien mukaisesti valmistettujen yksittäisten tuotelajien välisistä fyysisistä eroista ei ole esitetty näyttöä. Tällaiset tavanomaiseen kulutukseen tarkoitetut tuotteet muodostivat valtaosan yrityksen myynnistä autoteollisuuden asiakkaalle, ja samoja tuotelajeja myytiin myös muille kuin autoteollisuuden asiakkaille. Yrityksen toimittamat hyväksyntäraportit koskivat ainoastaan autoteollisuuden standardin mukaisesti tuotettuja tuotelajeja, jotka muodostivat pienemmän osan yrityksen myynnistä autoteollisuuden asiakkaalle. Missään tapauksessa yritys ei selostanut autoteollisuuden asiakkaalle ja muille asiakkaille myytyjen tuotelajien fyysisiä eroja. Pelkkää hintaerojen olemassaoloa ei voida hyväksyä todisteeksi fyysisistä eroista.

(775) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan nojalla esitetyn väitteen osalta komissio tutki POSVIETin autoteollisuudelle suuntautuvan ja muun myynnin osalta ilmoittamia toimintoja. Joidenkin väitettyjen toimintojen (hyväksynnän ja testauksen, ennusteiden laatimisen ja suunnittelun, inventaarion ja logistiikan sekä teknisen tuen) osalta asiakirja-aineistosta puuttui näyttö kokonaan tai se oli puutteellista (hyväksyntä-/testausraportteja oli saatavilla vain rajallisesta määrästä tuotelajeja). Valitusten käsittelyn osalta tarjotut toiminnot ja palvelut näyttävät olevan päällekkäisiä muille asiakkaille tarjottujen toimintojen ja palvelujen kanssa. Valitusten käsittelymenettely näyttää olevan autoteollisuuden asiakkaan osalta selvästi määritelty, mutta samanlaista menettelyä voidaan valituksen luonteesta riippuen soveltaa myös muiden kuin autoteollisuuden asiakkaiden tapauksessa. Hinnoitteluvallan osalta on epäselvää, miten hintojen neuvotteleminen keskitetysti edustaisi kaupan portaisiin / alkuperäisille laitevalmistajille suuntautuvaan myyntiin liittyvää toimintoa.

(776) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan nojalla esitetyn väitteen osalta komissio totesi seuraavaa:

(a) Vaikka yritys esitti väitteen tarkastuskäynnin aikana, se yksilöi kyseisten säännösten yhteydessä huomioon otettavat tekijät selvästi vasta lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan.

(b) Yritys ei toimittanut näyttöä kattavasta sertifiointimenettelystä vaan ainoastaan hyväksyntä-/testausraportteja rajallisesta määrästä autoteollisuuden asiakkaalle myytyjä tuotelajeja. Komissio totesi, että säännöllinen testaus sen varmistamiseksi, että toimitetut tuotteet ovat autoteollisuuden asiakkaan teknisten eritelmien mukaisia, ei olisi voinut rajoittaa toimittajien valintaa.

(c) Keskitettyjen hintaneuvottelujen osalta komissio totesi yrityksen väittäneen aiemmin, etteivät autoteollisuuden asiakkaalta veloitetut hinnat edustaneet Vietnamin markkinoita, koska niitä ei ollut määritetty erityisesti Vietnamin osalta vaan pikemminkin alueellisella tasolla. Komission huomautukset yrityksen esittämästä hintanoteerauksesta kumosivat tämän.

(d) Painotettujen keskimääräisten tuotantokustannusten (ja myös hintojen) merkitystä on käsitelty jo useita kertoja.

(e) Kahdeksasta tässä yhteydessä tarkastellusta tuotteen valvontakoodista kahteen lukeutuva autoteollisuudelle suuntautuva myynti oli tappiollista, ja on epäselvää, miksi tämä seikka ei ole omiaan kumoamaan yrityksen väitettä oikaisun aiheellisuudesta – etenkin kun otetaan huomioon, että yritys esitti kaksi menetelmää oikaisun tekemiseksi ja ne molemmat perustuivat hintojen oikaisemiseen sellaiselle tasolle, että kuhunkin tarkasteltuun tuotteen valvontakoodiin kuuluva autoteollisuuden käyttämien laatujen myynti olisi yhtä kannattavaa kuin muukin kyseiseen tuotteen valvontakoodiin kuuluva myynti.

(777) Joka tapauksessa POSVIET perusteli jatkuvasti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan, 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ja 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisia oikaisuja koskevat pyyntönsä pelkästään autoteollisuuden asiakkaalta veloitetuilla korkeammilla hinnoilla. Myöhemmin yritys esitti väitteen fyysisten ominaisuuksien, kaupan portaisiin / alkuperäisille laitevalmistajille suuntautuvaan myyntiin liittyvien toimintojen tai muiden tekijöiden eroista. Sen sijaan, että POSVIET olisi toimittanut näyttöä näiden erojen olemassaolosta, se väitti, että pelkästään korkeammat hinnat osoittavat niiden olevan olemassa. Komissio totesi tältä osin, että

asiakkaasta riippuva todettu hintaero kotimarkkinoilla on normaali ilmiö vapailla markkinoilla ja että se pitäisi nimenomaan ottaa huomioon eikä jättää huomiotta normaaliarvossa. POSVIET ei kuitenkaan selittänyt tätä hintaeroa käyttäen perusteena konkreettisia hintoihin vaikuttavia tekijöitä, kuten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään. Ilman tällaista yhteyttä pyydetylle oikaisulle ei ole syytä. Pelkkä hintaero ei välttämättä tarkoita, että kyseessä on hinnanlisä, vaan se voi yhtä lailla osoittaa muussa kuin autoteollisuudelle suuntautuvassa myynnissä sovellettavaa hinnanalennusta, ja ilman todistettavissa olevaa yhteyttä hintaeron ja jonkin konkreettisen tekijän välillä kyseessä on normaali markkinailmiö, joka vaikuttaa tietyn tuotelajin normaaliarvoon.

(778) Johdanto-osan 773–777 kappaleessa esitettyjen huomioiden perusteella komissio hylkäsi johdanto-osan 767–772 kappaleessa kuvatut väitteet.

3.6.5.2 Vientihintaan tehdyt oikaisut

(779) Jotta vientihinta voitiin saattaa noudettuna-tasoa vastaavalle kaupan portaalle, tehtiin oikaisuja rahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan mukaisesti.

(780) Lisäksi tehtiin oikaisuja seuraavien hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden huomioon ottamiseksi: perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan mukainen riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla myönnetty luotto, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan f alakohdan mukaiset tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvasta vientimyynnistä aiheutuneet pakkauskustannukset, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaiset pankkimaksut ja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaiset palkkiot. PIC Korea maksoi vietnamilaiselle etuyhteydessä olevalle yritykselle palkkioita POSVIETin tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvaan vientiin liittyvien asiakirjojen käsittelystä, viestinnästä ja muista palveluista.

(781) Kaiken kauppiaana toimivan PIC Korean kautta tapahtuneen vientimyynnin osalta tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu. Komissio katsoi, että kauppiaalle aiheutuneet myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä etuyhteydettömän tuojan voitto (2 %, ks. johdanto-osan 630 kappale), vastaavat luotettavalla tavalla palkkiota, jonka etuyhteydetön edustaja veloittaisi palveluistaan.

(782) POSVIET toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan kolme kauppiasyritystä – PIC Korea, PI Saksa ja PI Italia, jäljempänä 'PI-ryhmä', – muodostavat yhden taloudellisen yksikön. Yritys totesi olevansa tietoinen, että yhden taloudellisen yksikön käsitettä on käytetty polkumyyntimenettelyissä vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevasta kauppiaasta, kun näiden kahden välinen tosiasiallinen taloudellinen suhde on osoittanut, että kauppias toimii tuottajan sisäisenä vientiosastona. Yritys toisti väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(783) Yritys väitti kuitenkin, että se, että POSVIET ei ole osa väitettyä yhtä taloudellista yksikköä, ei ole tässä tapauksessa merkityksellistä, ja viittasi unionin kilpailulainsäädäntöön, jossa todetaan, että yritys on taloudellinen yksikkö, joka voi koostua useista eri luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä. Tässä tapauksessa yhden taloudellisen yksikön olemassaolon määrittävät taloudellinen yhteenkuuluvuus ja määräysvalta eikä se, onko yksi yksiköistä tuottaja. Tältä osin POSVIET väitti, että PI-ryhmä on yksi taloudellinen yksikkö, koska

(a) ryhmälle laaditaan konsolidoitu tilinpäätös;

(b) kyseisten kolmen yrityksen myyntitoimintoja koordinoidaan keskitetysti;

(c) etuyhteydessä olevat kaksi unionin tuojaa eivät aseta hintoja itsenäisesti;

(d) etuyhteydessä olevat kaksi unionin tuojaa on perustettu suorittamaan toimintoja, joita PIC Korea ei voi suorittaa.

(784) POSVIET totesi, että se ei vastusta myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan tai 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti tehtäviä vähennyksiä mutta se vastustaa voiton vähentämistä kahteen kertaan.

(785) Sen mielestä olisi myös asianmukaista vähentää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset konsolidoidusti yhdellä kertaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

(786) Lisäksi yritys muistutti asiassa PT Musim Mas v. Euroopan unionin neuvosto annetusta tuomiosta ([141]), jossa tuottajan ja etuyhteydessä olevan kauppiaan todettiin muodostavan yhden taloudellisen yksikön ja jossa kauppiaan ei voitu katsoa suorittavan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisia palkkioperusteisen edustajan tehtäviä.

(787) Komissio tarkasteli esitettyä väitettä. Yhden taloudellisen yksikön käsitettä käytetään polkumyyntimenettelyissä kuvaamaan tilanteita, joissa kauppias on etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan ja näiden kahden välinen tosiasiallinen taloudellinen suhde osoittaa, että kauppias toimii tuottajan sisäisenä vientiosastona. Tällainen asetelma ei ole määritelmän puolesta ristiriidassa unionin kilpailulainsäädännön mukaisen yrityksen käsitteen kanssa, joskin on huomattava, että unionin kilpailulainsäädäntöä ei sovelleta kaupan suojatoimia koskeviin tutkimuksiin.

(788) Komissio totesi, että POSVIETin esittäessä väitteen PIC Korean, PI Saksan ja PI Italian muodostaman yhden taloudellisen yksikön olemassaolosta sen tarkoituksena oli muuttaa tapaa, jolla vientihintaa oikaistaan. Käytännössä yritys vastusti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan ja 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaista nimellisen voiton väitettyä kaksinkertaista vähentämistä tai vaihtoehtoisesti ehdotti, että PI-ryhmän perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukainen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten vähentäminen tehtäisiin konsolidoidusti.

(789) Komissio muistutti tältä osin, että vaikka perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan ja 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä nimellisen voiton vähentäminen perustuukin samantyyppisiin tietoihin eli etuyhteydessä oleville yrityksille tosiasiallisesti aiheutuneisiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sekä etuyhteydettömän tuojan voittoon, kyseessä on kaksi eri asiaa.

(790) Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan osalta komissio muodosti vientihinnan sen hinnan perusteella, jolla kylmävalssatut teräslevyvalmisteet jälleenmyytiin ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle, koska tuojana toimivat PI Saksa ja PI Italia olivat etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti tehtiin oikaisu tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi. Tässä tapauksessa tuonnin ja jälleenmyynnin välisiä kustannuksia olivat tuojien liiketoimikohtaisesti ilmoittamat kustannukset sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, joita ei voitu suoraan yhdistää yksittäisiin liiketoimiin.

(791) Kun sekä vientihinta että normaaliarvo oli määritetty, komissio teki vientihintaan oikaisun perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tasapuolisen vertailun varmistamiseksi. Komissio totesi, että PIC Korean toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa ja että sille maksettiin sen suorittamista toiminnoista korvaus voittomarginaalin muodossa. Koska kyseessä oli etuyhteydessä olevien yhteisöjen välillä maksettu voittomarginaali, etuyhteyssuhde vääristi sitä. Sen vuoksi komissio käytti PIC Korealle aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja nimellistä voittoa arviona palkkiosta, joka olisi maksettu PIC Korean toimintoja suorittavalle riippumattomalle edustajalle.

(792) POSVIET ei tältä osin osoittanut, että komission menetelmä olisi ollut perusasetuksen vastainen. Komissiolla oli oikeudellinen velvoite vähentää myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto vientihinnan muodostamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun osalta todetaan, että yritys ei kiistänyt komission havaintoja, joiden mukaan PIC Korean toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Yritys ei myöskään väittänyt eikä toimittanut näyttöä siitä, että PIC Korea olisi toiminut POSVIETin sisäisenä vientiosastona, jolloin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu todella olisi aiheeton.

([141]) Unionin tuomioistuimen tuomio 26.10.2016, PT Musim Mas v. Euroopan unionin neuvosto, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 41 ja 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

(793) POSVIET väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että PIC Korean osalta perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti vähennetyn voiton tasoa olisi tarkistettava yrityksen rajallisten toimintojen huomioon ottamiseksi, kun on kyse PIC Korean myynnistä suoraan etuyhteydettömille asiakkaille unionissa. Yritys viittasi tässä yhteydessä asiassa PT Musim Mas v. Euroopan unionin neuvosto annettuun tuomioon ([142]), jossa tuomioistuin selvensi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan käyttö ei perustu kauppiaan ja vientiä harjoittavan tuottajan väliseen suhteeseen vaan kauppiaan suorittamiin toimintoihin. POSVIET väitti, että voiton taso olisi määritettävä kauppiaan eikä tuojan suorittamien toimintojen perusteella.

(794) POSVIET viittasi myös OECD:n siirtohinnoitteluohjeisiin ([143]), joiden mukaan jälleenmyyjän harjoittaman toiminnan laajuus vaikuttaa jälleenmyynnin hintamarginaaliin. Näiden siirtohinnoitteluohjeiden mukaan toiminnan laajuus voi vaihdella suuresti: jälleenmyyjä saattaa esimerkiksi suorittaa vain hyvin vähäisiä palveluja huolitsijana tai sitten kantaa omistajalle kuuluvan täyden riskin sekä täyden vastuun tuotteiden mainonnasta, markkinoinnista, jakelusta ja takaamisesta, varastojen rahoittamisesta ja muista näihin liittyvistä palveluista ja riskeistä. Ohjeissa todetaan myös, että jos valvottuun liiketoimeen osallistuva jälleenmyyjä ei harjoita merkittävää kaupallista toimintaa vaan ainoastaan siirtää tavarat kolmannelle osapuolelle, jälleenmyyntihinnasta saatava voittomarginaali voi suoritettujen toimintojen valossa olla pieni.

(795) POSVIET huomautti tältä osin, että PIC Korea ei tarjoa varastointi- tai tulliselvityspalveluja eikä osallistu päivittäiseen asiakassuhteiden hallintaan myyntikanavassa, jossa se harjoittaa myyntiä suoraan etuyhteydettömille asiakkaille unionissa.

(796) Yritys toisti johdanto-osan 793–795 kappaleessa esitetyn väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(797) Komissio totesi ensinnäkin, että toisin kuin POSVIET väitti, asiassa PT Musim Mas v. Euroopan unionin neuvosto annetussa tuomiossa ([144]) perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun määrittämiseksi käytettyä voittoa ei yhdistetty edustajana toimivan kauppiaan suorittamiin toimintoihin. Sen sijaan kyseessä oli yhteys näiden toimintojen ja itse oikaisun välillä. Komissio muistutti tältä osin, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen palkkioiden perusteella tehtävä oikaisu sisältää kaksi erillistä osaa: i) etuyhteydessä olevan kauppiaan tosiasialliset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä ii) samalla sektorilla toimivan etuyhteydettömän kauppiaan nimellisen voiton. Näistä kahdesta osasta voitto edustaa marginaalia, jonka verrannollinen riippumaton kauppias saisi vapailla markkinoilla, kun taas myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista koostuva osa kuvastaa tosiasiallisia kustannuksia, joita etuyhteydessä olevien kauppiaiden suorittamista toiminnoista aiheutuu. Näistä kahdesta osasta nimenomaan jälkimmäinen – eli tosiasialliset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset – varmistaa, että oikaisu vastaa tarkasti kustannuksia, joita suoritetuista toiminnoista aiheutuu.

(798) Komissio vahvisti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu, jota sovellettiin PIC Korean kautta tapahtuneeseen unioniin suuntautuneeseen vientiin, ei perustunut POSVIETin ja PIC Korean väliseen suhteeseen vaan siihen, että kauppias osallistui toimintaan useissa myyntikanavissa, joissa sen toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Kyseisten osapuolten välinen suhde otettiin kuitenkin huomioon oikaisun tasoa määritettäessä. PIC Korean tosiasialliset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset hyväksyttiin osana oikaisua, mutta myynnistä saatua voittoa ei voitu käyttää, koska POSVIETin ja PIC Korean välinen suhde vaikutti ostohintaan. Sen vuoksi asianmukaisena korvaavana arvona käytettiin etuyhteydettömän unionin tuojan voittoa.

([142]) Unionin tuomioistuimen tuomio 26.10.2016, PT Musim Mas v. Euroopan unionin neuvosto, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 88 kohta.

([143]) OECD (2022), *OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022*, kohta 2.37, oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (sivustolla käyty viimeksi 7.9.2026).

([144]) Unionin tuomioistuimen tuomio 26.10.2016, PT Musim Mas v. Euroopan unionin neuvosto, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, 88 kohta.

(799) POSVIET väitti myös, että voittotasoa olisi pitänyt oikaista alaspäin, koska yrityksen suorittamat toiminnot olivat rajallisia verrattuna etuyhteydessä oleviin unionin tuojiin, ja viittasi tältä osin OECD:n siirtohinnoitteluohjeisiin.

(800) OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden osalta komissio muistutti, että ne perustuvat kansainvälisiin siirtohinnoittelunormeihin, joita monikansallisten konsernien ja verohallintojen olisi käytettävä verotustarkoituksiin, kuten OECD:n jäsenvaltiot ovat sopineet. ([145]) OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden tarkoituksena ei ole ennustaa, millainen voitto tiettyjen tavaroiden jälleenmyynnistä voidaan saada tietyillä markkinoilla kauppiaan suorittamien toimintojen perusteella tai millainen jälleenmyyntivoitto on kohtuullinen. Voiton määrittäminen etuyhteydessä olevien yksiköiden suorittamien toimintojen perusteella on tässä yhteydessä ennen kaikkea keino varmistaa, että voittoa ei kohdenneta yrityksille, jotka suorittavat vain vähän toimintoja ja jotka sijaitsevat alhaisen veroasteen lainkäyttöalueilla.

(801) Joka tapauksessa komissio oli eri mieltä siitä, että PIC Korean suorittamat toiminnot olisivat olleet rajallisia verrattuna etuyhteydessä olevien kahden unionin tuojan suorittamiin toimintoihin. Luottamuksellisuussyistä yksityiskohtainen analyysi toimitettiin yritykselle erikseen. Tässä yhteydessä OECD:n siirtohinnoitteluohjeissa, joihin yritys vetosi perusteluissaan, esitetään esimerkkejä tilanteista, joissa kauppiaan suorittamat toiminnot katsotaan rajallisiksi (hyvin vähäiset palvelut huolitsijana) tai joissa voidaan odottaa huomattavaa (suurempaa) marginaalia (esimerkiksi siksi, että kauppias kantaa omistajalle kuuluvan täyden riskin tai täyden vastuun tuotteiden mainonnasta, markkinoinnista, jakelusta ja takaamisesta ja näihin liittyvistä riskeistä). PIC Korea oli selvästi tavaroiden omistaja merikuljetuksen aikana ja vastasi jakeluverkoston järjestämisestä. Näin ollen sen suorittamia toimintoja ei voida pitää rajallisina. Edellä esitetyn perusteella johdanto-osan 797 kappaleessa kuvattu väite hylättiin.

3.6.6 *Polkumyyntimarginaalit*

(802) Komissio vertasi otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(803) Tämän perusteella lopullinen painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali – ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – on 16,0 prosenttia.

(804) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laskee painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullinen polkumyyntimarginaali on sama kuin otokseen valitulla yhteistyössä toimineella vientiä harjoittavalla tuottajalla eli 16,0 prosenttia.

(805) Kaikkien muiden vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisesta maasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin Eurostatin tietojen perusteella.

(806) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin määrä oli yli 80 prosenttia koko tuonnin määrästä tutkimusajanjaksolla. Tämän perusteella komissio päätti vahvistaa yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin otokseen valitun yhteistyössä toimineen yksilöllisesti tarkastellun yrityksen tasolle.

([145]) OECD (2022), *OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations 2022*, kohta 1.1, oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (sivustolla käyty viimeksi 7.9.2026).

(807) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	16,0
Kaikki muu Vietnamista peräisin oleva tuonti	16,0

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

(808) Samankaltaista tuotetta valmisti tutkimusajanjaksolla 22 unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ’unionin tuotannonalan’.

(809) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin noin 31,5 miljoonaa tonnia, mukaan luettuna kytkösmarkkinatuotanto. Komissio vahvisti tämän luvun kaikkien käytettävissä olevien unionin tuotannonalaa koskevien tietojen eli Euroferiltä saadun tarkastetun kyselylomakevastauksen perusteella, ja tietoja verrattiin mahdollisuuksien mukaan otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastettuihin kyselylomakevastauksiin.

(810) Kuten johdanto-osan 94 kappaleessa todetaan, otokseen valittiin kolme unionin tuottajaa. Lopulliseen otokseen valittujen tuottajien osuus unionin arvioidusta kokonaistuotantomäärästä oli yli 24 prosenttia ja samankaltaisen tuotteen arvioidusta myyntimäärästä vapailla markkinoilla unionissa 17 prosenttia, ja otos varmisti hyvän maantieteellisen jakauman.

(811) Unionin tuotannonalalle on yleisesti ottaen ominaista korkea vertikaalisen integroitumisen aste. Huomattava osa tuotannosta käytetään kytkösmarkkinoilla jatkojalostukseen, ja tuotannosta loput myydään vapailla markkinoilla, joilla se kilpailee suoraan tuonnin kanssa.

4.2 Unionin markkinoiden määrittäminen

(812) Unionin tuotannonalalle aiheutuneen mahdollisen vahingon sekä kulutuksen ja erilaisten unionin tuotannonalan tilanteeseen liittyvien taloudellisten indikaattorien määrittämiseksi komissio tutki, missä määrin unionin tuotannonalan tuotannon oma käyttö, erityisesti sen käyttö jatkojalostukseen, olisi otettava tässä tarkastelussa huomioon.

(813) Kuten edellä todettiin, unionin tuotannonala on pitkälti vertikaalisesti integroitunut, ja tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta käytetään useiden erilaisten korkeamman arvon jatkojalostustuotteiden, kuten galvanoitujen ja orgaanisella aineella pinnoitettujen tuotteiden, valmistuksessa pääasiallisena tuotantopanoksena. Tämän perusteella komissio totesi, että merkittävä osa otokseen valittujen unionin tuottajien tuotannosta oli tarkoitettu kytköskäyttöön. Siksi kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden kulutusta analysoitiin erikseen.

(814) Erot kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden välillä ovat merkityksellisiä vahinkoanalyysissa, koska kytkösmarkkinoille tarkoitetut tuotteet eivät kilpaile suoraan tuonnin kanssa ja siirtohinnat sovitaan ryhmien sisällä erilaisten hinnoittelukäytäntöjen mukaisesti. Sitä vastoin vapaille markkinoille tarkoitetut tuotteet kilpailevat suoraan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin kanssa, ja hinnat ovat vapaita markkinahintoja.

(815) Jotta unionin tuotannonalasta saataisiin mahdollisimman täydellinen kuva, komissio hankki tietoja kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden koko tuotannosta ja määritteli, oliko tuotanto tarkoitettu kytkösmarkkinoille vai vapaille markkinoille.

(816) Tiettyjä unionin tuotannonalaan liittyviä taloudellisia indikaattoreita komissio tarkasteli vapaita markkinoita koskevien tietojen perusteella. Nämä indikaattorit ovat myyntimäärä ja myyntihinnat unionin markkinoilla, markkinaosuus, kasvu, vientimäärä ja -hinnat, kannattavuus, investointien tuotto ja kassavirta. Mikäli mahdollista ja perusteltua, tämän tarkastelun tuloksia verrattiin kytkösmarkkinoita koskeviin tietoihin, jotta unionin tuotannonalan tilanteesta saatiin kattava kuva.

(817) Sen sijaan muita taloudellisia indikaattoreita voitiin tutkia mielekkäästi ainoastaan ottamalla huomioon koko toiminta, mukaan lukien unionin tuotannonalan kytköskäyttö. Tällaisia indikaattoreita ovat tuotanto, kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste, investoinnit; varastot, työllisyys, tuottavuus, palkat sekä pääoman saanti. Nämä indikaattorit riippuvat koko tuotantotoiminnasta riippumatta siitä, käytetäänkö tuotanto sisäisesti vai myydäänkö se vapailla markkinoilla.

4.3 Unionin kulutus

4.3.1 *Kulutus unionin kytkösmarkkinoilla (tonnia)*

(818) Komissio määritti unionin kytkösmarkkinoiden kulutuksen kaikkien tiedossa olevien unionin tuottajien sisäisen käytön ja myynnin perusteella. Tämän perusteella unionin kytkösmarkkinoiden kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 25

Kulutus unionin kytkösmarkkinoilla (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kytkösmarkkinoiden kulutus	24 019 465	24 266 863	24 913 310	24 037 814
Indeksi (2022=100)	*100*	*101*	*104*	*100*

Lähde: Euroferin kyselylomakevastaus.

(819) Todettiin, että noin 76 prosenttia kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannosta unionissa on tarkoitettu kytkösmarkkinoille ja loput 24 prosenttia myydään vapailla markkinoilla.

(820) EU:n kytkösmarkkinoiden kulutus kasvoi noin 4 prosenttia vuosina 2022–2024, mikä johtui kytkösmarkkinoiden kysynnän asteittaisesta kasvusta. Tämä suuntaus ei kuitenkaan jatkunut, sillä kulutus väheni tutkimusajanjaksolla noin 3,5 prosenttia vuoteen 2024 verrattuna ja palautui siten suurin piirtein vuoden 2022 tasolle. Kaiken kaikkiaan kytkösmarkkinoiden kulutus vaihteli tarkastelujaksolla vain vähän, mikä osoittaa, että tuotantoketjun loppupään kysyntä vertikaalisesti integroituneilla liiketoiminta-aloilla oli suhteellisen vakaata.

4.3.2 *Kulutus unionin vapailla markkinoilla (tonnia)*

(821) Komissio määritti unionin vapaiden markkinoiden kulutuksen seuraavien perusteella: a) Euroferin tiedot kaikkien tiedossa olevien unionin tuottajien myynnistä unionin markkinoilla (tiedot ristiintarkastettiin vertaamalla niitä otokseen valittujen unionin tuottajien ilmoittamiin tietoihin), ja b) tuonti unioniin kaikista kolmansista maista Eurostatin ilmoittamien tietojen mukaan. Tämän perusteella unionin vapaiden markkinoiden kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 26

Unionin vapaiden markkinoiden kulutus (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Kulutus vapailla markkinoilla	8 089 250	7 372 012	7 543 690	7 274 722
Indeksi (2022=100)	*100*	*91*	*93*	*90*

Lähde: Euroferin kyselylomakevastaus, otokseen valitut unionin tuottajat, Eurostat.

(822) Vapaiden markkinoiden kulutus väheni tarkastelujaksolla merkittävästi. Ensimmäisenä vuonna se väheni 9 prosenttia, mitä seurasi maltillinen 2 prosentin kasvu seuraavana vuonna. Elpyminen jäi kuitenkin tilapäiseksi, sillä tutkimusajanjaksolla kulutus väheni jälleen 3 prosenttiyksikköä.

(823) Kaiken kaikkiaan vapaiden markkinoiden kulutus väheni 10 prosenttia tarkastelujaksolla. Kulutuksen väheneminen johtui pääasiassa kulutuksen vähenemisestä tuotantoketjun loppupäässä, erityisesti rakennusalalla ja tietyissä teollisissa käyttökohteissa, jotka ovat terästuotteiden keskeisiä loppukäyttömarkkinoita.

(824) Myös makrotalouden epävarmuus ja talouskasvun heikkeneminen useissa jäsenvaltioissa vaikuttivat siten, että asiakkaiden ostokäyttäytyminen oli varovaisempaa ja ne joko siirsivät tilauksia myöhemmäksi tai vähensivät niitä ja keskittyivät varastojen pienentämiseen. Tämän seurauksena spot-markkinat hidastuivat ja vapaiden markkinoiden segmentissä ostetut ja myydyt määrät pienenivät.

4.3.3 *Kokonaiskulutus*

(825) Kokonaiskulutus – kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden kulutuksen summa – kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 27

Unionin kokonaiskulutus (kulutus vapailla ja kytkösmarkkinoilla) (tonnia)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Unionin kokonaiskulutus	32 108 714	31 638 874	32 456 525	31 312 536
Indeksi (2022=100)	*100*	*99*	*101*	*98*

Lähde: Euroferin kyselylomakevastaus, otokseen valitut unionin tuottajat, Eurostat.

(826) Unionin kokonaiskulutus pysyi tarkastelujaksolla suurin piirtein vakaana. Vaihtelu oli vähäistä: Ensimmäisenä vuonna kokonaiskulutus väheni hieman (–1 %). Tätä seurasi maltillinen 3 prosenttiyksikön kasvu seuraavana vuonna. Kasvu ei kuitenkaan jatkunut, sillä tutkimusajanjaksolla kulutus väheni 4 prosenttiyksikköä.

(827) Tarkastelujaksolla kokonaiskulutus pysyi melko vakaana vähentyen vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä hieman (noin –2 %). Kokonaiskulutuksen suhteellinen vakaus johtui pääasiassa siitä, että kytkösmarkkinakulutus pysyi jokseenkin vakaana, mikä kompensoi osittain vapaiden markkinoiden kulutuksen laskusuuntausta ja lievensi näin kokonaiskysynnän heikkenemistä.

4.4 **Tuonti asianomaisista maista**

4.4.1 *Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi sekä tuontimäärät ja -hinnat asianomaisista maista*

(828) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisiko asianomaisista maista peräisin olevan tuotteen tuontia arvioitava kumulatiivisesti.

(829) Asianomaisista maista tulevan tuonnin osalta vahvistettu polkumyyntimarginaali ylitti perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn vähimmäistason. Yhdestäkään asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ei ollut merkityksetön perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Markkinaosuudet tutkimusajanjaksolla olivat 3–7 prosenttia.

(830) Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja samankaltaisen tuotteen kilpailuolosuhteet olivat samanlaiset. Kuten johdanto-osan 125 kappaleessa todetaan, tutkimuksessa kävi ilmi, että vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuotannonalan myymillä kylmävalssatuilla teräslevyvalmisteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset. Lisäksi tuodut tuotteet kilpailivat keskenään ja unionissa tuotettujen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kanssa, sillä niitä myydään samojen myyntikanavien kautta ja samanlaisille asiakasryhmille.

(831) Sen vuoksi kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa esitetyt perusteet täyttyivät ja asianomaisista maista tulevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti vahingon määrittämistä varten.

4.4.2 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(832) Komissio määritti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella. Markkinaosuudet määritettiin vertailemalla tuontimääriä taulukossa 26 esitettyyn unionin vapaiden markkinoiden kulutukseen.

(833) Tuonti asianomaisista maista unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 28

Tuontimäärä ja markkinaosuus

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
INTIA				
Intiasta tulevan tuonnin määrä (tonnia)	405 319	387 521	435 297	414 530
Indeksi	*100*	*96*	*107*	*102*
Intian markkinaosuus (%)	5	5	6	6
JAPANI				
Japanista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	126 021	223 217	246 354	250 001
Indeksi	*100*	*177*	*195*	*198*
Japanin markkinaosuus (%)	2	3	3	3
TAIWAN				
Taiwanista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	293 280	440 907	574 505	499 836
Indeksi	*100*	*150*	*196*	*170*
Taiwanin markkinaosuus (%)	4	6	8	7
TURKKI				
Turkista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	448 012	228 046	417 253	334 885
Indeksi	*100*	*51*	*93*	*75*
Turkin markkinaosuus (%)	6	3	6	5

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
VIETNAM				
Vietnamista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	48 282	115 405	157 386	187 767
Indeksi	*100*	*239*	*326*	*389*
Vietnamin markkinaosuus (%)	1	2	2	3
ASIANOMAISET MAAT				
Tuonti asianomaisista maista (tonnia)	1 320 914	1 395 097	1 830 796	1 687 020
Indeksi	*100*	*106*	*139*	*128*
Markkinaosuus (%)	16	19	24	23

Lähde: Eurostat Markkinaosuudet määritettiin vertailemalla tuontimääriä taulukossa 24 esitettyyn unionin vapaiden markkinoiden kulutukseen.

(834) Asianomaisista maista tuleva kokonaistuonti lisääntyi tarkastelujaksolla: tuontimäärä lisääntyi yhteensä 28 prosenttia, ja tuonnin markkinaosuus saavutti 23 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tuonnin kehitys vaihteli merkittävästi asianomaisten maiden välillä, mutta yleinen suuntaus viittaa siihen, että kyseinen tuonti on lisääntymässä unionin markkinoilla.

(835) Vuonna 2023 tuontimäärät kehittyivät vaihtelevasti. Intiasta tuleva tuonti väheni hieman (–4 %), kun taas Turkista tuleva tuonti väheni jyrkästi (–49 %). Sitä vastoin tuonti Japanista (+77 %), Taiwanista (+50 %) ja Vietnamista (+139 %) kasvoi merkittävästi. Tämän seurauksena asianomaisista maista tulevan tuonnin kokonaismäärä lisääntyi ja sen markkinaosuus kasvoi 16 prosentista 19 prosenttiin (+3 prosenttiyksikköä).

(836) Vuonna 2024 kasvusuuntaus voimistui. Tuonti Intiasta (+12 %), Japanista (+10 %) ja Taiwanista (+30 %) jatkoi kasvuaan, ja Turkista tuleva tuonti elpyi hyvin selvästi (+83 %) vuoden 2023 alhaiselta tasoltaan. Myös tuonti Vietnamista jatkoi kasvuaan (+36 %). Tämä kaikki johti tuonnin kokonaismäärän huomattavaan lisääntymiseen sekä markkinaosuuden merkittävään kasvuun 24 prosenttiin (+5 prosenttiyksikköä).

(837) Tutkimusajanjakson aikana tuontimäärät pienenivät vuoteen 2024 verrattuna mutta olivat silti selvästi vuoden 2022 tason yläpuolella. Intiasta tuleva tuonti väheni hieman (–5 %), ja myös tuonti Taiwanista (–13 %) ja Turkista (–20 %) väheni. Sitä vastoin Japanista (+1 %) ja Vietnamista (+19 %) tuleva tuonti jatkoi kasvuaan. Kaiken kaikkiaan tuonti asianomaisista maista pysyi suurena ja sen yhteenlaskettu markkinaosuus pieneni vain hieman, 23 prosenttiin (–1 prosenttiyksikkö).

(838) Tarkastelujaksolla tuonti asianomaisista maista kasvoi merkittävästi sekä määrän että markkinaosuuden osalta. Tuontimäärät kasvoivat 6 prosenttia vuonna 2023 ja sen jälkeen jyrkästi, 31 prosenttia, vuonna 2024. Vaikka tuontimäärät vähenivät tutkimusajanjakson aikana 8 prosenttia vuoteen 2024 verrattuna, ne olivat edelleen 28 prosenttia suuremmat kuin vuonna 2022. Samaan aikaan asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi tasaisesti: se oli ensin 16 prosenttia vuonna 2022, sitten 19 prosenttia vuonna 2023 ja lopulta 24 prosenttia vuonna 2024, minkä jälkeen se pieneni tutkimusajanjaksolla hieman, 23 prosenttiin. Tutkimusajanjakson hienoisesta supistumisesta huolimatta asianomaisista maista tuleva tuonti kasvoi voimakkaasti ja vahvisti merkittävästi asemaansa unionin markkinoilla.

4.4.3 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat sekä hinnan alittavuus ja hinnankorotusten estyminen*

(839) Komissio määritti tuonnin hinnat Eurostatin tietojen perusteella.

(840) Asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 29

Tuontihinnat (euroa/mittayksikkö)

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
INTIA				
Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	1 051	772	725	680
Indeksi	*100*	*73*	*69*	*65*
JAPANI				
Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	1 021	802	777	718
Indeksi	*100*	*79*	*76*	*70*
TAIWAN				
Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	1 042	752	703	690
Indeksi	*100*	*72*	*67*	*66*
TURKKI				
Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	1 041	834	744	716
Indeksi	*100*	*80*	*71*	*69*
VIETNAM				
Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	1 166	757	708	667
Indeksi	*100*	*65*	*61*	*57*
ASIANOMAISET MAAT				
Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta	1 047	779	728	695
Indeksi	*100*	*74*	*70*	*66*

Lähde: Eurostat.

(841) Kaiken kaikkiaan asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskihinta laski tarkastelujaksolla 34 prosenttia. Tämä laskusuuntaus havaittiin kunkin asianomaisen maan osalta. Hinnat laskivat 30–43 prosenttia, ja jyrkimmin (–43 prosenttia) laski Vietnamista tulevan tuonnin hinta.

(842) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:

(1) otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka oli oikaistu noudettuna-tasolle; sekä

(2) otokseen valituilta yhteistyössä toimineilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka oli määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(843) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, verrattiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien teoreettisesta liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla.

(844) Komissio tarkisti hinnan alittavuuden marginaaleja muutettuaan vientihintoja Japanin (ks. johdanto-osan 270 ja 278 kappale) ja Turkin (ks. johdanto-osan 632 ja 636 kappale) osalta lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten jälkeen.

(845) Nippon Steelin osalta todetaan, että hyväksyttyään väitteen, jonka mukaan Nippon Steelin hinnat MISIlle ja NST:lle olivat markkinaehtoiset, komissio ei määrittänyt sen vientihintaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Hinnan alittavuuden marginaalia ja vahinkomarginaalia koskevissa laskelmissa käytetyn tuontihinnan määrittämiseksi komissio kuitenkin sovelsi 2 artiklan 9 kohtaa analogisesti, koska tullille ilmoitettu hinta oli epäluotettava ryhmän sisäisen suhteen vuoksi. ([146])

(846) Tässä tapauksessa etuyhteydettömältä asiakkaalta veloitetun markkinahinnan saattamiseksi vertailukelpoiselle kaupan portaalle (eli sen muuttamiseksi tuontihinnaksi välittömästi sen jälkeen, kun tulliselvitys EU:n rajalla on suoritettu) hintaa oikaistiin kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten, mukaan lukien myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, sekä voittomarginaalin huomioon ottamiseksi.

(847) Tätä varten komissio käytti etuyhteydessä olevien tuojien ilmoittamia tosiasiallisia hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia. Oikaisuissa käytetty voittomarginaali oli 2 prosenttia, kuten johdanto-osan 630 kappaleessa selitetään. Tämän perusteella komissio teki voittoa koskevan oikaisun kunkin sellaisen unionissa toimivan etuyhteydessä olevan yrityksen osalta, joka osallistui jälleenmyyntiin ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle unionissa. Asiakirja-aineistossa oleva näyttö osoitti erityisesti, että yritys B kattoi purkamiskustannukset, kun tutkimuksen kohteena oleva tuote toimitettiin unionin satamaan, sen ostaessa tuotetta MISEAlta toimitettuna purettuna -myyntiehdoin. Koska yritys B ei toiminut yhteistyössä, komissio katsoi tämän perusteella, että MISEAn lisäksi myös yritys B osallistui tuontiprosessiin. Tästä syystä komissio sovelsi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa analogisesti sekä MISEAn että yrityksen B osalta.

(848) Japanin viranomaiset väittivät lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että komissio ei ollut perustellut, miksi vientihintaa muodostettaessa kunkin myyntiketjuun osallistuneen yrityksen osalta vähennettiin liiallinen (2 %:n) voittomarginaali. Väite koski polkumyyntilaskelmaa varten käytettyä vientihintaa (jota komissio ei oikaissut 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti, koska se hyväksyi Nippon Steelin väitteen markkinaehtoisuudesta; ks. johdanto-osan 270 kappale), mutta se oli merkityksellinen myös hinnan alittavuuden marginaalin ja vahinkomarginaalin laskennan kannalta.

(849) Komissio totesi, että se oli tehnyt oikaisun soveltamalla perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa analogisesti, kuten johdanto-osan 845 kappaleessa selitetään. Komissio ei voinut käyttää etuyhteydessä olevien tuojien saamia voittoja, koska ne perustuivat etuyhteydessä olevien osapuolten väliseen myyntiin ja niiden välisiin hintoihin. Tässä tutkimuksessa ei ollut käytettävissä etuyhteydettömän tuojan voittoa, jota olisi voitu käyttää korvaavana arvona, sillä yksikään etuyhteydetön tuoja ei toiminut yhteistyössä. Sen vuoksi komissio käytti samaa tuotetta koskevassa aiemmassa tutkimuksessa etuyhteydettömälle tuojalle määritettyä voittoa, kuten johdanto-osan 847 kappaleessa selitetään. Koska käytettävissä ei ollut vaihtoehtoisia arvoja, tätä 2 prosentin voittoa käytettiin korvikkeena unionissa toimivan tuojan voitolle. Lisäksi 2 prosentin voitto vastaa kauppiaille tutkimusajanjaksolla jäänyttä voittomarginaalia, joten 2 prosentin nimellistä voittoa ei voida pitää kohtuuttomana. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

([146]) Unionin tuomioistuimet ovat johdonmukaisesti toimineet näin. Ks. esimerkiksi unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.9.2022, Methanol Holdings (Trinidad) v. Euroopan komissio, T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, 63 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 8.6.2023, PAO Severstal ja Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) v. Euroopan komissio, yhdistetyt asiat C-747/21 P ja C-748/21 P, ECLI:EU:C:2023:459, 92 kohta.

Taulukko 30

Hinnan alittavuuden marginaalit

Maa	Yritys	Hinnan alittavuuden marginaalit (%)
Intia	JSW Steel Limited	11
Japani	Nippon Steel Corporation	12,5
Taiwan	CSC-ryhmä	9,2
Turkki	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	13,4
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	5,3
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	10,7

(850) Tarkasteltavana olevan tuotteen myynti perustuu pitkälti hintaan, ja kilpailu markkinoilla tapahtuu pääasiassa hinnoittelun kautta. Lisäksi markkinahinnat ovat avoimia ja helposti saatavilla. Tutkimuksessa kävi ilmi, että vain pieni osa myynnistä tapahtuu pitkäaikaisilla sopimuksilla, ja koska markkinat ovat erittäin dynaamiset, asiakkaiden on helppo vaihtaa toimittajaa.

(851) Tätä taustaa vasten asianomaisen tuonnin osalta vahvistetut hinnan alittavuuden marginaalit todettiin merkittäviksi: Intian osalta kyseinen marginaali oli 11 prosenttia, Japanin osalta 12,5 prosenttia, Taiwanin osalta 9,2 prosenttia, Turkin osalta 5,3 ja 13,4 prosenttia sekä Vietnamin osalta 10,7 prosenttia.

(852) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että asianomaisista maista peräisin oleva halpatuonti, joka kehittyi samansuuntaisesti ja noudatti samanlaisia kaupan rakenteita, alensi unionin tuotannonalan hintoja.

(853) NSC-ryhmä väitti, että komission olisi otettava hinnan alittavuuden marginaalin ja vahinkomarginaalin laskennassa huomioon Japanista tulevan tuonnin pidemmät toimitusajat. Se totesi, että Japanista tuotavien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden toimitus unioniin kestää huomattavasti kauemmin kuin unionissa tuotettujen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden, ja ehdotti, että vientihintaan tehtäisiin rahan aika-arvon huomioon ottamiseksi oikaisu, joka vastaisi maksuehtoihin liittyviä lisäkustannuksia.

(854) Vahinkomarginaali määritetään vertaamalla vientihintaa unionin tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan vertailukelpoisella kaupan portaalla. Kuten unionin tuomioistuin on todennut asiassa Euroopan komissio v. Hansol Paper Co. Ltd antamassaan tuomiossa, ”perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdasta ja 3 artiklan 2 kohdasta yhdessä luettuina seuraa, että vahinkoa on arvioitava siinä vaiheessa, kun polkumyynnillä tuotu tuote luovutetaan vapaaseen liikkeeseen unionissa” ja ”[n]äin ollen alihinnoittelu on lähtökohtaisesti laskettava polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin tasolla” ([147]). Toisin sanoen unionin tuottajien samankaltaisista tuotteista veloittamaa noudettuna-hintaa olisi verrattava tuontihintaan ”heti sen jälkeen, kun kyseisen tuotteen tulliselvitys unionin rajalla on tehty” ([148]). Erot toimitusajoissa eivät vaikuta kaupan portaaseen tai toisiinsa verrattavien tuotteiden ominaisuuksiin, eivätkä ne näin ollen edellytä oikaisua vientihintaan.

(855) Komissio katsoi myös, ettei NSC:n mainitsema rinnastus laskun maksuehtoihin liittyviin luottokustannuksiin ole perusteltu. Luottokustannukset kuvastavat osapuolten sopimaa sopimusperusteista maksuehtoa, ja ne liittyvät suoraan liiketoimen ehtoihin. Sen sijaan tuotavan tuotteen toimitusaika unioniin riippuu kuljetus- ja logistiikkajärjestelyistä, eikä se ole maksuehto. Näin ollen pidempi toimitusaika ei ole rahoitusehto, joka olisi verrattavissa laskun ehtojen mukaisesti myönnettyyn luoton kestoon.

(856) Näin ollen tämä väite hylättiin.

(857) NSC-ryhmä väitti myös, että osa sen viemistä DC01-koodiin kuuluvista tuotteista päätyi rakennusalalle, kun taas suurin osa unionin tuottajien DC01-koodiin kuuluvien tuotteiden myynnistä suuntautui autoteollisuuden asiakkaille. Tämän perusteella NSC väitti, että hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta olisi arvioitava vertaamalla tuontia ainoastaan muuhun kuin autoteollisuudelle suuntautuneeseen unionin myyntiin.

([147]) C-260/20 P, Euroopan komissio v. Hansol Paper Co. Ltd (viitetiedot edellä), 102 kohta.
([148]) Ks. edellinen alaviite, 103 kohta.

(858) Komissio totesi, että hinnan ja viitehinnan alittavuus määritetään vertaamalla polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia unionin tuotannonalan samankaltaisiin tuotteisiin, jotka on määritelty objektiivisten ominaisuuksien perusteella eikä sen toimialan perusteella, jolla ostaja toimii. Vertailussa tuotteen valvontakoodeja verrataan toisiinsa. NSC itse myönsi, että kyseistä tuotetta toimitetaan sekä rakennusalan että autoteollisuuden asiakkaille. Näin ollen kyseessä on yksi ainoa samankaltainen tuote, joka kuuluu yhteen tuotteen valvontakoodiin. Tuotteiden valvontakoodit vahvistetaan vireillepanovaiheessa sellaisten todennettavissa olevien fyysisten ja teknisten ominaisuuksien perusteella, jotka vaikuttavat hintaan. Loppukäyttö ei ole tällainen ominaisuus. NSC ei pystynyt yksilöimään mitään mitattavissa olevia teknisiä kriteerejä, joiden perusteella autoteollisuuden käyttöön tarkoitetut tuotteet voitaisiin erottaa muista tuotteista. NSC ei myöskään yksilöinyt mitään mitattavissa olevaa ominaisuutta, joka erottaisi sen viennin vastaavasta unionin myynnistä. Jäljitettävyyttä, sertifiointia tai hyväksyntää koskevien vaatimusten väitetyt erot liittyvät kaupallisiin ehtoihin, eivätkä ne ole tuotteen ominaisuuksia. Autoteollisuuden asiakkaat ja muut asiakkaat ovat molemmat teollisia loppukäyttäjiä, jotka toimivat samalla kaupan portaalla.

(859) Lisäksi komissio totesi, että vaikka NSC:n kuvaus markkinoista pitäisikin paikkansa varmasti eikä perustuisi olettamukseen, vahinkoa aiheutuisi silti. Unionin tuotannonalalle aiheutuu vahinkoa myynnissä, jossa se kilpailee halpatuonnin kanssa. Toisen asiakkaan maksamat korkeammat hinnat eivät poista tätä vahinkoa. Kun NSC alittaa unionin tuotannonalan hinnan, unionin tuottajat joko menettävät myyntiään tai joutuvat alentamaan hintaansa, ja vahinko muodostuu tästä myynnin menetyksestä tai hintojen alenemisesta. Vastaavasti viitehinnan alittavuus lasketaan kustannusten perusteella tuotteen valvontakoodien tasolla, ei asiakkaan tyypin mukaan. Näin ollen ostajan toimialalla ei ole merkitystä viitehinnan alittavuutta koskevassa analyysissa.

(860) Näin ollen tämä väite hylättiin.

4.5 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.5.1 *Yleiset huomautukset*

(861) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(862) Unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseen käytettiin otantaa, kuten johdanto-osan 92 kappaleessa mainitaan.

(863) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Makrotaloudellisia indikaattoreita arvioitiin koko unionin tuotannonalan tasolla. Arviointi perustui valituksen tekijän toimittamiin tietoihin, jotka sitten ristiintarkastettiin unionin tuottajien toimittamien tietojen ja käytettävissä olevien virallisten tilastojen (Eurostat) kanssa. Mikrotaloudellisia indikaattoreita analysoitiin otokseen valittujen unionin tuottajien tasolla. Arvio perustui näiden tuottajien antamiin tietoihin, jotka tarkistettiin asianmukaisesti. Kummankin tietokokonaisuuden todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta:

a) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

b) Mikrotaloudelliset indikaattorit ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

(864) Jotta unionin tuotannonalasta saataisiin mahdollisimman kattava kuva, komissio hankki tietoja kaikesta samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja määritteli, oliko tuotanto tarkoitettu kytkösmarkkinoille vai vapaille markkinoille. Joidenkin unionin tuotannonalaan liittyvien vahinkoindikaattoreiden osalta komissio analysoi vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden tietoja erikseen ja teki vertailevan analyysin.

(865) Seuraavat indikaattorit arvioitiin tarkastelemalla nimenomaan vapaiden markkinoiden segmenttiä: myynti, markkinaosuus, yksikköhinnat, yksikkökustannukset, kannattavuus ja kassavirta. Sen sijaan muita taloudellisia indikaattoreita voitiin tutkia mielekkäästi ainoastaan ottamalla huomioon koko toiminta, mukaan lukien unionin tuotannonalan kytköskäyttö.

(866) Näitä laajempia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, investoinnit, investointien tuotto, työllisyys, tuottavuus, varastot ja työvoimakustannukset. Näiden tekijöiden osalta komissio voi tehdä mielekkään arvioinnin ainoastaan tarkastelemalla unionin tuotannonalan koko toimintaa. Tällainen arviointi vastaa unionin tuomioistuinten ja WTO:n oikeuskäytäntöä ([149]).

4.5.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(867) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 31

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	31 694 255	31 701 294	32 392 557	31 508 803
Indeksi (2022=100)	*100*	*100*	*102*	*99*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	46 387 539	45 690 871	45 465 152	43 790 478
Indeksi (2022=100)	*100*	*98*	*98*	*94*
Kapasiteetin käyttöaste (%)	68	69	71	72
Indeksi (2022=100)	*100*	*102*	*104*	*105*

Lähde: Euroferin kyselylomakevastaus.

(868) Unionin tuotantomäärä pysyi tarkastelujaksolla suhteellisen vakaana. Se kasvoi hieman (+2 %) vuosina 2022–2024 ja supistui sitten tutkimusajanjaksolla. Kaiken kaikkiaan unionin tuotantomäärä supistui tarkastelujaksolla aavistuksen, 1 prosentin.

(869) Tuotantokapasiteetti väheni tarkastelujaksolla jatkuvasti, 6 prosenttia kaiken kaikkiaan. Tuotantokapasiteetti supistui 2 prosenttia vuosina 2022–2023, pysyi vakaana vuonna 2024 ja supistui sitten edelleen 4 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tuotantokapasiteetin 6 prosentin supistuminen tarkastelujaksolla selittyy alhaisemmilla kysyntäodotuksilla tilanteessa, jossa unionin kulutus väheni 10 prosenttia, mikä johti markkinoiden supistumiseen. Tämän seurauksena unionin tuottajat mukauttivat tuotantopohjaansa vastaamaan heikentynyttä kysyntää. Ne muun muassa poistivat käytöstä vähemmän tehokasta tai muuta kuin keskeistä tuotantokapasiteettia välttääkseen ylikapasiteetin syntymistä ja varmistaakseen tehokkaamman resurssien käytön.

(870) Koska tuotantokapasiteetti supistui hieman, kun taas tuotantomäärät pysyivät suhteellisen vakaina, kapasiteetin käyttöaste kasvoi tarkastelujaksolla tasaisesti, 68 prosentista (vuonna 2022) 72 prosenttiin (tutkimusajanjaksolla) eli kaikkiaan 5 prosenttia.

([149]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 27.11.1991, Gimelec ym. v. komissio, C-315/90, ECLI:EU:C:1991:447, 16–29 kohta; WTO:n valituselimen raportti 24.7.2001, WT/DS184/AB/R, kohdat 181–215.

4.5.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(871) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 32

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionin vapailla markkinoilla (tonnia)	5 633 739	5 007 333	4 855 388	4 767 237
Indeksi (2022=100)	*100*	*89*	*86*	*85*
Markkinaosuus	70 %	68 %	64 %	66 %
Indeksi (2022=100)	*100*	*98*	*92*	*94*

Lähde: Euroferin kyselylomakevastaus ja Eurostat.

(872) Unionin tuotannonalan myyntimäärä vapailla markkinoilla väheni tarkastelujaksolla jatkuvasti, yhteensä 15 prosenttia. Myyntimäärä supistui jyrkästi (–11 %) vuosien 2022 ja 2023 välillä ja sen jälkeen vielä 3 prosenttiyksikköä ja edelleen 1 prosenttiyksikön.

(873) Unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni kaikkiaan 4 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana. Ensin se pieneni 2 prosenttiyksikköä vuosien 2022 ja 2023 välillä ja sitten 4 prosenttiyksikköä vuosien 2023 ja 2024 välillä, minkä jälkeen se kasvoi 2 prosenttiyksikköä tutkimusajanjaksolla.

(874) Kaiken kaikkiaan myyntimäärä väheni enemmän (–15 %) kuin unionin kulutus (–10 %), mikä merkitsi unionin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien markkinaosuuden supistumista unionin vapailla markkinoilla tarkastelujaksolla.

4.5.2.3 Työllisyys ja tuottavuus

(875) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 33

Työllisyys ja tuottavuus

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä (kokoaikavastaavana)	9 298	9 006	9 013	8 598
Indeksi	*100*	*97*	*97*	*92*
Tuottavuus (tonnia/kokoaikavastaava)	3 409	3 520	3 594	3 665
Indeksi	*100*	*103*	*105*	*108*

Lähde: Euroferin kyselylomakevastaus.

(876) Unionin tuotannonalan työllisyys heikkeni tarkastelujaksolla 8 prosenttia. Työllisyys heikkeni 3 prosenttia vuosien 2022 ja 2023 välillä, pysyi sitten vakaana vuonna 2024 ja heikkeni jälleen 5 prosenttiyksikköä tutkimusajanjaksolla. Työllisyyden heikkeneminen liittyi myynnin supistumiseen ja markkinatilanteen heikkenemiseen. Tuotannonala järkeisti työvoimaansa asteittain tehokkuustoimenpiteillä, kuten olemalla rekrytoimatta uusia työntekijöitä poistuneiden tilalle ja järjestelemällä tuotantotoimintaa uudelleen, jotta kustannuksia saatiin laskettua heikentyneen kysynnän mukaisesti.

(877) Tuottavuus parani 8 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tämä kehitys johtui pääasiassa työllisyyden vähenemisestä ja jokseenkin vakaasta tuotantotasosta, mikä johti suurempaan tuotokseen työntekijää kohti. Näin ollen tuottavuuden kasvu heijastaa rakenneuudistusten ja työvoiman järkeistämisen avulla saavutettuja tehokkuushyötyjä.

4.5.2.4 Polkumyyntimarginaalin suuruus

(878) Kaikki polkumyyntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa suuremmat. Tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien kokoluokan vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

4.5.2.5 Kasvu

(879) Kulutus unionin vapailla markkinoilla väheni tarkastelujaksolla 10 prosenttia. Tämä väheneminen johtui markkinoiden kypsyydestä ja toiminnan vähenemisestä keskeisillä tuotantoketjun loppupään aloilla, mikä vähensi kokonaiskysyntää. Erityisesti rakennusalan ja tiettyjen teollisten käyttökohteiden alan nollakasvu vähensi tarkasteltavana olevan tuotteen kulutusta.

(880) Unionin tuotannonalan tulosindikaattorit osoittavat kuitenkin, että sillä oli suuria vaikeuksia säilyttää markkina-asemansa. Samaan aikaan kun tuotanto pysyi melko vakaana (–1 %), myynti unionin markkinoilla väheni merkittävästi (–15 %), minkä seurauksena markkinaosuus pieneni 6 prosenttia (4 prosenttiyksikköä). Tämä osoittaa, että unionin tuotannonalan myynti laski kulutuksen supistumistakin voimakkaammin, minkä seurauksena sen tulos kehittyi heikommin kuin yleinen markkinatilanne.

(881) Myynnin ja markkinaosuuden supistuminen samaan aikaan kun kulutus väheni osoittaa, että unionin tuotannonala ei kasvanut absoluuttisesti eikä suhteellisesti. Sen sijaan sen läsnäolo markkinoilla pieneni yleistä kysynnän heikkenemistä enemmän.

(882) Tämä heikko kasvu näkyy myös työllisyydessä, joka väheni 8 prosenttia. Tämä osoittaa, että liiketoimintakapasiteettia supistettiin markkinaolosuhteiden heikkenemisen seurauksena. Vaikka tuottavuus parani 8 prosenttia ja kapasiteetin käyttöaste nousi 5 prosenttia (4 prosenttiyksikköä), tämä kehitys johtuu tehokkuuden paranemisesta, joka saatiin aikaan työvoimaa vähentämällä, kapasiteettia supistamalla sekä rakennemuutoksilla, ei laajentumisella tai kestävän kasvun avulla.

(883) Tämän perusteella voidaan päätellä, että unionin tuotannonala ei kasvanut tarkastelujaksolla. On totta, että vapaat markkinat, joilla unionin tuotannonala toimii, supistuivat ja niiden kulutus väheni 10 prosenttia, mutta unionin tuotannonalan myynnin heikkeneminen ja markkinaosuuden menettäminen osoittaa, että sen kilpailuasema on heikentynyt eikä se pysty hyödyntämään tehokkuuden paranemista kasvun saavuttamiseksi markkinoilla.

4.5.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.5.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(884) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 34

Myyntihinnat unionissa

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset yksikkömyyntihinnat unionin vapailla markkinoilla (euroa/mittayksikkö)	[1 020 – 1 095]	[815–875]	[745–800]	[700–755]
Indeksi	*100*	*80*	*73*	*69*

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/mittayksikkö)	[900–975]	[820–890]	[720–780]	[690–750]
Indeksi	*100*	*91*	*80*	*77*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

(885) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi yksikkökohtaisten myyntihintojen kehitys unionin vapailla markkinoilla verrattuna vastaaviin yksikkökohtaisiin tuotantokustannuksiin.

(886) Unionin vapaiden markkinoiden kulutus väheni kaiken kaikkiaan tarkastelujaksolla, mikä johtui heikoista markkinaolosuhteista covid-19-pandemian jälkeisenä ajanjaksona ja heikosta kysynnästä, joka aiheutti jatkuvaa laskupainetta hintoihin. Tämä laskupaine voimistui vuodesta 2023 lähtien teräksen kysynnän heikkenemisen myötä. Tätä taustaa vasten unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta laski merkittävästi, 20 prosenttia vuosien 2022 ja 2023 välillä, 8 prosenttia vuosien 2023 ja 2024 välillä ja vielä 6 prosenttia tutkimusajanjaksolla vuoteen 2024 verrattuna. Yhteensä unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta laski 31 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

(887) Myös yksikkökohtaiset tuotantokustannukset laskivat samoina vuosina, joskin eri tahtiin. Tuotantokustannukset laskivat 9 prosenttia vuosien 2022 ja 2023 välillä ja jyrkemmin (–12 %) vuosien 2023 ja 2024 välillä. Tutkimusajanjaksolla kustannukset laskivat edelleen 4 prosenttia vuoteen 2024 verrattuna. Kaikkiaan tuotantokustannukset laskivat vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä 23 prosenttia.

(888) Tuotantokustannusten vertailu vuositasolla osoittaa, että ensimmäisellä kaudella (2022–2023) myyntihinnat laskivat huomattavasti enemmän (–20 %) kuin kustannukset (–9 %), minkä seurauksena katteet supistuivat merkittävästi. Seuraavana vuonna (2023–2024) kustannukset laskivat hintoja jyrkemmin, mutta se ei riittänyt korvaamaan katteiden aikaisempaa heikkenemistä. Viimeisellä kaudella (2024–tutkimusajanjakso) hinnat (–6 %) ja kustannukset (–4 %) jatkoivat laskuaan samaan tahtiin, mikä osoittaa, että unionin tuotannonalaan kohdistui jatkuvaa painetta eikä se pystynyt palauttamaan katteitaan. Koska kylmävalssatut teräslevyvalmisteet ovat hyödyketuote, unionin tuottajilla oli rajalliset mahdollisuudet erottua tuotteellaan, ja estääkseen entistä suuremman markkinaosuuden menetyksen niiden oli annettava myöden hintojen laskusuuntaukselle ja alennettava myyntihintojaan vastaavasti.

(889) Vaikka kustannuksetkin laskivat, myyntihinnat laskivat kaiken kaikkiaan jyrkemmin kuin kustannukset, mikä johti kannattavuuden rakenteelliseen heikkenemiseen tarkastelujaksolla, kun hinnat siirtyivät lähemmäs kustannusten tasoa ja pysyivät liian alhaisina kestävien tuottojen saamiseksi.

4.5.3.2 Työvoimakustannukset

(890) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 35

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	[35 500 – 36 500]	[38 000 – 39 100]	[35 500 – 36 500]	[38 000 – 39 100]
Indeksi (2022=100)	*100*	*107*	*100*	*107*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

(891) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti kehittyivät tarkastelujaksolla vaihtelevasti: ne kasvoivat 7 prosenttia vuosien 2022 ja 2023 välillä, minkä jälkeen ne palautuivat vuonna 2024 vuoden 2022 tasolle ja nousivat sitten jälleen 7 prosenttia tutkimusajanjakson aikana.

4.5.3.3 Varastot

(892) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 36

Varastot

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	[390 000 – 400 000]	[410 000 – 420 000]	[385 000 – 395 000]	[370 000 – 380 000]
Indeksi (2022=100)	*100*	*105*	*99*	*95*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	[1–2]	[1–2]	[1–2]	[1–2]

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

(893) Varastot kasvoivat vuonna 2023 ja supistuivat sitten vuonna 2024 ja edelleen tutkimusajanjakson aikana. Kaiken kaikkiaan ne supistuivat 5 prosenttia tarkastelujaksolla. Tätä kehitystä olisi tarkasteltava suhteessa melko vakaina pysyneisiin tuotantotasoihin ja myynnin merkittävään supistumiseen.

(894) Varastojen tilapäinen kasvu vuonna 2023 johtui siitä, että myynti heikkeni tuotannon pysyessä vakaana. Markkinoiden kysynnän heikentyessä edelleen unionin tuotannonala vähensi varastoja mukauttamalla tuotannonsuunnittelua ja varastonhallintaa.

4.5.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(895) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 37

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	[10–15]	[0–3]	[2–8]	[0–5]
Indeksi	*100*	*3*	*37*	*18*
Kassavirta (euroa)	[400–450 miljoonaa]	[50–100 miljoonaa]	[100–150 miljoonaa]	[150–200 miljoonaa]
Indeksi	*100*	*19*	*32*	*39*

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Investoinnit (euroa)	[300–350 miljoonaa]	[400–450 miljoonaa]	[400–450 miljoonaa]	[400–450 miljoonaa]
Indeksi	*100*	*141*	*136*	*133*
Investointien tuotto (%)	[70–90]	[0–5]	[10–20]	[5–10]
Indeksi	*100*	*1*	*19*	*9*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

(896) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta.

(897) Unionin tuotannonalan kannattavuus heikkeni tarkastelujaksolla merkittävästi. Vuonna 2022 unionin tuotannonala saavutti vakaan voittotason [10–15 prosenttia]. Vuonna 2023 voitto kuitenkin heikkeni jyrkästi ja laski kannattavuusrajan tuntumaan, mikä johtui laskevien myyntihintojen ja edelleen suhteellisen korkeina pysyneiden tuotantokustannusten aiheuttamasta merkittävästä ahdingosta.

(898) Vuonna 2024 kannattavuus osittain elpyi yksinumeroiseksi, mikä johtui pääasiassa siitä, että yksikkökustannukset laskivat myyntihintoja nopeammin. Tästä parannuksesta huolimatta voittotaso jäi selvästi tarkastelujakson alussa saavutettua alhaisemmaksi.

(899) Tutkimusajanjaksolla kannattavuus heikkeni jälleen [0–5 prosenttiin]. Vaikka sekä myyntihinnat että kustannukset jatkoivat laskuaan, hinnat laskivat kustannuksia nopeammin, mikä vaikutti negatiivisesti katteisiin.

(900) Kaiken kaikkiaan kannattavuus kehittyi tarkastelujaksolla erittäin negatiivisesti: se heikkeni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yli 10 prosenttiyksikköä, [10–15 prosentista] [0–5 prosenttiin]. Tämä kehitys osoittaa, että unionin tuotannonala ei pystynyt ylläpitämään kestävää voittotasoa ja että sen taloudellinen tilanne pysyi epävakaana joistakin tilapäisistä parannuksista huolimatta.

(901) Nettokassavirralla tarkoitetaan unionin tuottajien kykyä rahoittaa itse toimintaansa. Otokseen valittujen unionin tuottajien nettokassavirta vaihteli tarkastelujaksolla voimakkaasti mutta heikkeni kaiken kaikkiaan. Nettokassavirta supistui vuosien 2022 ja 2023 välillä erittäin jyrkästi, 81 prosenttia. Tämän jälkeen nettokassavirta elpyi osittain (+71 %) vuonna 2024 ja kasvoi edelleen (+20 %) tutkimusajanjaksolla, eli alkuvaiheen romahduksen jälkeen tapahtui jonkinasteista parannusta. Tästä elpymisestä huolimatta kassavirta jäi 61 prosenttia pienemmäksi kuin vuonna 2022. Kassavirran supistuminen liittyy läheisesti kannattavuuden huomattavaan heikkenemiseen, joka vähensi sisäistä likviditeettiä.

(902) Investointien osalta unionin tuotannonalan pääomamenot kasvoivat vuonna 2023 noin 41 prosenttia vuoteen 2022 verrattuna. Tämän jälkeen investoinnit vähenivät noin 4 prosenttia vuonna 2024 ja edelleen 2 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Tutkimusajanjaksolla investoinnit olivat noin 33 prosenttia koko vuotta 2022 korkeammalla tasolla, mikä viittaa siihen, että investoinnit kasvoivat aluksi jyrkemmin ja jatkuivat sitten maltillisemmin. Investoinnit liittyivät pääasiassa vähähiilistämis- ja viherryttämishankkeisiin.

(903) Tältä osin on huomattava, että investoinnit voivat pysyä suhteellisen suurina heikosta kannattavuudesta huolimatta, mikä johtuu niiden pitkäaikaisesta luonteesta ja tarpeesta ylläpitää tai parantaa tuotanto-omaisuutta. Investointien kasvun hidastuminen tarkastelujakson loppupuolella kertoo kuitenkin lisääntyneestä varovaisuudesta ja heikommasta luottamuksesta tuleviin markkinaolosuhteisiin.

(904) Investointien tuoton osalta tutkimuksessa tarkasteltiin unionin tuotannonalan kannattavuutta suhteuttamalla nettovoitto investointien nettokirjanpitoarvoon tarkastelujaksolla. Tämä indikaattori on merkityksellinen arvioitaessa tuotannonalan kykyä saada riittävä tuotto samankaltaisen tuotteen tuotannossa käytetylle pääomalle. Näin ollen investointien tuoton kehittyminen antaa käsityksen unionin tuotannonalan investointien taloudellisesta houkuttelevuudesta ja kestävyydestä.

(905) Analyysi osoitti, että investointien tuotto vaihteli tarkastelujaksolla merkittävästi: vuonna 2023 se laski jyrkästi (–99 %), minkä jälkeen se elpyi hieman vuonna 2024 ja laski sitten jälleen tutkimusajanjaksolla. Kaiken kaikkiaan investointien tuotto pysyi tarkastelujakson puolivälissä havaitusta rajallisesta elpymisestä huolimatta epävakaana ja päättyi huomattavasti alhaisemmalle tasolle kuin tarkastelujakson alussa. Tämä kehitys osoittaa investointien tuoton muuttuneen epävakaammaksi, mikä johtuu unionin tuotannonalan taloudelliseen suorituskykyyn kohdistuvasta jatkuvasta paineesta.

(906) Otokseen valittujen unionin tuottajien pääoman saanti heikkeni merkittävästi tarkastelujaksolla. Tämä lasku johtui pääasiassa keskeisten taloudellisten tulosindikaattoreiden heikkenemisestä, erityisesti kannattavuuden merkittävästä laskusta ja siitä, että kyky tuottaa kassavirtaa heikkeni merkittävästi.

(907) Kannattavuuden lasku heikensi sijoittajien luottamusta ja kulutti loppuun sisäiset varannot, jotka ovat välttämättömiä ulkoisen rahoituksen saamiseksi. Lisäksi kassavirran epävakaus ja yleinen heikkeneminen rajoittivat tuotannonalan kykyä rahoittaa investoinnit itse ja sen myötä sen taloudellista joustavuutta. Näin ollen unionin tuotannonalan yleinen taloudellinen suorituskyky tarkastelujaksolla vaikutti kielteisesti sen luottokelpoisuuteen ja heikensi sen mahdollisuuksia saada pääomaa edullisin ehdoin.

4.6 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(908) Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalan tilanne heikkeni merkittävästi tarkastelujaksolla. Kyseisellä kaudella vapaiden markkinoiden kulutus väheni 10 prosenttia, kun taas unionin tuotannonalan myyntimäärä vapailla markkinoilla supistui 15 prosenttia eli enemmän kuin kysyntä. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan markkinaosuus vapailla markkinoilla pieneni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 70 prosentista 66 prosenttiin.

(909) Unionin tuotannonala ei kyennyt säilyttämään hintatasoaan tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonalan yksikkökohtaiset tuotantokustannukset laskivat 23 prosenttia, mutta sen keskimääräiset myyntihinnat laskivat vielä jyrkemmin, 31 prosenttia. Tämän seurauksena sen kannattavuus heikkeni vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana [10–15 prosentista] [0–5 prosenttiin].

(910) Vahinko näkyi myös tiettyjen taloudellisten indikaattoreiden heikkenemisenä. Kassavirta supistui 61 prosenttia ja investointien tuotto laski 91 prosenttia vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä. Tästä epäsuotuisasta kehityksestä huolimatta nettoinvestoinnit pysyivät korkealla tasolla koko tarkastelujakson ajan ja olivat tutkimusajanjaksolla 33 prosenttia suuremmat kuin vuonna 2022. Kannattavuuden, investointien tuoton ja kassavirran jyrkkä heikkeneminen vaikutti kuitenkin kielteisesti tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen ja sen kykyyn tuottaa sisäisiä varoja tulevia investointeja varten.

(911) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Vahinko ilmeni merkittävänä myynnin ja markkinaosuuden menetyksenä vapailla markkinoilla, hintojen laskuna ja tuotannonalan taloudellisen tilanteen merkittävänä heikkenemisenä erityisesti kannattavuuden, kassavirran ja investointien tuoton osalta.

(912) Japanilaiset tuottajat väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden supistuminen (70 %:sta 66 %:iin) oli riittämätön yksinään tukemaan merkittävää vahinkoa koskevaa päätelmää, etenkin kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonalan markkinaosuus pysyi huomattavan suurena. Japanilaiset tuottajat väittivät, että komission olisi arvioitava markkinaosuuden kehitystä yhdessä muiden merkityksellisten olosuhteiden kanssa ottaen huomioon muun muassa unionin tuotannonalan vientimyynnin määrän kasvu.

(913) Komissio katsoi, etteivät nämä väitteet aseta merkittävää vahinkoa koskevaa päätelmää kyseenalaiseksi. Komissio myös totesi, että tarkasteltaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan on arvioitava kaikkia unionin tuotannonalan tilanteeseen vaikuttavia merkityksellisiä taloudellisia tekijöitä ja että yksikään tekijä ei yksinään ole ratkaiseva. Näin ollen ratkaisevaa ei ole, osoittaako jokin indikaattori yksittäin tarkasteltuna vahinkoa, vaan se, osoittaako kaikkien indikaattorien kehitys yhdessä tarkasteltuna unionin tuotannonalan tilanteen heikentyneen. Unionin tuotannonalan markkinaosuutta arvioitiin yhdessä muiden merkityksellisten vahinkoindikaattorien kanssa, ei erillään muista tekijöistä. Komissio ei ottanut huomioon pelkästään markkinaosuuden supistumista vaan arvioi sitä yhdessä muiden merkityksellisten indikaattorien (kuten myyntimäärän, tuotannon, kapasiteetin käyttöasteen, hintojen, yksikkökustannusten, kannattavuuden, kassavirran, investointien tuoton, työllisyyden ja tuottavuuden) kehityksen sekä japanilaisten tuottajien mainitsemien olosuhteiden, myös vientimyynnin kehityksen, kanssa. Se, että unionin tuotannonalan markkinaosuus säilyi huomattavan suurena, ei yksinään sulje pois merkittävää vahinkoa koskevaa päätelmää, etenkin kun otetaan huomioon unionin tuotannonalan markkina-aseman ja muiden sen taloudellista tilannetta kuvaavien indikaattorien heikkeneminen. Vahinkoa koskevassa arvioinnissa merkityksellinen peruste ei ole säilytetyn markkinaosuuden absoluuttinen taso vaan sen supistumisen laajuus tarkastelujakson aikana, erityisesti tuonnin lisääntymisen vaikuttaessa taustalla. Lisäksi markkinaosuuden supistuminen 70 prosentista 66 prosenttiin merkitsee unionin markkinoiden koko huomioon ottaen huomattavaa määrää polkumyynnillä tapahtuneelle tuonnille menetettyä myyntiä, eikä sitä voida sivuuttaa merkityksettömänä.

(914) Vientimyynnin kasvun osalta komissio viittasi syy-yhteyttä koskevan analyysin 5.3.1 jaksossa esitettyyn unionin tuottajien vientitoiminnan arviointiin. Vientimyynnin kasvu ei kompensoinut unionin tuotannonalan suorituskyvyn heikkenemistä unionin markkinoilla eikä näin ollen muuta merkittävää vahinkoa koskevaa päätelmää.

(915) Tämän perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden taso, sen supistuminen tarkastelujakson aikana ja vientimyynnin kehitys eivät yksin eivätkä yhdessä tarkasteltuna muuta merkittävää vahinkoa koskevia yleisiä päätelmiä.

(916) Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

5. **SYY-YHTEYS**

(917) Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(918) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Tällaisia tekijöitä ovat

— tuonti muista kolmansista maista

— unionin tuottajien vientimyynnin tulos

— käyttö kytkösmarkkinoilla

— makrotalouden laskusuhdanteet ja alakohtainen kysynnän supistuminen

— energianhinnan kehitys

— EU:n sääntelykehys

— raaka-aineiden hintojen epävakaus

— terässektorin maailmanlaajuinen ylikapasiteetti

— covid-19-pandemian jälkeinen kehitys ja geopoliittinen epävakaus.

5.1 Polkumyyntituonnin vaikutukset

(919) Unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneminen osui ajallisesti yhteen asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän ja osuuden merkittävän kasvun kanssa; tuontihinnat alittivat jatkuvasti unionin tuotannonalan hinnat ja johtivat hintojen alenemiseen. Tältä osin asianomaisista maista tulevan tuonnin määrien ja hintojen kehitys, joka käy ilmi taulukoista 27 ja 28, painoi unionin tuotannonalan hintatasoa ja muodosti syy-yhteyden näiden kahden asian välille.

(920) Tuonti asianomaisista maista kasvoi tarkastelujakson aikana vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä merkittävästi (+28 %), noin 1,3 miljoonasta tonnista yli 1,6 miljoonaan tonniin. Samaan aikaan sen markkinaosuus kasvoi 16 prosentista 23 prosenttiin, mikä vastaa 7 prosenttiyksikön kasvua. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän kasvu ajoittui samaan aikaan, kun unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 70 prosentista 66 prosenttiin, mikä osoittaa, että asianomaisista maista tulevan tuonnin kasvu korvasi osan unionin tuotannonalan myynnistä.

(921) Unionin tuotannonalan kannattavuuden kehitys tarkastelujaksolla on linjassa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten kanssa. Kannattavuus laski jyrkästi vuonna 2023, koska myyntihinnat laskivat enemmän kuin tuotantokustannukset. Vaikka kannattavuus parani vuonna 2024, kun tuotantokustannukset laskivat nopeammin kuin myyntihinnat, tämä parannus oli vain tilapäinen ja kannattavuus jäi selvästi vuotta 2022 alhaisemmaksi. Tutkimusajanjakson aikana kannattavuus heikkeni jälleen, kun myyntihinnat laskivat edelleen tuotantokustannuksia nopeammin.

(922) Lisäksi asianomaisista maista tuleva tuonti aiheutti jatkuvaa laskupainetta hintoihin unionin markkinoilla. Asianomaisista maista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat laskivat vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin 34 prosenttia, 1 047 eurosta tonnilta 694 euroon tonnilta. Nämä hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan jatkuvasti unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmat, samaan aikaan kun unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat laskivat noin 31 prosenttia, [1 020–1 095] eurosta tonnilta [700–755] euroon tonnilta. Tuontituotteiden ja unionin tuotannonalan sitkeä hintaero viittaa jatkuvaan hintojen alittavuuteen ja hinnankorotusten estymiseen. Tämä hintapaine rajoitti unionin tuotannonalan mahdollisuuksia pitää hinnat kustannusten edellyttämällä tasolla ja vaikutti näin osaltaan tutkimuksessa havaittuun kannattavuuden heikkenemiseen.

(923) Tämän perusteella komissio päätteli, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaikutti merkittävästi unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tämä vaikutus johtui kyseisen tuonnin määrän merkittävästä kasvusta sekä sen markkinaosuuden kasvusta ja sen jatkuvasti alhaisista hinnoista, jotka alittivat huomattavasti unionin tuotannonalan hinnat. Tuonnin lisääntyminen ja hintojen jatkuva alittavuus muodostavat yhdessä selvän syy-yhteyden polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemisen välillä.

5.2 Tuonti muista kolmansista maista

(924) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 38

Tuonti muista kolmansista maista

Maa		2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Korea	Määrä (tonnia)	382 473	388 999	381 372	408 920
	Indeksi	*100*	*102*	*100*	*107*
	Markkinaosuus (%)	5	5	5	6
	Keskihinta (euroa)	1 026	817	765	734
	Indeksi	*100*	*80*	*75*	*72*

Maa		2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Yhdistynyt kuningaskunta	Määrä (tonnia)	273 165	261 541	220 848	138 745
	Indeksi	*100*	*96*	*81*	*51*
	Markkinaosuus (%)	3	4	3	2
	Keskihinta (euroa)	1 118	852	801	751
	Indeksi	*100*	*76*	*72*	*67*
Ukraina	Määrä (tonnia)	99 827	149 989	154 603	171 095
	Indeksi	*100*	*150*	*155*	*171*
	Markkinaosuus (%)	1	2	2	2
	Keskihinta (euroa)	942	722	678	637
	Indeksi	*100*	*77*	*72*	*68*
Muu maailma	Määrä (tonnia)	379 132	169 053	100 207	101 705
	Indeksi	*100*	*45*	*26*	*27*
	Markkinaosuus (%)	5	2	1	1
	Keskihinta (euroa)	1 118	986	914	884
	Indeksi	*100*	*88*	*82*	*79*
Kaikki kolmannet maat yhteensä asianomaisia maita lukuun ottamatta	Määrä (tonnia)	1 134 596	969 582	857 031	820 465
	Indeksi	*100*	*85*	*76*	*72*
	Markkinaosuus (%)	14	13	11	11
	Keskihinta (euroa)	1 071	841	776	735
	Indeksi	*100*	*79*	*72*	*69*

Lähde: Comext.

(925) Etelä-Koreasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla 5 prosentista 6 prosenttiin, samaan aikaan kun Ukrainasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 1 prosentista 2 prosenttiin. Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevan tuonnin markkinaosuus sitä vastoin supistui 3 prosentista 2 prosenttiin ja muualta maailmasta tulevan tuonnin 5 prosentista 1 prosenttiin. Myös tuonti muista kolmansista maista, joihin sovelletaan polkumyyntitoimenpiteitä (esimerkiksi tuonti Kiinasta), väheni merkittävästi, ja tämän tuonnin markkinaosuus pieneni 2 prosentista nollaan. Kaiken kaikkiaan kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus asianomaisia maita lukuun ottamatta pieneni tarkastelujaksolla 14 prosentista 11 prosenttiin.

(926) Komissio arvioi myös muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin yleistä kehitystä. Komission analyysi osoitti, että kyseinen tuonti väheni tarkastelujaksolla sekä absoluuttisesti että markkinaosuudella mitattuna. Tämän tuonnin yhteenlaskettu markkinaosuus supistui vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä 14 prosentista 11 prosenttiin. Myös keskimääräiset tuontihinnat laskivat vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä 1 071 eurosta 735 euroon tonnilta, mikä vastaa noin 31 prosentin laskua. Tästä laskusta huolimatta kyseisen kolmansista maista tulevan tuonnin keskimääräinen hinta pysyi tutkimusajanjakson aikana asianomaisten maiden keskimääräistä tuontihintaa korkeampana. Näin ollen havaittu hintojen lasku johtui hintojen yleisestä laskusuuntauksesta unionin markkinoilla eikä muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin erityisestä hintakehityksestä.

(927) Myös tämän tuonnin väheneminen unionin markkinoilla vahvistaa osaltaan, että sillä ei ollut merkittävää vaikutusta havaittuun hintakehitykseen tai unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetykseen. Kun otetaan huomioon sekä muista kolmansista maista tulevan tuonnin että unionin tuotannonalan hintojen samanaikainen laskusuuntaus ja se, että kolmansien maiden hinnat olivat tutkimusajanjaksolla asianomaisten maiden hintoja korkeammat, sekä kyseisen tuonnin markkinaosuuden supistuminen, muista kolmansista maista tuleva tuonti ei vaikuta laskeneen unionin markkinoiden hintoja tai voimistaneen niiden laskua enempää kuin ne laskivat markkinoiden yleisen suuntauksen johdosta. Tämä tekijä ei näin ollen lievennä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä vahvistettua syy-yhteyttä.

(928) Japanin viranomaiset väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että asianomaisista maista tulevan tuonnin kasvu saattoi johtua siitä, että tuotetta siirryttiin hankkimaan muista kolmansista maista, eikä välttämättä tuonnin aiheuttaman paineen kasvusta unionin markkinoilla kokonaisuudessaan. Sen vuoksi ne pyysivät komissiota ottamaan huomioon kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin kehityksen arvioidessaan asianomaisista maista tulevan tuonnin vaikutuksia ja syy-yhteyttä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(929) Komissio katsoi, että muista kolmansista maista tulevan tuonnin kehitys ei tukenut väitettä, jonka mukaan asianomaisista maista tulevan tuonnin kasvussa oli kyse vain muista lähteistä tulevan tuonnin korvaamisesta. Kuten edellä selitetään, muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus supistui tarkastelujaksolla 14 prosentista 11 prosenttiin. Samaan aikaan asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 16 prosentista 23 prosenttiin, kun taas unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui 70 prosentista 66 prosenttiin.

(930) Se, että asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi ja sekä unionin tuotannonalan että muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus supistui samaan aikaan, ei viittaa siihen, että kyse olisi pelkästään tuontilähteiden vaihtumisesta. Tämä kehitys osoittaa pikemminkin, että asianomaisista maista tulevan tuonnin läsnäolo unionin markkinoilla kasvoi samaan aikaan, kun muiden hankintalähteiden markkinaosuus pieneni.

5.3 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.3.1 *Unionin tuottajien vientimyynnin tulos*

(931) Unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 39

Unionin tuottajien vientimyynti

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Vientimyynnin kokonaismäärä (tonnia)	1 046 797	1 153 564	1 313 619	1 169 942
Indeksi (2022=100)	*100*	*110*	*125*	*112*

	2022	2023	2024	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikköhinta (euroa/tonni)	[1 108 – 1 148]	[941–972]	[821–846]	[761–788]
Indeksi (2022=100)	*100*	*84*	*74*	*69*

Lähde: Makrokyselylomakevastaukset ja otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset.

(932) Unionin tuottajien vientimyynnin kokonaismäärä kasvoi tarkastelujakson 10 prosenttia vuosien 2022 ja 2023 välillä ja edelleen 14 prosenttia vuosien 2023 ja 2024 välillä. Tutkimusajanjakson aikana vientimäärä supistui 11 prosenttia vuoteen 2024 verrattuna. Kaiken kaikkiaan vientimyynnin määrä oli tutkimusajanjaksolla 12 prosenttia suurempi kuin vuonna 2022.

(933) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vientimäärien kasvu johtui pääasiassa Meksikoon, Turkkiin ja Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin lisääntymisestä. Viennin kasvu johtui erityisistä olosuhteista, muun muassa myynnin palautumisesta erään unionin tuottajan toimitiloissa esiintyneiden teknisten ongelmien ratkaisemisen jälkeen sekä suotuisista markkinaolosuhteista tietyissä vientikohteissa. Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin kasvu ei ollut pysyvää. Kehitys ei siis johtunut vientimarkkinoiden yleisen tilanteen paranemisesta.

(934) Samaan aikaan keskimääräiset vientihinnat laskivat jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan. Kaikkiaan ne laskivat vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin 31 prosenttia. Tämä osoittaa, että unionin tuottajat pystyivät lisäämään vientimääriä vain hyväksymällä merkittävästi alhaisemmat hinnat, mikä kertoo voimakkaasta kilpailupaineesta vientimarkkinoilla.

(935) Sen vuoksi komissio päätteli, että vientimäärien kasvu johtui erityisistä markkinoihin ja yrityksiin liittyvistä tekijöistä eikä vientimarkkinoiden yleisen tilanteen paranemisesta. Vientimyynnin kasvu heijasteli myös unionin tuotannonalan pyrkimyksiä hyödyntää merkittävää käyttämätöntä tuotantokapasiteettiaan etsimällä uusia myyntimahdollisuuksia unionin markkinoiden ulkopuolelta. Vientimyynti ei kuitenkaan tarjonnut riittävää kannattavuuden lähdettä unionin tuotannonalalle unionin markkinoilla aiheutuneen vahingon kompensoimiseksi, eikä se näin ollen heikentänyt syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

5.3.2 *Kytkösmarkkinoiden kulutus*

(936) EU:n kytkösmarkkinoiden kulutus kasvoi tarkastelujaksolla noin 4 prosenttia vuosina 2022–2024 ja palautui sitten tutkimusajanjaksolla vuoden 2022 tasolle. Kaiken kaikkiaan kytkösmarkkinoiden kulutus vaihteli tarkastelujaksolla hyvin vähän ja pysyi suurin piirtein vakaana.

(937) Tämä kytkösmarkkinakulutuksen suhteellisen vakaa kehitys osoittaa, että sisäinen kysyntä tuotantoketjun loppupäässä vertikaalisesti integroituneiden tuottajien keskuudessa ei vähentynyt merkittävästi tarkastelujaksolla. Koska suurin osa (noin 76 %) unionin tuotannosta päätyy kytkösmarkkinoiden kulutukseen, tämän kulutuksen vakaus vahvistaa, että vapaiden markkinoiden segmentillä havaitun vahingon ei voida katsoa johtuvan kytkösmarkkinoiden kysynnän merkittävästä supistumisesta. Näin ollen kytkösmarkkinakulutuksen kehitys ei heikentänyt syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

5.3.3 *Makrotalouden laskusuhdanteet ja alakohtainen kysynnän supistuminen*

(938) Komissio tutki myös, vaikuttiko makrotalouden kehitys ja kysynnän supistuminen keskeisillä jatkojalostusteollisuuden aloilla unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tarkasteltavana olevan tuotteen kysyntä on läheisesti yhteydessä yleiseen taloustilanteeseen ja toimintaan muun muassa rakennusalalla, autoteollisuudessa sekä kone- ja kodinkoneteollisuudessa, jotka yhdessä muodostavat merkittävän osan kulutuksesta.

(939) Unionin taloudessa teollinen toiminta hidastui ja kysyntä heikkeni useilla näistä jatkojalostusaloista tarkastelujakson aikana. Rakennusalaa koettelivat investointien väheneminen ja rahoituskustannusten kasvu, ja myös auto- ja koneteollisuudessa havaittiin merkkejä hidastumisesta, mikä liittyi rakenteellisiin muutoksiin ja teollisuuden tuotannon vähenemiseen. Tämä kehitys todennäköisesti painoi kulutusta alas ja johti kilpailun lisääntymiseen ja hintaherkkyyden korostumiseen markkinaympäristössä.

(940) Yleinen talouden hidastuminen vaikuttaisi yleensä kaikkiin markkinatoimijoihin. Vaikka kysyntätilanne heikkeni, asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat kuitenkin huomattavasti, kun taas unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni. Tämä erilainen kehitys osoittaa, että makrotaloudelliset ja alakohtaiseen kysyntään liittyvät tekijät eivät voi selittää havaittua vahinkoa.

(941) Näin ollen komissio päätteli, että vaikka makrotalouden kehitys ja kysynnän väheneminen jatkojalostussektoreilla saattoivat vaikuttaa yleiseen markkinaympäristöön, ne eivät heikentäneet syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

5.3.4 *Energianhinnan kehitys*

(942) Komissio tutki myös, olisiko energianhinnan kehitys, erityisesti sähkön ja kaasun korkeina pysyneet hinnat, voinut vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Energiakustannukset muodostavat merkittävän osan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista, ja sähkön ja kaasun hintojen vaihtelut voivat vaikuttaa energiaintensiivisen teollisuuden kustannusrakenteeseen merkittävästi.

(943) Energiamarkkinoiden hintataso oli tarkastelujaksolla edelleen kohonnut ja epävakaa aiempiin hintoihin verrattuna.

(944) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että vuonna 2022, jolloin energianhinnat olivat huomattavasti korkeammat kuin tarkastelujakson muina vuosina, unionin tuottajat pystyivät saavuttamaan kestävän kannattavuustason. Tämä oli mahdollista, koska unionin tuottajat pystyivät siirtämään korkeammat energiakustannukset käyttäjien maksettaviksi pitämällä myyntihinnat kustannusrakenteensa edellyttämällä tasolla.

(945) Vuonna 2023 ja koko tutkimusajanjakson ajan energian hinnat olivat huomattavasti vuoden 2022 tasoa alhaisemmat. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama hintapaine kuitenkin esti unionin tuotannonalaa pitämästä myyntihintoja riittävällä tasolla kustannustensa kattamiseksi, minkä seurauksena sen kannattavuus heikkeni jyrkästi. Vaikka tuotantokustannukset laskivat 23 prosenttia, keskimääräiset myyntihinnat laskivat vielä enemmän, 31 prosenttia, eikä näin suurta laskua voida perustella pelkästään energiaan liittyvillä kustannuksilla. Tämä tuotantokustannusten ja myyntihintojen välinen katkos osoittaa, että kannattavuuden heikkeneminen ei johtunut energiamarkkinoista. Tämä ero osoittaa, että vaikka energianhinnat vaikuttavat tuotantokustannuksiin, ratkaiseva tekijä kannattavuuden romahtamisen taustalla oli unionin tuotannonalan kyvyttömyys säilyttää hintatasonsa suhteessa kustannuksiin. Tämä hintojen lasku ajoittui samaan aikaan asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuuden huomattavan kasvun kanssa, ja tämän tuonnin hinnat alittivat jatkuvasti unionin tuotannonalan hinnat. Tämä halpatuonti esti unionin tuotannonalaa siirtämästä tuotantokustannuksia asiakkaiden maksettaviksi, mikä vaikutti suoraan kannattavuuden heikkenemiseen kestämättömälle tasolle.

(946) Näin ollen komissio päätteli, että vaikka energiakustannusten kehitys ja tehokkuuspyrkimykset vaikuttivat unionin tuotannonalan kustannusrakenteeseen, ne eivät lievennä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä todettua syy-yhteyttä.

(947) Japanilaiset tuottajat väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että energian hintojen nousu ja epävakaus erityisesti kaasun ja sähkön osalta vaikuttivat merkittävästi unionin tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen. Ne viittasivat unionin tuottajien korkeampiin energiakustannuksiin verrattuna muiden alueiden tuottajiin ja väittivät, että komissio oli aliarvioinut näiden kustannusten vaikutuksen unionin tuotannonalan kilpailukykyyn. Japanilaisten tuottajien mielestä energiakustannusten nousu, eikä niinkään Japanista tuleva tuonti, selittää merkittävän osan unionin tuotannonalan tilanteessa havaitusta heikkenemisestä.

(948) Komissio katsoi, etteivät nämä väitteet muuta edellä esitettyä arviota. Komissio on ottanut huomioon energianhintojen kehityksen ja vaikutuksen unionin tuotannonalan kustannusrakenteeseen. Kuten johdanto-osan 942–945 kappaleessa selitetään, energian hinnat olivat huomattavasti korkeammat vuonna 2022, jolloin unionin tuotannonala pystyi vielä säilyttämään kestävän kannattavuustason, kun taas myöhemmin energianhinnat laskivat mutta unionin tuotannonalan kannattavuus heikkeni jyrkästi. Lisäksi tuotantokustannukset laskivat huomattavasti enemmän kuin energiakustannusten kehityksen perusteella olisi voitu odottaa, ja myös myyntihinnat laskivat edelleen.

(949) Sen vuoksi komissio katsoi, että japanilaisten tuottajien mainitsema energianhintojen kehitys ei voinut selittää unionin tuotannonalan tilanteen havaittua heikkenemistä tarkastelujakson aikana eikä heikentänyt syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

5.3.5 *EU:n sääntelykehys*

(950) Jotkin osapuolet väittivät, että vahingon syynä oli EU:n sääntelykehys.

(951) Unionin tuotannonala toimii rakenteellisessa ympäristössä, johon kuuluu merkittäviä sääntelyn noudattamiseen liittyviä velvoitteita ja jossa meneillään oleva hiilestä irtautuminen edellyttää merkittäviä investointeja. Nämä tekijät ovat osa unionin pitkän aikavälin toimintaympäristöä, ja ne eroavat kolmansien maiden tuottajien olosuhteista, sillä kolmansissa maissa on väljemmät sääntelykehykset ja vaatimusten noudattamiseen liittyvä rasitus on pienempi. Nämä rakenteelliset olosuhteet ovat kuitenkin pysyviä ja ne olivat olemassa koko tarkastelujakson ajan. Näin ollen ne eivät voi selittää tarkastelujaksolla havaittua unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemistä.

(952) Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalan tuloksen heikkeneminen ajoittui samaan aikaan polkumyynnillä tapahtuneen halpatuonnin lisääntymisen kanssa. Tämä tuonti aiheutti jatkuvaa laskupainetta unionin myyntihintoihin ja pakotti unionin tuotannonalan yhdenmukaistamaan hintansa sen kanssa, jotta unionin tuotannonala ei menettäisi vielä suurempaa osaa markkinaosuudestaan. Tämä hintojen lasku johti useiden vahinkoindikaattoreiden, kuten kannattavuuden, myyntimäärien, markkinaosuuden, työllisyyden, tuotantokapasiteetin ja kassavirran, heikkenemiseen.

(953) Vaikka rakenteellisten kustannusten kokonaisuus on osa unionin tuotannonalalle aiheutuvia kokonaiskustannuksia, se ei poistanut syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja todetun merkittävän vahingon väliltä. Vahingon ajoitus ja laajuus ovat linjassa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän ja hinnoittelukäyttäytymisen kehityksen kanssa, sen sijaan, että kyseessä olisivat vakaat ja pitkäaikaiset kustannusolosuhteet.

(954) Tämän perusteella päätellään, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon aiheutti asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti ja että rakenteellinen kustannuskehys erikseen tai yhdessä muiden tekijöiden kanssa tarkasteltuna ei lieventänyt todettua syy-yhteyttä.

5.3.6 *Raaka-aineiden hintojen epävakaus*

(955) Komissio tutki myös, olisivatko raaka-aineiden, kuten rautamalmin, koksihiilen, romun ja seosaineiden, hintojen vaihtelut voineet vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Nämä tuotantopanokset muodostavat merkittävän osan teräksentuotannon kustannusrakenteesta, ja niiden hintoihin vaikuttavat maailmanlaajuiset tarjonta- ja kysyntäolosuhteet, energiakustannukset ja geopoliittinen kehitys, jotka aiheuttavat hintojen epävakautta.

(956) Raaka-ainemarkkinoilla koettiin tarkastelujaksolla yhtenäisen kehityksen sijasta suuria hintavaihteluja. Rautamalmin ja koksihiilen hinnoissa oli ajoittain epävakautta, ja myös romun ja seosaineiden hintoihin kohdistui suhdannevaihteluita, jotka liittyivät teräksen maailmanlaajuiseen kysyntään ja tarjonnan alueellisiin rajoitteisiin. Tällaiset hintavaihtelut voivat johtaa tuotantokustannusten nousuun lyhyellä aikavälillä ja aiheuttaa tuottajille epävarmuutta kustannussuunnittelun suhteen.

(957) Tämä kehitys on saattanut vaikuttaa unionin tuotannonalan yksikkötuotantokustannusten vaihteluihin ja kustannusten ennustettavuuteen. Yleensä tällaiset kustannusten muutokset vaikuttavat kuitenkin kaikkiin teräksentuottajiin maailmanlaajuisesti eivätkä yksinään selitä nimenomaan unionin tuotannonalan markkina-aseman heikkenemistä.

(958) Erityisesti on syytä huomata, että raaka-aineisiin liittyvien tuotantopanoskustannusten epävakaudesta huolimatta unionin tuotannonala pystyi alentamaan yksikkökohtaisia kokonaistuotantokustannuksiaan 23 prosenttia tarkastelujaksolla, mikä osoittaa, että se pyrki lieventämään tuotantopanoksista johtuvia kustannuspaineita tehokkuushyötyjen ja toiminnan mukautusten avulla.

(959) Tämä kustannuskehitys ei kuitenkaan johtanut taloudellisen tuloksen paranemiseen, sillä keskimääräiset myyntihinnat laskivat noin 31 prosenttia, mikä johtui asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamasta jatkuvasta hintapaineesta. Tämä kustannusten ja taloudellisen tuloksen ristiriitainen kehitys osoittaa, että raaka-aineiden hintojen epävakaus ei määrännyt hinnoittelun kehittymistä unionin markkinoilla.

(960) Näin ollen komissio päätteli, että vaikka raaka-aineiden hintojen vaihtelut ovat saattaneet vaikuttaa tuotantokustannusten vakauteen, ne eivät lieventäneet polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä todettua syy-yhteyttä.

5.3.7 *Terässektorin maailmanlaajuinen ylikapasiteetti*

(961) Komissio tutki myös, olisiko terässektorin maailmanlaajuinen ylikapasiteetti voinut vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Terässektorilla on maailmanlaajuisesti jatkuvaa rakenteellista ylikapasiteettia, joka yleensä aiheuttaa laskupainetta hintoihin, kun kansainvälinen kilpailu kiristyy ja vientituotteiden saatavuus kasvaa.

(962) Erityisesti Kiinan merkittävä ylikapasiteetti on lisännyt kilpailupainetta maailmanlaajuisilla teräsmarkkinoilla. Tämä on vaikuttanut kansainvälisiin kauppavirtoihin ja markkinaolosuhteisiin, myös unionissa.

(963) Tällaisessa tilanteessa maailmanlaajuinen ylikapasiteetti voi vaikuttaa markkinoiden dynamiikkaan lisäämällä halpojen vientituotteiden saatavuutta, mikä voi puolestaan lisätä hintakilpailua ja vaikuttaa tuontimarkkinoiden vallitsevaan hintatasoon. Näin ollen nämä rakenteelliset olosuhteet ovat merkityksellinen taustatekijä pyrittäessä ymmärtämään terästuotteiden maailmanlaajuisia kauppavirtoja.

(964) Maailmanlaajuisen ylikapasiteetin olemassaolo ei kuitenkaan muuta syy-yhteyttä koskevia päätelmiä. Asianomaisista maista tuleva tuonti lisääntyi merkittävästi unionin markkinoilla tarkastelujaksolla, ja sen yhteenlaskettu markkinaosuus kasvoi 16 prosentista 23 prosenttiin, samaan aikaan kun sen hinnat pysyivät jatkuvasti alhaisina. Sen vuoksi komissio katsoi, että maailmanlaajuinen ylikapasiteetti oli osa yleistä markkinaympäristöä, mutta se ei poistanut syy-yhteyttä asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

(965) Asianomaisista maista tuleva tuonti oli järjestelmällisesti hinnoiteltu unionin tuotannonalan hintoja halvemmaksi, ja tämä tuonti aiheutti jatkuvaa laskupainetta unionin hintoihin, sillä keskimääräiset tuontihinnat laskivat tarkastelujaksolla noin 34 prosenttia. Tämä osoittaa, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti välitti maailmanlaajuisen ylikapasiteetin mahdolliset vaikutukset eteenpäin ja voimisti niitä, Kiinan viennin aiheuttama syrjäyttämisvaikutus mukaan lukien.

(966) Myös muiden kolmansien maiden toimittajien erilainen suoriutuminen (niiden markkinaosuus pieneni 14 %:sta 11 %:iin) vahvistaa, että vahinkoa ei voida selittää pelkästään maailmanlaajuiseen tuotantokapasiteettiin liittyvillä olosuhteilla, vaan se liittyy polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin nimenomaiseen määrään ja hintakäyttäytymiseen.

(967) Näin ollen komissio päätteli, että vaikka maailmanlaajuinen ylikapasiteetti oli merkityksellinen rakenteellinen taustatekijä, se ei lieventänyt asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä todettua syy-yhteyttä.

(968) Japanilaiset tuottajat väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös, että unionin tuotannonalan vaikeuksia olisi tarkasteltava teräksen maailmanlaajuisen ylikapasiteetin ja kolmansien maiden tuetun tuotannon valossa. Japanilaisten tuottajien mielestä näiden tekijöiden ei voida katsoa johtuvan Japanista, joka on supistanut omaa teräksentuotantokapasiteettiaan ja tehnyt yhteistyötä unionin kanssa maailmanlaajuiseen ylikapasiteettiin puuttumiseksi. Tämän perusteella ne pyysivät komissiota arvioimaan uudelleen Japanista tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä.

(969) Komissio katsoi, etteivät nämä väitteet muuta edellä esitettyjä päätelmiä. Kuten johdanto-osan 961–966 kappaleessa selitetään, komissio tarkasteli maailmanlaajuisen ylikapasiteetin mahdollista vaikutusta unionin tuotannonalaan ja päätteli, että vaikka se muodostaakin merkittävän rakenteellisen taustatekijän, tämä ei lievennä asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä.

(970) Se, että Japani on supistanut teräksentuotantokapasiteettiaan tai tehnyt unionin kanssa yhteistyötä maailmanlaajuiseen ylikapasiteettiin puuttumiseksi, ei muuta tätä arviota, etenkään komission havaittua, että Japanista on tullut polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia, joka on vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

5.3.8 *Covid-19-pandemian jälkeinen kehitys ja geopoliittinen epävakaus*

(971) Komissio tutki myös, olisivatko covid-19-pandemian jälkivaikutukset ja geopoliittiset häiriöt, mukaan lukien pandemian, aseellisten konfliktien, pakotteiden ja alueellisen epävakauden seuraukset, saattaneet vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(972) Tällaiset tapahtumat ovat saattaneet vaikuttaa maailmanlaajuisiin toimitusketjuihin ja aiheuttaa tilapäisiä kysyntä- ja logistiikkahäiriöitä, mutta vaikutukset olivat yleisluonteisia ja vaikuttivat kaikkiin markkinatoimijoihin.

(973) Joka tapauksessa ne eivät selitä tarkastelujaksolla havaittuja eroja eri toimijoiden suoriutumisessa markkinoilla, etenkään asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuuden kasvua ja muista kolmansista maista tulevan tuonnin vähenemistä.

(974) Lisäksi asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat pysyivät jatkuvasti unionin tuotannonalan hintoja alhaisempina, mikä aiheutti jatkuvaa laskupainetta unionin hintoihin, eikä tähän vaikuttanut pandemiaan liittyvä tai geopoliittinen kehitys.

(975) Näin ollen komissio päätteli, etteivät nämä tekijät lieventäneet asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä todettua syy-yhteyttä.

5.4 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(976) Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä vahvistettiin olevan syy-yhteys. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin myyntihinnat laskivat ja olivat alentuneet, ja tämän tuonnin määrän kasvu ajoittui selkeästi samaan aikaan kun unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni, mikä näkyi erityisen selvästi tarkastelujaksolla.

(977) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttaman voimakkaan hintapaineen vuoksi unionin tuotannonalan oli pakko alentaa hintojaan, jotta se ei menettäisi vieläkin suurempaa osaa markkinaosuudestaan, ja tämä vaikutti kielteisesti sen taloudelliseen tulokseen. Tämä hintojen lasku johti useiden vahinkoindikaattoreiden, kuten kannattavuuden, myyntimäärien, markkinaosuuden, työllisyyden, tuotantokapasiteetin ja kassavirran, heikkenemiseen.

(978) Komissio tutki myös muita tiedossa olevia tekijöitä, jotka olisivat voineet vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Näitä tekijöitä olivat muun muassa unionin tuottajien vientitulos, kysynnän kehitys, tuotantopanoskustannusten vaihtelut ja tuonti kolmansista maista, joihin ei sovelleta toimenpiteitä.

(979) Vaikka joillakin näistä tekijöistä on voinut olla vähäinen vaikutus unionin tuotannonalan tilanteeseen, minkään niistä ei todettu poistavan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä. Yksikään kyseisistä tekijöistä erikseen tai yhdessä tarkasteltuna ei lieventänyt polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisia vaikutuksia.

(980) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle ja että muut tekijät eivät heikentäneet todettua syy-yhteyttä.

(981) Lisäksi japanilaiset tuottajat väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa, että unionin tuotannonalan olisi puututtava rakenteellisiin kilpailukykyä heikentäviin tekijöihin, kuten tuotannon tehokkuuteen ja ylikapasiteettiin, eikä tukeutua tariffeilla luotavan suojan jatkamiseen.

(982) Komissio katsoi, että tutkimuksessa tehdyt päätelmät eivät tukeneet japanilaisten tuottajien esittämiä väitteitä. Kuten johdanto-osan 869 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti supistui 6 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämä supistuminen johtui tuotantopohjan mukautumisesta unionin kulutuksen vähenemiseen, mikä tarkoitti muun muassa vähemmän tehokkaan tai ei-olennaisen kapasiteetin poistamista. Näin pyrittiin välttämään ylikapasiteettia ja varmistamaan resurssien tehokkaampi käyttö.

(983) Komissio otti myös huomioon unionin tuotannonalan investoinnit tuotantolaitostensa ylläpitämiseen ja nykyaikaistamiseen, mukaan lukien investoinnit, joilla pyritään parantamaan ympäristönsuojelun tasoa ja tukemaan siirtymistä vihreämpään tuotantoon. Nämä investoinnit ovat välttämättömiä tuotantopohjan säilyttämiseksi ja mukauttamiseksi unionin terässektorin kehittyviin sääntely- ja teknologisiin vaatimuksiin. Näin ollen niitä ei voida pitää osoituksena siitä, että unionin tuotannonala ei kykenisi ratkaisemaan rakenteellisia kilpailukykyhaasteitaan.

(984) Sen vuoksi komissio ei katsonut, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko olisi johtunut siitä, ettei se kehittänyt tuotantokapasiteettiaan tai tehokkuuttaan. Näin ollen nämä rakenteellista kilpailukykyä koskevat väitteet eivät aseta kyseenalaiseksi komission arviota vahingosta ja syy-yhteydestä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

6. **TOIMENPITEIDEN TASO**

(985) Määrittääkseen toimenpiteiden tason komissio tutki, olisiko polkumyyntimarginaalia alempi toimenpiteiden taso riittävä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

6.1 **Vahinkomarginaali**

(986) Vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala voisi saavuttaa tavoitevoiton myymällä tavoitehinnalla perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan mukaisesti.

(987) Tavoitevoiton määrittämiseksi komissio otti perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti huomioon seuraavat tekijät: kannattavuustaso ennen asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin kasvua, kannattavuustaso, joka tarvitaan täysimääräisten kustannusten ja investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin kattamiseen, sekä kannattavuustaso, jollaista voidaan odottaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Tällainen voittomarginaali ei saa olla matalampi kuin kuusi prosenttia.

(988) Komissio katsoi, ettei unionin tuotannonalan tarkastelujaksolla saavuttama kannattavuus ollut edustava asianomaisista maista tulevan halpatuonnin aiheuttaman voimakkaan hintapaineen vuoksi. Komissio totesi myös, että terästeollisuus toimi tarkastelujaksolla rakenteellisesti epävakaassa ympäristössä, jolle olivat ominaisia raaka-aineiden ja energian hintojen vaihtelut ja jatkuva maailmanlaajuinen ylikapasiteetti.

(989) Lisäksi komissio katsoi, ettei tutkimusajanjaksoa välittömästi edeltävien vuosien perusteella ollut mahdollista määrittää edustavaa tavoitevoittoa, sillä joko kyseisiin vuosiin vaikutti polkumyynnillä muista maista, erityisesti Kiinasta, tapahtunut tuonti tai niihin vaikuttivat poikkeukselliset markkinaolosuhteet. Esimerkiksi vuosiin 2020 ja 2021 vaikuttivat voimakkaasti covid-19-pandemia ja sen jälkeinen talouden elpyminen, joista johtuvien poikkeuksellisten markkinaolosuhteiden ei voida katsoa edustavan normaalia kilpailua. Komissio katsoi myös, että vuosia, joina tuotannonalan toiminta oli tappiollista, ei voida käyttää asianmukaisena vertailukohtana kohtuullisen tavoitevoiton määrittämistä varten.

(990) Komissio tarkasteli myös unionin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannonalan vuonna 2018 saavuttamaa kannattavuutta, joka on vahvistettu täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2022/2068. Komissio kuitenkin katsoi olosuhteiden olleen vuonna 2018 poikkeukselliset muun muassa suojatoimenpiteiden käyttöönoton ja Yhdysvaltojen 232 §:n mukaisten toimenpiteiden vaikutusten vuoksi, sillä nämä toimenpiteet johtivat merkittäviin markkinoiden vääristymiin ja kaupan uudelleensuuntaamiseen. Sen vuoksi vuonna 2018 saavutettua kannattavuutta ei voitu pitää riittävän edustavana tavoitevoiton määrittämiseksi tässä tutkimuksessa.

(991) Tästä syystä komissio tarkasteli aikaisempia edustavia jaksoja. Ensimmäisessä kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita koskevassa tutkimuksessa komissio totesi, että vuosi 2008 oli viimeisin vuosi, jolloin kilpailuolosuhteet olivat normaalit, ja se määritti tavoitevoitoksi 9,9 prosenttia unionin tuotannonalan kyseisenä vuonna saavuttaman painotetun keskimääräisen kannattavuuden perusteella.

(992) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että 9,9 prosentin voittomarginaali on kohtuullinen ja riittävällä tavalla perusteltu kannattavuustaso, jonka unionin tuotannonala voisi saavuttaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Näin ollen perusvoittotasoksi vahvistettiin 9,9 prosenttia.

(993) Unionin tuotannonala väitti, että sen investointien, tutkimus- ja kehittämistoiminnan ja innovoinnin taso tarkastelujaksolla olisi ollut hieman korkeampi normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Komissio todensi tarkastuskäyntien aikana toimitetut tiedot, mukaan lukien sisäiset investointisuunnitelmat, hallinnolliset asiakirjat ja rahoitustiedot. Tutkimuksessa vahvistettiin, että unionin tuotannonalan vahingollinen tilanne oli vaikuttanut tiettyihin innovointimenoihin. Näin ollen komissio oikaisi tavoitevoittoa todennettujen tietojen perusteella. Oikaisu oli enimmillään 0,07 prosenttia otokseen valitusta tuottajasta riippuen.

(994) Näin ollen tässä tutkimuksessa perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti määritetty tavoitevoitto oli enimmillään 9,97 prosenttia kunkin otokseen valitun tuottajan tilanteesta riippuen.

(995) Tämän perusteella komissio laski unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan soveltamalla asiaankuuluvia tavoitevoittomarginaaleja otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana.

(996) Viimeisenä vaiheena komissio arvioi perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaisesti monenvälisistä ympäristösopimuksista ja niiden pöytäkirjoista, joissa unioni on sopimuspuolena, johtuvat tulevat kustannukset, jotka aiheutuvat unionin tuotannonalalle 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteen soveltamiskauden aikana. Toimitettujen tietojen perusteella, joita yritysten raportointivälineet ja ennusteet tukivat, komissio määritti lisäkustannusten olevan kunkin otokseen valitun tuottajan tilanteesta riippuen enimmillään 7,78 euroa tonnilta verrattuna niihin kustannuksiin, joita tällaisten sopimusten noudattamisesta aiheutui tutkimusajanjaksolla. Tämä lisäkustannus lisättiin vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

(997) Seuraavaksi komissio määritti vahinkomarginaalin tason vertaamalla asianomaisissa maissa toimivien otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa (maahantuontikustannuksia) tuotelajeittain hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyyn otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnanero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta. Tämän laskelman tulos esitetään alla olevassa taulukossa.

(998) Vahingon korjaava taso määritellään ”muiden yhteistyössä toimineiden yritysten” ja ”muun asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin” osalta samalla tavoin kuin näitä yrityksiä ja kyseistä tuontia koskeva polkumyynti-marginaali.

(999) Johdanto-osan 844–849 kappaleessa kuvattujen lopullisista päätelmistä esitettyjen huomautusten jälkeen komissio tarkisti Japanin ja Turkin vahinkomarginaaleja.

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Viitehinnan alittavuuden marginaali (%)
Intia	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,5	25,5
	Kaikki muu Intiasta peräisin oleva tuonti	9,5	25,5
Japani	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	54,7	27,9
	Kaikki muu Japanista peräisin oleva tuonti	54,7	27,9
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	33,3	20,7
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	59,6	27,0
Turkki	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş..	7,8	12,9
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş..	3,0	17,8
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	4,9	16,4
	Kaikki muu Turkista peräisin oleva tuonti	7,8	17,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	16,0	25,8
	Kaikki muu Vietnamista peräisin oleva tuonti	16,0	25,8

6.2 **Päätelmistä esitetyt tavoitevoittoa koskevat huomautukset**

(1000) Nippon Steel Corporation, jäljempänä ’NSC’, ja China Steel Corporation, jäljempänä ’CSC’, kyseenalaistivat päätelmien ilmoittamisen jälkeen sen, että vahinkoa aiheuttamattoman hinnan laskemiseen käytettiin 9,9 prosentin tavoitevoittoa. Ne väittivät, että vertailuvuotena käytetyn vuoden 2008 kilpailuolosuhteet eivät vastanneet tutkimuksen aikana vallinneita olosuhteita, ja pyysivät käyttämään tuoreempaa vuotta, tarkemmin sanottuna vuotta 2017. Vaihtoehtoisesti ne pyysivät käyttämään pienempää tavoitevoittoa. NSC ja CSC viittasivat väitteidensä tueksi unionin teräsmarkkinoilla tapahtuneisiin muutoksiin, kuten korkeampiin energiakustannuksiin ja heikompaan kysyntään, sekä komission viimeaikaiseen käytäntöön muissa terästä koskevissa tutkimuksissa. CSC toisti väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(1001) Komissio tarkasteli huolellisesti 9,9 prosentin tavoitevoittoa koskevia huomautuksia.

(1002) Ensinnäkin komissio muistutti, että tavoitevoiton on vastattava kannattavuutta, jonka tarkasteltavana olevaa tuotetta eli kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita tuottava unionin tuotannonala voisi kohtuudella saavuttaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Näin ollen tavoitevoiton on perustuttava kylmävalssattuihin teräslevyvalmisteisiin liittyvään näyttöön. Muiden terästuotteiden tai muissa tutkimuksissa vahvistettuja kannattavuustasoja ei yksinään voida käyttää perustana asianmukaisen tavoitevoiton määrittämiseksi kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden osalta.

(1003) Alkuperäinen kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita koskeva tutkimus sisältää tältä osin suoraan merkityksellistä näyttöä. Komissio oli vahvistanut unionin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannonalan kannattavuustiedot vuosilta 2005–2008, jolloin kannattavuus oli 9–15 prosenttia. Tämän perusteella vuotta 2008 pidettiin viimeisimpänä vuotena, jolloin kilpailuolosuhteet olivat normaalit, ja 9,9 prosentin tavoitevoitto määritettiin unionin tuotannonalan kyseisenä vuonna saavuttaman painotetun keskimääräisen kannattavuuden perusteella.

(1004) CSC:n toimittamat, vuotta 2017 koskevat tiedot eivät sisältäneet vastaavaa näyttöä. Erityisesti sen toimittamassa liitteessä 1 esitetyt tiedot koskivat valikoituja unionin teräksentuottajia tai terässegmenttejä, eikä niissä selvitetty nimenomaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuottajien kannattavuutta. Näin ollen kyseiset tiedot eivät olleet verrattavissa todennettuihin tuotekohtaisiin kannattavuustietoihin, joihin 9,9 prosentin tavoitevoitto perustui.

(1005) Nimenomaan kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita koskeva näyttö osoittaa, että kannattavuus parani merkittävästi alkuperäisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen: kannattavuus oli 12 prosenttia vuonna 2017 ([150]) ja 16,1 prosenttia vuonna 2018, mutta vuonna 2019 se heikkeni – 2,8 prosenttiin ja vuonna 2020 edelleen – 14,7 prosenttiin ([151]). Tämä kehitys vahvistaa ensinnäkin, että unionin kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannonala pystyi saavuttamaan yli 9,9 prosentin kannattavuuden normaaleissa markkinaolosuhteissa ja että kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kannattavuus vaihteli merkittävästi markkinaolosuhteiden mukaan.

(1006) Komissio katsoi myös, että osapuolten muissa terästä koskevissa tutkimuksissa mainitsemat tavoitevoittotasot eivät voi muuttaa tätä päätelmää. Kyseiset tutkimukset koskivat eri tuotteita ja erilaisia tosiseikkoja. Todennetut tuotekohtaiset kannattavuustiedot ovat asianmukaisempi lähde kuin muista menettelyistä poimitut luvut, vaikka viimeksi mainitut olisivatkin tuoreempia. Erityisesti kuumavalssattujen teräslevyvalmisteiden osalta määritettyä tavoitevoittoa ei voida pitää asianmukaisena vertailuarvona kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden osalta vain sillä perusteella, että kylmä- ja kuumavalssattuja teräslevyvalmisteita voidaan tuottaa integroiduissa tehtaissa. Tämän arvioinnin kannalta merkityksellisen näytön muodostaa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden kannattavuutta koskeva näyttö.

(1007) Sen vuoksi komissio katsoi, etteivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitetut tiedot osoittaneet, että 9,9 prosentin tavoitevoitto olisi kohtuuton tai puutteellisesti perusteltu. Näin ollen komissio vahvisti johdanto-osan 992 kappaleessa vahvistetun tavoitevoiton.

(1008) NSC kyseenalaisti myös päästökauppajärjestelmään liittyvien ennakoitujen ympäristökustannusten sisällyttämisen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Se väitti, että hiilirajamekanismin voimaantulon ja muun EU:n ympäristökehyksessä tapahtuneen viimeaikaisen kehityksen myötä tällaisten kustannusten sisällyttäminen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan voi johtaa näiden kustannusten laskentaan kahteen kertaan. Sen vuoksi NSC pyysi poistamaan kyseiset kustannukset tai vaihtoehtoisesti tarkistamaan niiden määrää EU:n päästökauppajärjestelmän viimeisimmän kehityksen mukaisesti.

(1009) Komissio katsoi, ettei hiilirajamekanismin käyttöönotto yksinään tehnyt sovellettavista ympäristövaatimuksista aiheutuvista tulevista kustannuksista merkityksettömiä perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohtaa sovellettaessa. EU:n päästökauppajärjestelmää ja hiilirajamekanismia sovelletaan talouden eri toimijoihin, ja niiden roolit täydentävät toisiaan: EU:n päästökauppajärjestelmää sovelletaan unionin laitosten päästöihin, kun taas hiilirajamekanismia sovelletaan tuotesidonnaisiin päästöihin tiettyjen tuontituotteiden osalta. Näin ollen hiilirajamekanismi ei pienennä tai korvaa unionin tuottajille EU:n päästökauppajärjestelmässä suoraan aiheutuvia sääntöjen noudattamisesta johtuvia kustannuksia, vaan näitä kustannuksia aiheutuu unionin tuotannonalalle jatkossakin riippumatta hiilirajamekanismin nojalla tuonnin osalta vahvistetuista hiilikustannuksista. Näin ollen hiilirajamekanismin käyttöönotto itsessään ei tarkoita, että unionin tuotannonalalle sovellettavan ympäristökehyksen mukaisesti aiheutuvia tulevia kustannuksia ei pitäisi enää ottaa huomioon.

(1010) Komissio arvioi perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaisesti tulevat kustannukset, joita unionin tuotannonalalle odotetaan aiheutuvan toimenpiteiden soveltamiskaudella. Kuten edellä selitetään, komission vahvistamat lisäkustannukset perustuivat otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamiin tietoihin, ja tuottajien raportointivälineet ja ennusteet tukivat näitä kustannuksia. NSC ei osoittanut, että tällä perusteella määritetyt erityiset kustannukset olisi jo otettu huomioon hiilirajamekanismin kautta tai että niiden sisällyttäminen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan johtaisi kustannusten laskentaan kahteen kertaan.

([150]) Kiinan kansantasavallasta ja Venäjän federaatiosta peräisin olevien tiettyjen kylmävalssattujen teräslevytuotteiden tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelupyynnön tietojen perusteella.

([151]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/2068, johdanto-osan 208 kappale.

(1011) Näin ollen komissio katsoi, ettei hiilirajamekanismin käyttöönotto tai NSC:n mainitsema muu kehitys ollut peruste poistaa tai tarkistaa ennakoituja ympäristökustannuksia. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(1012) NSC väitti myös, että investointi-, tutkimus-, kehittämis- ja innovointimenojen määrän tulisi kattaa ainoastaan investoinnit, jotka liittyvät suoraan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden valmistuksen kylmävalssausvaiheeseen. Se katsoi, että tuotantoketjun alkupään investoinnit olisi jätettävä pois kyseisistä menoista, jotta vältetään näiden menojen laskenta toiseen kertaan erillisessä kuumavalssattuja valmisteita koskevassa tutkimuksessa.

(1013) Kuten edellä selitetään, komissio tutki huolellisesti ja tarkasti unionin tuotannonalan toimittamat tiedot, mukaan lukien sisäiset investointisuunnitelmat, hallintoasiakirjat ja taloudelliset asiakirjat. Komissio otti oikaisua määrittäessään huolellisesti huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvät investoinnit ja innovointimenot.

(1014) Näin ollen komissio katsoi, että oikaisu perustui todennettuihin tietoihin ja vastasi asianmukaisesti kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotantoon liittyviä investointeja ja innovointimenoja. Tämän perusteella väite hylättiin.

6.3 Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävän marginaalin tarkastelu

(1015) Kuten vireillepanoilmoituksessa selitetään, valituksen tekijä toimitti komissiolle riittävästi näyttöä siitä, että Intiassa ja Vietnamissa esiintyy tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä. Tämän vuoksi tutkimuksessa tarkasteltiin perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti näitä väitettyjä vääristymiä sen arvioimiseksi, riittääkö polkumyyntimarginaalia alhaisempi tulli tarvittaessa poistamaan aiheutuneen vahingon.

(1016) Koska vahingon poistamiseksi tarvittavat marginaalit ovat kuitenkin korkeammat kuin polkumyyntimarginaalit, komissio ei katsonut tarpeelliseksi käsitellä tätä näkökohtaa.

(1017) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella komissio katsoi, että on aiheellista määrittää lopullisten tullien määrä perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6.4 Toimenpiteiden tasoa koskevat päätelmät

(1018) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella lopulliset polkumyyntitullit olisi asetettava perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavasti:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Intia	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,5
	Kaikki muu Intiasta peräisin oleva tuonti	9,5
Japani	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	27,9
	Kaikki muu Japanista peräisin oleva tuonti	27,9
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	20,7
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	27,0

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Turkki	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	3,0
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	4,9
	Kaikki muu Turkista peräisin oleva tuonti	7,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	16,0
	Kaikki muu Vietnamista peräisin oleva tuonti	16,0

7. **UNIONIN ETU**

(1019) Päätettyään soveltaa perusasetuksen 7 artiklan 2 kohtaa komissio tutki, voitaisiinko päätellä selvästi, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa ole unionin edun mukaista siitä huolimatta, että vahingollisen polkumyynnin esiintyminen todettiin perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli muun muassa unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(1020) Unionin tuotannonala on jakautunut useisiin jäsenvaltioihin (Itävalta, Belgia, Tšekki, Saksa, Unkari, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Portugali, Slovakia, Slovenia, Espanja ja Ruotsi), ja se työllistää suoraan 8 598 kokoaikavastaavaa työntekijää tutkimuksen kohteena olevan tuotteen alalla.

(1021) Tutkimuksessa toimi yhteistyössä 11 tuottajaa. Yksikään tiedossa olevista tuottajista ei vastustanut tutkimuksen vireillepanoa. Kuten 4.5 jaksossa pääteltiin, koko unionin tuotannonalan tilanne heikkeni asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin seurauksena. Sekä mikro- että makroindikaattorit osoittivat merkittävää vahinkoa ja erityisen merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalan kannattavuuden, myyntimäärän ja markkinaosuuden osalta.

(1022) Polkumyyntitullien käyttöönoton odotetaan palauttavan tasapuoliset kaupankäyntiedellytykset unionin markkinoille, pysäyttävän hintojen alenemisen ja antavan unionin tuotannonalalle mahdollisuuden elpyä. Tämän tuloksena unionin tuotannonalan kannattavuus paranisi tasolle, jota pidetään välttämättömänä tällä pääomavaltaisella tuotannonalalla. Unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa asianomaisista maista polkumyynnillä tulevasta tuonnista. On muistettava, että useiden vahinkoindikaattorien kehitys oli negatiivista tarkastelujaksolla. Vakavia vaikutuksia kohdistui etenkin markkinaosuuteen ja myyntimäärään sekä indikaattoreihin, jotka liittyivät otokseen valittujen unionin tuottajien taloudelliseen tulokseen, kuten kannattavuuteen ja investointien tuottoon. Sen vuoksi on tärkeää palauttaa oikeudenmukaiset hinnat, jotta kaikki tuottajat voivat toimia unionin markkinoilla tasapuolisin toimintaedellytyksin.

(1023) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, on erittäin todennäköistä, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenee edelleen. Kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuotannonalan heikko tulos vaikuttaisi unionin tuottajien toimintaan tuotantoketjun loppupäässä, erityisesti niiden kytkösmarkkinatuotantoon. Unionin tuottajien liiketoimintamalli perustuu vapaiden markkinoiden myynnin ja kytkösmarkkinatuotannon yhdistelmään. Vapaiden markkinoiden segmentin heikkeneminen voisi vaarantaa myös kytkösmarkkina-segmentin, jolla tuotantomäärät ja työllisyysluvut ovat suuremmat kuin vapaiden markkinoiden segmentillä.

(1024) Tämän perusteella päätellään, että polkumyyntitullien käyttöönotto on unionin tuotannonalan edun mukaista, sillä se mahdollistaisi toipumisen todetun vahingollisen polkumyynnin vaikutuksista ja tukisi unionin tuotannon pitkän aikavälin kestävyyttä.

7.2 **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(1025) Kuten johdanto-osan 96 kappaleessa todetaan, yksikään etuyhteydetön tuoja ei vastannut kyselyyn tai toimittanut komissiolle yksittäisiä tietoja, joista kävisi ilmi, missä määrin toimenpiteiden käyttöönotto vahingoittaisi tuojia.

(1026) Koska tuojat eivät toimineet yhteistyössä eikä täsmällisiä tietoja ollut saatavilla, toimenpiteiden käyttöönoton todennäköiset vaikutukset tuojiin on arvioitava käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(1027) Voidaan kohtuudella olettaa, että tuojien kustannukset saattavat nousta jonkin verran polkumyyntitullien käyttöönoton seurauksena. Kuten 7.4.1 jaksossa kuitenkin tarkemmin selostetaan, tutkimuksessa vahvistettiin, että käytettävissä on vaihtoehtoisia hankintalähteitä, muun muassa unionin tuottajat, ja että myös tuontia voidaan jatkaa oikeudenmukaisin hinnoin. Nämä tekijät lieventävät toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia, minkä vuoksi mahdollisten kielteisten vaikutusten odotetaan olevan vähäisiä.

(1028) Vaikka tuojien toimitusvaihtoehdot saattavat kaventua ja niiden kustannukset nousta lyhyellä aikavälillä, nämä vaikutukset ovat todennäköisesti suhteellisen vähäisiä. Vallitsevan tilanteen säilyttäminen toisaalta vaarantaisi viime kädessä kotimaisen tarjonnan elinkelpoisuuden ja saattaisi mahdollisesti johtaa suurempaan riippuvuuteen polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista tulevaisuudessa. Kaiken kaikkiaan unionin tuotannonalalle koituvat hyödyt ovat suuremmat kuin tuojille aiheutuvat vähäiset ja mahdolliset haitat, joita ei ole pystytty perustelemaan.

7.3 **Käyttäjien, kuluttajien tai toimittajien etu**

(1029) Yksikään käyttäjä, kuluttaja tai toimittaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä eikä vastannut kyselylomakkeeseen oikea-aikaisesti, kattavasti ja vaaditussa muodossa. Näin ollen tutkimuksessa ei toimitettu näyttöä siitä, että toimenpiteiden käyttöönotolla olisi merkittävä haitallinen vaikutus käyttäjiin tai jatkojalostusteollisuuteen.

(1030) BSH esitti tutkimuksen vireillepanon jälkeen huomautuksia (ks. johdanto-osan 90 kappale), joissa se väitti toimenpiteiden nostavan jatkojalostusteollisuuden tuotantopanoskustannuksia ja vaikuttavan kielteisesti kilpailukykyyn, työllisyyteen ja toimitusketjun vakauteen. BSH ei kuitenkaan toiminut myöhemmin tutkimuksessa yhteistyössä vastaamalla kyselylomakkeeseen, eikä se toimittanut väitteidensä tueksi todennettavissa olevia tietoja tarkasteltavana olevan tuotteen osuudesta sen kokonaistuotantokustannuksista eikä mahdollisuuksista hankkia tuotetta vaihtoehtoisilta toimittajilta tai siirtää kustannusten nousu asiakkailleen. Koska tällaista näyttöä ei esitetty, väitettä ei voitu vahvistaa ja se hylättiin.

(1031) Koska käyttäjät eivät toimineet yhteistyössä, komissio arvioi toimenpiteiden todennäköisiä vaikutuksia käytettävissä olevien tietojen perusteella. Tutkimuksessa kävi ilmi, että kylmävalssatut teräslevyvalmisteet muodostavat yleensä vain pienen osan jatkokäyttäjien, kuten autoteollisuuden, rakennusalan ja kodinkone- ja valmistusteollisuuden, kokonaistuotantokustannuksista. Sen vuoksi toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva mahdollinen hinnannousu vaikuttaisi todennäköisesti vain vähän jatkokäyttäjien kokonaiskustannusrakenteeseen.

(1032) Samaan aikaan toimenpiteiden käyttöönotto auttaisi palauttamaan reilun kilpailun unionin markkinoille ja säilyttämään unionin tuotannonalan elinkelpoisena, jolloin se pystyy takaamaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden luotettavan saannin unionin jatkojalostusteollisuudelle, mikä vähentäisi toimitushäiriöiden riskiä ja liiallista riippuvuutta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista.

(1033) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut pakottavia syitä katsoa, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi käyttäjien edun vastaista.

(1034) Japanilaiset tuottajat ja Japanin viranomaiset väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että toimenpiteiden vaikutuksia unionin jatkokäyttäjiin olisi arvioitava tarkemmin. Ne totesivat, että korkeat energiakustannukset on jo siirretty käyttäjien maksettaviksi ja että uudet polkumyyntitullit yhdessä voimassa olevien kaupan rajoitusten kanssa voisivat nostaa kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hintoja edelleen ja rajoittaa niiden saatavuutta. Sen vuoksi ne pyysivät, että toimenpiteiden arvioinnissa otettaisiin huomioon jatkokäyttäjien edut.

(1035) Komissio katsoi, etteivät esitetyt väitteet muuta edellä esitettyjä päätelmiä, joissa komissio arvioi toimenpiteiden todennäköisiä vaikutuksia jatkokäyttäjiin saatavilla olevien tietojen perusteella ja joiden mukaan se ei löytänyt näyttöä siitä, että toimenpiteiden käyttöönotolla olisi merkittäviä kielteisiä vaikutuksia käyttäjiin tai jatkojalostusteollisuuteen.

(1036) Kuten edellä selitetään, kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden osuus jatkokäyttäjien kokonaistuotantokustannuksista on yleensä pieni. Näin ollen kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden hintojen mahdollista nousua koskevat väitteet eivät osoittaneet, että toimenpiteiden käyttöönotolla olisi merkittävä vaikutus jatkokäyttäjien kokonaiskustannusrakenteeseen tai kilpailukykyyn. Osapuolet eivät myöskään toimittaneet näyttöä siitä, että toimenpiteet johtaisivat merkittäviin toimitusvaikeuksiin.

(1037) Kuten edellä selitetään, toimenpiteiden käyttöönotto auttaisi sen sijaan palauttamaan terveen kilpailun unionin markkinoilla ja säilyttämään unionin tuotannonalan elinkelpoisena, jotta se pystyisi takaamaan kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden luotettavan tarjonnan jatkojalostusteollisuudelle. Näin ollen jatkokäyttäjiin kohdistuvia mahdollisia vaikutuksia oli tarkasteltava sekä toimenpiteiden mahdollisten kustannusten että luotettavan unionin hankintalähteen säilyttämiseen liittyvien hyötyjen valossa.

(1038) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut pakottavia syitä katsoa, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi unionin edun vastaista. Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

7.4 **Muut tekijät**

7.4.1 *Tarjonnan saatavuus*

(1039) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalalla on rakenteellisia rajoitteita, joiden takia se ei pysty toimittamaan unionin markkinoille kylmävalssattua terästä tarvittavina määrinä ja vaadituissa laatuluokissa. Kyseisten osapuolten mukaan uusien toimenpiteiden käyttöönotto kiristäisi entisestään tarjontatilannetta, pahentaisi nykyisiä toimitusvajeita ja johtaisi korkeampiin hintoihin unionissa.

(1040) Komissio totesi, että kuten tutkimuksessa vahvistettiin, käytettävissä on vaihtoehtoisia hankintalähteitä, muun muassa unionin tuottajat, ja myös tuontia voidaan jatkaa oikeudenmukaisin hinnoin. Tältä osin todetaan erityisesti, että kuten taulukosta 31 käy ilmi, unionin tuotannonala käyttää vain 72:ta prosenttia tuotantokapasiteetistaan, eli käytettävissä on noin 12 miljoonan tonnin verran kapasiteettia, joka voidaan ottaa käyttöön lisäkysyntään vastaamiseksi. Asianomaisista maista tulevan tuonnin yhteenlaskettu määrä on huomattavasti tätä käytettävissä olevaa kapasiteettia pienempi. Lisäksi tutkimuksessa todettiin, että myös tuontia muista alkuperämaista voidaan lisätä, mikä voisi osaltaan auttaa varmistamaan riittävän tarjonnan unionin markkinoilla. Näin ollen tämä väite hylättiin.

7.4.2 *Muut terästä koskevat toimenpiteet*

(1041) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja 1 päivästä heinäkuuta 2026 lähtien voimassa olleen uuden teräsalan toimenpiteen samanaikainen soveltaminen voisi rajoittaa kohtuuttomasti pääsyä unionin markkinoille. Ne väittivät, että yhdessä nämä toimenpiteet voisivat rajoittaa teräksen tarjontaa kohtuuttomasti ja herättää kysymyksiä siitä, ovatko ne yhdenmukaisia unionin laajempien ulkomaankauppapolitiikan tavoitteiden kanssa.

(1042) Komissio huomautti, että terästä koskevilla polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ja mahdollisilla horisontaalisilla kauppapoliittisilla toimenpiteillä on erilaiset oikeudelliset tarkoitukset ja niillä pyritään toisistaan erillisiin tavoitteisiin: polkumyyntitoimenpiteillä puututaan hyvän kauppatavan vastaisiin käytäntöihin, jotka aiheuttavat vahinkoa kotimaiselle tuotannonalalle, kun taas kauppapoliittisilla toimenpiteillä pyritään torjumaan maailmanlaajuisen ylikapasiteetin kielteisiä kauppaan kohdistuvia vaikutuksia unionin teräsmarkkinoilla. Nämä välineet perustuvat erilaisiin oikeusperustoihin, ja niihin liittyvät näyttöä koskevat vaatimukset ovat erilaiset. Näin ollen kyseiset toimenpiteet eivät ole vaihdettavissa keskenään, eikä niistä toisen voimassaolo tai mahdollinen tuleva hyväksyminen voi korvata toista.

(1043) Komissio totesi, että kiintiöön perustuvalla toimenpiteellä tai vastaavalla määriä koskevalla rajoituksella ei voitaisi puuttua tutkimuksessa vahvistettuun hintoja koskevaan vahinkoon. Kuten 4 ja 5 jaksosta esitetään, tutkimuksessa vahvistettiin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama hinnan alittavuus, viitehinnan alittavuus ja hintojen aleneminen. Nämä vaikutukset toteutuivat tuontimääristä riippumatta. Polkumyyntitullit tasapainottavat unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon taustalla olevaa epäoikeudenmukaista hinnoittelua.

(1044) Lisäksi komissio totesi, että tullien käyttöönotto on täysin linjassa unionin laajempien terästä koskevien ja kauppapoliittisten tavoitteiden kanssa. Jos vahingolliseen polkumyyntiin sen sijaan ei puututtaisi, tämä asettaisi unionin kauppapolitiikan perusteet kyseenalaisiksi.

(1045) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut pakottavia syitä katsoa, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto olisi unionin edun vastaista. Näin ollen asianomaisten osapuolten esittämät väitteet hylättiin.

(1046) Japanin viranomaiset väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että Japanista tulevan tuonnin kehitystä arvioitaessa olisi otettava huomioon suojatoimenpiteiden kiristyminen huhtikuussa 2025. Ne totesivat Japanista tulevan tuonnin vähentyneen toimenpiteiden kiristymisen jälkeen ja katsoivat tämän kehityksen olevan ristiriidassa sen päätelmän kanssa, että Japanista tulevan tuonnin kasvu olisi vaikuttanut vahinkoon.

(1047) Komissio katsoi, etteivät Japanin viranomaisten väitteet muuta johdanto-osan 833–838 kappaleessa esitettyjä päätelmiä. Vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat päätelmät perustuivat tässä tapauksessa tarkastelujaksoa koskeviin todennettuihin tietoihin. Nämä tiedot osoittavat, että tuonti Japanista lisääntyi vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 126 021 tonnista 250 001 tonniin, mikä vastaa 98 prosentin kasvua. Myös Japanin markkinaosuus kasvoi 2 prosentista 3 prosenttiin.

(1048) Japanista tulevan tuonnin kasvu tarkastelujaksolla ja markkinaosuuden kasvu eivät ole linjassa sen väitteen kanssa, että Japanista tuleva tuonti ei olisi vahvistanut läsnäoloaan unionin markkinoilla. Sen vuoksi komissio katsoi, että Japanista tulevan tuonnin kehitys tarkastelujaksolla pikemminkin tuki päätelmää, jonka mukaan kyseinen tuonti vaikutti unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, kuin oli ristiriidassa sen kanssa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(1049) Lisäksi japanilaiset tuottajat ja CSC väittivät, että 1 päivästä heinäkuuta 2026 sovellettu uusi terästä koskeva toimenpide tarjoaa jo huomattavan suojan unionin tuotannonalalle. Niiden mielestä komission olisi polkumyyntitullien tarpeellisuutta ja tasoa arvioidessaan otettava huomioon kyseisen uuden toimenpiteen ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välinen vuorovaikutus. CSC väitti myös, että 9,9 prosentin tavoitevoiton säilyttäminen yhdessä uuden toimenpiteen tarjoaman suojan kanssa voi johtaa ylisuojeluun. CSC toisti väitteensä täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, vaikka tätä aihetta ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä ja vaikka yritystä oli ohjeistettu esittämään huomautuksia vain niissä käsitellyistä seikoista.

(1050) Esitetyt väitteet eivät muuta johdanto-osan 1045 kappaleessa esitettyjä päätelmiä. Uusi 1 päivästä heinäkuuta 2026 sovellettu terästä koskeva toimenpide ei itsessään vaikuta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisten vaikutusten arviointiin eikä tällaisen vahingon poistamiseksi tarvittavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tasoon. Näillä kahdella välineellä on erilliset oikeudelliset tarkoitukset, ja niillä pyritään erilaisiin toimintapoliittisiin tavoitteisiin. Polkumyyntitulleilla puututaan epäoikeudenmukaisiin hinnoittelukäytäntöihin, jotka aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, kun taas terästä koskevalla toimenpiteellä vastataan maailmanlaajuisen ylikapasiteetin kielteisiin vaikutuksiin unionin markkinoilla. Näillä välineillä on eri oikeusperustat, ja niihin liittyvät näyttöä koskevat vaatimukset ovat erilaiset, minkä vuoksi niiden ei voida katsoa olevan vaihdettavissa keskenään.

(1051) Lisäksi komissio totesi, että 9,9 prosentin tavoitevoitto määritettiin edellä kuvatun, nimenomaan kylmävalssattuja teräslevyvalmisteita koskevan näytön perusteella ja että se kuvastaa kannattavuustasoa, jonka unionin tuotannonala voisi kohtuudella saavuttaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Näin ollen se ei ole uuteen terästä koskevaan toimenpiteeseen perustuva tai sen mukaan määräytyvä suojan taso. Pelkkä näiden kahden toimenpiteen samanaikainen olemassaolo ei osoita, että tavoitevoitto tai sen perusteella määritetyt polkumyynnin vastaiset toimenpiteet johtaisivat liialliseen suojaan.

(1052) Sen vuoksi komissio katsoi, että uuden terästä koskevan toimenpiteen ja polkumyyntitoimenpiteiden välistä vuorovaikutusta koskevat väitteet eivät ole peruste muuttaa tavoitevoittoa tai polkumyyntitoimenpiteiden tasoa. Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

(1053) Japanin viranomaiset toistivat täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, että suojatoimenpiteiden kiristyminen huhtikuussa 2025 ja Japanista tulevan tuonnin väheneminen sen jälkeen kumoavat päätelmän, jonka mukaan Japanista tuleva tuonti vaikuttaisi unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Lisäksi ne väittivät, että asianomaisista maista tulevan tuonnin lisääntyminen saattoi johtua siitä, että tuotetta siirryttiin hankkimaan muista kolmansista maista, eikä välttämättä tuonnin aiheuttaman paineen kasvusta. Japani väitti myös, että terässektorin ylikapasiteettia koskeva asetus, jolla pienennetään tuontikiintiötä ja otetaan käyttöön 50 prosentin tulli kiintiön ulkopuoliselle tuonnille, vähentäisi tuontia entisestään, minkä vuoksi se kyseenalaisti uusien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarpeellisuuden.

(1054) Näitä aiheita ei käsitelty täydentävissä lopullisissa päätelmissä. Joka tapauksessa komissio arvioi näitä väitteitä jo johdanto-osan 1046–1048 ja 1050–1052 kappaleessa. Näissä kappaleissa komissio selitti, miksi esitetyt väitteet eivät kumonneet sen arviota vahingosta ja syy-yhteydestä tai sen päätelmiä tavoitevoitosta ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarpeellisuudesta. Näin ollen komissio vahvisti päätelmänsä ja hylkäsi nämä väitteet.

7.5 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(1055) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella ei olisi unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä asianomaisista maista peräisin olevien kylmävalssattujen teräslevyvalmisteiden tuonnissa.

8. **LOPULLISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

(1056) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä, toimenpiteiden tasosta ja unionin edusta tehtyjen päätelmien perusteella ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet, jotta tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntituonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

(1057) Edellä esitetyn perusteella lopulliset polkumyyntitullit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Intia	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5	9,5
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	9,5	25,5	9,5
	Kaikki muu Intiasta peräisin oleva tuonti	9,5	25,5	9,5
Japani	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9	27,9
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	54,7	27,9	27,9
	Kaikki muu Japanista peräisin oleva tuonti	54,7	27,9	27,9

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7	20,7
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	33,3	20,7	20,7
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	59,6	27,0	27,0
Turkki	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.	3,0	17,8	3,0
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	4,9	16,4	4,9
	Kaikki muu Turkista peräisin oleva tuonti	7,8	17,8	7,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8	16,0
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	16,0	25,8	16,0
	Kaikki muu Vietnamista peräisin oleva tuonti	16,0	25,8	16,0

(1058) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan näin ollen soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkeen muuhun asianomaisista maista peräisin olevaan tuontiin” sovellettavaa tullia.

(1059) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([152]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([152]) Sähköposti: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Westraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. Pyynnössä tulee mainita tämän asetuksen numero ja asian numero (AD739).

(1060) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten polkumyyntitullien asianmukainen soveltaminen. Yksilöllisiä polkumyyntitulleja sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Ennen laskun esittämistä tuontiin olisi sovellettava ”kaikkeen muuhun asianomaisista maista peräisin olevaan tuontiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(1061) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat soveltaa tuontiin yksilöllisiä polkumyyntitulleja, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten olisi tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esim. lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(1062) Jos sellaisen yrityksen vientimäärä, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä polkumyyntitullia, kasvaa huomattavasti asianomaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin määrän kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällöin voidaan panna vireille toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus, jos sen edellytykset täyttyvät. Tutkimuksessa voidaan tutkia muun muassa sitä, olisiko yksilölliset tullit syytä poistaa ja olisiko niiden sijasta otettava käyttöön koko maata koskeva tulli.

(1063) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkeen muuhun asianomaisista maista peräisin olevaan tuontiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(1064) Silloin, kun asianomaisen maan otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden yritysten tulli on alhaisempi kuin kaikkeen muuhun kyseisestä maasta peräisin olevaan tuontiin sovellettava tulli, vientiä harjoittavien tuottajien, jotka eivät vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjakson aikana, olisi voitava pyytää komissiolta ([153]), että niihin sovelletaan yhteistyössä toimineisiin, otoksen ulkopuolisiin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia. Komission olisi hyväksyttävä tällainen pyyntö edellyttäen, että jäljempänä esitetyt kolme edellytystä täyttyvät. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan olisi osoitettava, että i) se ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjaksolla, ii) se ei ole etuyhteydessä yhteenkään sellaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, joka vei tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjakson aikana ja iii) se on vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

9. **TAANNEHTIVA KANTAMINEN**

(1065) Kuten johdanto-osan 3 kappaleessa mainitaan, komissio asetti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi.

(1066) Euroferin mielestä lopullisten polkumyyntitullien taannehtivan soveltamisen olisi oltava jatkossakin oikeudellisesti mahdollista, jos perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, vaikka voimassa ei olisi väliaikaisia toimenpiteitä. Väitteensä tueksi Eurofer väitti, että 10 artiklan 4 kohdassa ei edellytetä nimenomaisesti, että väliaikaiset toimenpiteet on otettu aiemmin käyttöön, ja viittasi oikeuskäytännössä mainittuun tavoitteeseen, jolla pyritään ehkäisemään varastojen kerryttämistä ja säilyttämään lopullisten toimenpiteiden tehokkuus.

([153]) Sähköposti: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi / Westraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. Pyynnössä tulee mainita tämän asetuksen numero ja asian numero (AD739).

(1067) Komissio kuitenkin katsoi, että perusasetuksen 10 artiklan 4 kohtaa ei voida tulkita erillään muusta lainsäädännöstä, vaan se on luettava yhdessä koko 10 artiklan kanssa, jossa säädetään väliaikaisten ja lopullisten tullien välisestä suhteesta. Tässä mielessä 10 artiklan 4 kohdassa säädetty taannehtiva soveltaminen merkitsee väliaikaisten toimenpiteiden järjestelmän poikkeuksellista laajentamista, joka mahdollistaa lopullisten tullien kantamisen ennen väliaikaisten tullien käyttöönottoa tapahtuneesta kirjatusta tuonnista. Sen vuoksi komissio katsoi, että 10 artiklan 4 kohdan mukainen taannehtivan soveltamisen mekanismi liittyy erottamattomasti aiempien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoon. Näin ollen komissio totesi, että koska tässä tutkimuksessa käsiteltävässä tapauksessa ei otettu käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä, perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiset lopullisen polkumyyntitullin taannehtivan soveltamisen edellytykset eivät täyttyneet.

(1068) Eurofer totesi päätelmien ilmoittamisen jälkeen olevansa eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto on edellytys perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiselle tullien taannehtivalle kantamiselle. Eurofer väitti, että 10 artiklan 4 kohdassa säädetään erityisestä mekanismista, joka mahdollistaa tullien taannehtivan kantamisen kirjaamisen jälkeen, ja että tämän säännöksen soveltaminen ei edellytä, että väliaikaiset toimenpiteet olisi otettu käyttöön. Lisäksi Eurofer väitti, että kirjaaminen ja taannehtiva kerääminen ovat erillisiä mekanismeja eikä niiden pitäisi katsoa olevan osa samaa väliaikaisiin toimenpiteisiin liittyvää mekanismia. Sen vuoksi Eurofer pyysi komissiota tarkastelemaan uudelleen tulkintaansa perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdasta.

(1069) Komissio totesi, että kirjaaminen ja taannehtiva kantaminen ovat eri vaiheita, mutta päätyi erilaiseen päätelmään. Kirjaaminen säilyttää mahdollisuuden taannehtivaan kantamiseen, jos tarvittavat oikeudelliset edellytykset täyttyvät. Se ei itsessään anna oikeutta tullien taannehtivaan kantamiseen, vaan tämä oikeus riippuu edelleen 10 artiklan 4 kohdan edellytyksistä, joissa taannehtiva kantaminen rajoitetaan tuotteisiin, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää. Koska kyseinen ajanjakso lasketaan suoraan väliaikaisten toimenpiteiden ajankohdan perusteella, 10 artiklan 4 kohdan mukaista taannehtivaa kantamista ei voida soveltaa, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei ole otettu käyttöön. Tämä tulkinta on myös yhdenmukainen komission viimeaikaisen käytännön ([154]) kanssa.

(1070) Näin ollen komissio vahvisti, että perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiset lopullisen polkumyyntitullin taannehtivan soveltamisen edellytykset eivät täyty. Näin ollen tämä väite hylättiin.

10. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(1071) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/2509 ([155]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(1072) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

([154]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/191, annettu 16 päivänä helmikuuta 2022, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa (EUVL L 36, 17.2.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/191/oj).

([155]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2024/2509, annettu 23 päivänä syyskuuta 2024, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista ja Vietnamista peräisin olevia raudasta, seostamattomasta teräksestä tai muusta seosteräksestä, ei kuitenkaan ruostumattomasta teräksestä, valmistettuja kaikenlevyisiä kylmävalssattuja pleteroimattomia ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomia levyvalmisteita, ei enempää valmistettuja kuin kylmävalssattuja, pois lukien seuraavat:

— raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut kaikenlevyiset kylmävalssatut pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat levyvalmisteet, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, myös kelatut, kaikenpaksuiset, sähkötekniset,

— raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut kaikenlevyiset kylmävalssatut pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat levyvalmisteet, kelatut, alle 0,35 mm:n paksuiset, hehkutetut (pinnoitukseen soveltuva ohutlevyteräs),

— muusta seosteräksestä valmistetut kaikenlevyiset levyvalmisteet piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä; ja

— seosteräksestä valmistetut kylmävalssatut levyvalmisteet, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, pikateräksestä,

jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80 ja 7226 92 00 (Taric-koodit 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraavat:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Intia	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	88GB
	Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	9,5	Katso liite
	Kaikki muu Intiasta peräisin oleva tuonti	9,5	8999
Japani	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9	88GD
	Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	27,9	Katso liite
	Kaikki muu Japanista peräisin oleva tuonti	27,9	8999
Taiwan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7	88GG
	Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	20,7	Katso liite
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	27,0	8999

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Turkki	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	88GI
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	88GJ
	Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	4,9	Katso liite
	Kaikki muu Turkista peräisin oleva tuonti	7,8	8999
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	88GO
	Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	16,0	Katso liite
	Kaikki muu Vietnamista peräisin oleva tuonti	16,0	8999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäväksi myydyt kylmävalssatut teräslevyvalmisteet (määrä tonneina) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), (asianomaisessa maassa). Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Ennen tällaisen kauppalaskun esittämistä sovelletaan kaikkeen muuhun asianomaisesta maasta eli Intiasta, Japanista, Taiwanista, Turkista tai Vietnamista peräisin olevaan tuontiin sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Edellä olevaa 1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä siihen uusia vientiä harjoittavia tuottajia Taiwanista tai Turkista ja soveltamalla niihin asianmukaista painotettua keskimääräistä polkumyyntitullia, jota sovelletaan yhteistyössä toimineisiin otokseen kuulumattomiin yrityksiin. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan on esitettävä näyttöä siitä, että

a) se ei vienyt 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita tutkimusajanjaksolla (1 päivän heinäkuuta 2024 ja 30 päivän kesäkuuta 2025 välisenä ajanjaksona);

b) se ei ole etuyhteydessä viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella säädettyjä toimenpiteitä ja joka olisi voinut toimia yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa; sekä

c) joko se on tosiasiallisesti vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 2026.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Yhteistyössä toimineet mutta otoksen ulkopuoliset vientiä harjoittavat tuottajat

Maa	Nimi	Taric-lisäkoodi
Intia	Tata Steel Limited	88GC
Japani	JFE Steel Corporation	88GE
	Proterial, Ltd.	88GF
Taiwan	Synn Industrial Co., Ltd.	88GH
Turkki	Erdemir Group — Ereğli Demir ve Çelik Fab. T.A.Ş. — Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve Tic. A.Ş.	88GK
	Atakaş Çelik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi	88GL
	Yıldız Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş.	88GM
	Gazi Metal Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş	88GN
Vietnam	Công Ty Cổ Phần China Steel & Nippon Steel Việt Nam	88GP
	Công ty Cổ phần Tập đoàn Hoa Sen	88GQ